

BASISKENNIS OVER ISLAM

GELOOFSLEER – AANBIDDING – AKHLĀQ
SĪRAH (BIOGRAFIE VAN DE PROFEET)

SEYFETTİN YAZICI

Publicatie Van Het Presidium Voor Religieuze Zaken: 1346
Beroepspublicaties: 142

Hoofdredactie
Dr. Yüksel Salman

Coördinatie
Yıldırım Kaplan

Auteur
Seyfettin Yazıcı

Vertaling & Redactie
Drs. Ahmed Bulut

Vormgeving:
Uğur Altıntop

Druk
Yorum Matbaacılık
+90 312 395 21 12

Den Haag, Ankara • 2017

2017-06-Y-0003-1346
ISBN: 978-975-19-6730-5
Certificaatnummer: 12931

Besluit Publicitaire Onderzoekscommissie : 10.04.2017 / 22

© HET PRESIDIUM VOOR RELIGIEUZE ZAKEN

Contact

Dini Yayınlar Genel Müdürlüğü
Yabancı Dil ve Lehçelerde Yayınlar Daire Başkanlığı
Üniversiteler Mah. Dumlupınar Bulvarı No: 147/A
06800 Çankaya – Ankara / TÜRKİYE
Tel.: +90 312 295 72 81 • Fax: +90 312 284 72 88
E-posta: yabancidiller@diyanet.gov.tr

BASISKENNIS
OVER
ISLAM

GELOOFSLEER – AANBIDDING
AKHLĀQ – SĪRAH

SEYFETTİN YAZICI

INHOUDSOPGAVE

INLEIDING.....	15
VOORWOORD.....	17

DEEL 1 GELOOFSLEER

19

HOOFDSTUK I DE ISLAM EN DE KENMERKEN.....	21
WAT IS RELIGIE?	21
DE POSITIE VAN DE ISLAM TEN OPZICHTE VAN ANDERE RELIGIES	22
HET DOEL VAN DE ISLAM	22
KENMERKEN VAN DE ISLAM	23
KENMERKEN TEN GEVOLGE WAARVAN DE ISLAM UNIVERSEEL IS.....	24
VRAGEN	26

HOOFDSTUK I ĪMĀN.....	27
HET WOORD VAN DE TAWHĪD	27
DE SHAHĀDA.....	28
DE PRINCIPES VAN ĪMĀN	28
GROEPEN MENSEN TEN AANZIEN VAN HET GELOOF.....	29
VREDE EN GELUK MET ĪMĀN.....	30
RELATIE TUSSEN ĪMĀN EN 'AMAL.....	31
VOORWAARDEN VOOR EEN JUISTE EN AANVAARDBARE ĪMĀN	32
VRAGEN	33

HOOFDSTUK III HET GELOOF IN ALLAH.....	34
HET BESTAAN EN DE EENHEID VAN ALLAH	34
DE EIGENSCHAPPEN VAN ALLAH.....	35
DE LIEFDE VOOR ALLAH	37
LEESSTUK.....	38
VRAGEN	39

HOOFDSTUK IV HET GELOOF IN DE ENGELEN.....	40
DE AARD EN KENMERKEN VAN DE ENGELEN.....	40
DE BELANGRIJKSTE NAMEN EN TAKEN VAN DE ENGELEN	41
DE VOORDELEN VAN HET GELOVEN IN DE ENGELEN.....	42
VRAGEN	44

HOOFDSTUK V	
HET GELOOF IN DE BOEKEN.....	45
DE AARD VAN DE OPENBARINGEN	45
SOORTEN OPENBARINGEN	46
DE HEILIGE BOEKEN EN GESCHRIFTEN.....	46
DE OPENBARING VAN DE KORAN.....	47
DE TOTSTANDKOMING VAN DE KORAN	49
DE KENMERKEN VAN DE KORAN.....	49
ONZE PLICHTEN JEGENS DE HEILIGE KORAN.....	51
LEESSTUK.....	51
VRAGEN	52
HOOFDSTUK VI	
HET GELOOF IN DE PROFETEN.....	53
PROFEETSCHAP EN NOODZAAK VOOR PROFETEN	53
DE TAKEN VAN DE PROFETEN	54
DE NAMEN VAN DE PROFETEN DIE IN DE HEILIGE KORAN STAAN VERMELD	55
BEGINSELEN VAN DE RELIGIES DIE DE PROFETEN HEBBEN VERKONDIGD	55
WAT BETEKENEN MU'JIZA EN KARĀMAH?.....	56
DE WONDEREN VAN ONZE PROFEET	56
DE KENMERKEN VAN ONZE PROFEET	57
DE VORMING VAN DE LAATSTE PROFEET MOHAMMED	58
LEESSTUK.....	59
VRAGEN	60
HOOFDSTUK VII	
HET GELOOF IN DE DAG DES OORDEELS.....	61
WAT BETEKENT HET GELOOF IN DE DAG DES OORDEELS?.....	61
DE VOORDELEN VAN HET GELOOF IN DE DAG DES OORDEELS	63
DE DOOD	64
HET GRAF.....	65
QIYĀMAH.....	66
BELONING, BESTRAFFING, DE HEMEL EN DE HEL	66
VRAGEN	68
HOOFDSTUK VIII	
HET GELOOF IN HET LOT (VOORBESTEMMING).....	69
WAT WORDT ER BEDOELD MET HET LOT?.....	69
DE VERANTWOORDELIJKHEDEN VAN DE MENS	70
DE VOORDELEN VAN HET GELOVEN IN HET LOT.....	71
RIZQ (LEVENSONDERHOUD).....	71
DE DOOD	72
TAWAKKUL (VERTROUWEN) EN ARBEID.....	73

HET BELANG VAN ARBEID IN DE ISLAM.....	74
LEESSTUK	77
VRAGEN	79

DEEL 2 AANBIDDING

81

HOOFDSTUK I AANBIDDING	83
---------------------------------	----

WAT IS AANBIDDING?.....	83
WAAROM AANBIDDEN WIJ?	83
VORMEN VAN AANBIDDINGEN.....	84
DE GRADEN VAN AANBIDDINGEN	85
DE VOORDELEN VAN AANBIDDINGEN	85
VRAGEN	86

HOOFDSTUK II ISLAM.....	87
----------------------------	----

WAT IS DE ISLAM?	87
DE VIJF ZUILEN VAN DE ISLAM.....	87
WIE WORDT MUKALLAF GENOEMD?.....	88
DE BEPALINGEN VAN DE MUKALLAF (AHKĀM).....	89
VRAGEN	92

HOOFDSTUK III REINHEID EN HYGIËNE.....	93
---	----

REINHEID EN HET BELANG ERVAN IN DE ISLAM	94
CATEGORIEËN VAN WATER	94
DE DEUGDEN VAN DE WUDHU (KLEINE RITUELE WASSING).....	96
DE FARDH VAN DE WUDHU	96
DE SOENNA VAN DE WUDHU	97
AANBEVOLEN GEWOONTES TIJDENS DE WUDHU	98
HOE DE WUDHU WORDT VERRICHT.....	98
DE MAKRŪH VAN DE WUDHU.....	99
HANDELINGEN DIE DE WUDHU VERBREKEN	99
HANDELINGEN DIE ZONDER WUDHU NIET GEDAAN KUNNEN WORDEN	100
BESTRIJKEN OVER LEREN SOKKEN	100
BESTRIJKEN OVER EEN VERBAND OF PLEISTER	102
DE GHUSL	102
DE FARDH VAN DE GHUSL.....	103
DE SOENNA VAN DE GHUSL.....	103
HOE DE GHUSL WORDT VERRICHT	104
ONGEWONE OMSTANDIGHEDEN BIJ WUDHU	105

SPECIALE OMSTANDIGHEDEN VAN DE VROUWEN	106
TAYAMMUM	108
DE FARDH VAN DE TAYAMMUM.....	108
DE SOENNA VAN DE TAYAMMUM.....	108
HOE DE TAYAMMUM WORDT VERRICHT.....	109
ZAKEN DIE DE TAYAMMUM VERBREKEN	109
IN WELKE SITUATIES DE TAYAMMUM WORDT VERRICHT	110
LEESSTUK.....	110
VRAGEN.....	112

HOOFDSTUK IV

HET GEBED (I).....	113
HET BELANG VAN DE SALĀT (GEBED).....	113
VOOR WIE IS DE SALĀT VERPLICHT?.....	115
DE GEBEDSTIJDEN.....	115
VERSCHILLENDE VORMEN VAN SALĀT	117
DE WĀJIB VAN HET GEBED (NOODZAKELIJKHEDEN)	120
DE SOENNA VAN HET GEBED	121
ZAKEN DIE HET GEBED VERBREKEN.....	125
DE MAKRŪH VAN HET GEBED.....	126
DE MANIER WAAROP DE VIJF DAGELIJKSE GEBEDEN WORDEN UITGEVOERD	127
HET OCHTENDGEBED (FAJR)	128
HET MIDDAGGEBED (ZUHR)	132
DE MANIER WAAROP HET WITR-GEBED WORDT VERRICHT.....	143
OPTIONELE SMEEKBEDES NA HET GEBED.....	146
VRAGEN.....	149

HOOFDSTUK V

HET GEBED II	150
DE SAJDA AS-SAHW	150
DE DEUGDEN VAN HET GEZAMENLIJK BIDDEN MET JAMĀ'AH	151
FATSOENSNORMEN IN DE MOSKEE	153
DE WIJZE WAAROP HET GEZAMENLIJKE GEBED MET JAMĀ'AH WORDT VERRICHT	155
HET VRIJDAGGEBED	157
VOOR WIE IS HET VRIJDAGGEBED VERPLICHT?	158
DE MANIER WAAROP HET VRIJDAGGEBED WORDT VERRICHT.....	159
DE 'IED-GEBEDEN	160
DE MANIER WAAROP DE 'IED-GEBEDEN VERRICHT WORDEN	161
DE TAKBĪR-AL TASHRĪQ	162
HET TARĀWĪH-GEBED.....	163
HET GEMISTE GEBED INHALEN.....	168
SAJDA VAN TILĀWAT	169
HET BEGRAFENISGEBED	170

DE MANIER WAAROP HET BEGRAFENISGEBED WORDT	
VERRICHT	172
VRAGEN	176

HOOFDSTUK VI

VASTEN	177
HET BELANG VAN HET VASTEN	177
DE VOORDELEN VAN VASTEN	178
VOOR WIE IS HET VASTEN VERPLICHT?.....	180
DE DEUGDEN VAN SAHÛR EN IFTĀR.....	181
DE IFTĀR DU'Ā	181
DE INTENTIE VAN HET VASTEN	181
VORMEN VAN VASTEN.....	182
OMSTANDIGHEDEN DIE HET TOELATEN OM HET VASTEN OP EEN ANDER MOMENT IN TE HALEN	183
FIDYAH.....	184
DE BEPALING OMTRENT HET NALATEN VAN HET VASTEN	184
HANDELINGEN DIE HET VASTEN DOEN VERBREKEN DIE HET INHALEN EN KAFFĀRAH VEREISEN	185
HANDELINGEN DIE HET VASTEN DOEN VERBREKEN DIE ALLEEN HET INHALEN VEREISEN.....	186
HANDELINGEN DIE HET VASTEN NIET DOEN VERBREKEN.....	186
HANDELINGEN DIE MAKRÛH ZIJN VOOR EEN VASTENDE	187
HANDELINGEN DIE NIET MAKRÛH ZIJN VOOR EEN VASTENDE.....	187
VRAGEN	188

HOOFDSTUK VII

ZAKĀT.....	189
HET BELANG EN DE VOORDELEN VAN ZAKĀT	189
WIE DIENEN ER ZAKĀT TE GEVEN?	190
WAT IS NISĀB?.....	191
AAN WIE MAG ZAKĀT GEDONEERD WORDEN?	191
AAN WIE MAG GEEN ZAKĀT GEDONEERD WORDEN?.....	192
BEZITTINGEN WAAROVER GEEN ZAKĀT WORDT BEREKEND	192
BEZITTINGEN WAAROVER WEL ZAKĀT WORDT BEREKEND.....	192
DE SADAQATU'L-FITR	193
VRAGEN	195

HOOFDSTUK VIII

HADJ.....	196
HET BELANG EN DE VOORDELEN VAN DE HADJ	196
VOOR WIE IS DE HADJ VERPLICHT?.....	197
VORMEN VAN HADJ.....	198
DE FARDH VAN HADJ	199
DE MANIER WAAROP DE HADJ WORDT VERRICHT	200
VRAGEN	203

HOOFDSTUK IX	
OFFEREN.....	205
HET BELANG VAN HET OFFER.....	205
WIE SLACHT EEN OFFERDIER?.....	206
HOE EN WANNEER WORDT HET OFFERDIER GESLACHT?	206
ENKELE ZAKEN OVER HET OFFERVLEES EN DE HUID VAN HET OFFERDIER	207
WELKE DIEREN MOGEN GESLACHT WORDEN?.....	207
DIEREN WAARVAN HET VLEES GEGETEN MAG WORDEN	208
DIEREN WAARVAN HET VLEES NIET MAG WORDEN GEGETEN.....	209
HET BELOOFDE OFFER.....	209
VORMEN VAN EED EN DE BEPALINGEN ERVAN	210
VRAGEN	212

HOOFDSTUK X	
DE HEILIGE DAGEN EN NACHTEN.....	213
VRIJDAG.....	213
FEESTDAGEN.....	214
MAWLID AN-NABĪ.....	215
DE NACHT VAN RAGHĀIB	216
DE NACHT VAN MI'RĀDJ	216
DE NACHT VAN BARĀ'AH	217
DE LAYLATU'L QADR	217
VRAGEN	219

DEEL 3 AKHLĀQ

221

HOOFDSTUK I	
ISLAM EN AKHLĀQ	223
DE DEFINITIE VAN AKHLĀQ (MANIEREN)	223
AKHLĀQ IN DE ISLAM	224
DE ROL VAN GELOOF EN AANBIDDING IN HET VERWERVEN VAN GOEDE AKHLĀQ.....	225
PROFEET MOHAMMED ALS MOOIESTE VOORBEELD VAN GOEDE AKHLĀQ	226
HET BELANG VAN GOEDE AKHLĀQ VOOR INDIVIDUEN	226
GOEDE AKHLĀQ TIJDENS HET WERK.....	227
KAN AKHLĀQ VERANDEREN?.....	228
DE WAARDE DIE DE ISLAM HECHT AAN HET VERSTAND EN AAN KEN- NIS.....	230
VRAGEN	232

HOOFDSTUK II	
ONZE MORELE PLICHTEN.....	233

ONZE MORELE PLICHTEN.....	233
ONZE PLICHTEN TEGENOVER ONSZELF.....	235
MORELE REGELS MET BETREKKING TOT ETEN EN DRINKEN	240
BEHEERSEN VAN DE TONG	240
CONTROLE OVER ONZE ANDERE LICHAAMSDALEN	242
LEESSTUK	242
VRAGEN	245
HOOFDSTUK III	
ONZE PLICHTEN TEGENOVER ONZE FAMILIELEDEN.....	247
HET BELANG VAN HET GEZIN IN DE ISLAM	247
DE ONDERLINGE PLICHTEN VAN GEZINSLEDEN	248
DE ONDERLINGE PLICHTEN VAN ECHTGENOTEN	248
DE PLICHTEN VAN OUDERS TEGENOVER HUN KINDEREN.....	249
DE PLICHTEN VAN KINDEREN TEGENOVER HUN OUDERS.....	250
LEESSTUK	252
DE ONDERLINGE PLICHTEN VAN BROERS EN ZUSSEN	254
ONZE PLICHTEN TEGENOVER ANDERE FAMILIELEDEN.....	255
ONZE PLICHTEN TEGENOVER ONZE BUREN.....	256
LEESSTUK	257
VRAGEN	258
HOOFDSTUK IV	
ONZE PLICHTEN TEGENOVER DE GEHELE MENSHEID.....	259
ONZE MORELE PLICHTEN TEGENOVER MENSEN	259
ONZE PLICHTEN TEGENOVER DIEREN	263
LEESSTUK	265
EIGENSCHAPPEN VAN IEMAND DIE LEEFT VOLGENS ISLAMITISCHE AKHLĀQ.....	265
HANDELINGEN DIE IN DE ISLAM VERBODEN ZIJN	267
LEESSTUK	268
VRAGEN	272

DEEL 4
SĪRAH
(Biografie van profeet Mohammed)
273

HOOFDSTUK I	
DE GEBOORTE VAN PROFEET MOHAMMED EN ZIJN KINDERTIJD	275
DE TOESTAND VAN HET ARABISCH SCHIEREILAND VÓÓR DE ISLAM.. 275	
DE AFSTAMMINGSLIJN VAN PROFEET MOHAMMED	276
DE GEBOORTE VAN DE PROFEET MOHAMMED	276

DE KINDERTIJD VAN DE PROFEET.....	277
LEESSTUK.....	278
VRAGEN.....	280
HOOFDSTUK II	
DE JEUGD EN HET HUWELIJK VAN MOHAMMED.....	281
DE REIZEN VAN PROFEET MOHAMMED.....	281
HET LEVEN VAN MOHAMMED ALS HANDELAAR.....	282
HET HUWELIJK VAN MOHAMMED MET KHADĪJA EN ZIJN KINDEREN	282
DE ARBITRAGE VAN MOHAMMED TIJDENS DE RENOVATIE VAN DE	
KA'BA.....	283
VRAGEN.....	284
HOOFDSTUK III	
HET PROFEETSCHAP VAN MOHAMMED EN DE GEHEIME	
VERKONDIGING.....	285
DE EERSTE OPENBARING (610 na Chr.).....	285
FATRAT AL-WAHY.....	287
HET BEGIN VAN DE VERKONDIGING TOT DE ISLAM.....	287
DE EERSTE MOSLIMS.....	287
DE EERSTE MIGRATIE (HIDJRA) NAAR AL-HABASH.....	288
DE HOUDING VAN NAJĀSHĪ TEGENOVER MOSLIMS.....	288
VRAGEN.....	289
HOOFDSTUK IV	
DE OPENLIJKE VERKONDIGING.....	290
DE OPENLIJKE VERKONDIGING VAN DE ISLAM.....	290
DE ONDERDRUKKING VAN DE MOSLIMS DOOR DE	
AFGODENDIENAREN.....	291
DE MEEST VIJANDIGE MENSEN JEGENS DE PROFEET.....	292
OORZAKEN VAN DE VIJANDIGHEID VAN DE QURAISH.....	294
VERZOEK TOT BEMIDDELING VAN ABŪ TĀLIB.....	295
DE WEG VAN HAMZA NAAR DE ISLAM.....	295
DE WEG VAN 'UMAR NAAR DE ISLAM.....	296
VRAGEN.....	298
HOOFDSTUK V	
DE BOYCOT EN HET VERDRIETJAAR.....	299
DE BOYCOT VAN DE MOSLIMS DOOR DE AFGODENDIENAREN.....	299
HET OVERLIJDEN VAN ABŪ TĀLIB EN KHADĪJA.....	300
DE REIS NAAR TĀ'IF.....	301
DE 'AQABA-VERDRAGEN.....	301
HET GESCHENK VAN DE MI'RĀDJ: DE SALĀT.....	303
VRAGEN.....	304

HOOFDSTUK VI
DE HIDJRA (DE EMIGRATIE) EN DE EERSTE JAREN IN MEDINA... 305

DE HIDJRA VAN ONZE PROFEET VAN MEKKA NAAR MEDINA (622 na Chr.).....	305
DE ONTVANGST VAN ONZE PROFEET IN MEDINA	307
DE BOUW VAN DE MOSKEE VAN DE PROFEET (MASJID AL-NABAWĪ).....	308
DE BROEDERSCHAP TUSSEN DE ANSĀR EN DE MUHĀJIRŪN	308
DE PROFETISCHE SCHOOL EN DE ASHĀB AL-SUFFA.....	309
VRAGEN	310

HOOFDSTUK VII
DE VELDSLAGEN VAN ONZE PROFEET (I)..... 311

DE AANLEIDING TOT DE SLAG VAN BADR	311
DE SLAG VAN BADR EN HET RESULTAAT ERVAN (2 H./624 na Chr.).....	312
DE AANLEIDING TOT DE SLAG VAN UHUD	313
DE SLAG VAN UHUD EN HET RESULTAAT ERVAN (3 H./625 na Chr.).....	314
DE LESSEN VAN DE SLAG VAN UHUD	315
DE AANLEIDING TOT DE SLAG VAN KHANDAQ.....	316
DE SLAG VAN KHANDAQ EN HET RESULTAAT ERVAN (5 H./626 na Chr.).....	316
HET VERDRAG VAN HUDAYBIYYA (6 H./628 na Chr.).....	318
DE GEVOLGEN VAN HET VERDRAG VAN HUDAYBIYYA.....	319
BRIEVEN DIE ZIJN VERSTUURD TER UITNODIGING TOT DE ISLAM	320
DE SLAG VAN KHAYBAR (6 H./628 na Chr.)	320
HET BEZOEK AAN KA'BA ('UMRATU'L-QADHĀ, 7 H./629 na Chr.).....	321
VRAGEN	322

HOOFDSTUK VIII
DE VELDSLAGEN VAN ONZE PROFEET (II)..... 323

DE VEROVERING VAN MEKKA (8 H./630 na Chr.).....	324
DE SLAG VAN HUNAYN (8 H./630 na Chr.)	325
DE SLAG VAN AWTĀS EN DE BELEGERING VAN TĀ'IF	326
DE VELDTOCHT NAAR TABŪK (9 H./630 na Chr.).....	327
LEESSTUK	327
DE EIGENSCHAPPEN VAN DE PROFEET TIJDENS VELDSLAGEN.....	328
HET LEIDERSCHAP VAN ABŪ BAKR TIJDENS DE HADJ (9 H./631 na Chr.).....	329
DE AFSCHIEDSBEDEVAART (HADJATUL-WADĀ' 10 H./632 na Chr.).....	329
DE AFSCHIEDSPREEK (KHUTBATUL-WADĀ')	330
LEESSTUK	331
DE ZIEKTE VAN ONZE PROFEET EN ZIJN OVERLIJDEN	

(10 H./632 na Chr.).....	334
DE GEBEURTENISSEN NA HET OVERLIJDEN VAN ONZE PROFEET ..	335
DE KINDEREN VAN ONZE PROFEET	336
AL-'ASHARA AL-MUBASHSHARA	337
DE METGEZELLEN (ASHĀB) VAN ONZE PROFEET.....	338
DE HOGE PROFETISCHE MORAAAL WAARMEE DE MENSHEID WERD VERLICHT.....	338
VRAGEN	341

OPTIONELE SMEEKBEDES TIJDENS DE KLEINE RITUELE
WASSING (WUDHU)

343

DU'Ā'S TIJDENS HET RITUELE GEBED (SALĀT)

346

SOERA'S TIJDENS HET RITUELE GEBED (SALĀT)

350

INSTRUCTIES VOOR HET VERRICHTEN VAN DE WUDHU

355

INSTRUCTIES VOOR HET VERRICHTEN VAN DE SALĀT

361

INLEIDING

Wanneer we het hebben over Europese moslims, is de Andalusische beschaving het eerste waar we aan denken. Immers, de Europeanen hebben voor het eerst kennisgemaakt met moslims dankzij de moslims uit Andalusië (711-1492). Vele boeken, waaronder de Heilige Koran, zijn door de komst van de Andalusische beschaving vertaald in het Westen. Op deze manier is de islamitische beschaving een wezenlijk onderdeel geworden van de beginperiode van de Europese geschiedenis.

De tweede ontmoeting tussen Europa en moslims, vond plaats tijdens de Kruistochten en de belegering van Wenen. Het beeld dat veel Europeanen van moslims, en de islamitische wereld hebben, is grotendeels gestoeld op de perceptie vanuit de Kruistochten. Deze perceptie komt grotendeels voort uit negatieve mythes en idealen.

De laatste en meest authentieke ontmoeting met moslims, is met de komst van arbeidsmigranten vanaf 1960. Ondanks dat we een halve eeuw verder zijn, zijn er slechts een handvol aantal kwalitatief goede vertalingen geschreven over de islam, laat staan over klassieke islamitische bronnen.

De Islamitische Stichting Nederland heeft meerdere Nederlandstalige publicaties op haar naam staan. Het doel daarvan is om te voorzien

in de behoeften van degenen die in het Nederlands toegang willen tot islamitische literatuur. Dit is de tweede druk, waarin geloofsleer, aanbidding, *akhlāq en sīrah* op toegankelijke wijze aan bod komen. Met de feedback van deskundigen hebben we de tekst herzien en zijn er verbeteringen aangebracht.

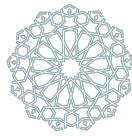
Met grote inspanning van Ahmed Bulut laat het Onderzoekscentrum van Diyanet met dit boek de lezers kennismaken met de islam. Essentiële zaken die elke moslim behoort te weten komen aan bod. Naast geloofsleer en aanbidding, behandelen we ook de ontstaansgeschiedenis van de islam, de biografie van profeet Mohammed (vrede zij met hem) en belangrijke gebeurtenissen in de islamitische geschiedenis. Ook de goede manieren die zowel moslimindividueen als de gemeenschappen als geheel dienen te volgen komen aan de orde, zoals geschetst door de Profeet, die zei: “Ik ben gezonden om goede manieren te vervolmaken.”

Met dit boek richten wij ons tot een breed publiek. Zowel voor moslims als voor niet-moslims is dit een handig naslagwerk voor basisonderwerpen binnen de islam. Dit boek kan tevens gebruikt worden als onderwijsmateriaal in moskeeën en bij andere instellingen die actief zijn op het gebied van islameducatie.

Mijn dank gaat uit naar iedereen die heeft bijgedragen aan de totstandkoming van dit boek en ik vraag Allah voor alle goeds.

Den Haag, 22 december 2016
Dr. Yusuf Acar
Islamitische Stichting Nederland

VOORWOORD

De eerste plicht van een moslim is om voldoende kennis te vergaren over zijn geloof. De eerste plicht van een mens is om in Allah te geloven en vervolgens zijn aanbidningen te volbrengen.

De vrucht van de boom van het geloof, die met aanbidningen wordt gevoed, is het bezitten van goede manieren (*akhlāq*).

Een goede moslim is iemand die de geboden van Allah opvolgt en zich goed gedraagt tegenover de mensen.

De profeet Mohammed (vrede zij met hem) is het allermooiste voorbeeld voor wat betreft *akhlāq*. Om die reden hecht onze religie niet alleen belang aan de aanbidningen, maar ook belang aan een goede *akhlāq* en aan het bestuderen van het deugdvolle leven van onze Profeet (vrede zij met hem).

In dit boek worden de volgende onderwerpen behandeld: geloofsleer, aanbedding, *akhlāq* en *sīrah* (de biografie van profeet Mohammed). Dit boek is in een eenvoudige taal geschreven, zodat vooral de jongeren het gemakkelijk zullen begrijpen.

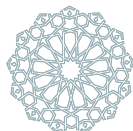
Ik vraag aan mijn Heer dat de moslims zullen profiteren van dit boek.
Dit werk komt van ons, en het bereiken van succes komt van Allah.

Ankara, 6 augustus 1990

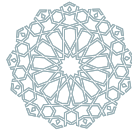
Seyfettin Yazıcı

Emeritus lid Hoge Raad der Religieuze Zaken

DEEL 1
GELOOFSLEER

HOOFDSTUK I DE ISLAM EN DE KENMERKEN

Onderwerpen:

- *Wat is religie?*
- *De positie van de Islam ten opzichte van andere religies*
- *Het doel van de Islam*
- *Kenmerken van de Islam*
- *Kenmerken ten gevolge waarvan de Islam universeel is*

WAT IS RELIGIE?

Religie is een systeem van goddelijke wetten en regels dat aan mensen met een verstandelijk vermogen, via hun eigen wil, gelukzaligheid en vrede in de wereld én in het hiernamaals biedt.

Religies worden in drie groepen verdeeld:

1) *De ware religie:* Profeten die door Allah zijn gezonden hebben de ware religie aan de mensen bekendgemaakt. De ware religie is tot op dag van vandaag onveranderd en altijd onaangetast gebleven. De enige religie die deze kenmerken bezit, is onze religie, de Islam.

2) *Valse religies:* De profeten die door Allah zijn gezonden hebben de ware religie aan de mensen bekendgemaakt. Echter, de mensen hebben deze later veranderd. Hiermee is de originele religie verloren gegaan, geschonden.

3) *Verzonnen religies*: Mensen hebben religies verzonnen die niets te maken hebben met de door profeten verkondigde religies.

DE POSITIE VAN DE ISLAM TEN OPZICHTE VAN ANDERE RELIGIES

De eerste mens, genaamd Ádam (vrede zij met hem), is eveneens de eerste profeet.

De eerste religie van de mensheid is de ware religie. Alle profeten die van Ádam tot en met Jezus hebben geleefd, hebben aan de mensen het geloof in de eenheid van Allah verkondigd. Ze hebben de mensen geleerd hoe Allah aanbeden dient te worden. De fundamenten van het geloof en de religieuze voorschriften die door de profeten zijn verkondigd, zijn in de loop der tijden veranderd door de mensen en hebben daarmee hun oorsprong verloren.

Hierop heeft de Almachtige Allah, middels de laatste profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem), aan alle mensen de laatste profeet en perfecte religie, de Islam, gezonden. De Islam is nu de enige ware religie. De verzonnen religies hebben bij Allah helemaal geen waarde. Voor Allah is alleen de islamitische religie aanvaardbaar. Dit gegeven wordt in de Koran door Allah, de Almachtige, als volgt vermeld:

«Voorwaar, de (enige) godsdienst bij Allah, is de Islam.»¹

«En wie een andere godsdienst dan de Islam zoekt: het zal niet van hem worden aanvaard en hij behoort in het hiernamaals tot de verliezers.»²

HET DOEL VAN DE ISLAM

De geboden die de Islam heeft gebracht, beogen gelukzaligheid van de mensen. Degenen die handelen in overeenstemming met deze geboden, zullen zowel op aarde als in het hiernamaals gelukzaligheid vinden.

1 Ali Imrân, 19.

2 Ali Imrân, 85.

De geboden van de Islam worden verdeeld in drie groepen:

1. Īmān (geloof): Door te geloven in de fundamenteën van het geloof voorziet de mens zich van zijn geestelijk noodzakelijke voeding, wordt zijn hart weerhouden van verkeerde overtuigingen, wordt dit hart versierd met het juiste geloof en zal de mens op die wijze de juiste waarde verkrijgen.
2. ‘Amal (handelingen): Daden zijn handelingen die mensen verrichten. Er zijn twee soorten voorschriften over daden:
 - a) Aanbiddingsplichten tegenover Allah.
 - b) Voorschriften omtrent wereldse kwesties tussen mensen onderling.
3. Akhlāq (manieren): Geboden die onze gedachten en gedragingen tegenover andere mensen bepalen.

KENMERKEN VAN DE ISLAM

1. De Islam is de laatste religie. Er zal geen religie meer komen na de Islam en de wetten zullen voortgaan tot aan de Dag des Oordeels. De profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem), die de Islam aan de mensen heeft bekendgemaakt, is tevens de laatste profeet. Na hem komt er geen andere profeet.
2. De Islam is een universele religie. De religies die de vorige profeten hebben verkondigd, waren bestemd voor bepaalde volkeren, terwijl de Islam naar alle volkeren van de wereld is gezonden.
3. De voorschriften van de Islam voorzien op een uitstekende manier in de behoeften van alle mensen. Om deze reden is er ook geen behoefte aan een andere religie dan de Islam.
4. De Islam accepteert alle heilige boeken van Allah die eerder zijn geopenbaard, en eveneens de verschijning van alle eerdere profeten die door Allah zijn gezonden.
5. De Islam heeft de wetten van eerdere religies die door eerdere profeten zijn verkondigd ongeldig gemaakt. Deze zijn immers naar specifieke volkeren en voor een specifieke tijd gezonden. De Islam

daarentegen is een religie die naar álle volkeren is gezonden en die zal tot aan de Dag des Oordeels onveranderd blijven.

KENMERKEN TEN GEVOLGE WAARVAN DE ISLAM UNIVERSEEL IS

De Islam beschikt over vele bijzonderheden, ten gevolge waarvan deze religie universeel is. Enkele van deze bijzonderheden zijn:

1. De Islam is de laatste gezonden religie aan de hele mensheid

De Islam is de laatste goddelijke religie die gezonden is aan alle mensen en zij zal zich tot aan de Dag des Oordeels voortzetten. Daarom heeft de Profeet gedurende zijn profeetschap brieven verstuurd aan staatshoofden, met als doel de ware religie aan alle volkeren te verkondigen en hen zo aan te sporen om de Islam te aanvaarden.

2. De Islam is een religie van verstand en kennis

De Islam hecht veel waarde aan het verstand. Het is noodzakelijk om een verstandelijk vermogen te bezitten teneinde verantwoordelijkheden te kunnen dragen. Onze godsdienst hecht ook grote waarde aan het opdoen van kennis. De Islam beveelt moslims voortdurend te leren, en laat weten dat het opdoen van kennis voor iedere moslim *fardh* (verplicht) is.

3. De Islam is de religie van de wereld én het Hiernamaals

Het doel van de Islam is dat de mens gelukkig is in deze wereld én in het eeuwige leven van het Hiernamaals. Onze religie zorgt ervoor dat mensen gelukkig zijn in ieder tijdperk en dat ze een staat van verhevenheid bereiken. Ook heeft de Islam principes geformuleerd en opgelegd die antwoord geven op de persoonlijke en gemeenschappelijke behoeften van mensen en maakt zij ons wegwijs om zowel op deze wereld als in het Hiernamaals gelukkig te worden.

Deze principes van de Islam kunnen als volgt worden samengevat: *“Werk voor dit leven alsof je eeuwig zult leven, en werk voor het hiernamaals alsof je morgen zult sterven.”*

4. *De Islam is een religie van gemak*

Er bestaat geen ongemak in de Islam. De geboden van onze godsdienst zijn er om ons volwassen te doen worden en ons voor te bereiden op een eeuwig leven. Om aanbiddingen te verrichten kent de Islam veel gemak toe aan mensen, rekening houdend met hun situatie. Reizigers, bijvoorbeeld, hoeven maar twee *raka'ah* (eenheden) *fardh* te verrichten tijdens het gebed in plaats van vier *raka'ah*. Degenen die het gebed niet staand kunnen uitvoeren, mogen het zittend verrichten. Zieke personen die tijdens de Ramadan niet de kracht hebben om te vasten, kunnen de niet-gevaste dagen inhalen wanneer ze weer beter zijn. Degenen die geen hoop meer hebben om genezen te worden, of ouderen die niet in staat zijn om te vasten, kunnen daarvoor in de plaats *fidyah* (donatie aan de behoeftigen) geven.

Er zijn nog veel meer gemakken die onze godsdienst te bieden heeft, rekening houdend met de behoeften van de mensen in moeilijkere omstandigheden. De Islam kenmerkt zich door geboden die altijd en overal kunnen worden toegepast.

5. *Er is geen extremisme in de Islam*

De geboden van de Islam sluiten perfect aan op het verstand en op de natuurlijke staat van de mens (*fitrah*). Onze taak hiertegenover is om deze geboden te gehoorzamen. In de Islam is er geen sprake van zelfkwellend in naam van de religie en geen sprake van een ellendig leven door bijvoorbeeld afstand te nemen van datgene wat *halal* is.

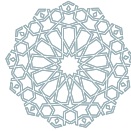
6. *De Islam is een religie van vriendschap en vrede*

Een ander doel van de Islam is om liefde voor mensen en respect voor mensenrechten te plaatsen in het hart van de mens, ten behoeve van een voortdurende vrede en vriendschap in de maatschappij. Hiertoe heeft onze religie verschillende geboden en voorwaarden gesteld aan ware gelovigen om van elkaar te houden en respect te hebben voor de rechten van anderen.

VRAGEN

1. Wat is religie?
2. Hoeveel groepen zijn er te onderverdelen binnen de religies?
3. Wat is de positie van de Islam ten opzichte van andere religies? Leg uit.
4. Wat is het doel van de Islam? Welke soorten geboden bestaan er in de Islam?
5. Wat zijn de kenmerken van de Islam?
6. Om welke redenen is de Islam een universele religie?

HOOFDSTUK II ĪMĀN

Onderwerpen:

- *Het woord van de tawhīd, shahāda en de betekenissen*
- *De principes van īmān*
- *De beknopte īmān*
- *De uitgebreide īmān*
- *De soorten mensen ten aanzien van het geloof*
- *Vrede en geluk met īmān*
- *De relatie tussen īmān en ‘amal*
- *De voorwaarden voor een juiste en aanvaardbare īmān*

HET WOORD VAN DE TAWHĪD

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

Uitspraak: “*Lā ilāha illallāh, Muhammadun Rasūlullāh.*”

Betekenis: “*Er is geen andere god dan Allah. Mohammed (vrede zij met hem) is de boodschapper van Allah.*”

DE SHAHĀDA

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

Uitspraak: “Asjhadu an lā ilāha illallāh, wa asjhadu anna Muhammadan ‘abduhū wa rasūluh.”

Betekenis: “Ik getuig dat er geen god is dan Allah, en ik getuig dat Mohammed (vrede zij met hem) de dienaar en de boodschapper van Allah is.”

DE PRINCIPES VAN ĪMĀN

Taalkundig gezien betekent “*īmān*”: *het geloven in iets*. In religieuze termen betekent het begrip “*īmān*” het volgende: vanuit het hart geloven in datgene wat door Allah naar de profeet Mohammed is gebracht en met de tong dit geloof bevestigen (*iqrār*).

De īmān wordt in twee vormen verdeeld:

- a) Beknopte *īmān*.
- b) Uitgebreide *īmān*.

a) De beknopte īmān: het geloven in Allah en in het gegeven dat Mohammed (vrede zij met hem) de Profeet van Allah is. De beginselen van het geloof komen in het woord van de *tawhīd* en de *shahāda* tot uitdrukking. Een mens is toegetreden tot de Islam als hij het woord van de *tawhīd* of de *shahāda* heeft uitgesproken en ook in zijn hart in deze woorden gelooft. Echter, voor een moslim is dit niet voldoende. Een moslim hoort de beginselen van het geloof te kennen en dient te geloven in alle aparte bouwstenen ervan.

b) De uitgebreide īmān: het geloven in alle aparte bouwstenen van de beginselen van het geloof. Een andere benaming voor “uitgebreide *īmān*” is “gedetailleerde *īmān*”.

De beginselen van de imān worden ook wel de “zuilen van het geloof” genoemd. Dit zijn er zes:

1. Het geloven in Allah.
2. Het geloven in de Engelen.
3. Het geloven in de Boeken.
4. Het geloven in de Profeten.
5. Het geloven in de Dag des Oordeels.
6. Het geloven in de *qadar* (lotsbeschikking van de mens) en dat zowel het goede als het kwade door Allah is geschapen.

Deze beginselen van het geloof zijn verzameld in de “*Āmantu*”. Iedere moslim moet de *Āmantu* samen met de betekenis kennen. De “*Āmantu*” luidt als volgt:

اٰمَنْتُ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَبِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ مِنَ اللّٰهِ تَعَالٰى
 وَالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ حَقًّا اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ

Uitspraak: “*Āmantu billāhi wa malāikatihī wa kutubihī wa rusulihī wa’l-yawmi’l-Ākhiri wa bi’l-qadari khayrihī wa sjarrihī minallāhi Ta’ālā. Wa’l-ba’su ba’dal-mawti haqqun. Asjhadu an lā ilāha illallāh, wa asjhadu anna Muhammadan ‘abduhū wa rasūluh.*”

Betekenis: “*Ik geloof in Allah, in Zijn Engelen, in Zijn Boeken, in Zijn Profeten, in de Dag des Oordeels en Zijn qadar (de lotsbeschikking), dat zowel het goede als het slechte van Allah komt. De opwekking na de dood is waar. Ik getuig dat er geen God is dan Allah, en ik getuig dat Mohammed de dienaar en de boodschapper van Allah is.*”

GROEPEN MENSEN TEN AANZIEN VAN HET GELOOF

Mensen worden op grond van hun houding ten opzichte van het geloof in drie groepen verdeeld:

1) *Mu’min (gelovige)*: Diegene die met het hart gelooft in het bestaan en in de eenheid van Allah; hij gelooft dat Mohammed (vrede zij met

hem) de Boodschapper van Allah is; degene die dit geloof met zijn mond uitspreekt (*iqrār*) wordt een “*mu’min*” genoemd.

2) *Munāfiq* (*huichelaar*): een “*munāfiq*” is iemand die (met zijn mond) zegt dat hij in Allah en profeet Mohammed (vrede zij met hem) gelooft, maar in feite dit geloof niet vanuit zijn hart bevestigt.

3) *Kāfir* (*ongelovig/ontkenner*): een “*kāfir*” is iemand die zowel met het hart als met de mond het bestaan van Allah en het profetschap van Mohammed (vrede zij met hem) ontkent.

Degenen die de *mu’min* zijn zullen het eeuwige en gelukkige leven in het Paradijs bereiken; huichelaars en ongelovigen zullen het Paradijs niet binnentreden, voor hun ongelof ondergaan ze zelfs een eeuwige bestraffing in de hel.

VREDE EN GELUK MET ĪMĀN

De mens is een samengevoegd geheel dat bestaat uit lichaam en ziel. Zoals het lichaam behoefte heeft aan eten en drinken, zo heeft ook onze ziel behoefte aan spirituele voeding.

De belangrijkste voeding voor de ziel is een zuiver geloof. De mens die in Allah gelooft en zijn vertrouwen in Allah heeft gesteld, heeft voor zijn geestelijke voeding een grote kracht verkregen. Immers, de mens heeft altijd behoefte aan de hulp van Allah. Je verbinden met de Almachtige vormt een bron van gemoedsrust en vertrouwen, waar we allemaal behoefte aan hebben.

De Almachtige Allah zegt het volgende:

“Weet dan, het is door het gedenken van Allah dat de harten tot rust komen.”¹

Īmān bevrijdt de mens uit eenzaamheid en ledigheid. *Īmān* is de voeding van onze ziel en het licht van ons hart. De ziel van een ongelovige krijgt geen voeding, zijn hart is verduisterd en verstoten van ondersteuning.

De mens ondervindt tijdens zijn leven verschillende moeilijkheden. Op zulke momenten zullen de gelovigen, die met het hart aan Allah

1 Al-Ra’d, 28.

verbonden zijn, niet in wanhoop raken. Zij zullen hun toevlucht bij Allah zoeken. Zij zullen vertrouwen op Allah en met geduld wachten op de afloop. Als iemand zich met liefde en respect hecht aan de Almachtige Vriend (Allah), zal hij gelukkig worden.

Mensen die niet geloven zullen in dergelijke situaties in wanhoop raken. Ze worden gekweld door onrust. Ze hopen de rust te vinden in drank en in het gebruik van drugs, terwijl ze juist daardoor worden meegeslept naar grotere problemen. Ten gevolge van deze keuze verliezen ze zowel de gelukzaligheid van de wereld als het geluk van het hiernamaals.

RELATIE TUSSEN ĪMĀN EN ‘AMĀL

Zolang een moslim de geboden van de religie (over zaken die toegestaan en verboden zijn) niet ontkent én zolang *īmān* zich in het hart bevindt, is hij een gelovige en kan hij de religie niet verlaten hebben; hij is geen ongelovige (*kāfir*). Hij is nog steeds een moslim, zelfs als hij geen aanbeddingen verricht. Echter, indien hij een zonde heeft begaan, dan wordt hij daarvoor wel gestraft, omdat hij de plichten van de aanbeddingen (*‘amal*) niet of onvoldoende heeft volbracht.

De aanbeddingen zorgen voor versterking van de *īmān*. Aanbeddingen bevrijden ons van de bestraffing in het hiernamaals en vormen een middel om de gunsten van het Paradijs te verkrijgen. Zich beperken tot een eenvoudig geloof door aanbeddingen te verlaten kan het geloof verzwakken en het licht van de *īmān* doen doven.

Laten we dit uitleggen met een voorbeeld:

Īmān is te vergelijken met een brandend vuur in de open lucht. Het vuur moet beschermd worden door een glazen stolp, opdat het niet zal doven. Als het vuur buiten wordt gelaten zonder enige bescherming, dan zou zelfs een heel licht briesje het vuur kunnen doven. *Īmān* is een brandend licht in ons hart. Het licht wordt beschermd met onze aanbeddingen, net zoals een glazen stolp dat doet met het vuur. Door het verrichten van het gebed (*salāt*), het vasten (*sawm*) en andere aanbeddingen lossen we onze verplichtingen af die we aan Allah verschuldigd zijn. Tegelijkertijd beschermen we hiermee onze *īmān*.

Als de aanbidningen niet worden verricht, zal het licht van de *īmān* onbeschermd blijven, zoals het vuur in de open lucht. Op een dag kan het gaan doven. Met het uitdoven van de *īmān* verliest de moslim de meest waardevolle bezitting: de sleutel tot het Paradijs. Hierdoor hebben de aanbidningen een zeer belangrijke rol om het geloof te beschermen en het eeuwige leven van het Paradijs te bereiken.

VOORWAARDEN VOOR EEN JUISTE EN AANVAARDBARE ĪMĀN

Een juiste en aanvaardbare *īmān* dient te voldoen aan drie voorwaarden:

1) De īmān moet niet vanuit wanhoop ontstaan.

Een mens die eerder niet geloofde, maar die gaat geloven omdat hij zich op het moment van de dood bevindt (en hiermee zijn bestraffing ziet en beseft), heeft geen baat bij *īmān*.

2) Een moslim behoort geen ontkennende uitdrukkingen en houdingen te tonen tegenover religieuze bepalingen.

Als een moslim bijvoorbeeld de *salāt* ontkent, verliest hij zijn *īmān*, ook als hij in alle andere geboden gelooft. Dat komt omdat datgene waarin we dienen te geloven één geheel is. Het ontkennen van één van deze verplichtingen staat gelijk aan het ontkennen van alle religieuze geboden.

3) Een moslim moet accepteren dat alle religieuze bepalingen goed zijn.

Het niet tevreden zijn met één van de religieuze geboden zal leiden tot verlies van de *īmān*.

Het meest waardevolle bezit van een moslim is zijn *īmān*. Met oprechte *īmān* zal de mens vrede en geluk op aarde, en de eeuwige vrede en het geluk van het Hiernamaals bereiken.

Het is verplicht om de *īmān* tot de laatste adem te beschermen en met deze *īmān* naar het hiernamaals te gaan. Degene die niet in staat is om zijn *īmān* tot de laatste adem te beschermen en die de wereld als een ongelovige verlaat, zal geen voordeel ondervinden van de *īmān* die

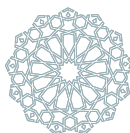

hij voorheen bezat. Daarom dienen we onze *īmān* goed te beschermen en uitdrukkingen en houdingen die schadelijk zijn voor onze religie te vermijden. Als we uitdrukkingen en houdingen hebben die schade aan ons geloof kunnen toebrengen, dienen we onmiddellijk berouw te tonen door vergeving te vragen aan Allah.

VRAGEN

1. Reciteer foutloos het woord van de *tawhīd* en de *shahāda* en geef de betekenissen.
2. Welke zes zuilen van het geloof worden onderscheiden? Noem ze op.
3. Wat wordt er bedoeld met de beknopte *īmān*?
4. Wat wordt er bedoeld met de uitgebreide *īmān*?
5. Reciteer de “*Āmantu*” en leg uit wat deze betekent.
6. In hoeveel groepen worden de mensen binnen het geloof onderverdeeld? Noem ze en leg ze uit.
7. Wat is de vrede en het geluk dat de *īmān* aan de mens geeft? Leg het uit.
8. Wat is de relatie tussen *īmān* en ‘*amal* (aanbiddingen)? Leg het uit.
9. Welke voorwaarden zijn er voor een juiste en aanvaardbare *īmān*?

HOOFDSTUK III HET GELOOF IN ALLAH

Onderwerpen:

- *Het bestaan en de eenheid van Allah*
- *De eigenschappen van Allah*
- *De liefde voor Allah*
- *Het oprechte geloof van een jong meisje (leesstuk)*

HET BESTAAN EN DE EENHEID VAN ALLAH

De eerste van de zes verplichtingen van *īmān* (geloof) is om in Allah te geloven. De eerste en belangrijkste taak van iedereen met een verstandelijk vermogen die de puberteit heeft bereikt, is het geloof in het bestaan van én de eenheid van Allah.

Als we naar onze omgeving kijken, zien we dat niets vanuit zichzelf is ontstaan. Een prachtig kunstwerk duidt op de aanwezigheid van een kunstenaar: een ontwerper die de klok maakt, een schilder die de muren van onze kamers opsiert, een bouwvakker die gebouwen bouwt. Niets ontstaat uit zichzelf. Net zoals een klok, mooie kunstwerken en gebouwen niet uit zichzelf zijn ontstaan, zijn ook de wereld en het universum niet uit zichzelf ontstaan.

De wolken, de aarde, de zon en het universum hebben allemaal een orde en rangschikking van Allah gekregen waar ze zich aan houden. Als de zon een korte afstand dichter bij de aarde zou staan, dan zou de

aarde veel warmer zijn, waardoor leven onmogelijk zou zijn. Als de zon een korte afstand verder van de aarde zou staan, dan zou de aarde veel kouder zijn, waardoor er ook dan leven op aarde onmogelijk zou zijn. Alles is op een perfecte manier geordend door de Schepper.

In dat geval is er ook een schepper die de mensen vanuit een prachtig kunstwerk heeft geschapen. Een schepper die het universum volgens een heel strak plan heeft opgericht en het vervolgens in een perfecte ordening heeft doen functioneren. Deze heilige Schepper is de Almachtige Allah. De perfecte orde en harmonie die in het heelal aanwezig is, laat het bestaan en de eenheid van Allah zien.

Onze eerste taak is om in Allah te geloven. Allah heeft ons geschapen en hij is degene die ons in leven houdt. Daarom dienen we vanuit het hart verbonden te zijn met Allah. We moeten de eigenschappen van Allah leren kennen om Zijn heilige bestaan beter te begrijpen en om op een juiste manier te geloven in het bestaan van Allah.

DE EIGENSCHAPPEN VAN ALLAH

Allah heeft veertien eigenschappen (*sifāt*). Zes ervan worden “*dhātī*”-eigenschappen genoemd. Deze eigenschappen behoren alleen aan Allah toe, niet één schepsel draagt deze eigenschap met zich mee. De overgebleven acht eigenschappen van Allah worden “*subūti*”-eigenschappen genoemd.

Sifāt dhātiyya:

1. Wujūd: *Het bestaan.* Allah bestaat en zijn afwezigheid is onvoorstelbaar.
2. Qidam: *Het bestaan van Allah heeft geen begin.* Het bestaan van Allah heeft niet later plaatsgevonden. Het bestaan van Allah was er al, zelfs toen er niets anders was.
3. Baqā: *Het bestaan van Allah heeft geen einde.* Het bestaan van Allah zal voortgaan, zelfs wanneer alles is vernietigd.
4. Wahdāniyya: *Allah is één.* Allah heeft geen partners en er is niets dat op hem lijkt. Allah heeft geen deelgenoten.

5. Mukhālafat al-hawādith: *Allah lijkt niet op iets dat Hij heeft geschapen.*
6. Qiyām bi'l-nafs: *De aanwezigheid van Allah is bij Hemzelf, Zijn bestaan is dus uit Hemzelf.* Hij is dus niet afhankelijk van iets. Alles is afhankelijk van Hem.

Sifāt subūtiyya:

1. Hayāt: *Allevend.* Allah is eeuwig levend.
2. 'Ilm: *Alwetend.* Allah weet het verleden en de toekomst. Allah kent, tot in de kleinste details, alle geheimen van het verborgene en openlijke.
3. Samī': *Alhorend.* Allah hoort alles.
4. Basar: *Alziend.* Allah ziet alles.
5. Irādah: *Wil.* Allah wenst. Allah verlangt en doet wat hij wil.
6. Qudrah: *Almachtig.* Allah is de eigenaar van kracht. Allah heeft macht over alles.
7. Kalām: *Spraak.* Allah heeft zijn Woord aan de profeten verkondigd. De Koran is het Woord van Allah.
8. Takwīn: *Scheppen.* Allah is De Schepper. Alles in het universum heeft Hij geschapen. Wanneer Hij iets wil scheppen, dan zegt Hij slechts "wees", en het zal er zijn. Als Allah wilt om het bestaande te vernietigen, dan zal het vernietigd worden.

Op deze manier gelooft een moslim in Allah

Allah bestaat en is één. Het bestaan van Allah heeft geen begin en geen einde. Allah lijkt niet op één van zijn schepselen. Het bestaan van Allah is uit zichzelf. Hij is van niets afhankelijk. Alle schepselen zijn afhankelijk van Hém.

- Allah is eeuwig aanwezig. Allah is alwetend. Allah is alhorend en alziend.
- Allah wil en doet dus wat hij wil. Niemand kan zich dus met Zijn wil bemoeien.

- Allah is de bezitter van oneindige kracht en macht. Hij is de Almachtige.
- Allah is De Schepper. Allah scheidt vanuit het niets wat Hij wil, en vernietigt wat Hij wil. Alle zaken in het universum heeft Hij geschapen. Er zit wijsheid achter alle zaken die Allah heeft geschapen.

Het woord van Allah bestaat. Allah heeft zijn woorden aan de profeten verkondigd en heeft de geboden verklaard. De heilige Koran is het woord van Allah.

Hiermee zal Allah de mensen die op correcte wijze in hem geloven een eervolle plaats onder de schepselen geven. De mens zal de werkelijke waarde verkregen hebben. Het geloof in Allah reinigt het hart van de mens van allerlei kwade gedachten, versiert de mens met goede gedachten en goede gewoontes.

De mens hoort geen slecht gedrag te vertonen, zelfs als hij op een plaats is waar niemand hem kan zien. Dat komt omdat hij gelooft dat Allah alziend en alwetend is. Het geloof in Allah is dé bron tot alle goedheid.

DE LIEFDE VOOR ALLAH

Allah heeft ons ogen gegeven om te zien, oren gegeven om te horen, een tong gegeven om te spreken. Hij heeft ons handen en voeten gegeven om activiteiten te kunnen verrichten. Allah heeft onze lichamen uitgerust met een verstand en een geheugen, alsmede ons in een superieure toestand geschapen, ten opzichte van andere scheppingen.

De aarde is voorzien van verschillende gunsten om gezond en gelukkig te leven, van de lucht die we inademen tot aan het water dat we drinken. Iemand kan al overlijden als hij enige tijd zonder zuurstof zit. We zullen begrijpen dat Allah ons in vele goedheden heeft voorzien als we aan al deze gunsten denken.

De Almachtige Allah zegt hierover het volgende: *“Als jullie de gunsten van Allah op willen noemen, dan kunnen jullie ze niet opsommen.”*¹

1 Ibrāhīm, 34.

De mens heeft degenen lief die goed voor hem zijn. Daarom dienen we het meest te houden van Allah. Zijn gunsten naar ons toe zijn immers ontelbaar. De mens zal degene waar hij van houdt moeten respecteren en zich weerhouden van gedragingen die hem niet tevreden zullen stellen. De liefde voor Allah is pas compleet indien zijn gezegende naam met alle respect wordt herdacht en wanneer verplichtingen die Allah ons heeft geboden met plezier worden verricht. Daarnaast wordt deze liefde bereikt door zaken te vermijden die Allah voor ons verboden heeft verklaard.

Indien we dit opvolgen en werkelijk laten zien dat we hem liefhebben, zal Allah ons ook liefhebben en ons veel meer gunsten in het hiernamaals geven dan de gunsten die we hier op aarde al krijgen. De grootste gelukzaligheid voor een mens, is om te behoren tot degenen die Allah liefheeft.

LEESSTUK

Het oprechte geloof van een jong meisje...

De tweede khalief ‘Umar had tijdens zijn bewind de melkboeren verboden om water aan de melk toe te voegen. Hij had dit bevel op alle plaatsen bekendgemaakt. Toen ‘Umar in Medina ’s nachts aan het wandelen was om de openbare orde te controleren, werd ‘Umar moe en leunde hij tegen een muur van een huis om uit te rusten.

Hij hoorde dat er in dat huis het volgende gesprek plaatsvond tussen een moeder en haar dochter:

Moeder:

“Kom op, dochter van me, sta op en voeg wat water aan de melk toe.”

Dochter:

“Weet u niet dat de khalief verboden heeft om water aan de melk toe te voegen?”

Moeder:

“Ja, ik weet het.”

Dochter:

“Hoe kan ik dan datgene uitvoeren wat de khalief heeft verboden?”

Moeder:

“Sta op en voeg water toe aan de melk. ‘Umar zal het toch niet zien.”

Dochter:

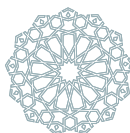
“‘Umar ziet het niet, maar mijn Heer wel. Ik zweer bij Allah dat ik mij niet alleen in het openbaar aan dit verbod houd, maar ook op plekken die ‘Umar niet ziet.”

‘Umar keerde terug naar zijn huis nadat hij het gesprek tussen de moeder en dochter had gehoord. ‘Umar liet zijn zoon ‘Āsim met dit arme meisje trouwen, het arme meisje dat een goede religieuze opvoeding en een nobele gedragswijze bezat. Dit is de positieve invloed van het geloof in Allah op het menselijke gedrag.

VRAGEN

1. Wat is de eerste plicht van een mens?
2. Hoeveel eigenschappen heeft Allah?
3. Benoem de “*dhātī*-eigenschappen” van Allah.
4. Benoem de “*subūtī*-eigenschappen” van Allah.
5. Hoe gelooft een moslim in Allah?

HOOFDSTUK IV HET GELOOF IN DE ENGELN

Onderwerpen:

- *De aard en de kenmerken van de engelen*
- *De belangrijkste namen en taken van de engelen*
- *De voordelen van het geloven in de engelen*

DE AARD EN KENMERKEN VAN DE ENGELN

De tweede verplichting van het geloof is om te geloven in de engelen. De engelen zijn wezens geschapen uit licht (*nūr*). Ze eten en drinken niet. De engelen zijn vrij van geslacht.

De engelen zijn de geliefde dienaren van Allah. De engelen volbrengen de geboden van Allah op perfecte wijze en begaan nooit zondes.

De Almachtige Allah heeft de schepselen in verschillende vormen geschapen. Sommige vormen zijn zichtbaar voor ons, anderen weer niet. De mens kan sommige wezens niet zien. Dat komt omdat het menselijke oog niet is geschapen om alle dingen te kunnen zien. Het vermogen om zulke schepselen te kunnen waarnemen is begrensd voor de mens.

Een voorbeeld: net zoals we een klein object niet kunnen zien, zijn we ook niet in staat om lucht, onze geest en het verstand te zien. Elektrische stroom die door de draden gaat is ook niet zichtbaar. Niettemin weten

we wel dat deze dingen bestaan. Ook de engelen zijn onzichtbare schepselen die desondanks bestaan.

We kunnen de engelen niet zien omdat ze uit licht geschapen zijn. Toch geloven we in het bestaan van de engelen, omdat Allah het bestaan van de engelen in de heilige Koran heeft bekendgemaakt. Ook profeet Mohammed (vrede zij met hem) heeft de engelen gezien en aan ons vermeld. Álles wat de Almachtige Allah en de geliefde profeet hebben vermeld, is waar. Om deze reden geloven we met volle zekerheid in het bestaan van de engelen.

DE BELANGRIJKSTE NAMEN EN TAKEN VAN DE ENGELEN

De engelen bevinden zich zowel op aarde als in de hemelen; in onze omgeving, ze zijn overal. Alleen Allah weet het aantal aanwezige engelen. Iedere engel heeft een vastgestelde taak van Allah gekregen.

Sommige engelen zijn voortdurend Allah aan het aanbidden en anderen hebben een plicht in de ordening en structurering van het universum. Ze hebben de kracht om grote werken te verrichten, die zich buiten het bereik van de mensen liggen. Er zijn ook engelen die mensen inspireren tot goedheid en ook die de mensen tegen het kwade beschermen. Ook worden er engelen gestuurd om de gelovigen in moeilijke tijden te helpen. De Almachtige Allah heeft met het bestaan van de engelen, zijn oneindige macht aangetoond.

Aartsengelen en hun taken

1. **Jibril/Gabriël:** Dit is de grootste engel. *Jibril* is de boodschapper tussen Allah en de profeten. *Jibril* brengt namelijk het boek over van Allah naar de profeten. Hij is degene die ons heilige boek (de Koran) van Allah naar onze profeet heeft gebracht.
2. **Mikāil/Michaël:** Deze engel houdt zich bezig met de regeling van de natuur, zoals het laten regenen, het laten waaien van de wind en het laten groeien van zaadjes.
3. **Isrāfil/Rafaël:** Deze engel heeft de taak om het einde van de wereld in te luiden (wederopstanding) en de mensen na de dood op te wekken.

4. Azrāīl/Azraël (Malak al-mawt): Deze engel des doods, ontnemt het leven van de mensen die het einde van hun leven hebben bereikt.

Naast deze vier aartsengelen zijn er ook een aantal andere engelen:

Kirāman Kātibīn: Dit zijn twee engelen. De ene engel bevindt zich aan de rechterkant van de mens en de andere engel aan de linkerkant. De engel aan de rechterkant schrijft de goede daden op die de mens verricht. De engel aan de linkerkant schrijft de slechte daden op die de mens verricht. Zo worden de goede én de slechte daden die de mens heeft begaan, in zijn "*kitabu'l 'amal*", oftewel in zijn "*dadenboek*" opgenomen.

Munkar en Nakīr: Deze twee engelen hebben de taak om de mensen in hun graf te ondervragen.

Ridhwān: De leider van de engelen in het paradijs.

Mālik: De leider van de engelen in de hel.

DE VOORDELEN VAN HET GELOVEN IN DE ENGELEN

Er zijn engelen die ons nooit verlaten en altijd bij ons zijn. De engelen genaamd "*Kirāman Kātibīn*" hebben de taak om onze goede en slechte daden op te schrijven. Dat wil zeggen dat de mens nooit alleen kan zijn. Er zijn dus altijd engelen die toezicht op ons houden en onze daden noteren.

Een moslim die in de engelen van Allah gelooft, kan het zich niet veroorloven om de volgende uitspraak te doen: "Niemand kan mij zien, dus ik kan doen wat ik wil." Deze onverantwoordelijke uitspraak is een slechte eigenschap, die niet bij een moslim past. Een moslim kan het zich niet veroorloven om slechte daden te verrichten. Dat komt omdat hij zich bewust moet zijn dat de engelen voortdurend toezicht op hem houden en dat zijn goede en slechte daden dus door deze engelen worden bijgehouden. Het geloof in de engelen weerhoudt ons er dus van het kwade te doen.

Daarnaast zijn er ook engelen die ons tegen het kwade beschermen en ons tot het goede aansporen. De engel is een voorbeeld van schoonheid en goedheden in de wereld en de duivel daarentegen is een voorbeeld

van het kwade en van het ongepaste. De engel roept de mens tot het goede, en de duivel tot het slechte.

Een voorbeeld. Er ontstaat een gevoel van medelijden in ons wanneer we een arm, hongerig, hulpeloos persoon tegenkomen. Dit verborgen gevoel in ons innerlijk spoort ons door middel van een signaal aan om de arme mens te helpen. Dit signaal is afkomstig van een engel. Een tegenovergesteld signaal dat ons bang maakt dat ons geld dientengevolge zal verminderen en ons er vervolgens van weerhoudt om de arme mens te helpen, is de influistering van de duivel.

In dit soort gevallen moeten we gehoor geven aan de roeping die ons aanspoort om de arme te helpen: dit is immers een stem van een bevriend wezen dat het goede liefheeft en ons aanspoort om het goede te verrichten. Indien we hier gehoor aan geven, heeft dat beloningen van Allah tot gevolg. We moeten dus waakzaam zijn voor de influisteringen van de duivel, aangezien het geven van gehoor hieraan zondes met zich meebrengt.

Het geloof in de engelen zorgt er dus voor om ons van het kwade te weerhouden en onze gedragingen te verbeteren.

In een overlevering wordt de volgende uitspraak van profeet Mohammed (vrede zij met hem) vermeld:

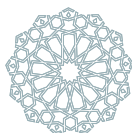
“Zowel de duivel als de engel brengen sommige dingen in de harten van de mensen teweeg. Het werk van de duivel is het aanroepen tot het kwaad en tot het afstand houden van de waarheid. Het werk van de engel is het aanroepen tot het goede en tot het zich verre houden van het kwade. Degene die een stem hoort die tot het goede aanroept, moet weten dat het de stem van een engel is. Volg dit op en prijs Allah. Degene die een stem hoort die tot het slechte aanroept, moet weten dat het de stem van de duivel is; neem hier afstand van en zoek toevlucht bij Allah.”¹

1 Al-Tirmidhi.

VRAGEN

1. Wat voor schepselen zijn de engelen?
2. Waarom kunnen we de engelen niet zien?
3. Wat zijn de belangrijkste namen en taken van de engelen?
4. Leg uit wat de voordelen zijn van het geloof in de engelen.

HOOFDSTUK V HET GELOOF IN DE BOEKEN

Onderwerpen:

- *De aard van wahy (openbaringen)*
- *De vormen van wahy*
- *De heilige boeken en geschriften*
- *De openbaring van de Koran*
- *De totstandkoming van de Koran*
- *De eigenschappen van de Koran*
- *Onze plichten tegenover de Koran*
- *De heilige overleveringen van onze Profeet over de waarde van het lezen uit de Koran (leesstuk)*

DE AARD VAN DE OPENBARINGEN

De taalkundige betekenis van *wahy* is: iets heimelijk en snel informeren. In religieuze termen betekent *wahy* het volgende: informatie die rechtstreeks door Allah of via een boodschapper aan de profeten wordt verstrekt.

De zaken die Allah aan zijn uitverkoren dienaren bekendmaakt, gaat op verschillende, speciale manieren; Allah heeft zijn woord via verschillende vormen van openbaringen aan de profeten bekendgemaakt.

SOORTEN OPENBARINGEN

1. *Waarachtige dromen:* Allah heeft Zijn woorden onder meer door middel van waarachtige dromen aan zijn profeten bekendgemaakt. De eerste openbaring naar onze geliefde profeet begon met een waarachtige droom. Alles wat onze profeet in zijn droom had gezien werd ook daadwerkelijk verwezenlijkt.
2. *Openbaringen door een ingeving:* Allah plaatst sommige zaken rechtstreeks in de harten van profeten, zonder tussenkomst van een derde.
3. *Woorden achter een gordijn:* Het rechtstreeks horen van het woord van Allah zonder Hem gezien te hebben.
4. *Openbaringen door middel van een boodschapper (engel):* De Almachtige Allah heeft Zijn woorden aan de profeten bekendgemaakt via een engel.

De engel die de woorden van Allah aan de profeten verkondigde, verscheen soms in zijn eigen gedaante, maar ook in de vorm van een mens. Degenen die daarbij aanwezig waren, zagen hem en hoorden zijn stem.

Soms was de engel zelf niet zichtbaar voor de profeten, maar verkondigde hij wel de openbaring aan de profeten.

De openbaring van de Koran werd als de vierde soort verkondigd. Namelijk, door een boodschapper te zenden die de Koran aan onze profeet heeft verkondigd. De grootste aartsengel genaamd "*Jibrīl*" is de boodschapper die de Koran van Allah naar profeet Mohammed (vrede zij met hem) heeft overgebracht.

DE HEILIGE BOEKEN EN GESCHRIFTEN

De derde verplichting van de *īmān*, is om te geloven in de boeken van Allah. De Almachtige Allah heeft, door middel van profeten, boeken gezonden aan zijn dienaren. In deze boeken worden de geboden en de verboden van Allah bekendgemaakt. Deze boeken leren de dienaren om de plichten van Allah uit te voeren. Ze maken ons wegwijs om zowel op aarde als in het hiernamaals gelukkig te zijn.

Wij, als moslims, geloven in alle heilige boeken die naar de profeten zijn gezonden. Echter, de andere heilige boeken voorafgaand aan de Koran, zijn in de loop der eeuwen veranderd. Om die reden geloven we in de heilige boeken die destijds oorspronkelijk naar de profeten zijn gezonden, en niet in de staat zoals ze nu bestaan. De Koran daarentegen, is zorgvuldig beschermd en onveranderd gebleven, zoals deze aan profeet Mohammed is geopenbaard.

Allah heeft ook “kleine boeken” naar de profeten geopenbaard, bestaande uit een beperkt aantal pagina’s. Deze geschriften worden ook wel “*subuĥ*” genoemd.

De heilige boeken, worden ook wel “de vier grote boeken” genoemd.

De geschriften (subuĥ) zijn aan de volgende profeten geopenbaard:

1. 10 bladzijden aan de profeet Ādam.
2. 50 bladzijden aan de profeet Shīth.
3. 30 bladzijden aan de profeet Idrīs.
4. 10 bladzijden aan de profeet Ibrāhīm.

Het totale aantal van deze openbaringen bedraagt 100 bladzijden.

De vier grote boeken (kutūb) zijn:

1. *Tawrah* (Thora) aan de profeet Mūsā.
2. *Zabūr* (Psalmen) aan de profeet Dāwūd.
3. *Injil* (Evangelië) aan de profeet ‘Īsā.
4. *Koran* aan de profeet Mohammed (vrede zij met hem).

DE OPENBARING VAN DE KORAN

Voordat het profetschap aan de profeet Mohammed (vrede zij met hem) werd gegeven, hield hij zich een tijd teruggetrokken in een grot van de berg “*Hirā*”. Profeet Mohammed (vrede zij met hem) hield zich daar bezig met het bedenken van de grootheid van Allah.

Op een maandagnacht in de maand Ramadan van het jaar 610, had de profeet zich wederom teruggetrokken in de grot van de berg *Hirā*. Hij wendde zich geheel tot Allah. Op dat moment kwam de engel *Jibril* in opdracht van Allah naar onze Profeet toe. De engel zei: “Lees.” Dit bevel herhaalde *Jibril* drie keer. Onze geliefde Profeet vroeg: “Wat moet ik lezen?” Hierop verkondigde de engel *Jibril* de eerste vijf verzen van de Koran. Hiermee vond de eerste openbaring plaats en de Koran zou daarna in fragmenten worden geopenbaard.

Onze Profeet (vrede zij met hem) was 40 jaar toen hij de eerste openbaring ontving. Die bestond uit de eerste vijf verzen van de soera “*al-‘Alaq*”. De betekenis van de eerste vijf verzen is als volgt:

1. “Lees! In de naam van jouw Heer, die heeft geschapen.”
2. “Hij heeft de mens geschapen uit een bloedklomp.”
3. “Lees! En jouw Heer is de meest edele.”
4. “Degene die onderwezen heeft om te schrijven met de pen.”
5. “Hij heeft de mens onderwezen wat hij niet wist.”

Met de start van de openbaring van de Koran, werd ook duidelijk dat Mohammed (vrede zij met hem) de laatste profeet was. De verzen van de Koran daalden soms vers voor vers neer. Soms daalden er complete hoofdstukken (soera’s) neer. De gehele inhoud van de Koran is in 23 jaar geopenbaard. De verzen daalden vaak neer naar aanleiding van een vraag van een metgezel of een gebeurtenis. De reden waarom de verzen zijn neergedaald naar aanleiding van een vraag of een gebeurtenis, wordt “*asbāb al-nuzūl*” genoemd.

Het laatst geopenbaarde vers van de Koran, is vers 281 van het hoofdstuk *al-Baqarah*. De betekenis is als volgt:

“En vrees de dag waarop jullie tot Allah teruggevoerd zullen worden: dan zal iedere ziel beloond worden voor wat zij heeft verdiend, en zij zullen geen onrecht worden aangedaan.”

DE TOTSTANDKOMING VAN DE KORAN

De profeet (vrede zij met hem) riep gedurende de openbaring schrijvers (*kuttāb al-wahy*) tot zich en gaf aan welke verzen bij welke hoofdstukken behoorden en op welke plek. De schrijvers schreven het op zoals ze aan de Profeet waren geopenbaard. De metgezellen van profeet Mohammed lazen en memoriseerden de vele verzen die werden geopenbaard. Hierdoor is de Koran altijd beschermd gebleven. Omdat de verzen bleven neerdalen toen onze Profeet in leven was, konden de geschreven verzen niet tot één boek worden samengesteld. De Koran werd vervolmaakt nadat de openbaringen waren beëindigd.

Na het overlijden van onze profeet (vrede zij met hem), stichtte khalief Abū Bakr een commissie met vooraanstaande metgezellen van de profeet. Deze commissie verzamelde de in omloop zijnde koranteksten en liet deze met elkaar vergelijken door de *huffāz* (meervoud van *hāfiz*; iemand die de Koran volledig uit zijn hoofd kent). Zo werd de Koran tot één boek gevormd. Het vormen van de bijeengebrachte gedeeltes van de Koran tot één boek, wordt ook wel “*mushaf*” genoemd.

Daarbij werden de soera's in een eerder door onze Profeet bepaalde volgorde gezet. Deze Koran, die tot één boek werd gevormd, is onder bescherming van de eerste khalief Abū Bakr bewaard gebleven.

Later heeft de derde khalief 'Uthmān de Koran laten verveelvoudigen en heeft deze naar verschillende islamitische landen gestuurd.

De Koran, die aan onze profeet geopenbaard is door Allah, is beschermd gebleven en tot op de dag van vandaag zonder enige aanpassingen beschikbaar. Dit zal tevens standhouden tot aan de Dag des Oordeels. De Koran die we vandaag in onze handen hebben, is de Koran die in de tijd van onze Profeet werd geschreven en gememoriseerd en in de tijd van Abū Bakr tot één boek werd gevormd, dat naderhand door 'Uthmān werd verveelvoudigd en verspreid.

DE KENMERKEN VAN DE KORAN

De Koran is het heilige boek van de moslims dat door Allah naar de laatste en grootste profeet Mohammed (vrede zij met hem) is gezonden.

Er zijn vele bijzonderheden die de Koran superieur maken en doen onderscheiden ten opzichte van andere heilige boeken.

Dit zijn de belangrijkste kenmerken:

- a) De Koran heeft ons bereikt zonder enige verandering, geheel zoals hij aan onze Profeet is geopenbaard. En tot aan de Dag der Opstanding zal hij onveranderd blijven. Sommige heilige boeken zijn volledig verloren geraakt, andere kunnen als verloren worden beschouwd door de vele veranderingen die ze hebben ondergaan; geen van hen kon worden beschermd.

De Almachtige Allah verzekert met dit vers dat de heilige Koran beschermt blijft:

“Voorwaar, Wij zijn het die de Koran hebben neergezonden. En voorwaar, Wij zijn de Wakers ervan.”¹

Allah heeft de Koran werkelijk beschermd tot op de dag van vandaag, en Hij zal hem ook tot aan de Dag des Oordeels beschermen.

- b) De Koran is niet als geheel neergezonden. De verzen en hoofdstukken daalden deel voor deel neer, afhankelijk van bepaalde gebeurtenissen. Dit zorgde ervoor dat het gemakkelijk was om de verzen en de hoofdstukken te begrijpen en te onthouden.
- c) De Koran is het laatste heilige boek. Na de Koran zal er geen ander heilig boek komen. De voorschriften uit de Koran zullen tot aan de Dag des Oordeels geldig zijn; zij zullen niet worden veranderd. Eerdere boeken werden alleen voor specifieke tijden gezonden.
- d) De Koran is een boek dat aan de hele mensheid is gezonden. De Koran voldoet aan de behoeften van elke eeuw en bevat de ultieme waarheid en wijsheid. Andere heilige boeken werden aan specifieke volkeren gezonden.
- e) De Koran is het grootste en blijvende wonder van onze profeet. Zowel de woorden als de betekenissen vormen een uniek wonder dat geen gelijkenissen kent, en bevat uitsluitend waarheden.

¹ Al-Hidjr, 9.

ONZE PLICHTEN JEGENS DE HEILIGE KORAN

1. Elke moslim dient te weten dat de Koran het woord van Allah is. Ook dient hij de Koran te lezen volgens de regels van de *tajwīd*.
2. Hij dient de Koran ná de rituele wassing (*wudhu*) in zijn handen te nemen en met het lezen van “*A ‘ūzu Basmala*” te beginnen. Indien mogelijk, kan hij zich naar de *qibla* wenden tijdens het lezen van de Koran. Hij dient fatsoenlijk te zijn in de nabijheid van de Koran. Hij hoort respectvol met de Koran om te gaan en proberen om de betekenissen van de woorden te bestuderen.
3. De Koran hoort op een schone plaats gelezen te worden; de Koran dient niet gelezen te worden op plaatsen waar mensen bezig zijn met andere dingen. De Koran hoort niet hardop gelezen te worden op plaatsen waar mensen niet zullen luisteren. De Koran hoort niet op vervuilde plaatsen gelezen te worden.
4. Een moslim hoort met alle respect te luisteren naar degene die de Koran aan het reciteren is.
5. De Koran hoort op een hoge en schone plaats bewaard te worden. De Koran hoort niet op een laaggelegen plaats te liggen.
6. Een moslim dient de geboden van de Koran uit te voeren en de verboden te vermijden. Een moslim zou passend moeten handelen ten aanzien van de morele principes in de Koran.

LEESSTUK

De overleveringen van onze Profeet over de deugden van het reciteren uit de Koran:

“De besten onder jullie zijn degenen die de Koran leren en deze onderwijzen.”

*“Eenieder die één letter uit het Boek van Allah leest, zal één beloning (*hasanāt*) krijgen. En die beloning zal met tien worden vermenigvuldigd.”*

*“Lees uit de Koran, want deze zal op de Dag des Oordeels als een vorm van voorspraak (*shafā‘ah*) dienen voor degenen die de Koran hebben geciteerd.”*

“Degene die een vers uit het boek van Allah aanhoort, wordt hier veelvuldig voor beloond. Degene die een vers uit de Koran reciteert, wordt hiermee verlicht op de Dag des Oordeels.”

“Eenieder die de Koran leest en de geboden uitvoert, daarvan zullen de vader en de moeder op De Dag des Oordeels voorzien worden van zo’n kroon, dat de verlichting ervan zelfs helderder zal zijn dan de zon die onze huizen op de wereld bereikt. Verbeeld dus de hoeveelheid beloning voor degenen die zich hieraan houden.”

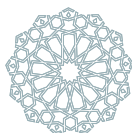
Onze Profeet (vrede zij met hem) zei tegen Abū Dhar: *“Het is beter voor jou om ’s morgens na het verlaten van jouw huis een vers uit het boek van Allah te leren dan om honderd raka’ah (vrijwillig) te bidden.”*

“Degene die de Koran bestudeert en uit zijn hoofd leert en daarbij de geboden en de verboden van Allah aanvaardt, zal door Allah worden toegelaten tot het Paradijs. Allah zal hem ook voorspraak verlenen voor tien van zijn familieleden die bestemd zijn voor de hel.”

VRAGEN

1. Wat betekent *wahy*?
2. Leg uit welke soorten *wahy* er zijn.
3. Beschrijf de manieren van openbaringen die tot profeet Mohammed (vrede zij met hem) zijn gekomen.
4. Met welke soorten openbaring is de Koran aan profeet Mohammed (vrede zij met hem) gezonden?
5. Aan welke profeten zijn de heilige boeken en geschriften gezonden?
6. Hoe is de Koran geopenbaard? Wat zijn de eerste neergedaalde verzen?
7. Beschrijf het proces van de totstandkoming van de teksten van de Koran.
8. Wat betekent “*mushaf*”?
9. Wat zijn de kenmerken van de Koran?
10. Wat zijn onze plichten tegenover de Koran?
11. Benoem vijf *ahādith* betreffende de beloningen van het lezen uit de Koran.

HOOFDSTUK VI HET GELOOF IN DE PROFETEN

Onderwerpen:

- *Profeetschap en noodzaak voor profeten*
- *Taken en eigenschappen van de profeten*
- *De namen van de profeten die in de Koran staan vermeld*
- *Beginselen van de religies die de Profeten hebben verkondigd*
- *Wat betekenen mu'jiza en karāmah?*
- *De wonderen van onze Profeet*
- *De kenmerken van onze Profeet*
- *De vorming van de laatste profeet Mohammed (vrede zij met hem)*
- *Verhalen die over onze Profeet zijn verteld (leesstuk)*

PROFEETSCHAP EN NOODZAAK VOOR PROFETEN

De vierde van de zes verplichtingen van imān is om te geloven in de profeten. Het profeetschap is een boodschappersfunctie tussen Allah en de mensen. Allah kiest zijn beste dienaren uit die waardig worden bevonden voor deze taak. De profeten zijn gezonden voor het geven van richting aan de mensen; mensen hebben immer behoefte aan een dergelijke leiding.

Zelfs als mensen met het hun eigen verstand het bestaan van Allah kunnen doorgronden, zullen ze niet in staat zijn om zelfstandig Zijn

grootse eigenschappen te begrijpen. Ze zouden niet kunnen weten hoe Allah aanbeden moet worden. Ze zouden niet in staat zijn om het leven van het hiernamaals te begrijpen. Ze zouden ook niet weten aan wie deze beloning zal worden toegekend of wie de bestraffing zal ondergaan. Tot slot, mensen zouden ook niet weten hoe ze gelukzaligheid op aarde en het hiernamaals zouden kunnen vinden.

De Almachtige Allah heeft daarom profeten de taak gegeven om mensen de waarheid te onderwijzen en ze wegwijs te maken om zowel op aarde als in het hiernamaals gelukkig te worden.

DE TAKEN VAN DE PROFETEN

De profeten hebben Allah op een zo nauwkeurig mogelijke manier aan de mensen beschreven en hebben de beginselen van het geloof en de wijze van aanbeding onderwezen. De profeten hebben de religieuze voorschriften en de principes voor een goede *akhlāq* uitgelegd en zijn een voorbeeld voor de mensen geworden.

Zelfs onder de moeilijkste omstandigheden hebben de profeten aan hun verplichtingen voldaan en hebben ze buitengewone gebeurtenissen tot stand gebracht. Zo hebben ze richting ongelovigen bewezen dat ze profeten zijn, ofwel: ze hebben wonderen laten zien aan mensen.

De profeten hebben de mensen geïnformeerd over het betreden van het paradijs door degenen die de geboden van Allah uitvoeren, en zij hebben verkondigd dat degenen die de geboden niet uitvoeren, met de hel zullen worden bestraft. De profeten van Allah vormen – met hun perfecte gedragingen – een voorbeeld voor mensen die door Allah zijn uitgekozen.

De eigenschappen (sifāt) die profeten uniek maken:

1. *Sidq*: betekent oprechtheid. De profeten zijn uiterst correcte mensen. Ze liegen nooit. Zaken waarvan de profeten hebben getuigd, zijn werkelijk gebeurd, en wat nog zou moeten plaatsvinden is ook uitgekomen toen de tijd daartoe rijp was.

2. *Amānah*: betekent betrouwbaar zijn. De profeten zijn degenen die in elk opzicht betrouwbaar en discreet zijn. Ze gaan nooit over tot verraad voor datgene wat hen is toevertrouwd.
3. *Fatānah*: betekent slim en alert zijn. De profeten zijn slim, alert en bezitten een hoge mate van intelligentie.
4. *Ismah*: betekent vrij zijn van zondes. De profeten verrichten op geen enkel wijze een zonde, noch in het geheim, noch openlijk.
5. *Tablīgh*: betekent verkondigen. De profeten hebben de religieuze voorschriften die zij van Allah hebben ontvangen, één op één, zonder enige verandering aan de mensen verkondigd.

DE NAMEN VAN DE PROFETEN DIE IN DE HEILIGE KORAN STAAN VERMELD

De eerst mens genaamd Ādam (vrede zij met hem) is de eerste profeet en de geliefde Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) is de laatste profeet. Tussen deze twee profeten hebben vele andere profeten geleefd. In de Koran worden hiervan 25 profeten genoemd. Wij geloven in de profeten die in de heilige Koran staan vermeld, maar ook in alle andere profeten, waarvan het werkelijke aantal alleen bij Allah bekend is.

Dit zijn de namen van de profeten die in de Koran zijn vermeld:

Ādam, Idrīs, Nūh, Hūd, Sālih, Lūt, Ibrāhīm, Ismā'il, Ishāq, Ya'qūb, Yūsuf, Shu'ayb, Hārūn, Mūsā, Dāwūd, Sulaymān, Ayyūb, Zulkifl, Yūnus, Ilyās, Al-Yasa', Zakariyyā, Yahyā, 'Īsā en Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem).

BEGINSELEN VAN DE RELIGIES DIE DE PROFETEN HEBBEN VERKONDIGD

De religies die Allah aan profeten heeft verkondigd, zijn ware religies. In deze ware religies bestaan er een aantal onveranderlijke principes. Deze zijn als volgt:

Grondbeginselen van het geloof (*imān*).

De aanbiddingen.

De regels van *akhlāq* (manieren, gedragsregels).

Met de veranderingen door de tijd, zijn de voorschriften en de vormen van aanbidding veranderd, als gevolg van gewijzigde omstandigheden en de behoeften van de mensen. Deze zijn door de komst van profeet Mohammed (vrede zij met hem) voltooid en geperfectioneerd.

WAT BETEKENEN MU'JIZA EN KARĀMAH?

Mu'jiza: Natuurwet doorbrekende gebeurtenissen die de profeten met de Wil van Allah hebben getoond om hun profetschap te bewijzen. Een *mu'jiza* gebeurt op een manier die aansluit op de missie van de profeten. Andere mensen kunnen geen wonderen verrichten, omdat ze daartoe niet in staat zijn. Wonderen zijn alleen voor de profeten weggelegd; wonderen vinden plaats met de Wil en de Macht van Allah.

Alle profeten hebben wonderen laten zien en hebben degenen die niet in hen geloofden hulpeloos tot zwijgen gebracht.

Karāmah: Natuurwet doorbrekende gebeurtenissen die met de wil van Allah door nabije dienaren hebben plaatsgevonden. Zo'n natuurwet doorbrekende gebeurtenis wordt alleen een *karāmah* genoemd als dit door een nabije dienaar van Allah (*wali*) wordt uitgevoerd.

DE WONDEREN VAN ONZE PROFEET

Onze profeet Mohammed (vrede zij met hem) heeft vele wonderen verricht, om te bewijzen dat hij door Allah als een profeet is gezonden.

Enkele voorbeelden van deze wonderen zijn:

- a) Op een dag, was het namiddagebed (*'asr*) bijna aangebroken. Maar onze profeet kon geen water vinden om zich te wassen. Hierop brachten ze een watervat naar onze profeet met een beetje water erin. Onze Profeet (vrede zij met hem) stak zijn hand in het watervat en er begon vanuit tussen zijn vingers water te stromen. Dat bleef voortduren totdat een gemeenschap van wel driehonderd mensen daarmee de rituele wassing had verricht.
- b) Onze Profeet (vrede zij met hem) sprak zijn gemeenschap toe door op een boomstronk van een dadelboom te staan in de moskee van

Medina. Omdat het aantal moslims begon te groeien, liet de Profeet een drie-tredige *minbar* bouwen om vanuit een hogere plaats te kunnen spreken. Op een vrijdag, toen onze Profeet de preek van deze drie-stappige *minbar* begon te lezen, begon de boomstronk van de dadelboom die aan de andere kant was gelegen, te huilen als de schreeuw van een kameel die door zijn kamelenjong was verlaten. Dat kwam omdat hij van de profeet (vrede zij met hem) gescheiden was. Onze Profeet zag dit, daalde van de drie-tredige *minbar* naar beneden en omhelsde de boomstronk. En de boomstronk stopte met huilen.

- c) Op een nacht, anderhalf jaar vóór de *hidjra*, werd profeet Mohammed (vrede zij met hem) door een wezen genaamd *Burāq*, van *Masjid al-Harām* in Mekka naar *Masjid al-Aqsā* in Jeruzalem gebracht. Vandaaruit steeg de Profeet samen met *Jibrīl* naar de hemel. Deze hemelreis, die onze Profeet op verzoek van Allah heeft gemaakt, is een gebeurtenis die geen gelijke heeft in het heelal: ze heeft in een zeer korte tijd plaatsgevonden. Deze gebeurtenis is een teken van de oneindige macht van Allah. Deze gebeurtenis wordt “*isrā* (reis van Mekka naar Jeruzalem) en *mi’rādj* (de reis van Jeruzalem naar de hemel)” genoemd en is één van de wonderen van profeet Mohammed.
- d) Het grootste en voortdurende wonder van onze Profeet is de Koran. De Koran omarmt de zielen en geeft – tijdens het lezen ervan - rust aan de harten. De Koran bevat talloze wijsheden en heeft verheven betekenissen, hij heeft de principes gebracht voor de gelukzaligheid van mensen. De Koran is een uniek wonder, dat alle tijdperken verlicht met de wetenschappelijke feiten die zij vermeldt.

DE KENMERKEN VAN ONZE PROFEET

De Almachtige Allah zegt het volgende:

“ O Mohammed! Wij hebben jou niet anders gezonden aan de gehele mensheid dan als een verkondiger van goed nieuws en als een waarschuwer. Maar de meeste mensen weten het niet.”¹

1 Saba’, 28.

“O Mohammed! Zeg: ‘O mensen, voorwaar, ik ben de boodschapper van Allah voor jullie allen.’”²

Wij, als moslims, geloven in álle profeten zonder enig onderscheid. Maar onze Profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) heeft – vergeleken met andere profeten – een superieure plaats en bijzondere eigenschappen.

Deze belangrijkste eigenschappen zijn als volgt:

1. Onze profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) is de meest geliefde dienaar van Allah. Hij is de grootste en de meest deugdvolle onder de schepping.
2. Profeet Mohammed (vrede zij met hem) is de laatste profeet. Na hem zal er geen andere profeet komen.
3. Profeet Mohammed (vrede zij met hem) is de profeet van álle mensen. De profeten vóór Mohammed zijn naar specifieke volkeren gezonden.
4. Mohammed heeft de taak van het profeetschap op zich genomen tot aan de Dag des Oordeels. De taken van de andere profeten betroffen een specifieke tijd.
5. De religie die de profeet Mohammed heeft verkondigd, zal voortgaan tot aan de Dag des Oordeels.

DE VORMING VAN DE LAATSTE PROFEET MOHAMMED

De Almachtige Allah zegt het volgende:

“Hij (Mohammed) is de boodschapper van Allah en het zegel (de laatste) der profeten.”³

Onze profeet Mohammed is de grootste en de laatste der profeten. De Islam, die profeet Mohammed (vrede zij met hem) heeft verkondigd, is de laatste religie.

2 Al-A‘rāf, 158.

3 Al-Ahzāb, 40.

De Koran die door Allah is gezonden, is een boek dat de hele mensheid aanroept. De Koran is het laatste boek van Allah. De poort tot het profetschap is gesloten met de komst van profeet Mohammed (vrede zij met hem). Hij is de profeet van alle volkeren op aarde. Dit feit wordt in de Koran duidelijk vermeld.

Voorafgaande profeten waren alleen tot bepaalde gemeenschappen gezonden. Zij waren net kandelaren die de binnenkant van een huis verlichtten. Maar onze profeet, die aan de hele mensheid is gezonden, is als de zon die de hele wereld verlicht. Er is geen behoefte aan kandelaren nu de zon is opgekomen.

LEESSTUK

Wat mensen over onze profeet hebben gezegd

Een Amerikaanse wetenschapper genaamd Michael H. Hart heeft in zijn historische onderzoek naar de meest invloedrijke mensen in de menselijke geschiedenis, geschreven dat Mohammed (vrede zij met hem) tot de top tien behoort van degenen met de grootste persoonlijkheden aller tijden.

Dit boek is gepubliceerd in oktober 1978 en verkreeg grote belangstelling. Hij betoogt als volgt dat Mohammed de grootste persoonlijkheid is:

“Het kan sommige lezers verrassen dat ik Mohammed op nummer één heb gezet als ’s werelds meest invloedrijke persoonlijkheid. Het kan sommige ertoe leiden om vragen te stellen. Maar Mohammed is de enige persoonlijkheid die het grootste succes heeft bereikt in de geschiedenis, zowel qua religieuze als qua wereldse aangelegenheden.”⁴

De Duitse staatsman Otto von Bismarck, die veel respect voor onze profeet heeft, zegt:

“O Mohammed, ik vind het spijtig dat ik geen tijdgenoot van u heb kunnen zijn. De mensheid heeft een uitverkoren kracht als u maar één keer gezien,

4 Gepubliceerd in de courant van Diyanet op 15 oktober 1979, uitgave 205.

na u zal de mensheid deze nooit meer te zien krijgen. Ik buig met veel eerbied voor uw indrukwekkendheid.”

De Franse filosoof Alexi Lovazon zegt:

“De Koran die als leiding voor de mensen naar Mohammed is gezonden, is een glanzend boek vol wijsheid. Er is geen twijfel dat Mohammed een echte profeet is.”

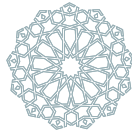
De beroemde schrijver Tolstoy heeft gezegd:

“De profeet Mohammed is een grote verbeteraar. Hij heeft een zeer grote dienst aan de mensheid bewezen. Hij heeft een gemeenschap samengebracht naar het licht van de waarheid. Als eer is dit genoeg voor hem. Hij redde hen zonder bloed te vergieten en bracht vrede. Hij opende de wegen om hen te laten stijgen. Zo’n groot persoon als hij verdient elk vorm van respect.”

VRAGEN

1. Wanneer wordt iemand een profeet genoemd? Welke noodzaak bestaat er voor de verschijning van profeten?
2. Wat voor taken hebben profeten?
3. Noem de eigenschappen die een profeet behoort te hebben.
4. Wat zijn de namen van de profeten die in de Heilige Koran zijn vermeld? Wie is de eerste, en wie is de laatste profeet?
5. Wat zijn de onveranderlijke principes van de religies die de profeten hebben verkondigd?
6. Wat wordt er bedoeld met “*mu’jiza*” en “*karāmah*”?
7. Beschrijf drie wonderen van onze profeet.
8. Wat voor een wonder is de Koran?
9. Beschrijf de eigenschappen van onze profeet.
10. Beargumenteer dat onze profeet de laatste profeet is.

HOOFDSTUK VII HET GELOOF IN DE DAG DES OORDEELS

Onderwerpen:

- *Wat betekent het geloof in de Dag des Oordeels?*
- *De voordelen van het geloof in de Dag des Oordeels*
- *De dood, het graf en qiyāmah (het einde der tijden, het einde van de wereld)*
- *Beloning, bestraffing, de hemel en de hel*

WAT BETEKENT HET GELOOF IN DE DAG DES OORDEELS?

De vijfde van de zes verplichtingen van *īmān* is om in de Dag des Oordeels te geloven. Net zoals hoe de mensen en de andere schepselen een einde hebben, zal de wereld op een dag tot een eind komen. De engel *Isrāfīl* zal op de “*Sūr*” blazen wanneer de door Allah vastgestelde tijd komt en onder de invloed van een ontzagwekkend geluid zal elke levend wezen sterven. Het evenwicht van de hemelen en de aarde zal worden verstoord en het universum zal een nieuwe vorm krijgen. Deze gebeurtenis wordt ook wel de “*Qiyāmah*” genoemd.

Na een enig tijd zal *Isrāfīl* – op het gebod van Allah – voor de tweede keer op de “*Sūr*” blazen en alle mensen zullen opnieuw worden opgewekt en worden geroepen naar de verzamelplaats, genaamd “*mahshar*”. Iedereen zal op de Dag des Oordeels voor de aanwezigheid van Allah worden gebracht en worden ondervraagd hoe hij zijn leven op aarde

heeft doorgebracht. De boeken die door de engelen genaamd “*Kirāman Kātibīn*” zijn geschreven, zullen aan de mensen worden overhandigd. Daarin staan alle goede en slechte daden van ieder mens genoteerd. Iedereen zal zijn eigen dadenboek krijgen en lezen.

Alle slechte daden die in de wereld heimelijk of openlijk zijn verricht, zullen worden onthuld. Het goede en het kwade zullen worden gewogen op een zeer nauwkeurige weegschaal en de mens wordt daarna hetzij beloond, hetzij bestraft, afhankelijk van welke kant van de weegschaal zwaarder weegt.

Van datgene wat de mens op de aarde heeft gezaaid, zal de mens op de Dag des Oordeels de gevolgen ervan meemaken. De rechtvaardigheid van Allah zal plaatsvinden en niemand zal onrechtvaardig worden behandeld.

Onze geliefde Profeet heeft het volgende gezegd:

“De mens zal op de Dag des Oordeels de aanwezigheid van Allah niet verlaten, totdat hij zich heeft verantwoord voor vier zaken:

- *Waar hij zijn leven heeft doorgebracht.*
- *Wat hij met zijn lichaam heeft gedaan.*
- *Op welke manier hij zijn bezit heeft verkregen en waar hij het aan heeft besteed.*
- *Welke daden hij heeft verricht met de kennis die hij had.”¹*

Het leven dat met een nieuwe opwekking begint en de tijd die voortgaat tot de eeuwigheid wordt “*yawmul ākhirah*” genoemd. Het is één van de belangrijkste principes van het geloof om in het eeuwige leven te geloven en dat alle mensen na de dood worden opgewekt.

1 Al-Mundhirī, At-targhib wa’t-tarhib, vol. 1, blz. 125.

DE VOORDELEN VAN HET GELOOF IN DE DAG DES OORDEELS

- a) Het geloven in het hiernamaals geeft de mens een verantwoordelijkheidsgevoel. Een mens met dit gevoel let op zijn houding en gedrag. Het geloof in de Dag des Oordeels betekent dat de mensen na de dood zullen worden opgewekt (wederopstanding) en dat we in aanwezigheid van Allah zullen worden ondervraagd over zaken die we in het wereldse leven hebben verricht. En dat degenen die goede daden hebben verricht beloond worden en degenen die slechte daden hebben verricht de bestraffing zullen zien. Dit bewustzijn weerhoudt de mens ervan om slechte daden te verrichten. Dat maakt deze persoon deugdvol. Degenen die dit principe eigen maken, zullen niemand kwaad doen en respect tonen voor de rechten van anderen. Zij zullen zich inspannen om goede daden te verrichten. Deze gedragsvormen tussen de mensen zullen onderlinge gevoelens ontwikkelen van liefde en vertrouwen. Een goede *akhlāq*, rust en vertrouwen in de samenleving, spelen een belangrijke rol in het geloof in het hiernamaals.
- b) Iemand die in het hiernamaals gelooft, bereidt zich in dit tijdelijke leven bewuster voor op een groter en eeuwig leven. Iemand die op reis gaat neemt voldoende zakgeld met zich mee en zal voorbereidingen treffen. Zonder geld en voorbereiding kan hij niet op reis gaan. Echter, de reis na de dood is veel langer en belangrijker dan de reis in de wereld. Om deze reden horen we meer bagage mee te nemen en meer voorbereidingen te treffen voor het hiernamaals.

Een persoon die in het hiernamaals gelooft én de geboden van Allah nakomt én zich weerhoudt van het verbodene, heeft zijn ultieme voorbereiding voor het hiernamaals getroffen. Degenen die zich bewust voorbereiden hierop, zullen een veel hogere levensstandaard verkrijgen.

De Almachtige Allah zegt in al-Baqarah 197: “*En neem proviand mee.*” Hiermee maakt Allah ons bewust van een goede voorbereiding voor het eeuwige leven.

Degenen die voor het hiernamaals geen voorbereidingen treffen zullen de werkelijkheid op het moment van de dood zien. Om de geboden van Allah alsnog uit te kunnen voeren, zullen ze vragen of ze terug naar het aardse leven mogen. Dit verzoek zal niet worden aanvaard, omdat het dan te laat is. Deze toestand wordt in de heilige Koran als volgt meegedeeld:

*“Totdat, wanneer de dood tot één van hen komt, zal hij zeggen: O mijn Heer, laat mij terugkeren. Hopelijk kan ik goede werken verrichten voor wat ik heb nagelaten.”*²

- c) Het geloof in de Dag des Oordeels troost een mens. Het geloof in de Dag des Oordeels vermindert zijn eventuele verdriet.

Zoveel goede mensen in de wereld zijn gestorven zonder de beloningen van de goedheden te hebben gezien. En zoveel genadelozen zijn ongestraft omgekomen. De Dag des Oordeels is de dag waarop de gelijken van de ongelijken en het goede van het kwade zullen worden gescheiden, waarop alle mensen te maken krijgen met beloning of bestraffing.

Op de Dag des Oordeels zal gerechtigheid zegevieren: de beloning van de goedheden zal overvloedig worden gegeven: de rechten van degenen die onrecht hebben geleden zullen volledig worden gegeven. Hetgeen de genadelozen hebben verricht zal niet onopgemerkt blijven. Zij zullen de bestraffing krijgen die ze verdiend hebben. Dit bewustzijn geeft een mens rust en vermindert zijn eventuele leed.

DE DOOD

Het leven van de mens op aarde, is van beperkte duur. Iedere mens zal sterven wanneer zijn einde is gekomen. De mens is een schepsel wat een combinatie is van lichaam en geest.

De geest is datgene wat ons lichaam levenskracht en beweging geeft. De ziel verlaat het lichaam wanneer de vastgestelde tijd van Allah is gekomen. De gebeurtenis waarbij de ziel het lichaam verlaat, wordt

² Al-Mu'minūn, 100.

“de dood” genoemd. De dood is voor ieder mens vastgesteld: er is geen ontkomen hieraan.

Deze waarheid wordt in de Koran als volgt genoemd:

*“Iedere ziel zal de dood proeven.”*³

*“Waar jullie je ook bevinden, de dood zal jullie bereiken, al bevinden jullie je in versterkte kastelen.”*⁴

De dood staat niet gelijk aan vernietiging. Het is een overgang van het tijdelijke wereldse leven naar het eeuwige leven van het hiernamaals. De dood is als een deur die opengaat voor degenen die de geboden van Allah uitvoeren, om een veel hogere bestaansvorm te bereiken.

HET GRAF

De tijd die de mens na zijn dood tot en met de wederopstanding in zijn graf doorbrengt, wordt *barzakh* of “het leven van het graf” genoemd. Het lichaam van de mens raakt verrot na het overlijden en wordt met de grond gemengd, maar de ziel die zijn lichaam verlaat zal blijven. Wanneer de mens in zijn graf wordt gelegd, zullen de engelen genaamd “*Munkar* en *Nakir*” de mens ondervragen. Het graf zal voor degenen die deze vragen juist beantwoorden een rustplaats worden en een bestraffingsplaats voor degenen die deze vragen onjuist beantwoorden.

Onze Profeet (vrede zij met hem), beschrijft de toestand van het graf als volgt:

*“Het graf is óf een tuin van het paradijs óf een put van de hel.”*⁵

Het graf is een rustplaats voor degenen die de geboden van Allah hebben uitgevoerd en goed jegens de mensen zijn geweest, als de tuinen van het paradijs. Het graf zal een put van de hel zijn voor degenen die de geboden van Allah niet nakomen, een put waar zij hun eerste bestraffing zullen zien.

³ ‘Āli Imrān, 185.

⁴ Al-Nisā, 78.

⁵ Al-Ajlūnī, Kashf al-Khafā, vol. 2, blz. 90.

QIYĀMAH

Zodra het Uur is aangebroken, zal één van de grote vier engelen (*Isrāfīl*) op zijn “*sūr*” blazen, wat een eng geluid zal veroorzaken. Door de invloed van dat geluid sterven alle levende schepselen en verandert het universum aanzienlijk.

De hemelen zullen splijten, de zon verliest zijn licht en de maan zal worden verduisterd. De sterren worden gedoofd en zullen als hagelstenen vallen. De aarde zal worden geschud door een hevige aardbeving, de zeeën gaan samenvloeien, de bergen zullen van hun plaatsen worden gerukt en als katoen worden verspreid. Kortom: het evenwicht van het universum wordt verstoord en de aarde en de hemelen krijgen een geheel andere vorm.

Deze grote gebeurtenis wordt “*qiyāmah*” genoemd. Alleen Allah weet wanneer dit gaat plaatsvinden.

BELONING, BESTRAFFING, DE HEMEL EN DE HEL

Goede daden worden beloond, slechte daden worden bestraft. De mensen zijn naar deze wereld gezonden om beproefd te worden. De plichten die zij moeten vervullen zijn aan hen bekendgemaakt. Degenen die de geboden van Allah nakomen en zich weerhouden van het verbodene, die goed tegen de mensen zijn, slagen in hun beproeving. Hiervoor worden zij beloond. Iedereen ziet de gevolgen van zijn daden in het hiernamaals. Allah vertelt het als volgt:

*“En Wij zullen betrouwbare weegschalen opstellen op de Dag des Opstanding, zodat geen ziel iets van onrecht wordt aangedaan.”*⁶

*“Wie iets goeds heeft gedaan ter grootte van een atoom, zal het dan zien. En wie iets kwaads deed ter grootte van een atoom, zal het dan zien.”*⁷

De hemel is de plaats waar de beloning klaarstaat voor de gelovigen.

Er zijn gunsten in de hemel die men nog nooit heeft gezien, gehoord of erover heeft kunnen dromen. Het is een plek vol met unieke mooiheid die de mens voortdurend behagen. De mens vindt daar alles wat hij

6 Al-Anbiyā, 47.

7 Al-Zilzāl, 7-8.

verlangt. In de hemel is alles ingericht naar de smaak van de mens. Wat hij wenst, zal er onmiddellijk zijn. In de hemel bestaat er geen ziekte, angst of verdriet. Daar blijft men altijd jong en zal niet verouderen. Het leven is daar eeuwig. Er is geen dood. Degenen die het binnentreden, zullen er nooit meer uitgaan. Met plezier en vreugde zal het leven daar tot in de eeuwigheid voortduren. In dit verband vermeldt de Koran als volgt:

*“Maar degenen die geloven en goede werken verrichten, zij zijn degenen die de bewoners van het Paradijs zijn. Zij zijn daarin eeuwig levenden.”*¹

*“Voor hen is daarin wat zij wensen en aan Onze zijde is er nog meer.”*²

Degenen die de geboden van Allah niet nakomen, die zich niet van de zondes weerhouden en mensen kwaad aandoen, zij zullen in de hel worden bestraft.

De hel is de plaats in het hiernamaals waar de ongelovigen en zondige gelovigen met vuur worden bestraft. Degenen die zonder *imān* (geloof) komen te overlijden, zullen hier zelfs voor eeuwig blijven.

Degenen die geloven, maar niet hebben gehandeld volgens de geboden van Allah, zullen tijdelijk in de hel verblijven. Zondige moslims zullen na hun bestraffing alsnog naar de hemel gaan. Ongelovigen en huichelaars zullen voor eeuwig in de hel blijven. De Koran beschrijft de toestand van de ongelovigen en de huichelaars als volgt:

*“Maar degenen die niet geloven en Onze Verzen loochenen, diegenen zijn de bewoners van de Hel, zij zijn daarin eeuwig levenden.”*³

*“Voorwaar, de huichelaars zullen in de laagste verdieping van de Hel zijn: jij zult nooit een helper voor hen vinden.”*⁴

1 Al-Baqarah, 82.

2 Qāf, 35.

3 Al-Baqarah, 39.

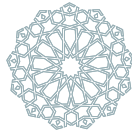
4 Al-Nisā, 145.

VRAGEN

1. Wat betekent de Dag des Oordeels?
2. Vertel in het kort wat de voordelen zijn om in de Dag des Oordeels te geloven.
3. Wat betekent de dood?
4. Hoe zal het leven in het graf zijn?
5. Wat betekent *qiyāmah*?
6. Wat betekenen beloning en bestraffing?
7. Wat betekenen de hemel en de hel? Voor wie staat de hemel klaar? En voor wie de hel?

HOOFDSTUK VIII HET GELOOF IN HET LOT (VOORBESTEMMING)

Onderwerpen:

- *Wat wordt er bedoeld met het lot?*
- *De verantwoordelijkheden van de mens*
- *De voordelen van het geloof in het lot*
- *Rizq en de dood*
- *Tawakkul en arbeid*
- *Het belang van arbeid in de islam*
- *Laten we een boom planten (leesstuk)*

WAT WORDT ER BEDOELD MET HET LOT?

De zesde en laatste verplichting van *īmān* is om in het lot te geloven, te geloven dat zowel het goede als het slechte geschapen is door Allah.

In religieuze termen valt het begrip ‘*lot*’ uiteen in twee samenhangende aspecten:

Qadar: wanneer, waar, met welke kenmerken en hoe iets in het universum zal gebeuren, is in de Kennis van Allah voordat het plaatsvindt.

Qadhā: het daadwerkelijk plaatsvinden van deze gebeurtenis, geschapen door Allah, exact op het moment dat door Allah werd bepaald en vastligt in de *qadar*.

Ter verduidelijking: als *qadar* een plan is, is *qadhā* de uitvoering van dit plan. Alles wat in het universum gebeurt, geschiedt volgens de kennis, wil en schepping van en door Allah. Er is geen andere Schepper dan Allah.

Het geloof in de *qadar* en *qadhā* betekent dus het geloof dat het goede én het slechte door Allah wordt bepaald en geschapen wordt zodra het tijd is.

DE VERANTWOORDELIJKHEDEN VAN DE MENS

In de keuzes die de mens maakt, zijn er twee belangrijke dimensies.

Ten eerste: er zijn zaken die zonder de eigen wil van de mens door Allah zijn geschapen. Het trillen van de hand vanwege een ziekte, de werking van het hart en de lengte van de mens bijvoorbeeld. Dit zijn zaken die rechtstreeks, met de wil van Allah zijn geschapen. De mens is niet aansprakelijk voor deze zaken.

Ten tweede: er zijn ook zaken die door Allah zijn geschapen als gevolg van de keuze van de eigen vrije wil van de mens. De zaken die de mens met zijn eigen wil doet, zoals zitten, staan, lopen, en de dingen die de mens met zijn handen en andere lichaamsdelen verricht. Voor dit soort zaken is de mens wél aansprakelijk.

Allah is de enige bezitter van de kennis van wat gaat gebeuren en de enige die alles schept. Echter, Allah heeft de mens ook een eigen vrije wil gegeven om keuzes te kunnen laten maken. Met deze vrije wil kan de mens voor het goede kiezen. Allah zal dat dan scheppen. Allah zal ook het slechte scheppen als de mens met zijn vrije wil besluit om het slechte te verkiezen.

Kortom, Allah schept datgene wat de mens wil doen. Het goede en het slechte komt van Allah, die dus de schepper is van zowel het goede als het slechte.

De reden waarom de mens verantwoordelijk wordt gehouden voor al zijn verrichte daden, is omdat hij keuzevrijheid bezit en met zijn eigen vrije wil zijn voorkeur bepaalt in het verrichten van iets. Daarom is

ieder mens verantwoordelijk voor al zijn daden. Hij wordt beloond voor zijn goede daden, en bestraft voor zijn slechte daden.

DE VOORDELEN VAN HET GELOVEN IN HET LOT

Een mens die in het lot gelooft beseft dat álles in het universum met de kennis en wil van Allah heeft plaatsgevonden en dat aan de mens een keuzevrijheid is gegeven om zaken te verrichten. Iemand die over deze overtuiging beschikt, zal alles op alles zetten om succesvol te zijn. Hij weet dan dat Allah datgene zal scheppen wat de mens met zijn eigen vrije wil beslist. De mens gebruikt zijn keuzevrijheid voor goede zaken, indien hij beseft dat hij verantwoordelijk zal worden gehouden voor zijn daden. Hij zal zich weerhouden van daden die tot bestraffing leiden. Zodoende verhoogt het geloof in het lot de kracht van de mens om goede zaken gedaan te krijgen. Het geloof in het lot geeft ook een verantwoordelijkheidsgevoel. Een persoon die in het lot gelooft wordt niet wanhopig wanneer hij geen succes bereikt of wanneer een ramp hem treft. Zijn gemoedstoestand zal niet verslechteren. Dat komt omdat er altijd een doel en wijsheid achter het werk van Allah is. En mede omdat de mens dan begrijpt dat hij is geschapen met een vermogen dat begrensd is, weet hij dat hij niet verantwoordelijk zal worden gehouden voor zaken die buiten zijn vermogen liggen. Tevens zal hij zich nederig opstellen tegenover de beslissingen van Allah. Hierdoor zal de mens ook sneller zijn toevlucht zoeken bij Allah. Dit bewustzijn geeft een mens rust en vermindert zijn eventuele leed.

Het geloof in het lot leert ons dat alles in het universum volgens een plan en met een doel is geschapen. Het leert ons dat alles een oorzaak heeft.

Met behulp van deze overtuiging zal de mens manieren en oorzaken van succes onderzoeken en zich inzetten om deze successen te behalen.

RIZQ (LEVENSONDERHOUD)

Het eten, drinken en andere gunsten waar schepselen voordeel van hebben, worden “*rizq*” genoemd. Deze voorzieningen komen van Allah. De Almachtige Allah vertelt als volgt:

“Teder levend wezen op aarde wordt voorzien door Allah.”¹

Allah heeft de voorzieningen van iedereen reeds bepaald en vastgesteld, maar het vinden van die voorzieningen is aan de mens. De plicht van een mens is om deze voorzieningen op een toegestane wijze (*halāl*) te verdienen door de geboden van Allah op te volgen. Allah voorziet de mens op een wijze die hij verdient. Degenen die hun *rizq* voor het slechte gebruiken, van het verbodene (*harām*) eten of op ongeoorloofde wijze hun inkomen verdienen, worden daarvoor bestraft.

DE DOOD

Allah, die de mens uit het niets heeft geschapen, heeft bepaald hoe lang de mens zal leven. Het menselijke leven heeft bij Allah een bekende vastgestelde duur, dat begint bij de geboorte en eindigt met de dood. De dood is het moment waarop het leven van een individu eindigt en daarmee een eind komt aan zijn wereldse leven.

Allah heeft bepaald hoe lang iedereen zal leven en wanneer en hoe iedereen sterft. Wat de oorzaak van de dood ook moge zijn, de dood is éénmalig en staat vast. De mens sterft dan, niet eerder en ook niet later. Dat vertelt de Almachtige Allah in de Koran als volgt:

“Wanneer hun tijd komt, kunnen zij deze geen enkel uur uitstellen of bespoedigen.”²

Onze plicht is om onze gezondheid te beschermen, ons te weerhouden van zaken die onze gezondheid schaden en onze tijd niet te verspillen met nutteloze zaken. Werk voor deze wereld alsof je nooit zult sterven en werk voor het hiernamaals alsof je morgen zult sterven.

Omdat de mens niet weet wanneer zijn leven zal worden beëindigd, moet hij zijn plichten tijdig verrichten. Hij moet deze niet uitstellen.

1 Hūd, 6.

2 Al-Nahl, 61.

TAWAKKUL (VERTROUWEN) EN ARBEID

“*Tawakkul*” betekent het vertrouwen en het verbinden naar Allah toe, na eerst zélf alle inspanningen te hebben verricht, om vervolgens het resultaat af te wachten.

Laten we dit met een voorbeeld verduidelijken. Een boer die een goed product wil oogsten uit de grond, zal als eerst zijn akker ploegen en vervolgens de zaadjes zaaien. Vervolgens zal de boer zijn mest op het land strooien en besproeien met water. Hij zal alle voorzorgsmaatregelen treffen om zijn oogst te beschermen, om vervolgens de rest aan Allah over te laten door in Hem te vertrouwen. Immers, de boer heeft alles naar beste kunnen gedaan. Nu zal de boer op Allah vertrouwen voor de groei en voltooiing van zijn oogst. Hij zal het resultaat van Allah verwachten. Dit is ware *tawakkul*.

Tawakkul betekent niet een zaak gedaan te krijgen zonder eerst inspanning geleverd te hebben. Dit is namelijk een verkeerde gedachte die niet bij een moslim past.

Onze geliefde Profeet (vrede zij met hem) gaf de volgende waarschuwing aan een man die buiten zijn kameel had losgelaten en vertrouwde op Allah: “*Bind éerst uw kameel, vertrouw daarna pas op Allah.*”³

Het blijkt uit de heilige woorden van de Profeet, dat een moslim eerst zelf alle mogelijke manieren moet uitproberen, en daarna pas op Allah moet vertrouwen.

Net zoals de vijf dagelijkse gebeden en het vasten religieuze geboden zijn, is het werken om in levensonderhoud te voorzien ook een plicht, die een aanbiddingswaarde met zich draagt.

De Almachtige Allah beschrijft dit als volgt:

“*En wanneer het gebed (Jum’a-gebed) is beëindigd, verspreid jullie dan op de aarde en zoek de gunst van Allah.*”⁴

3 Al-Ajlūnī, Kashf al-Khafa, vol. 1, blz. 144.

4 Al-Jum’a, 10.

Onze geliefde Profeet (vrede zij met hem) heeft laten weten dat het zoeken naar een *halāl*-inkomen een *fardh* (verplichting) is.⁵

De tweede *khalief* ‘Umar vertelde eens het volgende: *“Stop niet met het zoeken naar rizq (voorziening) om vervolgens: ‘O Mijn Allah, schenk mijn rizq te zeggen. Jullie weten dat er geen goud en zilver uit de hemelen vallen.”*⁶

Kortom, het verrichten van arbeid is een gebod en een taak van iedere moslim. We moeten met al onze krachten werken, naar beste kunnen. Daarna moeten we op Allah vertrouwen voor het behalen van succes.

HET BELANG VAN ARBEID IN DE ISLAM

Het doel van de laatste en meest perfecte der religies, de Islam, is het bereiken van geluk. Dit geluk is niet eenzijdig.

De Islam leert ons de formule om zowel op aarde als in het hiernamaals gelukkig te zijn. Het geluk op aarde en in het hiernamaals is te verkrijgen door ervoor te werken. Om deze reden moet een moslim voor beide werelden werken. Het is overigens een religieus gebod om voor deze wereld te werken. De Almachtige Allah zegt in de Koran: *“En dat de mens slechts dat krijgt waarvoor hij zich heeft ingespannen.”*⁷ Met dit informeert Allah ons over het belang van werken. Onze geliefde Profeet (vrede zij met hem) heeft het volgende gezegd:

*“Het beste eten wat een persoon kan eten, is het eten dat met de hand is verdiend (door ervoor te werken). Ook profeet Dāwūd bracht zijn tijd werkend door.”*⁸

Onze religie hecht veel waarde aan arbeid. Werken om *halāl* te verdienen is een vorm van aanbidding. Op een dag zagen de metgezellen dat er een sterke en gespierde man langs onze Profeet liep. Hierop zeiden de metgezellen:

–“O Boodschapper van Allah! Had deze man maar op de weg van Allah gewerkt!”

5 Al-Ajlūnī, *Kashf al-Khafā*, vol. 3, blz. 46.

6 ‘Ali al-Qārī, *Sharh ‘Ayn al-‘Ilm*, vol. 1, blz. 182.

7 Al-Najm, 39.

8 Al-Nawawī, *Riyādh as-Sālīhīn*, vol. 1, blz. 569.

Hierop zei onze Profeet: *“Deze man bevindt zich op de weg van Allah als hij zijn huis uit is gegaan om brood voor zijn kleine kinderen te verdienen. Deze man bevindt zich ook op de weg van Allah, als hij zijn huis uit is gegaan om aan de behoeftes van zijn oude moeder en vader te voldoen. Deze man bevindt zich ook op de weg van Allah, als hij zijn huis uit is gegaan om zijn eigen brood te verdienen. Deze man volgt de weg van de satan als hij zijn huis uit is gegaan om op te scheppen.”*⁹

Twee van de vijf zuilen in de islam zijn alleen verplicht voor vermogende moslims: de *zakāt* (armenbelasting) en *hadj* (bedevaart naar Mekka). Rijkdom wordt alleen verkregen door te werken. Een werkende mens, is een deugdvolle mens, want een werkende mens zal door zijn werk nuttig zijn voor zichzelf, zijn gezin en voor de samenleving. Onze geliefde Profeet (vrede zij met hem) heeft gezegd: *“De besten onder de mensen, zijn degenen die nuttig zijn jegens de mensen,”*¹⁰ en heeft hiermee dit feit onder de aandacht gebracht.

Onze Profeet heeft voortdurend aanbevolen om te werken. Hij zei eens: *“Degene van wie twee dagen aan elkaar gelijk zijn, is misleid.”*¹¹ Hiermee wil ons profet dat de moslims dagelijks vooruitgang boeken. Een man uit Medina kwam naar onze Profeet en vroeg om hulp. De Profeet ging een gesprek met hem aan:

- *“Heeft u niets in huis?”*, vroeg de Profeet. De man antwoordde:

- *“We hebben een deken die we aan de ene zijde op ons nemen en een deken die we op de grond leggen en een pot waar we water uit drinken.”*

Onze Profeet (vrede zij met hem) antwoordde:

- *“Ga naar huis en breng ze naar mij.”*

De man bracht wat hij had. Profeet Mohammed (vrede zij met hem) vroeg hem:

- *“Wie wil deze spullen kopen?”*

Eén van de moslims antwoordde:

9 Al-Mundhirī, At-tarhīb wa't-tarhīb, vol. 2, blz. 524.

10 A. Himmet Berki, 250 ahādith, blz. 121.

11 Al-Ajlūnī, Kashf al-Khafā, vol. 2, blz. 233.

-“O Boodschapper van Allah, ik zal deze voor één dirham (geldmunt) kopen.”

-“Is er iemand die meer biedt?” vroeg de profeet (vrede zij met hem).

Een andere moslim zei: “Ik wil er twee dirham voor geven.”

Onze Profeet gaf deze spullen aan die man. Vervolgens wendde hij zich naar de man die onze Profeet (vrede zij met hem) om hulp had gevraagd:

-“Haal eten voor uw woning met één geldstuk (dirham) en koop een bijl met het andere geldstuk en breng deze vervolgens naar mij.”

Onze profeet bracht vervolgens met zijn eigen handen een handvat om de bijl die de man bracht en zei:

-“Kom op, kap wat hout uit de berg en verkoop het. Ik wil u vijftien dagen hier niet zien.”

De man kwam na vijftien dagen terug. Tien dirham had hij verdiend. Hij had met een gedeelte van het geld eten en met het andere deel kleding gekocht. Hierop zei onze Profeet:

-“Werken zoals dit, is beter dan bedelen. Want de bedelaars zullen op de Dag des Oordeels een zwarte vlek op hun gezichten hebben.”¹²

Met deze heilige woorden heeft onze geliefde Profeet de manieren laten zien om in de wereld én in het hiernamaals gelukkig te worden. Hij zei:

“De beste onder jullie is degene die de wereld niet voor het hiernamaals verlaat en het hiernamaals niet voor de wereld verlaat; degene die voor beide werkt en die geen last is voor de medemens.”¹³

Kortom: een moslim behoort te werken voor zowel het wereldse, als het eeuwige leven. Hij dient elke dag vooruitgang te boeken. Dit is het gebod van onze religie.

12 Al-Mundhirī, At-targhib wa't-tarhīb, vol. 2, blz. 523.

13 Hāshimī, Mukhtār-ul Ahādith.

LEESSTUK

Laten we een boom planten

Onze geliefde Profet heeft het volgende gezegd:

*“Als één van jullie een dadelplantje in zijn bezit heeft, profiteer daarvan onmiddellijk door het te planten, zelfs als het Uur (de Dag der Opstanding) bijna is aangebroken, indien dat lukt.”*¹⁴

*“Als een moslim een gewas plant, zal het voor hem als een vorm van liefdadigheid (sadaqa) worden aangemerkt indien een persoon of dier ervan eet.”*¹⁵

*“Een persoon die een boom plant, zal in zijn dadenboek net zoveel hasanāt (beloningen) krijgen als de vruchten die uit deze boom ontstaan.”*¹⁶

Toen de vijfde (en meeste bekende) khalief van het Abbasidische Rijk, Hārūn al-Rashīd, een oude man een zaadje van een vrucht zag planten, vroeg hij hem:

- Vader van me! U bent heel oud, u zult de vrucht die hieruit gaat bloeien toch niet meer zien, waarom doet u zoveel moeite?

De oude man antwoordde:

- “Degenen vóór ons hadden bomen geplant en wij aten de vruchten ervan. En nu moeten wij bomen planten zodat degenen na ons de vruchten ervan kunnen eten.”

Dit antwoord stelde Hārūn al-Rashīd zeer tevreden en hij gaf de oude man een handvol goud. De oude man zei:

- “Zie je, zoon van me, nu heb ik de vruchten van het planten ook gezien.”

Deze woorden stelde Hārūn al-Rashīd nóg meer tevreden.

Bomen en bossen zijn een bron van rijkdom. We zien de voordelen van de bomen vrijwel overal. Van de lucht die we inademen tot het water dat we drinken, van de boeken die we lezen tot de pennen waarmee we schrijven. De bossen leveren zuurstof die nodig is voor het overleven

14 A. Himmet Berki, 250 ahādith, blz. 27.

15 Al-Zabīdī, At-Tajrīd as-Sarīh, tardjuma wa sharh, vol. 7, blz. 121.

16 Al-Zabīdī, At-Tajrīd as-Sarīh, tardjuma wa sharh, vol. 7, blz. 122.

van levende wezens. De bossen voorkomen bodemerosie, zodat de grond niet in de zee verdwijnt.

Om deze reden is er geen twijfel dat het verzorgen van een boom net zo goed is als het opvoeden van een kind. Net zoals het planten en verzorgen van bomen een daad is die beloning tot gevolg heeft, is het kappen van bomen en het vernietigen van bossen een zonde.

Onze geliefde Profeet (vrede zij met hem) heeft gezegd: *“Allah zal degenen die een levende boom kapt, op de Dag des Oordeels ondersteboven in de hel werpen.”*¹⁷

Deze hadith is een belangrijke waarschuwing voor moslims.

Degenen die bomen en bossen meedogenloos vernietigen, zullen verantwoording moeten afleggen voor de kwaadheden die zij hebben verricht. Zij zullen worden bestraft hiervoor. Onze plicht is om de geboden en adviezen van onze geliefde Profeet te gehoorzamen. Zoals bomen te planten, te onderhouden en deze net als de bescherming van een kind te verzorgen. Net zoals het planten van bomen een goede daad is, is het tegelijkertijd ook een teken van vaderlandsliefde.

Iemand die zijn liefde voor de bomen in zijn hart droeg, heeft de gevoelens van een boom ooit heel mooi uitgedrukt:

Ik ben degene die uw nest in de koude winternachten verwarmt en in de warme dagen van de zomer uw nest tegen de zon beschermt.

Ik ben het dak van uw nest. Ik ben de deur van het huis. Ik ben het hout van de tafel.

Ik ben uw potlood, ik ben uw papier, ik ben uw trouwe metgezel vanaf uw geboorte tot aan het graf.

Ik ben deelgenoot van uw vreugde van uw geboorte. Ik ben deelgenoot van uw leven en ook bij de pijn tijdens uw dood.

Bevrijd mij van het vuur, de hakkende bijlen en de tanden van geiten.

Ik ben de schoonheid van uw land, het festijn van uw grond, de decoratie van uw land en de dekens van uw bergen.

¹⁷ Al-Munāwī, Faydh al-Qadīr sharh al-Djamī' al-Saghīr, vol. 6, blz. 206.

Houd van mij, zodat er vogels van mijn takken kunnen fluiten en de wind door mijn bladeren kan zingen en reizigers in mijn schaduw kunnen rusten.

Verbrand mij niet, beken zullen overstromen en bergen zullen kaal worden. Bronnen zullen uitgedroogd raken en gronden zullen onvruchtbaar worden. Wat u verbrandt, wordt uitsluitend nutteloze afval.

Luister naar mijn advies. Sla met uw bijl op een steen en raak de boom niet.

Verbrand mij niet. Maak de levende wezens die ik huisvest niet dood.

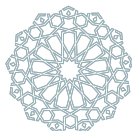
Laat de liefde voor bomen uw grootste wens zijn.

Hoe kunnen wij nog een boom kwaad doen, die met deze gevoelens tot ons spreekt en vrijwel smeekt om het géén kwaad te berokkenen?

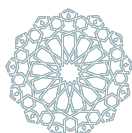
VRAGEN

1. Wat betekent het lot? Leg het uit.
2. Welke manieren van werken bestaan er?
3. Waarom is de mens verantwoordelijk voor zijn bezigheden?
4. Leg uit wat de voordelen van het geloof in het lot zijn.
5. Wat betekenen *rizq* en de dood?
6. Leg uit wat de begrippen *tawakkul* en arbeid inhouden.
7. Leg het belang uit van werken in de Islam.

DEEL 2
AANBIDDING

HOOFDSTUK I AANBIDDING

Onderwerpen:

- *Wat is aanbidding en waarom aanbidden wij?*
- *Vormen van aanbeddingen*
- *De voordelen en gradaties van aanbeddingen*

WAT IS AANBIDDING?

Aanbidding (*‘ibādah*) betekent het vereren van en het tonen van respect aan Allah. Het tonen van dankbaarheid dat we aan Allah zijn verschuldigd, mede vanwege de talloze gunsten die Allah ons heeft gegeven.

WAAROM AANBIDDEN WIJ?

Allah is degene die ons uit het niets heeft geschapen en ons van een leven voorziet. De Almachtige Allah heeft ons voorzien van ogen, oren, een tong en andere organen. In tegenstelling tot dieren, heeft Allah ons een intellect, verstand gegeven en ons daarmee verheven boven andere schepselen. Bovendien schenkt Allah ons talloze gunsten, van de lucht die we inademen tot het water dat we drinken.

Allah heeft ons niet in de steek gelaten. Hij heeft profeten en boeken gezonden en middelen getoond om zowel op aarde als in het hiernamaals gelukkig te worden. Vanwege al deze gunsten wil Allah van ons dat we

Hem leren kennen en aanbidden. Het is vergelijkbaar met een oudere die ons ergens mee heeft geholpen. Daar zullen we hem voor bedanken en hem respecteren. Indien deze oudere ons iets zou vragen, dan zouden we hem (als dank voor zijn hulp) gehoorzamen.

Het is daarom ook logisch om Allah te bedanken voor de ontelbare gunsten die hij ons heeft gegeven. De aanbiddingen die hij ons heeft bevolen, behoren we dan ook met volle passie en liefde uit te voeren.

Het doel van ons bestaan is om Allah te leren kennen en te aanbidden. Zolang we onze aanbiddingsplichten verrichten, voldoen we aan de dank die we Allah zijn verschuldigd voor zijn ontelbare gunsten. We verkrijgen hierdoor ook zijn liefde. Als we onze aanbiddingsplichten tegenover Allah volbrengen en zijn liefde winnen, zal Allah ons nóg meer gunsten geven in het hiernamaals en ons de eeuwige gelukzaligheid van het paradijs laten proeven.

VORMEN VAN AANBIDDINGEN

Er zijn drie soorten aanbiddingen:

1. *Aanbiddingen die met het lichaam worden verricht.* Zoals het verrichten van de vijf dagelijkse gebeden (*salāt*) en het vasten. De aanbiddingen die met het lichaam worden verricht, behoort elke moslimindividu zélf te doen. Het is niet toegestaan om dit door een vertegenwoordiger (*wakīl*) te laten doen. Een persoon kan niet in plaats van iemand anders de gebeden verrichten of vasten.
2. *Aanbiddingen die met bezittingen worden verricht.* Zoals het geven van de *zakāt* (armenbelasting) en het slachten van een offerdier. Hier is het wél mogelijk om te voldoen aan de aanbiddingsplicht door iemand te laten vertegenwoordigen.
3. *Aanbiddingen die zowel met bezittingen als met het lichaam worden verricht.* De *hadj*, de bedevaart naar Mekka, is zo'n aanbidding. Degenen die wel voldoende bezittingen hebben, maar niet in staat zijn om de *hadj* te verrichten vanwege een handicap, ziekte of ouderdom, mogen daarvoor in de plaats een ander aanwijzen die aanbidding als vertegenwoordiger (*wakīl*) verricht.

DE GRADEN VAN AANBIDDINGEN

Aanbiddingen kunnen vanuit drie verschillende intenties verricht worden:

1) Omwille van Allah alleen

Puur vanuit het besef dat de Schepper de enige is die aanbeden kan worden. Dit is de allerhoogste graad van aanbidding. Deze aanbidding wordt verricht zonder enige beloning te verwachten, met als doel om alleen de tevredenheid van Allah te bereiken.

2) Aanbidding met de hoop om het paradijs in te gaan en uit angst voor de hel

Degenen die de aanbidding met deze gedachte verricht, heeft de geboden van Allah volbracht. Hij verwacht er profijt van. Echter, de mens dient zijn aanbidding niet met dit idee te verrichten, maar alleen voor Allah uit te voeren.

3) Aanbidding die wordt gedaan voor uiterlijk vertoon om een werelds voordeel eruit te halen

Dit is de laagste graad van aanbidding. Feitelijk is het onjuist om dit ‘aanbidding’ te noemen; de aanbiddingen die niet omwille van Allah zijn verricht, hebben geen enkele waarde.

DE VOORDELEN VAN AANBIDDINGEN

Zoals ons lichaam behoefte heeft aan voeding, heeft ook onze ziel behoefte aan voeding. De voeding van onze ziel bestaat uit *īmān* en uit aanbiddingen. De aanbiddingen zullen de toestand van onze ziel verhogen en ons van het kwade weerhouden. Ze zullen onze *akhlāq* (manieren) doen verbeteren en onze *īmān* beschermen. *Īmān* is ons meest waardevolle bezit.

Er zijn tijden waarin de mens moeilijkheden zal ondervinden en hierdoor tot wanhoop en depressie kan vervallen. In zulke gevallen zal de mens als gevolg van zijn aanbiddingen van zijn depressie worden bevrijd. Dat komt omdat de mens door zijn aanbiddingen dichter bij

Allah komt. Hij zal zijn toevlucht tot de barmhartigheid van Allah zoeken en tot rust komen.

De aanbidningen hebben ook vele voordelen voor ons lichaam. De mens die zijn gebed verricht, dient eerst de rituele wassing te verrichten. Rituele wassing betekent jezelf meerdere keren per dag reinigen. We weten allemaal dat het reinigen vele voordelen voor onze gezondheid heeft.

Het is een feit dat er belangrijke voordelen voor de gezondheid voor het lichaam zijn tijdens de bewegingen van het gebed. Tijdens het vasten, komen de spijsvertering en de activiteiten van onze organen tot rust. En er zijn vele voordelen van het geven van *zakāt*, omdat daarmee wordt bijgedragen aan het sociale welzijn van de samenleving.

VRAGEN

1. Wat betekent *‘ibādah*, oftewel aanbedding?
2. Waarom aanbidden wij?
3. Welke soorten aanbidningen zijn er?
4. Leg uit wat de graden van aanbidningen zijn.
5. Leg uit wat de voordelen zijn van aanbidningen.

HOOFDSTUK II ISLAM

Onderwerpen:

- *Wat is de islam?*
- *De vijf zuilen van de islam*
- *Mukallaf (aanbiddingsplichtigheid, religieuze aansprakelijkheid) en bepalingen van de mukallaf (ahkām)*

WAT IS DE ISLAM?

De Islam betekent het accepteren van datgene wat onze Profeet in opdracht van Allah heeft verkondigd, en door middel van gehoorzaamheid aan Allah én de profeet, de acceptatie hiervan in praktijk te brengen. Kortom, de islam is de religieuze praktijk, oftewel het *uitvoeren* van de religieuze voorschriften.

DE VIJF ZUILEN VAN DE ISLAM

1) Het uitspreken van de shahāda (geloofsgetuigenis):

De shahāda: “Ashadu an lā ilāha illallāh, wa ash-hadu anna Muhammadan ‘abduhū wa rasūlub.”¹

¹ Dit wordt ook uitgesproken door iemand die zich tot de islam bekeert. Een niet-moslim wordt een moslim als hij deze woorden uitspreekt en dit met zijn hart bevestigt.

Betekenis: “Ik getuig dat er geen god is dan Allah, en ik getuig dat Mohammed (vrede zij met hem) zijn dienaar en boodschapper is.”

2) *Het verrichten van het gebed (salāt):*

Het verrichten van de vijf dagelijkse gebeden.

3) *Het vasten (sawm):*

Elk jaar een maand lang vasten gedurende de maand Ramadan.

4) *Het geven van armenbelasting (zakāt):*

Het jaarlijks doneren van armenbelasting; het afstaan van een gedeelte van je bezittingen aan behoeftigen als je in religieuze termen vermogend bent.

5) *Naar de hadj gaan (bedevaart naar Mekka):*

Degenen die daartoe in staat zijn dienen eenmaal in hun leven de *hadj*, de bedevaart naar Mekka, te verrichten.

WIE WORDT MUKALLAF GENOEMD?

Een *mukallaf* is iemand met een verstandelijk vermogen die de puberteit heeft bereikt en daarmee aanbiddingsplichtig en religieus aansprakelijk is.

Een persoon die de puberteit heeft bereikt, is vanaf dat moment verantwoordelijk voor het uitvoeren van de religieuze geboden én voor het zich weerhouden van het verbodene. Er zijn twee voorwaarden waaraan iemand moet voldoen om *mukallaf* te zijn:

1. Het beschikken over een volledig verstandelijk vermogen.
2. Het bereikt hebben van de puberteit.

Mensen die geen verstandelijk vermogen bezitten en kinderen die de puberteit nog niet hebben bereikt, zijn nog niet religieus aansprakelijk.

Het moment van het bereiken van de puberteit, verschilt van kind tot kind en is afhankelijk van de lichaamsbouw en de klimaatomstandigheden. Jongens bereiken hun puberteit tussen hun twaalfde en hun vijftiende

leeftijd, bij de meisjes is dat tussen negen en vijftien jaar. Kinderen die na hun vijftiende leeftijd nog geen tekenen van de puberteit hebben meegemaakt, worden vanaf dat moment alsnog *mukallaf*. Dit geldt zowel voor jongens als voor meisjes.

DE BEPALINGEN VAN DE MUKALLAF (AHKĀM)

Binnen het islamitische recht bestaan er acht gradaties in de *ahkām* (bepalingen) die elke *mukallaf* in acht dient te nemen.

1) Fardh:

De geboden die in onze religie *verplicht* uitgevoerd moeten worden, worden “*fardh*” genoemd, zoals de vijf dagelijkse gebeden, het vasten en het verstrekken van aalmoezen (*zakāt*).

De bepalingen van de fardh: Degenen die de verplichte geboden uitvoeren, zullen daarvoor hun beloning (*hasanāt*) verdienen. Degenen die de geboden niet uitvoeren, verdienen daardoor bestraffing. Een persoon die een *fardh* ontkent, heeft de islam zelfs verlaten.

Er zijn twee soorten fardh:

- a. Fardh ‘ayn: *Fardh ‘ayn* betekent het volbrengen van de verplichtingen door elk moslimindividu, zoals het uitvoeren van de vijf dagelijkse gebeden.
- b. Fardh kifāya: *Fardh kifāya* betekent een *fardh* die bij een individu vervalt indien er reeds voldaan is aan die verplichting door andere *mukallafūn*, zoals het deelnemen aan een begrafenisgebed van een overleden moslim. Moslims die het begrafenisgebed van een dode hebben verricht, hebben voldaan aan het *fardh*-gebod. Die verplichting is dan vervallen voor de niet-deelnemende moslims.

2) Wājib:

Een *wājib* is binnen de *Hanafitische mazhab* een noodzakelijke handeling waar sterke bewijzen voor bestaan in de basisbronnen van de islam, zoals het verrichten van het ‘*ied*’-gebed op islamitische feestdagen,

het geven van de *sadaqatu'l-fitr* tijdens de ramadan en het slachten van een offerdier tijdens het offerfeest.

De bepalingen van de wājib: Iemand die de *wājib* verricht, verdient beloningen. Het opzettelijk nalaten hiervan is een zonde.

3) *Soenna:*

Soenna behelst de niet-verplichte aanbiddingsvormen die onze Profeet heeft uitgevoerd.

Soenna vallen uiteen in twee categorieën:

- a. *Soenna mu'akkadah:* een benadrukte *soenna* die onze Profeet vrijwel altijd heeft uitgevoerd, zoals het *soenna*-gebed vóór het ochtendgebed (*fajr*), vóór en ná het middaggebed (*zuhr*), na het avondgebed (*maghrib*) en na het nachtgebed (*'ishā*).
- b. *Soenna ghayr mu'akkadah:* een niet-benadrukte *soenna* die onze Profeet soms heeft uitgevoerd, zoals het *soenna*-gebed vóór het namiddaggebed (*'asr*) en vóór het nachtgebed (*'ishā*).

De bepalingen van de soenna: Iemand die de *soenna* verricht, verdient beloningen. Hij zal toegang krijgen tot de voorspraak van onze Profeet. Degene die de *soenna mu'akkadah* bewust nalaat, zal in het hiernamaals worden berispt.

4) *Mustahab:*

“*Mustahab*” zijn optionele aanbiddingen die onze Profeet soms uitvoerde. Vrijwillige extra gebeden vormen hier een voorbeeld van, zoals het *dhuhā*-gebed.

De bepalingen van de mustahab: Iemand die een *mustahab* verricht verdient beloningen en degene die deze niet uitvoert wordt niet berispt of bestraft.

5) *Mubāh:*

Betekent “onverschillig,” vrij zijn om bepaalde zaken wel of niet te doen, zoals lopen, zitten en slapen.

De bepalingen van mubāh: Iemand die de *mubāh* verricht, verdient géén beloning of bestraffing; hetzelfde geldt indien de *mubāh* niet wordt verricht.

6) *Harām:*

Dit zijn handelingen die in onze religie verboden zijn. Voorbeelden: moord, diefstal, alcohol drinken, gokken, varkensvlees eten en ouders ongehoorzamen.

De bepalingen van de harām: Iemand die de *harām* verricht, zal bestraffing tegemoet zien. Degene die zich van de *harām* weerhoudt uit vrees voor Allah, verdient beloningen. Iemand die *harām*-zaken ontkent, heeft de islam verlaten.

7) *Makrūh:*

Dit zijn handelingen die in ons geloof afgeraden en ongewenst zijn.

Makrūh valt uiteen in twee categorieën:

- a. Makrūh tahrīman: deze liggen dicht tegen *harām* aan, zoals het niet verrichten van zaken die *wājib* zijn.

De bepalingen van de makrūh tahrīman: Degene die wegblijft van handelingen die in deze categorie vallen, verdient daardoor *hasanāt*. Degene die het wél verricht, is zondig.

- b. Makrūh tanzīhan: deze liggen dicht tegen halāl aan, zoals het niet uitvoeren van aanbevolen aanbeddingen die soenna of mustahab zijn.

De bepalingen van de makrūh tanzīhan: Degene die wegblijft van handelingen die in deze categorie vallen, verdient daardoor *hasanāt*. Degene die het wél verricht, wordt hiervoor niet bestraft.

8) *Mufsid:*

“*Mufsid*” betekent het verbreken van een lopende, actieve aanbedding. Denk aan het praten onder de *salāt* en het opzettelijk eten en drinken

tijdens het vasten. Praten verbreekt de *salāt*, eten en drinken verbreekt het vasten.

De bepalingen van de *mufsid*: het opzettelijk verbreken van aanbiddingen heeft bestraffing tot gevolg. Dit kan voorkomen worden door berouw te tonen en de aanbidding zo spoedig mogelijk opnieuw uit te voeren.

VRAGEN

1. Wat betekent islam?
2. Wat zijn de vijf zuilen van de islam?
3. Wie wordt *mukallaf* genoemd?
4. Wat betekent de puberteit en wat betekent dat voor een moslim?
5. Beschrijf de acht bepalingen van een “*mukallaf*”.

HOOFDSTUK III REINHEID EN HYGIËNE

Onderwerpen:

- *Hygiëne en het belang dat de islam aan reinheid hecht*
- *Categorieën van water*
- *De deugden van wudhu (rituele wassing)*
- *De fardh, soenna en aanbevolen gewoontes van de wudhu*
- *Hoe de wudhu wordt verricht*
- *De makrûh van de wudhu en handelingen die de wudhu verbreken*
- *Zaken die zonder wudhu niet gedaan kunnen worden*
- *Wrijven over leren sokken*
- *Wrijven over een verband of pleister*
- *Situaties die ghusl vereisen en zaken die niet kunnen worden gedaan tijdens de onreinheid*
- *De fardh, soenna en werkwijze van ghusl*
- *Personen die vrijgesteld zijn van bepaalde verplichtingen ten gevolge van ongewone omstandigheden*
- *Speciale omstandigheden van de vrouwen*
- *De fardh en soenna van tayammum, omstandigheden die tayammum vereisen*
- *Schone leefomgeving (leesstuk)*

REINHEID EN HET BELANG ERVAN IN DE ISLAM

De Islam is gestoeld op reinheid. Moslim zijn betekent een schoon mens zijn. Allah en de mensen houden van degenen die schoon zijn. Onze Heer zegt in de Koran:

*“Voorwaar, Allah heeft de berouwwollen en degenen die zich reinigen lief.”*¹

Om een geliefde dienaar van Allah te worden, dienen we te letten op hygiëne. Onze geliefde profeet (vrede zij met hem) heeft dit benadrukt met de volgende overlevering:

*“Reinheid is de helft van het geloof (īmān).”*²

Tijdens het gebed, richt een moslim zich tot Allah. Daarom behoren het lichaam, de kleding en de plaats waar er wordt gebeden schoon te zijn. Onze religie hecht ook een grote waarde aan innerlijke reinheid. Evenals hoe de tanden van een moslim schoon behoren te zijn, behoren ook het hart en de ziel schoon te zijn.

CATEGORIEËN VAN WATER

Water kan grofweg in twee categorieën verdeeld worden:

- a. *Pure, reine water:* Dit zijn regenwater, sneeuwwater, water in het meer, water in de zee, water in de fontein en water in een waterput. Dit is waar we aan moeten denken wanneer we het over water hebben. Deze wateren zijn niet vermengd met iets anders.
- b. *Gemengd water:* Dit zijn rozenwater, druivenwater en wateren die gemengd zijn met andere stoffen. Met dit water kan geen *wudhu* en *ghusl* worden verricht.

Het reine water (categorie A) kan verder verdeeld worden in vijf subcategorieën:

1. *Wateren die schoon en reinigend zijn die niet makrūh zijn om te gebruiken:*

¹ Al-Baqarah, 222.

² Mashāriq al-Anwār, vol. 2, blz. 107.

Dit is water waarvan de kleur, smaak en geur zuiver is waarvan de oorsprong onveranderd is en niet eerder gebruikt is: met dit water kunnen allerlei soorten reinigingen worden uitgevoerd. Met dit water kan *wudhu* en *ghusl* worden verricht. Tevens kan het gebruikt worden om te drinken en voedsel te bereiden.

2. *Wateren die schoon en reinigend zijn, waarvan het makrūh is om te gebruiken:*

Dit zijn wateren die gebruikt zijn door huisdieren zoals katten en kippen of door vogels als haviken, adelaars en andere roofvogels. Het is makrūh om met dit water *wudhu* en *ghusl* te verrichten als er andere schone wateren te vinden zijn. Ook is het makrūh om dit water te drinken of te gebruiken voor het bereiden van voedsel. Het is niet makrūh om dit water te gebruiken wanneer er geen ander schoon water te vinden is.

3. *Wateren die rein zijn, maar niet reinigend:*

Dit zijn de wateren die al gebruikt zijn voor *wudhu* en *ghusl*. Met dit water kan niet opnieuw *wudhu* of *ghusl* worden verricht.

4. *Wateren die niet schoon zijn:*

Dit zijn wateren die onzuiver zijn. Wateren die gebruikt zijn door honden, varkens en roofdieren zijn niet schoon en mogen nergens voor gebruikt worden.

5. *Twijfelachtige water:*

Dit zijn wateren die gebruikt zijn door ezels en muildieren. Met dit water mag vuil worden gewassen. Er kan geen *wudhu* en *ghusl* mee worden verricht als er andere schone wateren zijn. Er kan wel *wudhu* en *ghusl* mee worden verricht als er geen ander water is. Echter, hierna zal wel *tayammum* verricht moeten worden. Dit is bedoeld voor extra zekerheid, omdat het twijfelachtig is of deze wateren schoon zijn. Later in dit hoofdstuk wordt er verder ingegaan op het onderwerp *tayammum*.

DE DEUGDEN VAN DE WUDHU (KLEINE RITUELE WASSING)

De *wudhu* (kleine rituele wassing) is een speciale maar eenvoudige reiniging van bepaalde lichaamsdelen. Over onze Profeet (vrede zij met hem) wordt het volgende overgeleverd over de deugden en spirituele voordelen van de kleine rituele wassing:

*“Een moslim die een zonde met zijn handen heeft verricht, zal vergeven worden tijdens het wassen van zijn handen, de zondes die hij met zijn ogen heeft begaan zullen worden vergeven tijdens het wassen van zijn gezicht, de zondes die hij met zijn oren heeft verricht zullen worden vergeven tijdens het wrijven over zijn hoofd (met zijn vochtige hand), de zondes die hij lopend heeft verricht zullen worden vergeven tijdens het wassen van zijn voeten.”*³

*“Wie van jullie de kleine wassing volledig verricht en vervolgens: “Ashadu an lā ilāha illallāhu wahdahū lā sharīka lah, wa ashadu anna Muhammadan ‘abduhū wa Rasūluh” zegt, voor hem zullen de acht poorten van het paradijs worden geopend. Hij zal via de door hem gewenste poort naar binnengaan.”*⁴

De wassing heeft vele voordelen voor onze gezondheid. Een moslim die de wassing verricht en voortdurend in contact is met de omgeving, reinigt zich van bacteriën die op zijn huid zijn gekomen. Hierdoor beschermt hij zich tegen vele ziektes die voortkomen uit vuiligheid.

DE FARDH VAN DE WUDHU

De wudhu kent vier farāidh (verplichtingen):

1. Het eenmaal wassen van het gezicht.
2. Het eenmaal wassen van de armen inclusief handen en elleboog.
3. *Mash*; het eenmaal bestrijken van één vierde deel van het hoofd.
4. Het eenmaal wassen van de voeten inclusief de enkels.

Als één van deze vier zaken ontbreekt, is de *wudhu* ongeldig.

3 Al-Mundhirī, At-targhib wa't-tarhīb, vol. 1, blz. 155.

4 Ibid., vol. 1, blz. 171.

DE SOENNA VAN DE WUDHU

1. De wassing beginnen met de *niyat* (intentie) om de *wudhu* te verrichten.
2. De *wudhu* starten met *isti'aza*, dus met “*Azubillāhi minash shaytānirrajīm*” en *basmala*, dus met “*Bismillāhirrahmānirrahīm*.”
3. Beginnen met het wassen van de handen tot aan de polsen.
4. Je tanden reinigen met een *miswāk* of borstel, of schrobben met de vingers.
5. Het wassen van de lichaamsdelen zonder dat te onderbreken, zodat eerder gewassen lichaamsdelen niet uitdrogen.
6. Het goed wrijven van de lichaamsdelen.
7. Het drie keer spoelen van de mond.
8. De mond grondig spoelen met water indien er niet wordt gevast.
9. Drie keer snuiven van water in de neus en met de linkerhand grondig snuiten (indien er niet wordt gevast).
10. Het aanhouden van de volgorde tijdens het wassen van de lichaamsdelen.
11. Elk lichaamsdeel drie keer wassen.
12. De wassing beginnen met de rechter lichaamsdelen.
13. De wassing met de vingers en teen beginnen tijdens het wassen van de handen en voeten.
14. De baard met de vingers inwrijven voor degenen met een strakke baard.
15. De ring om de vingers bewegen zodat het gedeelte van de ring ook nat wordt.
16. Het wrijven van de oren.
17. Het wrijven van de nek.
18. Het *gehele* hoofd bestrijken met water.
19. Het wrijven tussen de vingers.

AANBEVOLEN GEWOONTES TIJDENS DE WUDHU

1. De *wudhu* verrichten vóórdat het gebed ingaat.
2. Jezelf naar de *qibla* wenden wanneer je de *wudhu* verricht.
3. Op een hoge plaats zitten tijdens de *wudhu*.
4. Geen hulp vragen aan anderen tijdens de *wudhu*.
5. Niet onnodig praten tijdens de *wudhu*.
6. Geen water verspillen, maar ook niet te weinig water gebruiken op een manier waarbij er geen water van de lichaamsdelen afdruipt.
7. Na de *wudhu* richting de *qibla* wenden en vervolgens de *shahāda* uitspreken.

HOE DE WUDHU WORDT VERRICHT

Eerst worden de mouwen van de kleding opgestroopt. Wend je naar de *qibla* als dat mogelijk is. Verricht de intentie van de *wudhu* en zeg: “*Ik neem me voor om de wudhu te verrichten omwille van Allah.*” Hierna spreek je de *isti’aza* en *basmala* uit: “*Auzubillāhi minash shaytānirrajīm. Bismillāhirrahmānirrahīm.*”

De handen worden driemaal tot aan de polsen gewassen. Als er een ring wordt gedragen, dan draai je de ring van zijn plaats. Dat zorgt ervoor dat de onderkant van de ring ook gewassen wordt.

Hierna spoel je drie keer achter elkaar de mond met de rechterhand. Vervolgens wordt er drie keer water in de neus gesnoten met de rechterhand en vervolgens wordt het water met de linkerhand gesnoten, zodat de neus schoon wordt.

Vervolgens wordt het *volledige* gezicht driemaal gewassen. Daarna wordt drie keer de rechterarm tot en met de elleboog gewassen, en vervolgens drie keer de linkerarm tot en met de elleboog.

Daarna worden de handen opnieuw natgemaakt met water, en met de binnenkant van de rechterhand en vingers bestrijk je de bovenkant van het hoofd (*mash*). Daarna worden de handen natgemaakt en met de wijsvingers wordt de binnenkant van het rechteroor, en met de duim

de buitenkant van het rechteroor afgewreven. Daarna hetzelfde met het linkeroor. En met de buitenkant van de overblijvende andere drie vingers wordt de achterkant van de nek bestreken (*mash*).

Vervolgens wordt de rechtervoet inclusief de enkel driemaal gewassen, en daarna de linkervoet driemaal tot en met de enkel. Begin tijdens het wassen van de rechtervoet met de vijfde (kleine) teen richting de grote teen. En bij de linkervoet met de grote teen richting de vijfde (kleine) teen. Bij het wassen van de voeten, dienen de plekken *tussen* de tenen ook gewassen te worden, door goed je vingers ertussen te wrijven.

Na afloop van de *wudhu* kun je in de richting van de *qibla* de geloofsgetuigenis (*shahāda*) lezen. Op deze wijze is de *wudhu* verricht met de *fardh*, *soenna* en aanbevolen gewoontes. Er bestaan speciale smeekbedes (*du'ā*) die uitgesproken kunnen worden tijdens de *wudhu*; dit is erg aangeraden. Zonder deze smeekbedes is de *wudhu* overigens gewoon geldig. Deze optionele smeekbedes zijn opgenomen in de bijlage.

DE MAKRŪH VAN DE WUDHU

1. Het verspillen van water.
2. Het onnodig weinig gebruiken van water.
3. Het spetteren van het water op het gezicht en andere lichaamsdelen.
4. Onnodig praten tijdens het verrichten van de *wudhu*.
5. De wassing op een bevuilde plaats verrichten.

Degene die *wudhu* verricht dient weg te blijven van deze afgeraden handelingen.

HANDELINGEN DIE DE WUDHU VERBREKEN

De wudhu wordt verbroken in de volgende gevallen:

1. Stoffen die uit het lichaam komen, zoals bloed, pus, water, etc.
2. Een mondvul overgeven.

3. Indien de helft of meer dan de helft van het uitgespuugde speeksel uit bloed bestaat.
4. Urineren, ontlasten en luchten (puffen).
5. Flauwvallen en dronkenschap.
6. Het hardop lachen *tijdens* het gebed (*salāt*).
7. Diepe slaap, ver buiten bewustzijn verkeren.

HANDELINGEN DIE ZONDER WUDHU NIET GEDAAN KUNNEN WORDEN

- a. Het verrichten van het gebed.
- b. Het aanraken van de Koran.
- c. De *sajda al-tilāwat*, de *sajda* die dient te worden verricht na het lezen of aanhoren van bepaalde verzen uit de Koran.
- d. De *tawāf* rondom de Ka'ba. Het is namelijk *wājib* om *wudhu* te hebben verricht alvorens de *tawāf* rondom de Ka'ba te verrichten.

BESTRIJKEN OVER LEREN SOKKEN

Iemand die besluit om ná de *wudhu* speciale leren sokken aan te trekken, hoeft zijn leren sokken niet uit te trekken bij elke opvolgende *wudhu*. Het is dan voldoende om één keer over de leren sokken te bestrijken in plaats van de voeten te wassen. Dit is één van de gemakken in onze religie.

Gedurende een periode van 24 uur mag deze persoon over zijn leren sokken bestrijken tijdens het verrichten van de *wudhu* in plaats van zijn voeten te wassen. Dit termijn van 24 uur gaat in op het moment waarop de *wudhu* wordt verbroken, terwijl de leren sokken aangetrokken zijn. Na die 24 uur moeten de voeten gewassen worden, waarna de geldigheid van 24 uur opnieuw ingaat. Voor een reiziger (*safarī*), geldt er zelfs een geldigheidsduur van 72 uur.

Het bestrijken over leren sokken werkt als volgt. Eerst wordt de *wudhu* verricht zoals eerder is besproken en wanneer de voeten aan de beurt zijn, wordt eerst de rechterhand natgemaakt en vervolgens

wordt er met drie gespreide vingers (open vingers) de voet bestreken; beginnend vanaf het punt van de teen van de rechtervoet in de richting van je onderbeen. Daarna wordt de linkerhand met water bevochtigd en wordt hetzelfde gedaan als bij de rechtervoet. De onderkant van de leren sokken worden niet bestreken.

Voorwaarden die het gebruik van speciale leren sokken geldig maken

1. De leren sokken moeten zijn gedragen *ná* het verrichten van de *wudhu*, waarbij ook de voeten gewassen zijn.
2. De leren sokken moeten de voeten en enkels volledig bedekken. Anders mogen ze niet gedragen worden.
3. De leren sokken moeten bestendig zijn om er minimaal 12.000 stappen mee te kunnen lopen.
4. De leren sokken mogen geen scheuren of gaten bevatten die groter zijn dan drie pinktoppen.
5. De leren sokken moeten dik genoeg zijn om goed te kunnen blijven staan.
6. De leren sokken moeten waterdicht zijn.
7. De voorkant van de leren sokken moeten een ruimte hebben ter grootte van minimaal drie pinktoppen.

Iemand die zijn teenvingers heeft verloren en geen ruimte heeft ter grootte van drie pinktoppen, mag geen leren sokken gebruiken en hoort dus zijn voeten te wassen, ook niet indien zijn andere voet wel gewoon gezond is.

Zaken waardoor de wudhu van iemand die leren sokken draagt verbreekt:

1. Alles wat de *wudhu* ook verbreekt. Daarom is het nodig om de leren sokken opnieuw te bestrijken tijdens het verrichten van elke *wudhu*.
2. Als leren sokken uitgetrokken worden. Iemand die op dat moment *wudhu* heeft, volstaat dan met het alleen wassen van de voeten. Als één van de leren sokken eruit is gehaald, behoren alle twee de

voeten gewassen te worden. Als hij op dat moment geen *wudhu* heeft, dient hij de volledige *wudhu* te verrichten, inclusief het wassen van zijn voeten.

3. Als de tijdsduur van de leren sokken (24 of 72 uur) verlopen is. Het is voldoende om alleen de voeten te wassen wanneer de tijdsduur van de leren sokken verlopen is, indien hij op dat moment *wudhu* heeft. Zo niet, dan hoort hij opnieuw volledige *wudhu* te verrichten.

BESTRIJKEN OVER EEN VERBAND OF PLEISTER

Als je ergens op je lichaam een wond hebt en hierdoor een verband of pleister draagt, dient eerst het verband los gewikkeld te worden en daarna kan de *wudhu* of *ghusl* worden verricht. Het is niet nodig om het verband los te wikkelen als het wassen schadelijk kan zijn voor de wond. In zulke situaties is het voldoende om de hand met water te bevochtigen en vervolgens over het verband te strijken (*mash*).

Indien er een wond op de huid bevindt die bedekt is met een geneesmiddel zonder verband of pleister (bijvoorbeeld zalf), dan dient deze plek gewassen te worden tijdens de *wudhu* en *ghusl*. Indien wassen schade toe kan brengen, dan is bestrijken (*mash*) voldoende. Indien ook dat schade toe kan brengen aan de wond, dan mag ook dat weggelaten worden.

DE GHUSL

De grote rituele wassing (*ghusl*) betekent het wassen van het gehele lichaam, zonder een droge plek achter te laten.

Situaties die ghusl vereisen:

1. De toestanden van grote onreinheid:
 - a. Mannen en vrouwen die geslachtsgemeenschap hebben gehad.
 - b. Mannen en vrouwen die tijdens de slaap of daarbuiten een natte droom krijgen.
2. De beëindiging van de menstruatie (ongesteldheid) bij vrouwen.

3. De beëindiging van de postnatale bloeding na de bevalling van vrouwen.

In deze situaties is het verrichten van de *ghusl* een *fardh* en dus verplicht. Een persoon die de *ghusl* nog niet heeft uitgevoerd wordt ook wel “*junub*” genoemd, totdat hij de *ghusl* heeft verricht.

De volgende zaken mogen niet worden gedaan als de ghusl nog niet is verricht:

- a. Het gebed (*salāt*) mag niet worden verricht.
- b. De Koran mag niet worden geciteerd.
- c. De Koran mag niet met de hand worden aangeraakt.
- d. De *tawāf* rondom de Ka’ba mag niet worden verricht.
- e. De moskee mag niet betreden worden.

Verder mogen vrouwen tijdens de menstruatie en postnatale bloeding niet vasten. Het is *soenna* om op vrijdagen en op feestdagen (offer- en ramadanfeest) vrijwillig de grote rituele wassing te verrichten.

DE FARDH VAN DE GHUSL

De ghusl kent drie verplichtingen (fardh):

1. De mond volledig spoelen met water, en het water gorgelen vanuit de keel.
2. Het stevig snuiven van water in de neus en deze reinigen.
3. Het gehele lichaam wassen met water. Er dient geen droge plek achter te blijven tijdens het verrichten van de *ghusl*, zelfs niet ter grootte van een naaldpunt.

DE SOENNA VAN DE GHUSL

De soenna van de ghusl zijn als volgt:

1. De *ghusl* beginnen met *basmala* (*Bismillāhirrahmānirrahīm*).
2. De grote wassing verrichten met de intentie voor *ghusl*.

3. Als er vuile plekken op het lichaam bevinden, deze in het begin wassen.
4. Het wassen van het geslachtsdeel.
5. De *wudhu* verrichten voordat de *ghusl* wordt verricht.
6. Het driemaal gieten van water over het hoofd, driemaal water gieten over de rechterschouder, daarna driemaal water gieten over de linkerschouder. Daarna alle delen van het lichaam met dit water wassen.
7. Het stevig inwrijven van het water over het lichaam.
8. Het uitstellen van het wassen van de voeten indien het water zich ophoopt op de plaats van de voeten.

HOE DE GHUSL WORDT VERRICHT

Iemand die de *ghusl* verricht begint met “*Bismillāhirrahmānirrahīm*”. Voordat hij begint met de grote wassing, neemt hij de intentie – in ieder geval vanuit zijn hart – dat hij de *ghusl* zal verrichten. Eerst worden de handen tot aan de polsen gewassen en vervolgens de geslachtsdelen.

Hierna wordt de mond (met de rechterhand) driemaal goed en met een ruime hoeveelheid water gespoeld. Het water kan tot de keel gezakt worden om alles van binnen goed schoon te maken, namelijk door het water te gorgelen vanuit de keel. Degenen die aan het vasten zijn, moeten opletten dat het water niet wordt ingeslikt. Vervolgens wordt er drie keer met de rechterhand water in de neus gesnoven en daarna wordt de neus met de linkerhand gesnoten, zodat de neus wordt gereinigd.

Daarna wordt de *wudhu* verricht zoals eerder is besproken. Hierna wordt driemaal water over het hoofd, vervolgens driemaal water over de rechterschouder, vervolgens driemaal water over de linkerschouder gegoten en worden deze lichaamsdelen gewassen. Na elke goot wordt op het lichaam met de handen gewreven op plaatsen waar de handen bij kunnen. Het gehele lichaam wordt driemaal goed gewassen om zelfs geen droogte ter grootte van een naaldpunt achter te laten.

Er dient extra aandacht te worden gegeven aan het wassen van plekken die moeilijk bereikbaar zijn. Denk aan buikholttes, binnenkant van de

oorschelp, oorbelgaten, plekken tussen de tanden, snor, haar en baard. Het water moet al deze plekken bereiken en dienen goed gewassen te worden. Tijdens de *ghusl* worden er geen smeekbedes gelezen. Er wordt niet in de richting van de *qibla* gestaan tenzij er een afdekking is. Tijdens de grote wassing wordt er niet onnodig gepraat. Dit is de correcte wijze van *ghusl* die voldoet aan de eisen van de *fardh* en de *soenna*.

Een *junub* die de *ghusl* moet verrichten, mag in een zee, stromend rivier of in een groot zwembad zijn wassing verrichten nadat hij zijn mond en neus goed met water heeft gespoeld. Indien dan elk deel van het lichaam met water is natgemaakt, is zo'n *ghusl* geldig.

ONGEWONE OMSTANDIGHEDEN BIJ WUDHU

Het kan voorkomen dat er excuus ontstaat omdat je iets meemaakt die de *wudhu* verbreekt dat dusdanig lang optreedt, dat de volledige gebedstijd verstrijkt. Iemand die dit meemaakt, is in dergelijke gevallen vrijgesteld van bepaalde verplichtingen.

Denk aan iemand die last van een bloedende neus wat maar niet ophoudt. Of het doorbloeden van een andere plek op het lichaam. Er zijn ook andere voorbeelden te bedenken. Zoals niet te stoppen urineverlies. Omdat dergelijke zaken de *wudhu* verbreken, kan de *wudhu* pas verricht worden op het moment dat dit excuus gestopt is om daarna het gebed te verrichten.

Echter, indien dit excuus een volledige gebedstijd blijft doorgaan, en er geen moment is waarin deze persoon het gebed kan verrichten, dan is deze persoon uit oogpunt van gemak, tijdelijk vrijgesteld van dit excuus.

In deze en vergelijkbare situaties, kan er *wudhu* verricht worden en daarna gebeden worden indien de gebedstijd is ingegaan. De *wudhu* is in dergelijke gevallen gewoon geldig, omdat het excuus geen belemmering mag zijn om de zuilen van de islam te kunnen verrichten. Als er buiten dit excuus geen andere zaken voordoen die de *wudhu* verbreken, dan kan hij vanaf het moment dat de gebedstijd ingaat tot het moment dat de gebedstijd eindigt, zo veel bidden als hij maar wil. Dus zowel de

verplichte (*fardh*) gebeden, maar ook de in te halen gebeden (*qadhā*) en vrijwillige gebeden (*nāflah*).

De vrijstelling die zo'n persoon heeft, eindigt met het verlopen van de gebedstijd. Dus als de gebedstijd verloopt, verbreekt ook zijn *wudhu*. Zolang het excuus aanblijft, moet hij bij elke gebedstijd opnieuw *wudhu* verrichten.

Dit soort vrijstellingen komen voort uit het gemaksprincipe dat centraal staat in de islam.

SPECIALE OMSTANDIGHEDEN VAN DE VROUWEN

Er bestaan drie speciale omstandigheden van vrouwen met betrekking tot de onreine toestand die invloed hebben op de verplichtingen van het geloof.

1. Menstruatiecyclus (ongesteldheid)

Wordt ook wel *haydh* genoemd. Vrouwen die de puberteit hebben bereikt, zullen vanaf dat moment bepaalde speciale ongemakken ervaren die een onreine toestand tot gevolg hebben. Dit wordt ook wel “het menstruatiecyclus” of “*haydh*” genoemd. Het menstruatiecyclus komt meerdere dagen per maand voor en blijft over het algemeen doorgaan tot de leeftijd van 55. Maar het kan ook eerder stoppen.

De duur van het menstruatiecyclus verschilt van vrouw tot vrouw; zij duurt minimaal drie en maximaal tien dagen. Het is niet per definitie zo dat de druppeling in deze dagen voortduurt. De druppeling die af en toe stopt valt ook onder het menstruatiecyclus. Elke moslimvrouw moet zich goed bewust zijn van de gevolgen hiervan, aangezien gedurende het menstruatiecyclus een aantal zaken *harām* (verboden) zijn.

De vrouwen mogen gedurende hun ongesteldheid onderstaande zaken niet doen:

1. De gebeden mogen niet worden verricht.
2. Er mag niet worden gevast.
3. De Koran mag niet geciteerd worden.

4. De Koran mag niet met het hand worden aangeraakt.
5. De *tawāf* rondom de Ka'ba mag niet worden verricht.
6. De moskee mag niet betreden worden.
7. Er mag geen geslachtsgemeenschap plaatsvinden.

Het is *fardh* om de *ghusl* te verrichten na afloop van de menstruatieperiode. De vrouwen hoeven de gebeden die ze tijdens de menstruatieperiode niet hebben kunnen verrichten, niet in te halen. Dit heeft Allah hen namelijk vergeven. De dagen die zij in die periode niet hebben kunnen vasten in de maand Ramadan, moeten daarna wél ingehaald worden.

2. *Postnatale bloeding*

De omstandigheid die bij vrouwen optreedt na de bevalling van een kind, wordt postnatale bloeding genoemd. Deze toestand duurt maximaal veertig dagen; zij kan echter ook eerder eindigen. Na deze beëindiging kan een vrouw haar aanbeddingen weer oppakken, nadat ze de *ghusl* heeft verricht. Het is niet toegestaan om te wachten totdat de veertig dagen voorbij zijn. De dagen waarop er druppeling optreedt, is onderdeel van de postnatale bloeding.

De zaken die tijdens de menstruatieperiode *harām* zijn, zijn eveneens *harām* tijdens de periode van de postnatale bloeding.

Het is *fardh* om de *ghusl* te verrichten na afloop van de postnatale bloeding. De gebeden die tijdens deze periode niet zijn verricht, hoeven niet te worden ingehaald. Het vasten dat de vrouwen niet hebben kunnen verrichten indien er dagen zijn die samenvallen met de Ramadan, moeten naderhand ingehaald worden.

3. *Istihāzā*

Indien de ongesteldheid korter duurt dan drie dagen, dan is er geen sprake van een menstruatiecyclus, maar van een tijdelijk ongemak. Dit geldt ook in het geval dat de menstruatieperiode na tien dagen blijft doorgaan of indien de postnatale bloeding langer dan 40 dagen duurt. Hetzelfde is ook van toepassing indien tijdens het zwangerschap

ongewenste druppeling plaatsvindt. In al deze omstandigheden spreken we van *istihāzā*.

In dit soort situaties moeten vrouwen de gebeden en het vasten verrichten, omdat deze omstandigheden niet tot de menstruatieperiode of de postnatale bloeding behoren; het betreft hier namelijk een tijdelijk ongemak, vergelijkbaar met het bloeden van een neus.

TAYAMMUM

“*Tayammum*” betekent het verrichten van de *wudhu* zonder water te gebruiken. In plaats van water, wordt er – na de intentie hiertoe – schoon zand of ander (hiervan afgeleid) materiaal gebruikt om *wudhu* te verrichten. De *tayammum* vervangt de *wudhu* en *ghusl* in situaties waarin er geen water te vinden is.

DE FARDH VAN DE TAYAMMUM

De *tayammum* heeft twee *fardh*:

1. Het verrichten van de intentie voor de *tayammum*.
2. Met beide handen slaan op schoon zand (of op ander afgeleid materiaal, zoals ruwe, onbewerkte kiezels of stenen) en vervolgens het bestrijken van de handen over het gezicht. Daarna nogmaals met beide handen slaan op schoon zand (of op een ander afgeleid materiaal) en daarna het bestrijken met de handen over beide armen (*mash*).

DE SOENNA VAN DE TAYAMMUM

1. Het beginnen met de *basmla*: “*Bismillāhirrahmānirrahīm*”.
2. De volgorde van de *tayammum* aanhouden.
3. De *tayammum* zonder onderbreking verrichten.
4. De handen naar voren rekken voordat je de grond aanraakt.
5. Vervolgens de handen terugtrekken.
6. De vingers gespreid houden.

7. Het afkloppen van de handen na het heffen van de handen indien deze handen erg stoffig zijn geworden.

HOE DE TAYAMMUM WORDT VERRICHT

De mouwen worden tot aan de ellebogen opgestroopt. Iemand moet de intentie hebben waar de *tayammum* voor gebruikt gaat worden. Sla met beide handen op schoon zand of op ander afgeleid materiaal, zoals ruwe, onbewerkte kiezels of stenen. Tik de handen tegen elkaar aan als de handen erg stoffig zijn geworden.

Vervolgens wrijf je met de binnenkant van je handen één keer met je handen over het gezicht.

Sla opnieuw met beide handen op schoon zand. Wrijf met de binnenkant van de linkerhand over de rechterarm tot en met de elleboog. En wrijf met de binnenkant van de rechterhand over de linkerarm tot en met de elleboog.

ZAKEN DIE DE TAYAMMUM VERBREKEN

1. Alles wat de *wudhu* ook verbreekt.
2. De *tayammum* wordt verbroken wanneer er bruikbaar water wordt gevonden voor *wudhu* en *ghusl*.
3. De *tayammum* wordt verbroken indien de *tayammum* werd verricht als gevolg van een wond die door het gebruik van water schade zou kunnen oplopen en de wond weer genezen is, of door een ander excuus dat nadien is verholpen.

IN WELKE SITUATIES DE TAYAMMUM WORDT VERRICHT

1. In situaties wanneer er geen of onvoldoende schoon water te vinden is om de *wudhu* of *ghusl* te kunnen verrichten.
2. Wanneer er wel water is, maar onmogelijk is om het te gebruiken.
3. In gevallen wanneer (een deel van) het lichaam gewond is en schade zou kunnen oplopen door het in aanraking te brengen met water.

Dit is wederom een gemak dat Allah via onze Profeet aan de moslims heeft toegekend om onze aanbeddingen probleemloos uit te kunnen voeren.

LEESSTUK

Een schone leefomgeving

Reinheid bestaat niet alleen uit de reiniging van het lichaam, kleding en uit huishoudelijke schoonmaak. Het is veel breder dan dat. Om deze reden moeten we ook aandacht geven aan een schone leefomgeving. Immers, onze leefomgeving gaat niet alleen onszelf aan, maar ook anderen. Je omgeving vervuilen staat gelijk aan het storen en schaden van andere mensen. Een moslim is een persoon die andere mensen geen schade berokkent en geen enkel levend wezen pijn doet.

Onze geliefde Profeet (vrede zij met hem) zei eens: “*Houd uw binnentuin schoon.*”⁵ Hiermee heeft onze Profeet ons laten weten dat wij onze omgeving rondom het huis, ook schoon dienen te houden.

Het vervuilen van het milieu is een hele slechte zaak, die niet bij een moslim past.

Over onze geliefde Profeet wordt het volgende overgeleverd: Hij zei eens: “*Weerhoud u van degenen die zijn vervloekt.*”

Hierop vroegen de metgezellen: “*Wie zijn zij, o Boodschapper van Allah?*”

Onze Profeet: “*Dat zijn degenen die de wegen en de rustplaatsen van de mensen vervuilen.*”⁶

5 Al-Tirmidhī, Adab.

6 Al-Nawawī, Riyādh as-Sālihīn, vol. 3, blz. 282.

Het vervuilen van ruimtes waar de mensen gebruik van maken, strookt niet met de *akhlāq*-regels van de Islam. Een moslim behoort geen gedragvormen te vertonen die andere mensen storen. Een moslim behoort wegen, openbare plaatsen, parken, tuinen en wandelplaatsen schoon en verzorgd te houden.

Onze Profeet verbood om in stilstaande wateren te plassen. Ook heeft onze Profeet het spuug dat op de muur van de moskee lag, schoongemaakt door met een steen op de muur te wrijven. Dit laat zien wat voor belang onze geliefde Profeet aan reiniging hechtte.

Hoe kan een moslim de mensen storen door het milieu te vervuilen, terwijl onze Profeet het niet eens toestond om op de grond te spugen? Hoe kan een moslim zich veroorloven om zulke gedragvormen te vertonen?

Onze geliefde Profeet heeft het volgende gezegd: *“Laat degenen die uien en knoflook eten zich verre houden van ons en onze moskee.”*⁷ Eigenlijk zijn uien en knoflook voedingsmiddelen die zijn toegestaan om er van te eten. Maar degenen die uien en knoflook eten, storen er wel andere mensen mee vanwege de sterke en onaangename geur ervan. Dat is ook de reden waarom een moslim geen uien en geen knoflook behoort te eten wanneer hij naar de moskee wil gaan. En als we al uien of knoflook hebben genuttigd, behoren we daar niemand mee te storen en te wachten totdat de geur uit onze mond is verdwenen alvorens onder de mensen te komen.

De Almachtige Allah laat ons in de Koran weten dat hij degenen lief heeft die zich reinigen. Laten we daarom onszelf en onze omgevingen schoon houden zodat we de geliefde dienaren van Allah kunnen zijn. Ook de mensen houden van degenen die rein zijn. Laten we ons best doen om de liefde van Allah te verdienen en niet zijn boosheid.

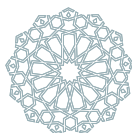
7 Al-Bukhāri, al-Azān.

VRAGEN

1. Leg uit wat voor belang de Islam aan reiniging hecht.
2. In welke categorieën wordt water verdeeld?
3. Leg uit wat de deugden zijn van het verrichten van de *wudhu*.
4. Leg uit wat de *fardh*, *soenna*, en de aanbevolen gewoontes zijn van de *wudhu*.
5. Hoe wordt de *wudhu* verricht?
6. Leg uit wat de *makrūh* van de *wudhu* zijn en welke zaken de *wudhu* verbreken.
7. Wat zijn de zaken die zonder *wudhu* niet gedaan mogen worden?
8. Hoe dienen leren sokken bestreken te worden indien iemand deze wil gebruiken?
9. Onder welke omstandigheden wordt er over een wondverband gewreven?
10. Wat betekent *ghusl* en wat zijn de situaties die *ghusl* vereisen?
11. Wat zijn de zaken die tijdens de *junub* niet gedaan mogen worden?
12. Leg uit wat de *fardh* en *soenna* van de *ghusl* zijn.
13. Hoe dient de *ghusl* verricht te worden?
14. Hoe dient er gehandeld te worden bij ongewone omstandigheden die invloed hebben op de *wudhu*?
15. Wat zijn de speciale omstandigheden die voor vrouwen gelden aangaande onreinheid?
16. Wat wordt er bedoeld met *tayammum*, en wat zijn de *fardh* en *soenna* van de *tayammum*?
17. Hoe wordt de *tayammum* verricht?
18. Onder welke omstandigheden wordt de *tayammum* verricht?

HOOFDSTUK IV HET GEBED (I)

Onderwerpen:

- *Het belang van de salāt (gebed): voor wie is de salāt verplicht?*
- *De gebedstijden en tijden waarop geen salāt kan worden verricht*
- *Verschillende vormen van salāt*
- *De fardh, wājib en soenna van de salāt*
- *Dingen dat de salāt doen verbreken, de makrūh van de salāt*
- *De manier waarop de vijf dagelijkse gebeden worden uitgevoerd*
- *De manier waarop het ochtendgebed wordt verricht*
- *De manier waarop het middaggebed wordt verricht*
- *De manier waarop het namiddaggebed wordt verricht*
- *De manier waarop het avondgebed wordt verricht*
- *De manier waarop het nachtgebed wordt verricht*
- *De manier waarop het witr-gebed wordt verricht*
- *Wat wordt er na het gebed gereciteerd?*

HET BELANG VAN DE SALĀT (GEBED)

De tweede verplichting van de vijf zuilen van de islam is het uitvoeren van het gebed. De eerste taak van de mensen is om in het bestaan en de eenheid van Allah, en het profetschap van profeet Mohammed (vrede zij met hem) te geloven. De belangrijkste *fardh* die na *īmān* komt, is het gebed. De vijf dagelijkse gebeden zijn anderhalf jaar vóór *hidjra*

(emigratie van de Profeet van Mekka naar Medina), in de nacht van *Isrā* en *Mi'rādij*, als *farḍh* aan ons begunstigd.

Het gebed reinigt de ziel en verlicht het hart. Het gebed is een aanbedding die het aanzien en de positie van de gelovige bij Allah verhoogt.

Onze geliefde Profeet heeft het volgende gezegd: *“Het gebed is de pilaar van de religie”*.¹ Hiermee benadrukt onze Profeet hoe belangrijk het gebed in onze religie is. Het gebed is een licht dat onze lichamen reinigt en onze zielen verzorgt. Op deze manier wordt de moslim van zijn zondes gereinigd en zal hij een schone dienaar worden, die het binnentreden van het Paradijs verdient.

Over dit onderwerp heeft onze Profeet (vrede zij met hem) het volgende gezegd:

“Wat denk je dat er zou gebeuren als er een rivier voor de deur van iemand was waarin hij zichzelf elke dag vijf keer wast, zou er enig vuil overblijven?”

De metgezellen zeiden: *“Er zou geen vuil overblijven, O boodschapper van Allah!”*

Profeet Mohammed (vrede zij met hem) zei hierop: *“De vijf dagelijkse gebeden lijken hierop, Allah verschoont de zondes met de gebeden.”*²

De gebeden plaatsen de vrees voor Allah in het hart en weerhouden de mens van het verrichten van zondes. Dit wordt in de Koran als volgt verteld:

*“Verkondig (o mijn boodschapper) hetgeen aan jou van het Boek is geopenbaard en verricht de salāt (het gebed). Voorwaar, de salāt weerhoudt de mens van het gruwelijke en het verwerpelijke.”*³

Een persoon die zijn gebeden op de juiste manier verricht, wordt bevrijd van zijn zondes en zijn *īmān* wordt versterkt. Hij zal de tevredenheid van Allah verdienen. Het verlichte pad naar het Paradijs zal hem gegund worden. Het gebed is een verplichting voor ons als *mukallaf*, maar we

1 Al-Ajlūnī, *Kashf al-Khafā*, vol. 2, blz. 31.

2 Al-Bukhāri, vol. 2, blz. 475.

3 Al-'Ankabūt, 45.

dienen dit ook vroegtijdig aan onze kinderen te onderwijzen. Onze geliefde Profeet zei hierover:

*“Leer uw kinderen het gebed wanneer zij de leeftijd van zeven hebben bereikt.”*⁴

Als ouders hun kinderen vanaf hun zevende leeftijd leren hoe zij de gebeden moeten verrichten, zullen de kinderen er gewend aan raken voordat zij de puberteit hebben bereikt.

VOOR WIE IS DE SALĀT VERPLICHT?

Er zijn drie voorwaarden waaraan voldaan moet worden:

1. Moslim zijn.
2. De puberteit hebben bereikt.
3. Over een verstandelijk vermogen beschikken.

DE GEBEDSTIJDEN

Er zijn vijf verplichte dagelijkse gebeden. Dit zijn: ochtendgebed, middaggebed, namiddaggebed, avondgebed en nachtgebed. Elk gebed valt in een bepaald tijdvak. Het is verplicht om het *binnen* haar eigen tijdvak te verrichten. Het is dus niet toegestaan om een gebed vóór de ingangstijd te verrichten, en eveneens is het een grote zonde om het gebed opzettelijk ná het verstrijken van het tijdvak in te halen. De Heilige Koran vertelt als volgt: *“De salāt is aan de gelovigen op vastgestelde tijden opgelegd.”*⁵

De vijf verplichte dagelijkse gebeden

Tijd van het ochtendgebed (Fajr/Sobh): deze begint met de dageraad (schemering van de hemel) en eindigt met de zonsopkomst.

Tijd van het middaggebed (Zuhr): deze begint na de hoogste stand van de zon, wanneer de schaduwen van objecten naar het oosten beginnen te schuiven. De eindtijd van het middaggebed is wanneer de lengte van

⁴ Al-Ajlūnī, Kashf al-Khafā, vol. 2, blz. 203.

⁵ Al-Nisā, 103.

schaduw van objecten één of twee keer langer zijn dan de objecten zelf.

Tijd van het namiddaggebed ('Asr): deze begint als de tijd voor het middaggebed is geëindigd en duurt tot zonsondergang.

Tijd van het avondgebed (Maghrib): deze begint nadat de zon helemaal onder de horizon is verdwenen. Het eindigt wanneer de rode schemering of de daarop volgende witte schemering voorbij is.

Tijd van het nachtgebed ('Ishā): deze begint als de tijd voor het avondgebed is geëindigd en eindigt met de ingangstijd van het ochtendgebed.

Tijd van het Witr-gebed: gaat in op hetzelfde moment als het nachtgebed, maar dit *wājib*-gebed moet *na* het nachtgebed verricht worden.

Overige gebeden

Tijd van het vrijdaggebed (Jum'a-gebed): de tijd van het middaggebed op de vrijdag. Deelname is *fardh* voor mannen.

Tijd van het Tarāwih-gebed: de tijd van het nachtgebed gedurende de vastenmaand Ramadan. Deelname hieraan is een *soenna*.

Tijd van het 'ied-gebed (tijdens ramadan- en offerfeest): deze begint na ongeveer 50 minuten na zonsopkomst en eindigt met de hoogste stand van de zon. Deelname is *wājib* voor mannen.

Momenten waarop er geen salāt mag worden verricht

Het gebed mag op sommige momenten van de dag niet worden verricht. Deze momenten worden ook wel *karāhat*-tijden genoemd.

1. Gedurende de periode van de zonsopkomst; dit is zo'n 40 minuten na zonsopkomst.
2. Gedurende het moment dat de zon op haar hoogste punt is; dit is zo'n 20 minuten voorafgaand aan het *zuhr*-gebed, ook wel *zawal* genoemd.
3. Gedurende het moment dat de zon ondergaat; dit is zo'n 45 minuten vóór zonsondergang. Gedurende dit moment mag *alleen* het *asr*-gebed van die dag indien men het nog niet heeft verricht.

VERSCHILLENDE VORMEN VAN SALĀT

De gebeden worden verdeeld in drie soorten:

- A. De *fardh*-gebeden.
- B. De *wājib*-gebeden.
- C. De *nāfilah*-gebeden.

A. De fardh-gebeden:

Dit zijn de vijf dagelijkse gebeden, het vrijdaggebed en het begrafenisgebed:

1. Het ochtendgebed (fajr/sobh): 4 raka'ah.

2 raka'ah soenna.

2 raka'ah fardh.

2. Het middaggebed (zuhr): 10 raka'ah.

4 raka'ah soenna

4 raka'ah fardh.

2 raka'ah soenna.

3. Het namiddaggebed ('asr): 8 raka'ah.

4 raka'ah soenna (optioneel).

4 raka'ah fardh.

4. Het avondgebed (maghrib): 5 raka'ah.

3 raka'ah fardh.

2 raka'ah soenna.

5. Het nachtgebed (ishā): 10 raka'ah.

4 raka'ah soenna (optioneel).

4 raka'ah fardh.

2 raka'ah soenna.

Andere fardh-gebeden:

1. *Het vrijdaggebed (jum'a): 10 raka'ah.*

4 *raka'ah soenna.*

2 *raka'ah fardh.*

4 *raka'ah soenna.*

2. *Het begrafenisgebed (janāza): 1 raka'ah staand gebed, dit is een fardh kifāya.*

B. De wājib-gebeden:

1. Het *witr*-gebed: 3 *raka'ah.*

2. Het gebed van het ramadanfeest (*'ied al-fitr*): 2 *raka'ah.*

3. Het gebed van het offerfeest (*'ied al-adhā*): 2 *raka'ah.*

C. De nāfilah-gebeden:

Dit zijn alle andere gebeden buiten de *fardh* en *wājib*.

De nāfilah-gebeden worden in twee vormen verdeeld:

1. De *nāfilah*-gebeden die verbonden zijn aan de vijf dagelijkse *fardh*-gebeden (ook wel *rawātib* genoemd). Dit zijn benadrukte *soenna's* die vóór en ná de *fardh*-gebeden worden verricht. Het *tarāwih*-gebed dat tijdens de maand Ramadan wordt verricht, is ook een *soenna*.
2. Optionele gebeden die niet verbonden zijn aan de *fardh*-gebeden. Deze zijn *mustahab* om te verrichten. Dit zijn vrijwillige gebeden op bepaalde momenten, met als doel om extra beloningen te verdienen. Een aantal van deze gebeden zijn:
 - a. *Het dhuhā-gebed*: dit is een gebed dat zo'n 40 minuten ná zonsopkomst verricht kan worden tot aan *zawal*. Het gebed kan van twee tot en met twaalf *raka'ah* worden verricht.

- b. *Qiyāmu'l layl (tahajjud)*: dit is een gebed dat na middernacht verricht kan worden. Het gebed kan van twee tot en met acht *raka'ah* worden verricht.
- c. *Tabiyyatu'l-masjid*: dit is een gebed dat verricht kan worden tijdens het betreden van de moskee. Het gebed wordt in twee *raka'ah* verricht. Mits het buiten de drie niet-toegestane tijden valt, mag dit gebed altijd worden verricht.

DE FARDH VAN DE SALĀT

De *fardh* van het gebed bedraagt twaalf. Zes hiervan betreffen de voorbereidende voorwaarden en zes betreffen de *arkān* (zuilen, pilaren) van het gebed.

De verplichte voorwaarden van het gebed:

1. *In staat van reinheid zijn*: Het verrichten van de *wudhu* voor rituele reinheid of de *ghusl* indien dat nodig is.
2. *Vrij zijn van onreine substanties*: Een persoon die het gebed gaat verrichten, mag geen vuil (*najāsah*) op zijn kleding of lichaam hebben. De plek waar hij wil bidden, dient ook rein te zijn.
3. *Bedekken van de 'awrah*: Bepaalde plekken van het lichaam moeten bedekt zijn.

Mannen: bedekken zich minimaal tussen de navel tot en met hun knieschijven.

Vrouwen: bedekken alles, met uitzondering van gezicht, handen en voeten.

4. *Wenden richting de qibla*: Het gebed verricht je door je naar de *qibla* (*Ka'ba*) te wenden. De *Ka'ba* is het eerste heiligdom op aarde, gebouwd met als doel om Allah te aanbidden. De *Ka'ba* is door Ibrāhīm en zijn zoon Ismā'il gebouwd.
5. *Tijdstip*: Het gebed moet binnen haar tijdvak verricht worden. Eerder verrichten dan de ingangstijd maakt het gebed ongeldig.

6. *Intentie*: Hij dient de intentie (*niyat*) voor dat gebed te hebben, minimaal in zijn hart (zonder dat hij deze uitspreekt). Het uitspreken ervan met de tong is een *soenna*.

De verplichte pilaren (arkān) van het gebed:

1. *Takbīratu'l-ihrām*: het beginnen van het gebed met een *takbīr*.
2. *Qiyām*: het staan in het gebed.
3. *Qirā'at*: het reciteren van koranverzen tijdens het gebed.
4. *Rukū'*: het naar voren buigen.
5. *Sujūd*: het knielen, verrichten van de *sajda*.
6. *Tashahhud*: het zitten tijdens de laatste *tashahhud* aan het eind van het gebed, met als minimale duur de tijd die nodig is om de *tahiyyāt* te lezen.

DE WĀJIB VAN HET GEBED (NOODZAKELIJKHEDEN)

1. Het gebed beginnen met de bewoordingen “*Allāhu akbar*”.
2. Het reciteren van soera *al-Fātiha* tijdens de eerste twee *raka'ah* van elk *fardh*-gebed en tijdens elke *raka'ah* van de *soenna*- en *nāfilah*-gebeden.
3. Het reciteren van verzen of een soera na *al-Fātiha* tijdens de eerste twee *raka'ah* van elk *fardh*-gebed en bij elke *raka'ah* van de *witr*-, *soenna*- en *nāfilah*-gebeden.
4. Eerst *al-Fātiha* reciteren, en pas daarna een soera of een aantal verzen.
5. Met het voorhoofd en de neus de grond raken tijdens de *sajda*.
6. Het tussentijds zitten na de tweede *raka'ah* bij gebeden die uit drie of vier *raka'ah* bestaan.
7. Het reciteren van *tahiyyāt* tijdens de twee zittingen.
8. Indien gezamenlijk wordt gebeden: het hardop reciteren door de *imām* (voorganger) tijdens elke *raka'ah* van *fajr*, *jum'a*, *'ied* en in de

Ramadan tijdens *tarāwīh* en *witr*; tijdens eerste twee *raka'ah* van *maghrib* en *'ishā*; het in stilte reciteren tijdens *zuhr* en *'asr*.

9. Wanneer de *imām* hardop reciteert, reciteert de *jamā'ah* niets.
10. Het verrichten van de *takbīr al-qunūt* en reciteren van de *du'ā al-qunūt* tijdens het *witr*-gebed.
11. De extra *takbīr* (drie keer per *raka'ah*) die tijdens het *'ied*-gebed wordt verricht.
12. *Tā'dīl al-arkān*, oftewel het volledig verrichten van de handelingen in het gebed: het rechtop staan tijdens de *qiyām*, rechte rug tijdens de *rukū'* (vrouwen volstaan met een onvolledige buiging), het volledig rechtop staan ná de *rukū'* en volledig uitzitten tussen de twee *sajda* (*jalsa*).
13. De vredesgroet naar rechts en links (*tastīm*) aan het eind van het gebed.
14. Het verrichten van de *sajdatu's-sahw* (het knielen ter correctie) als men een vergissing heeft begaan tijdens het gebed.

De *sajdatu's-sahw* wordt verricht als er per ongeluk een *fardh* of *wājib* van het gebed wordt vertraagd of als men een *wājib* vergeten heeft uit te voeren. Het gebed moet opnieuw worden verricht als de *wājib* opzettelijk niet is uitgevoerd. Indien men een *fardh* heeft vergeten uit te voeren, dan is het gebed ongeldig en moet het gebed opnieuw worden verricht.

DE SOENNA VAN HET GEBED

1. Het heffen van de handen tijdens *takbīratu'l-ihrām*, *takbīr al-qunūt* en de *takbīr's* binnen het *'ied*-gebed. De mannen raken met hun duimen de onderkant van de oorlellen, vrouwen heffen hun handen tot schouderhoogte.
2. Het oproepen met de *azān* en de *iqāmah* voorafgaand aan de vijf dagelijkse gebeden en *jum'a*. Voor de vrouwen is dit géén *soenna*.

Het luisteren naar de *azān* is *mustahab*. Een persoon die dit aanhoort, herhaalt wat de *muazzin* reciteert. Bij "*Hayya 'alā's-salāh*" en "*Hayya*

‘ala’l-falāh” herhaalt de aanhoorder “*Lā hawla walā quwwata illā billāhi’l ‘aliyyi’l ‘azīm*”.

Na de azān kan onderstaande du‘ā gelezen worden:

اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ اٰتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيْلَةَ وَالْفَضِيْلَةَ
وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُوْدًا الَّذِي وَعَدْتَهُ

Uitspraak: “Allahumma Rabba hāzihī’d-da‘wati’t-tāmmah, wa’s-salāti’l-qāimah, āti Muhammadan al-wasilata wa’l-fadhilah, wa’b’ashu maqāman mahmūdan allazī wa’adtah.”

Betekenis: “Oh Allah, Heer van deze perfecte oproep en het gebed dat wordt verricht, schenk Mohammed zijn recht van voorspraak, aanzien en de hoogste rang (in het Paradijs) en breng hem op het eerbiedwaardige niveau dat U hem heeft beloofd.”

In een overlevering heeft onze geliefde Profeet hierover het volgende gezegd: “Wie deze du‘ā na het einde van de azān reciteert, heeft het recht verdiend van mijn voorspraak op de Dag des Oordeels.”¹

Azān:

Allāhu akbar, Allāhu akbar

Allāhu akbar, Allāhu akbar

Ash’hadu an lā ilāha illallāh

Ash’hadu an lā ilāha illallāh

Ash’hadu anna Muhammadan Rasūlullāh

Ash’hadu anna Muhammadan Rasūlullāh

Hayya ‘alā’s-salāh, hayya ‘alā’s-salāh

Hayya ‘alā’l-falāh, hayya ‘alā’l-falāh

As-salātu khayrum mina’n-nawm²

1 Al-Nawawi, Riyādh as-Sālihīn, vol. 2, blz. 371.

2 Dit gedeelte wordt alleen tijdens het *sobb*-gebed gelezen.

As-salātu khayrum mina'n-nawm

Allāhu akbar, Allāhu akbar

Lā ilāha illallāh

Iqāmah:

Allāhu akbar, Allāhu akbar

Allāhu akbar, Allāhu akbar

Ash'hadu an lā ilāha illallāh

Ash'hadu an lā ilāha illallāh

Ash'hadu anna Muhammadan Rasūlullāh

Ash'hadu anna Muhammadan Rasūlullāh

Hayya 'alā's-salāh, hayya 'alā's-salāh

Hayya 'alā'l-falāh, hayya 'alā'l-falāh

Qad qāmati's-salāh, qad qāmati's-salāh

Allāhu akbar, Allāhu akbar

Lā ilāha illallāh

3. Het reciteren van de *sanā'a* (*subhānaka*).
4. Het reciteren van *isti'aza* en *basmala* na de *sanā'a* in de eerste *rakā'ah*, in de andere *rakā'ah* alleen *basmala* vóór soera *al-Fātiha*.
5. Het in stilte lezen van de *sanā'a*, *isti'aza* en *basmala*.
6. Het in stilte “*āmīn*” zeggen door zowel de *jamā'ah* als de *imam* wanneer de imam de soera *al-Fātiha* heeft gelezen.
7. Alle *takbīr*'s binnen het gebed (*takbīratu'l-ihram* is *fardh*).
8. Het reciteren van “*sami'allāhu liman hamidah*” tijdens het opstaan na de *rukū'*, het reciteren van “*rabbānā wa laka'l-hamd*” tijdens het staan na de *rukū'*.

9. Het driemaal reciteren van “*subhāna rabbiya’l-‘azīm*” tijdens iedere *rukū’* en “*subhāna rabbiya’l-‘alā*” tijdens iedere *sajda*.
10. Een ruimte aanhouden van vier vingerbreedtes tussen de voeten tijdens de *qiyām*.
11. Het plaatsen van de handen op de op de knieën tijdens de *rukū’*, de vingers geopend door de mannen. Het lichtjes plaatsen van de handen op de knieën en vingers tegen elkaar door de vrouwen.
12. Het gestrekt houden van de knieën en ellebogen tijdens de *rukū’*. Bij de vrouwen zijn de knieën licht gebogen en hun rug deels gebogen tijdens de *rukū’*.
13. Eerst de knieën, dan de handen en daarna het plaatsen van het hoofd op de grond tijdens de *sajda*.
14. Het leggen van de handen op de schoot tijdens het zitten.
15. Het rusten met het lichaam op de linkerzij met de linkervoet liggend en de rechtervoet rechtop houden, zodat de tenen van de rechtervoet in de richting van de *qibla* wijst. Bij de vrouwen: voeten leunend aan de rechterkant en zitten op de achterkant van hun heupen.
16. Het lezen van de *du’ā’s* “*Allāhumma salli, Allāhumma bārik, rabbanā en rabbanaghfirli*” na de “*tahiyyāt*”.
17. Eerst naar rechts en vervolgens naar links groeten tijdens de *taslīm*.
18. Het zeggen van “*assalāmu alaykum wa rahmatullāh*” als vredesgroet.

Fatsoensnormen tijdens het gebed:

- a. Tijdens het gebed kijk je naar de plaats waar je de *sajda* gaat uitvoeren.
- b. Tijdens de *rukū’* kijk je naar de bovenkant van je voeten.
- c. Tijdens de *tashahhud* kijk je naar je schoot.
- d. Tijdens de *sajda* kijk je naar de zijkanen van je neus.
- e. Kijk naar je schouders tijdens de vredesgroet (*taslīm*).

ZAKEN DIE HET GEBED VERBREKEN

1. Praten.
2. Eten of drinken.
3. Lachen onder het gebed dat alleen door jezelf hoorbaar is. De *wudhu* is eveneens verbroken als ook anderen het lachen hebben kunnen horen.
4. Het groeten naar iemand of de groet van een ander beantwoorden.
5. Je borst van de *qibla* afwenden.
6. Huilen of kreunen vanwege pijn of wereldse problemen. Huilen uit de vrees voor Allah verbreekt het gebed niet.
7. Opzettelijk hoesten zonder noodzaak. Het gebed verbreekt niet als het hoesten echt nodig is.
8. Buitenproportioneel met andere zaken bezig zijn in het gebed.
9. Het blazen naar iets.
10. Het dusdanig foutief reciteren van de Koran, dat de betekenis verandert.
11. De verzen van de Koran uit de Koran zelf (*mushaf*) lezen.
12. Wanneer de *wudhu* verbreekt tijdens het gebed.
13. Wanneer iemand met *tayammum* water ziet tijdens zijn gebed. En wanneer de tijdslimiet van de leren schoenen tijdens het gebed verstrijkt.
14. Wanneer de zon opkomt tijdens het verrichten van het *sobb*-gebed.
15. Wanneer mannen en vrouwen op dezelfde lengte naast elkaar in dezelfde ruimte bidden zonder een scheiding.
16. Als de lichaamsdelen die verplicht bedekt horen te zijn zichtbaar worden ter hoogte van de duur waarin er een pilaar van het gebed verricht kan worden.

DE MAKRŪH VAN HET GEBED

1. Het friemelen met lichaam of kleding, gewrichten knakken en de handen onnodig van zijn plek bewegen.
2. Gapen, rekken en strekken.
3. De ogen gesloten houden of om je heen kijken. Indien je tijdens het rondkijken met je borst van de *qibla* afwendt, dan is het gebed verbroken. Indien het gesloten houden van de ogen tot betere concentratie leidt, dan is dat geen *makrūh*.
4. Met opgestroopte mouwen bidden. Bij de vrouwen maakt dat het gebed zelfs ongeldig, zij moeten hierdoor het gebed dan opnieuw verrichten.
5. Het zonder geldige reden in kleermakersstand of gehurkt zitten.
6. Bidden tegenover het aangezicht van een persoon of brandend vuur. Bidden tegenover een lamp, kandelaar of kaars is niet *makrūh*.
7. Het vegen van stof en zweet van het lichaam, krabben en obstakels op de plek van de *sajda* verwijderen. Het is niet *makrūh* om obstakels te verwijderen indien dit tijdens de *sajda* een ongemak blijkt.
8. Het overslaan van de *du'ā's* tijdens de *rukū'* of *sajda*, of deze minder dan drie keer reciteren.
9. Het bidden in de richting van een afbeelding met een levend wezen dat voor, boven, onder, links of rechts van je is. Afbeeldingen zoals landschappen en natuur die geen levend wezen bevatten, kunnen geen kwaad.
10. Ergens tegenaan leunen tijdens het bidden zonder een geldig reden.
11. Het nalaten om de neus tegen de grond te raken tijdens de *sajda*.
12. De handen vóór de knieën op de grond plaatsen tijdens het knielen naar de *sajda* of de knieën vóór de handen van de grond verwijderen om naar de *qiyām* te gaan. Dit is niet *makrūh* als dit vanwege een handicap gebeurt.

13. Bidden op kale gronden, vervuilde plekken, graven en op plekken zonder toestemming te vragen aan de rechtmatige eigenaar.
14. In de tweede *raka'ah* een langer reciteren dan tijdens de eerste *raka'ah*.
15. Het reciteren van twee identieke soera's of verzen in verschillende *raka'ah*.
16. In de tweede *raka'ah* een soera of verzen reciteren die in de Koran vóór de soera of verzen komen die in de eerste *raka'ah* zijn geciteerd.

Het is aangeraden om de volgorde van de Koran aan te houden tijdens de recitaties na *al-Fātiha* in de verschillende *raka'ah*. Bijvoorbeeld het lezen van *soera al-Fiel* in de eerste *raka'ah* en *soera al-Quraish* in de tweede *raka'ah*. Dit is volgens de volgorde in de Koran. Omgekeerde volgorde is dus *makrūh*.

17. Het overslaan van een soera in de recitatie na *al-Fātiha* tussen de verschillende *raka'ah*.

Een voorbeeld: als in de eerste *raka'ah al-Fiel* wordt geciteerd na *al-Fātiha*, dan is het *makrūh* als in de tweede *raka'ah al-Ma'ūn* wordt geciteerd na *al-Fātiha* in plaats van *al-Quraish*. Het overslaan van minimaal twee soera's is wel toegestaan en dus niet *makrūh*. Een voorbeeld: het reciteren van *al-Fiel* in de eerste *raka'ah* en *an-Nasr* in de tweede *raka'ah* is toegestaan.

18. De jas op de schouders laten hangen in plaats van helemaal aandoen.
19. Het gezamenlijke gebed achterin in de moskee verrichten terwijl er voorin nog voldoende ruimte is.

DE MANIER WAAROP DE VIJF DAGELIJKSE GEBEDEN WORDEN UITGEVOERD

Om onze gebeden te perfectioneren en recht te doen aan de vereisten en aanbevelingen aangaande het gebed, moeten we de *fardh*, *wājib* en *soenna* correct uitvoeren en ons weerhouden van zaken die afgeraden zijn of onze gebeden kunnen verbreken.

HET OCHTENDGEBED (FAJR)

Het ochtendgebed bestaat uit vier *raka'ah*. Eerst twee *raka'ah soenna mu'akkadah* en daarna twee *raka'ah fardh*.

De manier waarop de soenna van het ochtendgebed wordt verricht:

Eerste raka'ah:

1. Houd tussen de voeten – die naar de *qibla* wijzen – een afstand van vier vingerbreedtes en wend je naar de *qibla*.

De intentie:

2. De intentie (niyat) wordt als volgt gedaan: “Ik neem me voor om de *soenna van het ochtendgebed te verrichten omwille van Allah.*”

Takbīratu'l-ihram:

3. Er wordt “*Allāhu akbar*” gezegd.

De mannen houden de binnenkant van de handen in de richting van de *qibla*. De handen worden omhoog geheven, met de duimen worden de oorlellen geraakt. De vingers staan enigszins uit elkaar.

De vrouwen houden de binnenkant van de handen in de richting van de *qibla*. De handen worden omhoog geheven, zodat de vingertoppen de schouderhoogte bereiken. De vingers staan enigszins uit elkaar.

Qiyām:

4. Na de *takbīr* wordt de rechterhand over de linkerhand, onder de navel geplaatst. Tijdens de *qiyām* wordt naar de plek van de *sajda* gekeken.

De mannen leggen de palm van de rechterhand op de buitenkant van de linkerhand, de pink en duim omhelzen de linker pols en plaatsen hun handen onder hun navel. De vrouwen leggen de binnenkant van de rechterhand op de buitenkant van de linkerhand, en plaatsen deze op hun borst.

Qirā'at:

5. In deze volgorde worden gelezen: de *sanā'a* (*subhānaka*), *isti'aza* en *basma*, soera *al-Fātiha*, een volledige soera of een aantal verzen uit de Koran.

Rukū':

6. Daarna zeg je "*Allāhu akbar*" en buig je naar de *rukū'*. Vervolgens zeg je driemaal "*subhāna rabbiya'l 'azīm*". Tijdens de *rukū'* kijk je naar de bovenkant van je voeten.

De mannen spreiden tijdens de *rukū'* hun vingers en plaats en die op hun knieën. De rug moet recht zijn.

De vrouwen houden tijdens de *rukū'* hun rug slechts gedeeltelijk gebogen. De handen leggen ze op de knieën (zonder de vingers te verspreiden) en ze houden de knieën licht gebogen.

Rechttop staan na het verrichten van de rukū':

7. Tijdens het opstaan na *rukū'* zeg je "*sami'allāhu liman hamidah*" en "*Rabbanā wa laka'l hamd*" zodra je weer rechttop staat. De handen laat je vrij hangen aan de zijkant, met de vingers licht uit elkaar.

Sujūd:

8. Daarna zeg je "*Allāhu akbar*" en kniel je naar de *sajda*. Eerst raken de knieën, daarna de handen, vervolgens het voorhoofd en de neus de grond. Tijdens de *sajda* bevinden de handen zich tussen het hoofd. De voeten mogen beslist niet omhoog en dienen de grond te raken. Tijdens de *sajda* wordt er naar de randen van de neus gekeken. Hier wordt drie keer "*subhāna rabbiya'l a'lā*" gezegd.

De mannen houden tijdens de *sajda* de ellebogen van hun flanken af. De ellebogen raken niet de grond. De tenen staan verticaal en wijzen in de richting van de *qibla*.

De vrouwen houden tijdens de *sajda* de ellebogen tegen de flanken aan. De tenen staan verticaal en wijzen in de richting van de *qibla*.

Zitten tussen de twee sajda (jalsa):

9. Zeg “*Allāhu akbar*” wanneer je het voorhoofd van de *sajda* hebt gehaald. Na de *sajda* zit je knielend. Tijdens het zitten zijn de vingers verspreid en de handen worden op de schoot geplaatst. Er wordt naar de schoot gekeken. De tijdsduur van de *jalsa* is de tijd die nodig is om éénmaal *subhānallah* te zeggen.

De mannen rusten met hun lichaam op de linkervoet. De tenen van de rechervoet worden (in de richting van de *qibla*) rechtop gehouden.

De vrouwen houden hun voeten leunend aan de rechterkant en zitten op de achterkant van de heupen.

10. Zeg “*Allāhu akbar*” en kniel voor de tweede keer naar de *sajda*. Tijdens de *sajda* wordt er weer drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*” gezegd.
11. Vervolgens zeg je “*Allāhu akbar*” en dan sta je op voor de tweede *raka’ah*. De handen worden weer op elkaar geplaatst. Tijdens het opstaan wordt eerst het voorhoofd, daarna de handen en daarna de knieën omhoog gehaald.

De handelingen die vanaf de *takbīratu’l-ihram* tot en met hier zijn verricht, beslaan precies één *raka’ah*.

Tweede raka’ah:

1. Tijdens de *qiyām* lees je op volgorde: *basmala*, soera *al-Fātiha*, een hele soera of een aantal verzen uit de Koran.
2. Buig naar de *rukū’* net als in de eerste *raka’ah* door “*Allāhu akbar*” te zeggen. Daarna zeg je drie keer “*subhāna rabbiya’l ‘azīm*”.
3. Sta weer rechtop terwijl je “*sami’allāhu liman hamidah*” zegt, tijdens het staan zeg je “*rabbanā wa laka’l hamd*”.
4. Knief naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.
5. Zeg “*Allāhu akbar*” en zit vervolgens knielend, blijf voor een kort moment zitten.

6. Kniel voor de tweede keer naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je opnieuw drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.

Laatste zitting (tashahhud):

7. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten. Tijdens het zitten zijn de vingers verspreid en komen de handen op de schoot. Er wordt naar de schoot gekeken.

De mannen rusten met hun lichaam op de linkervoet. De tenen van de rechtervoet worden (in de richting van de *qibla*) rechtop gehouden.

De vrouwen houden de voeten leunend aan de rechterkant en zitten op de achterkant van de heupen.

8. Tijdens de *tashahhud* lees je op volgorde deze *du’ās*: *tahiyyāt*, *Allāhumma salli*, *Allāhumma bārik*, *rabbānā* en *rabbānaghfirli*.

De vredesgroet naar rechts:

9. De *taslīm* begint: draai eerst je hoofd naar rechts en zeg “*as-salāmu alaykum wa rahmatullāh*”. Tijdens de groet kijk je naar je schouders.

De vredesgroet naar links:

10. Draai vervolgens je hoofd naar links en zeg “*as-salāmu alaykum wa rahmatullāh*” terwijl je naar je schouders kijkt. Het gebed is nu afgelopen. Op deze wijze wordt een gebed van twee *raka’ah* verricht.

De manier waarop de fardh van het ochtendgebed (sobh) wordt verricht:

De *fardh* van het ochtendgebed wordt op dezelfde wijze verricht als de *soenna*. Alleen de intentie wordt aangepast en de mannen zeggen de *iqāmah* op.

De intentie voor de *fardh* van het ochtendgebed (*sobh*) gaat als volgt: “Ik neem me voor om de *fardh* van het ochtendgebed te verrichten omwille van Allah.”

HET MIDDAGGEBED (ZUHR)

Het middaggebed bestaat uit tien *raka'ah*. Vier *raka'ah soenna mu'akkadah*, vier *raka'ah fardh* en twee *raka'ah soenna mu'akkadah*.

De manier waarop de eerste soenna van het middaggebed wordt verricht:

Eerste raka'ah:

1. Eerst verricht je de intentie: "Ik neem me voor om de eerste *soenna* van het middaggebed te verrichten omwille van Allah".
2. Zeg "*Allāhu akbar*" en leg de handen op elkaar.
3. Tijdens het staan worden in deze volgorde gelezen: de *sanā'a* (*subhānaka*), *isti'aza* en *basmala*, soera *al-Fātiha*, een soera of een aantal verzen uit de Koran.
4. Daarna zeg je "*Allāhu akbar*" en buig je naar de *rukū'*. Vervolgens zeg je driemaal "*subhāna rabbiya'l 'azīm*".
5. Sta rechtop terwijl je "*sami'allāhu liman hamidah*" zegt, tijdens het staan zeg je "*rabbanā wa laka'l hamd*".
6. Kniel naar de *sajda* met "*Allāhu akbar*". Hier zeg je drie keer "*subhāna rabbiya'l a'lā*".
7. Zeg "*Allāhu akbar*" en zit vervolgens knielend, blijf voor een kort moment zitten.
8. Kniel voor de tweede keer naar de *sajda* met "*Allāhu akbar*". Hier zeg je opnieuw drie keer "*subhāna rabbiya'l a'lā*".
9. Vervolgens zeg je "*Allāhu akbar*" en dan sta je op voor de tweede *raka'ah*. De handen worden weer op elkaar geplaatst.

Tweede raka'ah:

1. Tijdens de *qiyām* lees je op volgorde: *basmala*, soera *al-Fātiha*, een hele soera of een aantal verzen uit de Koran.
2. Daarna zeg je "*Allāhu akbar*" en buig je naar de *rukū'* zoals in de eerste *raka'ah*. Vervolgens zeg je driemaal "*subhāna rabbiya'l 'azīm*".

3. Sta rechtop terwijl je “*sami’allahū liman hamidah*” zegt, tijdens het staan zeg je “*rabbanā wa laka’l hamd*”.
4. Kniel naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.
5. Zeg “*Allāhu akbar*” en zit vervolgens knielend, blijf voor een kort moment zitten.
6. Kniel voor de tweede keer naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je opnieuw drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.
7. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten. Tijdens deze eerste zitting (*tashahhud*) lees je de *tahiyāt*.
8. Vervolgens zeg je “*Allāhu akbar*” en dan sta je op voor de derde *raka’ah*. De handen worden weer op elkaar geplaatst.

Derde raka’ah:

1. Tijdens de *qiyām* lees je op volgorde: *basmala*, soera *al-Fātiha*, een hele soera of een aantal verzen uit de Koran.
2. Daarna zeg je “*Allāhu akbar*” en buig je naar de *rukū’* en zeg je driemaal “*subhāna rabbiya’l ‘azīm*”.
3. Sta weer rechtop terwijl je “*sami’allahū liman hamidah*” zegt, tijdens het staan zeg je “*rabbanā wa laka’l hamd*”.
4. Kniel naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.
5. Zeg “*Allāhu akbar*” en zit vervolgens knielend.
6. Kniel voor de tweede keer naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je opnieuw drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.
7. Vervolgens zeg je “*Allāhu akbar*” en sta je op voor de vierde *raka’ah*. De handen worden weer op elkaar geplaatst.

Vierde raka’ah:

1. Tijdens de *qiyām* lees je op volgorde: *basmala*, soera *al-Fātiha*, een hele soera of een aantal verzen uit de Koran.

2. Daarna zeg je “*Allāhu akbar*” en buig je naar de *rukūʿ* en zeg je driemaal “*subhāna rabbiyaʿl ʿazīm*”.
3. Sta weer rechtop terwijl je “*samiʿallāhu liman hamidah*” zegt, tijdens het staan zeg je “*rabbānā wa lakaʿl hamd*”.
4. Kniel naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je drie keer “*subhāna rabbiyaʿl aʿlā*”.
5. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga vervolgens knielend zitten.
6. Kniel voor de tweede keer naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je opnieuw drie keer “*subhāna rabbiyaʿl aʿlā*”.
7. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten.
8. Tijdens deze laatste *tashahhud* lees je op volgorde deze *duʿāʾs*: *tahiyyāt*, *Allāhumma salli*, *Allāhumma bārik*, *rabbānā* en *rabbānaghfirli*.
9. Draai je hoofd naar rechts en zeg “*as-salāmu ʿalaykum wa rahmatullāh*”.
10. Draai dan je hoofd naar links en zeg “*as-salāmu ʿalaykum wa rahmatullāh*”.

De manier waarop de fardh van het middaggebed wordt verricht:

Eerste rakaʿah:

1. Begin met de *iqāmah* (voor de mannen).
2. Eerst verricht je de intentie: “Ik neem me voor om de *fardh* van het middaggebed te verrichten omwille van Allah”.
3. Zeg “*Allāhu akbar*” en leg de handen op elkaar.
4. Tijdens het staan worden in deze volgorde gelezen: de *sanāʾa* (*subhānaka*), *istiʿāza* en *basmala*, soera *al-Fātiha*, een soera of een aantal verzen uit de Koran.
5. Daarna zeg je “*Allāhu akbar*” en buig je naar de *rukūʿ* en zeg je driemaal “*subhāna rabbiyaʿl ʿazīm*”.
6. Sta weer rechtop terwijl je “*samiʿallāhu liman hamidah*” zegt, tijdens het staan zeg je “*rabbānā wa lakaʿl hamd*”.

7. Kniel naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.
8. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten.
9. Kniel voor de tweede keer naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je opnieuw drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.
10. Vervolgens zeg je “*Allāhu akbar*” en dan sta je op voor de tweede *raka’ah*. De handen worden weer op elkaar geplaatst.

Tweede raka’ah:

1. Tijdens de *qiyām* lees je op volgorde: *basmala*, soera *al-Fātiha*, een soera of een aantal verzen uit de Koran.
2. Daarna zeg je “*Allāhu akbar*” en buig je naar de *rukū’* en zeg je driemaal “*subhāna rabbiya’l ‘azīm*”.
3. Sta weer rechtop terwijl je “*sami’allāhu liman hamidah*” zegt, tijdens het staan zeg je “*rabbanā wa laka’l hamd*”.
4. Kniel naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.
5. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten.
6. Kniel voor de tweede keer naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je opnieuw drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.
7. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten.
8. Tijdens deze eerste zitting (*tashahhud*) lees je de *tahiyāt*.
9. Vervolgens zeg je “*Allāhu akbar*” en dan sta je op voor de derde *raka’ah*. De handen worden weer op elkaar geplaatst.

Derde raka’ah:

1. Tijdens de *qiyām* lees je op volgorde: *basmala* en soera *al-Fātiha*.
2. Daarna zeg je “*Allāhu akbar*” en buig je naar de *rukū’* en zeg je driemaal “*subhāna rabbiya’l ‘azīm*”.

3. Sta weer rechtop terwijl je “*sami'allāhu liman hamidah*” zegt, tijdens het staan zeg je “*rabbānā wa laka'l hamd*”.
4. Kniel naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je drie keer “*subhāna rabbiya'l a'lā*”.
5. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten.
6. Kniel voor de tweede keer naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je opnieuw drie keer “*subhāna rabbiya'l a'lā*”.
7. Vervolgens zeg je “*Allāhu akbar*” en dan sta je op voor de vierde *raka'ah*. De handen worden weer op elkaar geplaatst.

Vierde raka'ah:

1. Tijdens de *qiyām* lees je op volgorde: *basmala* en soera *al-Fātiha*.
2. Daarna zeg je “*Allāhu akbar*” en buig je naar de *rukū'* en zeg je driemaal “*subhāna rabbiya'l 'azīm*”.
3. Sta weer rechtop terwijl je “*sami'allāhu liman hamidah*” zegt, tijdens het staan zeg je “*rabbānā wa laka'l hamd*”.
4. Kniel naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je drie keer “*subhāna rabbiya'l a'lā*”.
5. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten.
6. Kniel voor de tweede keer naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je opnieuw drie keer “*subhāna rabbiya'l a'lā*”.
7. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten.
8. Tijdens deze laatste *tashahhud* lees je op volgorde deze *du'ās*: *tahiyyāt*, *Allāhumma salli*, *Allāhumma bārik*, *rabbānā* en *rabbānaghfirli*.
9. Draai je hoofd naar rechts en zeg “*as-salāmu alaykum wa rahmatullāh*”.
10. Draai dan je hoofd naar links en zeg “*as-salāmu alaykum wa rahmatullāh*”.

Op deze wijze wordt de *fardh* van het middagebed verricht.

Hierna zeg je: “*Allāhumma anta’s-salām wa minka’s-salām tabārakta yā za’l jalāli wa’l ikrām*”. En vervolgens worden er twee *raka’ah soenna mu’akkadah* verricht.

De manier waarop de laatste soenna van het middaggebed wordt verricht:

Eerst verricht je de intentie: “Ik neem me voor om de laatste *soenna* van het middaggebed te verrichten omwille van Allah”.

Deze laatste *soenna* wordt op dezelfde wijze verricht als de twee *raka’ah soenna* van het ochtendgebed.

HET NAMIDDAGGEBED (ASR)

Het namiddaggebed bestaat uit acht *raka’ah*: vier *raka’ah* optionele *soenna ghayr mu’akkadah* en vier *raka’ah fardh*.

De manier waarop de soenna van het namiddaggebed wordt verricht:

Eerste raka’ah:

1. Eerst verricht je de intentie: “Ik neem me voor om de *soenna* van het namiddaggebed te verrichten omwille van Allah”.
2. Zeg “*Allāhu akbar*” en leg de handen op elkaar.
3. Tijdens het staan worden in deze volgorde gelezen: de *sanā’a* (*subhānaka*), *isti’aza* en *basmala*, soera *al-Fātiha*, een soera of een aantal verzen uit de Koran.
4. Daarna zeg je “*Allāhu akbar*” en buig je naar de *rukū’* en zeg je driemaal “*subhāna rabbiya’l ‘azīm*”.
5. Sta weer rechtop terwijl je “*sami’allāhu liman hamidah*” zegt, tijdens het staan zeg je “*rabbanā wa laka’l hamd*”.
6. Kniel naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.
7. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten.
8. Kniel voor de tweede keer naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je opnieuw drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.

9. Vervolgens zeg je “*Allāhu akbar*” en dan sta je op voor de tweede *raka’ah*. De handen worden weer op elkaar geplaatst.

Tweede raka’ah:

1. Tijdens de *qiyām* lees je op volgorde: *basmala*, soera *al-Fātiha*, een soera of een aantal verzen uit de Koran.
2. Daarna zeg je “*Allāhu akbar*” en buig je naar de *rukū’* en zeg je driemaal “*subhāna rabbiya’l ‘azīm*”.
3. Sta weer rechtop terwijl je “*sami’allāhu liman hamidah*” zegt, tijdens het staan zeg je “*rabbānā wa laka’l hamd*”.
4. Kniel naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.
5. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten.
6. Kniel voor de tweede keer naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je opnieuw drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.
7. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten.
8. Tijdens deze eerste *tashahhud* lees je op volgorde deze *du’ā’s*: *tahiyyāt*, *Allāhumma salli* en *Allāhumma bārik*.
9. Vervolgens zeg je “*Allāhu akbar*” en dan sta je op voor de derde *raka’ah*. De handen worden weer op elkaar geplaatst.

Derde raka’ah:

1. Tijdens de *qiyām* worden in deze volgorde gelezen: de *sanā’a* (*subhānaka*), *isti’aza* en *basmala*, soera *al-Fātiha*, een soera of een aantal verzen uit de Koran.
2. Daarna zeg je “*Allāhu akbar*” en buig je naar de *rukū’* en zeg je driemaal “*subhāna rabbiya’l ‘azīm*”.
3. Sta weer rechtop terwijl je “*sami’allāhu liman hamidah*” zegt, tijdens het staan zeg je “*rabbānā wa laka’l hamd*”.
4. Kniel naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.

5. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten.
6. Kniel voor de tweede keer naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je opnieuw drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.
7. Vervolgens zeg je “*Allāhu akbar*” en dan sta je op voor de vierde *raka’ah*. De handen worden weer op elkaar geplaatst.

Vierde raka’ah:

1. Tijdens de *qiyām* lees je op volgorde: *basmala*, soera *al-Fātiha*, een soera of een aantal verzen uit de Koran.
2. Daarna zeg je “*Allāhu akbar*” en buig je naar de *rukū’* en zeg je driemaal “*subhāna rabbiya’l ‘azīm*”.
3. Sta weer rechtop terwijl je “*sami’allāhu liman hamidah*” zegt, tijdens het staan zeg je “*rabbanā wa laka’l hamd*”.
4. Kniel naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.
5. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten.
6. Kniel voor de tweede keer naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je opnieuw drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.
7. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten.
8. Tijdens deze laatste *tashahhud* lees je op volgorde deze *du’ā’s*: *tahiyyāt*, *Allāhumma salli*, *Allāhumma bārik*, *rabbanā* en *rabbanaghfirlī*.
9. Draai je hoofd naar rechts en zeg “*as-salāmu ‘alaykum wa rahmatullāh*”.
10. Draai dan je hoofd naar links en zeg “*as-salāmu ‘alaykum wa rahmatullāh*”.

Zoals blijkt, verschilt de eerste *soenna* van het middaggebed met de *soenna* van het namiddaggebed.

De eerste *soenna* van het middaggebed is een “*soenna mu’akkadah*”. Tijdens de zitting na de tweede *raka’ah* (*tashahhud*) lees je de *tahiyyāt*. Nadat je bent opgestaan voor de derde *raka’ah*, begin je met *basmala*,

reciteer je soera *al-Fātiha* en daarna een complete soera of een aantal verzen uit de Koran.

De *soenna* van het namiddaggebed daarentegen, is een “*soenna ghayr mu’akkadah*”. Tijdens de zitting na de tweede *raka’ah* lees je *tahiyāt*, *Allāhumma salli* en *Allāhumma bārik*. Nadat je bent opgestaan voor de derde *raka’ah*, lees je de *sanā’a* en vervolg je met *isti’aza*, *basmala*, soera *al-Fātiha* en een soera of een aantal verzen uit de Koran.

De oorzaak van dit verschil, is dat de *soenna* van het namiddaggebed optioneel is, en de vier *raka’ah* die daarin verricht worden feitelijk bestaat uit twee optionele, vrijwillige gebeden die elk uit twee gebedseenheden (*raka’ah*) bestaan. De eerste zitting duurt daardoor langer en de derde *raka’ah* wordt daarom op dezelfde wijze verricht als de eerste *raka’ah*.

De manier waarop de fardh van het namiddaggebed wordt verricht:

1. Begin met de *iqāmah* (voor de mannen).
2. Eerst verricht je de intentie: “Ik neem me voor om de *fardh* van het namiddaggebed te verrichten omwille van Allah”.

De *fardh* van het namiddaggebed wordt op dezelfde wijze uitgevoerd als de *fardh* van het middaggebed. Het enige verschil is dat de intenties (*niyat*) verschillend zijn.

HET AVONDGEBED (MAGHRIB)

Het avondgebed bestaat uit vijf *raka’ah*. Drie *raka’ah fardh*, en twee *raka’ah soenna*.

De manier waarop de fardh van het avondgebed wordt verricht:

Eerste raka’ah:

1. Begin met de *iqāmah* (voor de mannen).
2. Eerst verricht je de intentie: “Ik neem me voor om de *fardh* van het avondgebed te verrichten omwille van Allah”.
3. Zeg “*Allāhu akbar*” en leg de handen op elkaar.

4. Tijdens het staan worden in deze volgorde gelezen: de *sanā'a* (*subhānaka*), *isti'aza* en *basmala*, soera *al-Fātiha*, een soera of een aantal verzen uit de Koran.
5. Daarna zeg je "*Allāhu akbar*" en buig je naar de *rukū'* en zeg je driemaal "*subhāna rabbiya'l 'azīm*".
6. Sta weer rechtop terwijl je "*sami'allāhu liman hamidah*" zegt, tijdens het staan zeg je "*rabbanā wa laka'l hamd*".
7. Kniel naar de *sajda* met "*Allāhu akbar*". Hier zeg je drie keer "*subhāna rabbiya'l a'lā*".
8. Zeg "*Allāhu akbar*" en ga knielend zitten.
9. Kniel voor de tweede keer naar de *sajda* met "*Allāhu akbar*". Hier zeg je opnieuw drie keer "*subhāna rabbiya'l a'lā*".
10. Vervolgens zeg je "*Allāhu akbar*" en dan sta je op voor de tweede *raka'ah*. De handen worden weer op elkaar geplaatst.

Tweede raka'ah:

1. Tijdens de *qiyām* lees je op volgorde: *basmala*, soera *al-Fātiha*, een soera of een aantal verzen uit de Koran.
2. Daarna zeg je "*Allāhu akbar*" en buig je naar de *rukū'* en zeg je driemaal "*subhāna rabbiya'l 'azīm*".
3. Sta weer rechtop terwijl je "*sami'allāhu liman hamidah*" zegt, tijdens het staan zeg je "*rabbanā wa laka'l hamd*".
4. Kniel naar de *sajda* met "*Allāhu akbar*". Hier zeg je drie keer "*subhāna rabbiya'l a'lā*".
5. Zeg "*Allāhu akbar*" en ga knielend zitten.
6. Kniel voor de tweede keer naar de *sajda* met "*Allāhu akbar*". Hier zeg je opnieuw drie keer "*subhāna rabbiya'l a'lā*".
7. Zeg "*Allāhu akbar*" en ga knielend zitten.
8. Tijdens deze eerste zitting (*tashahhud*) lees je de *tahiyyāt*.

9. Vervolgens zeg je “*Allāhu akbar*” en dan sta je op voor de derde *raka’ah*. De handen worden weer op elkaar geplaatst.

Derde raka’ah:

1. Tijdens de *qiyām* lees je op volgorde: *basmala* en soera *al-Fātiha*.
2. Daarna zeg je “*Allāhu akbar*” en buig je naar de *rukū’* en zeg je driemaal “*subhāna rabbiya’l ‘azīm*”.
3. Sta weer rechtop terwijl je “*sami’allāhu liman hamidah*” zegt, tijdens het staan zeg je “*rabbānā wa laka’l hamd*”.
4. Kniel naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.
5. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten.
6. Kniel voor de tweede keer naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je opnieuw drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.
7. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten.
8. Tijdens deze laatste *tashahhud* lees je op volgorde deze *du’ās*: *tahiyyāt*, *Allāhumma salli*, *Allāhumma bārik*, *rabbānā* en *rabbānaghfirli*.
9. Draai je hoofd naar rechts en zeg “*as-salāmu ‘alaykum wa rahmatullāh*”. Draai daarna je hoofd naar links en zeg “*as-salāmu ‘alaykum wa rahmatullāh*”.

De manier waarop de soenna van het avondgebed wordt verricht:

Eerst verricht je de intentie: “Ik neem me voor om de *soenna* van het avondgebed te verrichten omwille van Allah”.

De *soenna* van het avondgebed wordt op dezelfde wijze verricht als de *soenna* van het ochtendgebed.

HET NACHTGEBED (‘ISHĀ)

Het nachtgebed bestaat uit tien *raka’ah*. Vier *raka’ah* optionele *soenna ghayr mu’akkadah*, vier *raka’ah fardh* en twee *raka’ah soenna mu’akkadah*.

De manier waarop de soenna van het nachtgebed wordt verricht:

Eerst verricht je de intentie: “Ik neem me voor om de *soenna* van het nachtgebed te verrichten omwille van Allah”.

De eerste *soenna* van het nachtgebed wordt op dezelfde wijze verricht als de *soenna* van het namiddaggebed (*‘asr*). Deze beide gebeden zijn namelijk “*soenna ghayr mu’akkadah*” en vormen daarmee optionele, vrijwillige gebeden. Het enige verschil tussen deze gebeden is dat de intenties verschillend zijn.

De manier waarop de fardh van het nachtgebed wordt verricht:

1. Begin met de *iqāmah* (voor de mannen).
2. Eerst verricht je de intentie: “Ik neem me voor om de *fardh* van het nachtgebed te verrichten omwille van Allah”.

De *fardh* van het nachtgebed wordt verder op dezelfde wijze verricht als de *fardh* van het middaggebed.

De manier waarop de laatste soenna van het nachtgebed wordt verricht:

Eerst verricht je de intentie: “Ik neem me voor om de laatste *soenna* van het nachtgebed te verrichten omwille van Allah”.

De laatste *soenna* van het nachtgebed wordt op dezelfde wijze verricht als de *soenna* van het ochtendgebed.

DE MANIER WAAROP HET WITR-GEBED WORDT VERRICHT

Het *witr*-gebed, dat ná het nachtgebed verricht dient te worden, is een afwijkend gebed vergeleken met andere gebeden. En dat verschil zit in de laatste *raka’ah* van het *witr*-gebed. Na het reciteren van soera *al-Fātiha* en een andere *soera* of verzen uit de Koran, wordt er niet direct naar de *rukū’* gebogen. In plaats daarvan zeg je “*Allāhu akbar*” en je handen worden opnieuw naar de oorellen verheven. Breng je handen daarna weer bij elkaar en reciteer de twee *qunūt du’ā*. Daarna wordt er pas naar de *rukū’* gebogen.

Laten we gedetailleerd kijken hoe het *witr*-gebed wordt verricht. De handelingen in de derde *raka'ah* verdienen daarbij extra aandacht:

Eerste raka'ah:

1. Eerst verricht je de intentie: “Ik neem me voor om het *witr*-gebed te verrichten omwille van Allah”.
2. Zeg “*Allāhu akbar*” en leg de handen op elkaar.
3. Tijdens het staan worden in deze volgorde gelezen: de *sanā'a* (*subhānaka*), *isti'aza* en *basmala*, soera *al-Fātiha*, een soera of een aantal verzen uit de Koran.
4. Daarna zeg je “*Allāhu akbar*” en buig je naar de *rukū'* en zeg je driemaal “*subhāna rabbiya'l 'azīm*”.
5. Sta weer rechtop terwijl je “*sami'allāhu liman hamidah*” zegt, tijdens het staan zeg je “*rabbanā wa laka'l hamd*”.
6. Kniel naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je drie keer “*subhāna rabbiya'l a'lā*”.
7. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten.
8. Kniel voor de tweede keer naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je opnieuw drie keer “*subhāna rabbiya'l a'lā*”.
9. Vervolgens zeg je “*Allāhu akbar*” en dan sta je op voor de tweede *raka'ah*. De handen worden weer op elkaar geplaatst.

Tweede raka'ah:

1. Tijdens de *qiyām* lees je op volgorde: *basmala*, soera *al-Fātiha*, een soera of een aantal verzen uit de Koran.
2. Daarna zeg je “*Allāhu akbar*” en buig je naar de *rukū'* en zeg je driemaal “*subhāna rabbiya'l 'azīm*”.
3. Sta weer rechtop terwijl je “*sami'allāhu liman hamidah*” zegt, tijdens het staan zeg je “*rabbanā wa laka'l hamd*”.
4. Kniel naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je drie keer “*subhāna rabbiya'l a'lā*”.

5. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten.
6. Kniel voor de tweede keer naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je opnieuw drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.
7. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten.
8. Tijdens deze eerste zitting (*tashahhud*) lees je de *tahiyyāt*.
9. Vervolgens zeg je “*Allāhu akbar*” en dan sta je op voor de derde *raka’ah*. De handen worden weer op elkaar geplaatst.

Derde raka’ah:

1. Tijdens de *qiyām* lees je op volgorde: *basmala*, soera *al-Fātīha*, een soera of een aantal verzen uit de Koran.
2. Zeg “*Allāhu akbar*” en hef je handen omhoog en raak met de duimen de oorlellen. Plaats de handen vervolgens weer op elkaar.
3. Lees de twee *qunūt du’ā*. Degenen die de *qunūt du’ā* nog niet kennen, lezen daarvoor in plaats het volgende: “*Rabbanā ātinā fi’l-Dunyā hasanatan wa fi’l-ākhirati hasanatan wa qinā ‘azāba’n-nār*”. Merk op dat het slechts tijdelijk toegestaan is om deze *du’ā* te lezen in plaats van de *qunūt*. Het is in dat geval noodzakelijk om de beide *qunūt du’ā* zo snel mogelijk te memoriseren.
4. Daarna zeg je “*Allāhu akbar*” en buig je naar de *rukū’* en zeg je driemaal “*subhāna rabbiya’l ‘azīm*”.
5. Sta weer rechtop terwijl je “*sami’allāhu liman hamidah*” zegt, tijdens het staan zeg je “*rabbanā wa laka’l hamd*”.
6. Kniel naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.
7. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten.
8. Kniel voor de tweede keer naar de *sajda* met “*Allāhu akbar*”. Hier zeg je opnieuw drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*”.
9. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten.
10. Tijdens deze laatste *tashahhud* lees je op volgorde deze *du’ā’s*: *tahiyyāt*, *Allāhumma salli*, *Allāhumma bārik*, *rabbanā* en *rabbanaghfirlī*.

11. Draai je hoofd naar rechts en zeg “*as-salāmu ‘alaykum wa rahmatullāh*”. Draai daarna je hoofd naar links en zeg “*as-salāmu ‘alaykum wa rahmatullāh*”.

OPTIONELE SMEEKBEDES NA HET GEBED

Na voltooiing van het gebed, is het mogelijk om individueel of gezamenlijk smeekbedes te verrichten en gedeeltes uit de Koran te reciteren. Na de vredesgroet van elk gebed kan het volgende gelezen worden:

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

“*Allāhumma anta’s salām wa minka’s-salām tabārakta yā za’-jalāli wal ikrām*”.

Na een *fardh*-gebed dat niet wordt opgevolgd door een *soenna*-gebed, wordt het volgende gelezen:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

“*Alā rasūlinā Muhammadi’n salawāt. Allāhumma salli ‘alā sayyidinā Muhammadi’n wa ‘alā āli sayyidinā Muhammad.*”

Hiermee wordt er vrede naar onze geliefde Profet (vrede zij met hem) geuit. Dit wordt ook wel *salawāt* genoemd.

Na deze *salawāt* op onze Profet, wordt het volgende gelezen:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

“*Subhānallāhi wa’lhamdu lillāhi wa lā ilāha illallāh’u wallāh’u akbar, wa lā hawla wa lā quwwata illā billāhi’l ‘aliyyi’l ‘azīm*”.

Hierna wordt *isti’aza*, *basmala* en *āyat al-Qursi* gereciteerd. Dit wordt ook wel het *troonvers* genoemd.

Āyat al-Qursi:

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

Uitspraak:

“Allāhu lā ilāha illā huwa’l hayyū’l qayyūm. Lā ta’khuzuhū sinatun wa lā nawm. Lahū mā fi’l-samāwāti wa mā fi’l-ardh. Man za’llazī yashfa’u ‘indahū illā bi-iznih. Ya’lamu mā bayna aydihim wa mā khalfahum wa lā yuhītūna bishay’in min ‘ilmihī illā bimā shā’. Wasi’a kursiyyuhū’s-samāwāti wa’l ardh. Wa lā yaūduhū hifzuhumā wa huwa’l ‘aliyyu’l ‘azīm”.

Vertaling:

“Allah, er is geen god dan Hij, de Levende, de Zelfstandige, sluimer noch slaap kan Hem treffen, aan Hem behoort toe wat er in de hemelen en wat er op de aarde is. Wie is degene die van voorspraak is bij Hem zonder Zijn verlof? Hij kent wat er voor hen is en wat er achter hen is. En zij kunnen niets van Zijn kennis omvatten, behalve wat Hij wil. En Zijn Troon strekt zich uit over de hemelen en de aarde en het waken over beide vermoeit Hem niet. En Hij is de Verhevene, de Almachtige.”

Daarna wordt achtereenvolgens gereciteerd:

33 keer,	سُبْحَانَ اللَّهِ	“Sūbhānallāh”
33 keer,	الْحَمْدُ لِلَّهِ	“Alhamdulillāh”
33 keer,	اللَّهُ أَكْبَرُ	“Allāhu akbar”

Hierna wordt er het volgende gelezen:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Lā ilāha illallāh ‘u wāhdahū lā sharīka lah, lahu’l-mulku wa lahu’l-hamdu wa huwa ‘alā kulli shay-in qadir.”

Nu worden de handen omhoog geheven om *du’ā* te doen. De smeekbede die onze Profeet (vrede zij met hem) heeft aangeraden is het volgende:

Alle lof behoort aan Allah toe en vrede zij met de Boodschapper van Allah, zijn metgezellen en degenen die hem volgden.

O Allah! We zoeken onze toevlucht bij U tegen de moeilijkheden die we niet kunnen verdragen. We zoeken ons toevlucht bij U tegen zaken die ons verdriet zullen geven en tegen het verdriet dat de vijand zal opvrolijken.

O Allah! Vergeef onze zondes en bescherm ons, wees tevreden met ons, accepteer onze aanbiddingen, plaats ons in de hemel, bescherm ons tegen de bestraffing van het hellevuur. Perfectioneer al onze aardse en eeuwige zaken. Help ons om U te gedenken, te bedanken en beter te aanbidden, O Allah!

O Allah! Geef ons een goede afloop van alles en bescherm ons tegen het verdriet op aarde en bescherm ons tegen de bestraffing in het hiernamaals.

O Allah! Breng ons naar de zaken die tot uw barmhartigheid en uw vergeving leiden, help ons om ver van alle zondes te blijven, help ons om alle goede handelingen uit te voeren en uiteindelijk in de hemel te komen en van de hel verlost te worden.

O Allah! Houd geen enkele zonde bij ons, wis ze allemaal, laat niet één vorm van verdriet bij ons, verblijd ons en geef ons de kracht en de macht om aan al onze verplichtingen te voldoen. Help ons met onze wereldse en eeuwige zaken die tot uw tevredenheid leiden. O Barmhartigste der barmhartigen!

O Allah! Geef ons het goede op aarde en het goede in het hiernamaals, behandel ons met barmhartigheid en bescherm ons tegen de bestraffing van het hellevuur. O Barmhartigste der barmhartigen!

Onze Heer! Vergeef mij, mijn moeder en mijn vader en alle gelovigen op de Dag des Oordeels. O Barmhartigste van de barmhartigen!

Vrede zij met alle profeten, alle lof behoort alleen Allah, de Heer der Werelden toe.

Deze *du'ā* wordt beëindigd met dit vers, waarna je met je handen over je gezicht wrijft:

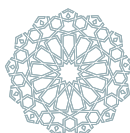
سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ

“*Subhāna rabbika rabbi'l-‘izzati ‘ammā yasifūn. Wa salāmun ‘alal-mursalin. Wā'l-hamdu lillāhi rabbi'l-‘ālamīn.*”

VRAGEN

1. Leg het belang uit van het gebed.
2. Voor wie is het gebed een *fardh*?
3. Benoem de vijf gebedsmomenten en leg uit op welke tijden er geen gebeden verricht mogen worden.
4. Welke vormen van het gebed bestaan er?
5. Hoeveel *fardh* telt het gebed? Benoem de verplichte voorwaarden.
6. Benoem de pilaren van het gebed.
7. Wat zijn de *wājib* en *soenna* van het gebed?
8. Wat zijn de zaken die het gebed verbreken?
9. Wat zijn de zaken die tijdens het gebed *makrūh* zijn?
10. Waarin verschillen vier *raka'ah fardh* van vier *raka'ah soenna*?
11. Wat betekenen “*soenna mu'akkadah*” en “*soenna ghayr mu'akkadah*”?
12. Wat maakt het *witr*-gebed anders vergeleken met andere gebeden?
13. Wat kan er na afloop van het gebed gelezen worden?

HOOFDSTUK V HET GEBED II

Onderwerpen:

- *De sajda as-sahw*
- *De deugden van het gebed dat met jamā'ah wordt verricht*
- *De fatsoensnormen in de moskee en gezamenlijk bidden met jamā'ah*
- *Het vrijdaggebed*
- *De 'ied-gebeden (feestdag-gebeden; ramadan- en offerfeest)*
- *De takbīr-al tashrīq*
- *Het tarāwīh-gebed*
- *Het gebed zittend of met gebaren verrichten*
- *Het gebed van een reiziger (safarī)*
- *Gemiste gebeden inhalen (qadhā)*
- *De sajda tilāwat*
- *Het begrafenisgebed (janāza)*

DE SAJDA AS-SAHW

De situaties die de *sajda as-sahw* (*sajda* die wordt verricht indien men zich vergist heeft in het gebed) vereisen zijn de volgende:

- a. De *sajda as-sahw* verricht je wanneer een *fardh* van het gebed bij vergissing vertraagd (uitgesteld) wordt uitgevoerd. Voorbeeld: tijdens het knielend zitten erachter komen dat je de *sujūd* (meervoud van *sajda*) bent vergeten en je deze alsnog verricht.

- b. De *sajda as-sahw* verricht je ook wanneer een *wājib* van het gebed bij vergissing uitgesteld wordt of wanneer het bij vergissing helemaal niet is uitgevoerd. Voorbeeld: tijdens de *rukū'* van de derde *raka'ah* van het *witr*-gebed erachter komen dat je de *takbīr qunūt* of de *qunūt du'ā'* vergeten bent en teruggaat naar de staande positie om het alsnog uit te voeren, of na de *rukū* hier achter komen en verder gaan met het gebed.

Het is *wājib* om deze tekortkoming van het gebed te corrigeren. Wanneer een *fardh* van het gebed niet is uitgevoerd, dan is het gebed ongeldig en kan het niet gecorrigeerd worden met een *sajda as-sahw*. Het gebed moet dan opnieuw worden verricht. Dit moet ook indien een *wājib* van het gebed opzettelijk niet wordt uitgevoerd. Wanneer je een *soenna* van het gebed bewust of onbewust nalaat, dan is het gebed geldig en is *sajda as-sahw* niet nodig.

Hoe wordt de sajda as-sahw verricht?

Wanneer je een *fardh* of een *wājib* per abuis hebt vertraagd of een *wājib* per abuis hebt nagelaten, lees je tijdens de laatste zitting (*tashabhud*) alleen de *tahīyyāt*. Na de *tahīyyāt* groet je naar rechts, zeg je “*Allāhu akbar*” en kniel je naar de *sajda*, waar je drie keer “*subhāna rabbiya'l a'lā*” zegt. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga knielend zitten. Daarna kniel je voor een tweede keer naar de *sajda* en zeg je weer drie keer “*subhāna rabbiya'l a'lā*”. Zeg “*Allāhu akbar*” en ga weer knielend zitten. Tijdens de zitting lees je op volgorde de *tahīyyāt*, *Allāhumma salli*, *Allāhumma bārik*, *rabbānā* en *rabbānaghfirli*. Groet daarna naar rechts en links. Hiermee is de vergissing die is begaan, gecorrigeerd.

DE DEUGDEN VAN HET GEZAMENLIJK BIDDEN MET JAMĀ'AH

Onze religie hecht een groot belang aan het gezamenlijk verrichten van aanbiddingen. Moslims die hun gebeden gezamenlijk verrichten, leren elkaar beter kennen. Men kan dan ook profiteren van elkaars kennis en zal de moslim goede gedragingen vertonen en op den duur stoppen met zijn eventuele slechte gedragingen.

Er ontstaat een wederzijdse liefde wanneer een moslim de gebeden gezamenlijk blijft voortzetten. Het gevoel van broederschap en saamhorigheid worden hierdoor versterkt. Het gebed dat de gelovigen gezamenlijk verrichten, heeft een grotere beloning (*hasanāt*) tot gevolg dan het gebed dat individueel wordt verricht.

Over dit onderwerp heeft onze geliefde Profeet (vrede zij met hem) het volgende gezegd:

“De beloning van het gemeenschappelijke gebed is 27 maal meer dan het gebed dat alleen wordt verricht.”

“Degene die het nachtgebed (‘ishā) gezamenlijk bidt, wordt beloond als iemand die de halve nacht opgebleven is om te bidden. Degene die het ochtendgebed (fajr) gemeenschappelijk bidt, wordt beloond als iemand die de héle nacht met bidden heeft doorgebracht.”

“Degene die zich thuis correct reinigt en dan uit huis gaat met de intentie om een fardh in de moskee te verrichten, zal met iedere stap die hij zet zijn zonden gewist worden en na de volgende stap die hij zet zal zijn status verhoogd worden.”¹

De *fardh*-gebeden mogen ook individueel worden verricht. Maar het is *soenna mu’akkadah* als dit gebed gezamenlijk met *jamā’ah* wordt verricht. De beloning van het structureel gezamenlijk bidden in de moskee is erg groot en creëert eenheid in de gemeenschap.

Het gebed in de moskee blijven voortzetten heeft een grote spirituele beloning en speelt een grote rol bij de eenheid binnen de gemeenschap.

Alle *soenna*- en *nāfilah*-gebeden worden altijd individueel verricht, behalve de *tarāwīh*-gebeden; die worden gezamenlijk verricht, hoewel dit ook individueel verricht kan worden. De *witr*-gebeden mogen alleen tijdens de ramadan gezamenlijk verricht worden, ná *tarāwīh*. De *jum‘a*- en *‘ied*-gebeden worden uitsluitend gezamenlijk verricht en kunnen niet individueel worden verricht.

1 Al-Mundhirī, *At-targhīb wa’t-tarhīb*, vol. 1, blz. 260 e.v.

FATSOENSNORMEN IN DE MOSKEE

De moskee is de locatie waar moslims hun aanbeddingen verrichten. De moskeeën zijn de meest eervolle plekken op aarde en worden “*het huis van Allah*” genoemd. Een gelovige die naar de moskee gaat om zijn aanbeddingen te verrichten, is daar feitelijk te gast bij Allah. Evenals een gastheer zijn bezoekers gastvrij behandelt, zo zal Allah de gelovigen die naar de moskee gaan vele beloningen geven.

Over dit onderwerp heeft onze Profeet het volgende gezegd: “*Een persoon die thuis de wudhu correct verricht en naar de moskee gaat, is de bezoeker van Allah. Allah trakteert zijn bezoekers.*”

Het is de taak van iedere moslim om respect te tonen voor moskeeën en dat doet hij als volgt:

1. De moskee moet betreden worden met reeds verrichte *wudhu* en met schone en nette kleding.
2. De moskee betreed je met de rechervoet en daarna prijs je Mohammed (vrede zij met hem) door de *salawāt* te verrichten.
3. De moskee verlaat je door met de linkervoet naar buiten te stappen.
4. De moslim hoort het tapijt niet vies te maken door met vuile voeten of sokken de moskee betreden.
5. De gelovige behoort niet zomaar uitgestrekt te zitten in de moskee. In een moskee hoor je niet te schreeuwen, te roepen of enig lawaai te maken. Een moslim hoort daar niet over wereldse zaken praten. Hij moet zich weerhouden van respectloze gedragingen.
6. Een moslim dient voorafgaand aan zijn bezoek naar de moskee geen uien en knoflook te nuttigen en in de moskee geen onaangename geuren die de *jamā'ah* kunnen storen te verspreiden. Ook behoort hij zich te weerhouden van het laten van boeren en andere walgelijke gedragingen.

Een moslim behoort aandachtig te luisteren wanneer de Koran wordt geciteerd of gepredikt wordt. Degenen die laat binnenkomen behoren

2 Al-Mundhirī, At-targhib wa't-tarhib, vol. 1, blz. 214.

op een vrije, beschikbare plek te gaan zitten; zij mogen de andere bezoekers niet storen om vooraan een plaats te kunnen verwerven.

Laten we de moskee verkennen:

De moskeeën zijn een onafscheidelijk onderdeel van de islamitische wereld; ze vormen een belangrijk symbool in islamitische landen. Moslimlanden hechten van oudsher een groot belang aan de bouw van moskeeën. Tot op de dag van vandaag hebben islamitische architecten respectvolle niveaus behaald en talrijke moskeeën ontworpen.

Moskee: De moskee is de plaats waar de moslims gezamenlijk hun aanbiddingen verrichten.

Masjid: De *masjid* betekent de plaats waar het gebed wordt verricht. Kleine moskeeën worden ook *masjid* genoemd. Sommige grote en bekende moskeeën worden ook *masjid* genoemd, zoals *masjid al-Nabawī* (de moskee van profet Mohammed in Medina).

In kleine moskeeën worden over het algemeen alleen de vijf dagelijkse gebeden verricht. De *jum'a*- en *'ied*-gebeden worden daar doorgaans niet verricht.

Speciale plekken in de moskee:

Mihrāb: De *mihrāb* is het voorste deel in de moskee van waaruit de *imam* het gebed leidt.

Minbar: De *minbar* is het preekgestoelte in de moskee waar de *imam* de preek (*khutbah*) leest tijdens de wekelijkse *jum'a*-gebeden en het twee keer per jaar gehouden preken van het *'ied*-gebed.

Qursī: De *qursī* is de kansel waar imams prediken.

Minaret: De *minaret* is een toren van waaruit de *muazzin* met de *azān* oproept tot het gebed.

Sharafa: Dit is een plaats binnen de *minaret* waar de *azān* wordt verricht.

DE WIJZE WAAROP HET GEZAMENLIJKE GEBED MET JAMĀ'AH WORDT VERRICHT

Het volgen van de imam vanaf de eerste raka'ah:

Een persoon die achter de *imam* het gezamenlijke gebed gaat verrichten, dient dit in zijn intentie te vermelden. Laten we een voorbeeld geven van de intentie waarmee je de *fardh* van het middaggebed achter de imam verricht:

1. De intentie is als volgt: “Ik neem me voor om de *fardh* van het middaggebed te verrichten omwille van Allah, ik volg de imam”. Kortom, iemand die het gezamenlijke gebed bijwoont, vermeldt aan het eind van zijn intentie dat hij de imam volgt.
2. Wanneer de imam de *takbīratu'l-ihrām* verricht heeft, doet de *jamā'ah* hetzelfde gelijk daarna. Vervolgens leggen de volgers de handen op elkaar en reciteert de volger alleen de *sanā'a* (*subhānaka*) in stilte, daarna houdt hij zich stil, ook in alle andere *raka'ah*. De volgers zeggen alleen “*āmīn*” in stilte, nadat de imam de soera *al-Fātiha* hardop heeft gelezen.
3. Zodra de imam naar de *rukū'* buigt, volgt de *jamā'ah* hem. Hier zegt de *jamā'ah* drie keer “*subhāna rabbiya'l 'azīm*”. De imam staat vervolgens op door “*sami'allāhu liman hamidah*” te zeggen en de *jamā'ah* zegt alleen “*rabbānā wa laka'l hamd*” tijdens het staan.

Bij de *sujūd* zeg je drie keer “*subhāna rabbiya'l 'alā*”.

4. Gedurende de zitting lezen zowel de imam als de *jamā'ah* in stilte de *tabiyyāt* (tijdens de tweede en laatste zitting) en *Allāhumma salli, Allāhumma bārik, rabbānā* en *rabbānaghfirli* (tijdens de laatste zitting). Na de zitting van de vierde *raka'ah* verrichten de imam en daarna *jamā'ah* de vredesgroet.

Iemand die zijn gebeden achter een imam verricht, dient erop te letten dat hij de imam dient te volgen tijdens alle *takbīr's* en niet eerder mag handelen dan de imam. Zo mag hij niet eerder de *rukū'* verrichten en ook niet eerder opstaan na de *rukū'*. En ook niet eerder dan de imam naar de *sajda* gaan en ook niet eerder dan de imam knielend zitten

na de *sajda*. Evenzo mag hij niet eerder dan de imam de vredesgroet verrichten.

Iemand die zich later aansluit bij het gezamenlijke gebed dat reeds begonnen is, verricht de *niyat* en *takbīratu'l-ibrām*. Indien hij zich uiterlijk bij de *rukū'* van de eerste *raka'ah* aansluit, is hij op tijd en heeft hij de eerste *raka'ah* gehaald en hoeft hij aan het eind van het gebed geen gemiste *raka'ah* in te halen.

Het volgen van de imam vanaf de tweede raka'ah:

Iemand die de eerste *raka'ah* niet heeft kunnen halen en zich later aansluit, verricht eerst de *niyat* en de *takbīratu'l-ibrām* en volgt de imam. Bij de laatste zitting leest hij alleen de *tahīyyāt* en wacht hij op de vredesgroet van de imam. Zeg “*Allāhu akbar*” nadat de imam naar links heeft gegroet en sta zonder mee te groeten op om de gemiste *raka'ah* te verrichten. Lees *subhānaka, isti'aza, basmala, al-Fātiha* en een soera. Vervolgens verricht je de *rukū'* en *sujūd* en ga je knielend zitten voor de *tashahhud*. Je leest dan de *tahīyyāt, Allāhumma salli, Allāhumma bārik, rabbanā* en *rabbanaghfirli*. Groet vervolgens naar rechts en dan naar links om het gebed te beëindigen.

Het volgen van de imam vanaf de derde raka'ah:

Een persoon die zich pas aansluit bij de derde *raka'ah* bij een gebed dat uit vier *raka'ah* bestaat, leest alleen de *tahīyyāt* bij de laatste zitting en wacht vervolgens op de vredesgroet van de imam. Tijdens de vredesgroet blijf je zitten en groet je niet mee. Zeg “*Allāhu akbar*” nadat de imam naar links heeft gegroet en sta op om de gemiste *raka'ah* in te halen, en wel als volgt. Lees de *sanā'a, isti'aza, basmala, al-Fātiha* en een soera uit de Koran. Na het uitvoeren van de *rukū'* en *sujūd* sta je op. Lees *basmala, al-Fātiha* en een soera uit de Koran, verricht de *rukū'* en *sujūd* en ga knielend zitten voor de *tashahhud*. Daar lees je de *tahīyyāt, Allāhumma salli, Allāhumma bārik, rabbanā* en *rabbanaghfirli*. Groet vervolgens naar rechts en dan naar links. Daarmee is het gebed voltooid.

Iemand die pas aansluit bij de derde *raka'ah* van het *maghrib-* of *witr-*gebed, verricht deze *raka'ah* met de imam samen. Bij de laatste zitting

wacht hij op de vredesgroet van de imam. Zeg “*Allāhu akbar*” nadat de imam naar links heeft gegroet en sta op om de gemiste *raka'ah* te verrichten. Lees *subhānaka, isti'aza, basmala, al-Fātiha* en een soera uit de Koran. Na het uitvoeren van de *rukū'* en *sujūd*, gaat hij knielend zitten voor de *tashahhud*. Hij leest daar alleen de *tahiyyāt* en vervolgens staat hij weer op met “*Allāhu akbar*”. *Basmala, al-Fātiha* en een soera uit de Koran worden dan geciteerd. Daarna volgen de *rukū, sujūd* en *tashahhud*. Hier leest hij de *tahiyyāt, Allāhumma salli, Allāhumma bārik, rabbanā* en *rabbanaghfirli*. Het gebed eindigt met de vredesgroeten.

Het volgen van de imam vanaf de vierde raka'ah bij een uit vier raka'ah bestaand gebed:

Een persoon die zich pas bij de vierde *raka'ah* aansluit, verricht deze *raka'ah* met de imam samen en leest vervolgens de *tahiyyāt* tijdens de *tashahhud*. Zeg “*Allāhu akbar*” nadat de imam naar links heeft gegroet en sta op om de gemiste *raka'ah* te verrichten. Lees *subhānaka, isti'aza, basmala, al-Fātiha* en een soera uit de Koran. Na het uitvoeren van de *rukū'* en *sujūd*, blijf je zitten voor de *tashahhud*. Je leest alleen de *tahiyyāt* en vervolgens sta je weer op met “*Allāhu akbar*”. Lees *basmala, al-Fātiha* en een soera uit de Koran. Verricht de *rukū'* en *sujūd* en sta vervolgens op. Lees *basmala* en *al-Fātiha*. Verricht de *rukū'* en *sujūd* en ga knielend zitten voor de *tashahhud*. Hier lees je de *tahiyyāt, Allāhumma salli, Allāhumma bārik, rabbanā* en *rabbanaghfirli*. Groet vervolgens naar rechts en dan naar links om het gebed te beëindigen.

Iemand die zich bij het gebed aansluit nadat de imam de *rukū'* van de laatste *raka'ah* heeft verricht, staat na de *tashahhud* op als de imam naar links heeft gegroet. Hij hoort zijn gebed te verrichten door al zijn gemiste *raka'ah* uit te voeren om het gebed compleet te maken.

HET VRIJDAGGEBED

Vrijdag is de heilige dag voor moslims. Om die reden behoren moslims zichzelf op die dag extra aandacht te geven voor hun verzorging en met schone, mooie kleding de moskee te bezoeken. Moslims behoren deze dag als een feest te verwelkomen. Onze geliefde Profeet (vrede zij met hem) heeft het volgende gezegd over de vrijdag:

“De zondes van degenen die op vrijdag de wudhu verrichten en naar het jum‘a-gebed gaan en de khutbah in stilte beluisteren, zullen tot het volgende jum‘a-gebed, met toevoeging van drie dagen, vergeven worden.”³

Het jum‘a-gebed wordt in tien *raka‘ah* verricht. Vier *raka‘ah soenna*, twee *raka‘ah fardh* en daarna vier *raka‘ah soenna*. Het jum‘a-gebed wordt op hetzelfde moment als het middaggebed (*zuhr*) verricht. Het *zuhr*-gebed wordt dan vervangen door het jum‘a-gebed. De *fardh* van het jum‘a-gebed wordt altijd gezamenlijk verricht, dit kan dus nooit individueel.

VOOR WIE IS HET VRIJDAGGEBED VERPLICHT?

Het jum‘a-gebed is *fardh* voor moslims met een verstandelijk vermogen die de puberteit hebben bereikt. Er zijn daarnaast zes andere voorwaarden die het vrijdaggebed verplicht maken.

De voorwaarden op grond waarvan het jum‘a-gebed fardh is voor iemand:

1. Hij behoort een man te zijn, vrouwen zijn vrijgesteld voor het jum‘a-gebed.
2. Hij moet in vrijheid verkeren.
3. Hij dient ingezetene te zijn; reizigers zijn vrijgesteld.
4. Hij dient gezond te zijn.
5. Hij behoort niet blind te zijn.
6. De voeten van een persoon moeten gezond zijn; hij hoort de kracht te hebben om te kunnen lopen.

Voor alle anderen is het jum‘a-gebed geen *fardh*. Degenen die vrijgesteld zijn en toch het jum‘a-gebed verrichten, hoeven het middaggebed (*zuhr*) niet te verrichten.

Er zijn zes eisen waaraan voldaan moet worden voor een geldig jum‘a-gebed:

3 Al-Nawawi, Riyādh as-Sālihīn, vol. 2, blz. 440.

De voorwaarden die het jum'a-gebed geldig maken zijn:

1. Het *jum'a*-gebed moet binnen het tijdvak van het middaggebed worden verricht.
2. De *khutbah* hoort vóór het *fardh*-gebed voorgedragen te worden.
3. De locatie van het *jum'a*-gebed hoort voor iedereen toegankelijk te zijn.
4. Naast de imam moeten er op zijn minst drie mannelijke deelnemers zijn.
5. De imam die het *jum'a*-gebed gaat leiden, dient officieel toegewezen te zijn daartoe of aangewezen te worden door een bevoegd persoon.
6. De locatie van het *jum'a*-gebed dient in een stad te liggen of in een plaats die kenmerken van een stad heeft.

DE MANIER WAAROP HET VRIJDAGGEBED WORDT VERRICHT

Na de *azān* begin je met het verrichten van vier *raka'ah soenna*. De intentie is als volgt: “Ik neem me voor om de eerste *soenna* van het *jum'a*-gebed te verrichten omwille van Allah”.

Deze *soenna* wordt op dezelfde wijze verricht als de *soenna* van het *zuhr*-gebed. Na de *soenna* volgt er een korte *azān*; de imam betreedt de *minbar* om de *khutbah* voor te dragen. Na de *khutbah* wordt de *iqāmah* verricht en vervolgens wordt er gezamenlijk de twee *raka'ah fardh* verricht. De intentie luidt dan: “Ik neem me voor om de *fardh* van het *jum'a*-gebed te verrichten omwille van Allah, ik volg de imam”.

Na de *fardh* worden de laatste vier *raka'ah soenna* verricht. Deze *soenna* wordt op dezelfde wijze verricht als de eerste *soenna* van het *jum'a*-gebed. De intentie is als volgt: “Ik neem me voor om de laatste *soenna* van het *jum'a*-gebed te verrichten omwille van Allah”.

Hierna kan eventueel vier *raka'ah zuhr al-ākhir* (“het laatste middaggebed”) en twee *raka'ah soenna* verricht worden.

De intentie voor de *zuhr al-ākhir* is als volgt: “Ik neem me voor om het laatste *zuhr*-gebed te verrichten die ik nog niet heb kunnen verrichten,

omwille van Allah”. Dit gebed wordt op dezelfde wijze verricht als de *fardh* van het *zuhr*-gebed. Het is echter wel zeer aanbevolen om in dit gebed een *soera* te lezen na elke *al-Fātiha*.

De intentie voor het laatste optionele *soenna*-gebed is als volgt: “Ik neem me voor om het *soenna*-gebed van dit moment te verrichten omwille van Allah”. Dit gebed wordt op dezelfde wijze verricht als de *soenna* van het ochtendgebed.

DE ‘IED-GEBEDEN

Een islamitische feestdag is een dag van vreugde. De ‘*ied*-gebeden die gezamenlijk worden verricht, vormen een prachtig teken van eenheid en saamhorigheid. Deze feestdagen zijn belangrijke dagen voor moslims, die moslims bij elkaar brengen, wrok tegen elkaar uit de weg ruimen en het gevoel van broederschap doen versterken. Kortom, de ‘*ied* is bij Allah een belangrijke feestdag voor gelovigen.

Moslims hebben twee religieuze feestdagen per jaar:

1. Het ramadanfeest.
2. Het offerfeest.

Het is *wājib* om de ‘*ied*-gebeden te verrichten door degenen voor wie het *jum’a*-gebed *fardh* is. Het ‘*ied*-gebed bestaat uit twee *raka’ah* en wordt gezamenlijk verricht. Bij de ‘*ied*-gebeden wordt er geen *azān* of *iqāmah* gelezen. Wel wordt er ná het ‘*ied*-gebed *khutbah* voorgedragen. De *khutbah* van het *jum’a*-gebed is *fardh* en wordt *vóór het gebed voorgedragen*; de *khutbah* van het ‘*ied*-gebed is een *soenna*.

In tegenstelling tot andere gebeden, wordt er bij ‘*ied*-gebeden in beide *raka’ah* drie keer *tabkīr* verricht.

DE MANIER WAAROP DE 'IED-GEBEDEN VERRICHT WORDEN

Het ramadanfeest:

Eerste raka'ah:

- 1) De *jamā'ah* (de volgers van de imam) dienen strak in rechte rijen opgesteld te zijn. De intentie is als volgt: "Ik neem me voor om het 'ied-gebed van het ramadanfeest te verrichten omwille van Allah, ik volg de imam".
- 2) De imam verricht de *takbīratu'l-ibrām* met "*Allāhu akbar*". De *jamā'ah* volgt de imam hiermee en leggen ze vervolgens hun handen op elkaar en plaatsen ze deze onder de navel.
- 3) De imam en de *jamā'ah* lezen *subhānaka* in stilte. Hierna wordt er drie keer *takbīr* verricht. De manier waarop dit wordt gedaan is als volgt:

Eerste takbīr:

De imam zegt hardop "*Allāhu akbar*" hardop en de *jamā'ah* volgt de imam door in stilte "*Allāhu akbar*" te zeggen. Je doet de *takbīr* net als bij de *takbīratu'l-ibrām*. Je heft je handen omhoog en vervolgens worden de handen naar beneden gehaald, de handen laat je los hangen aan je zij. Hier wacht je voor een korte tijd.

Tweede takbīr:

De imam zegt voor de tweede keer "*Allāhu akbar*" en de handen worden weer omhoog geheven tot aan je oorlellen. Vervolgens worden de handen weer naar beneden gehaald. Hier wacht je weer gedurende een korte tijd.

Derde takbīr:

De imam zegt nogmaals "*Allāhu akbar*" en de handen worden opnieuw omhoog geheven. Vervolgens worden de handen weer naar beneden gebracht en op elkaar gelegd onder de navel.

4) Hierna leest de imam *isti'aza* en *basmala* in stilte. Daarna leest hij soera *al-Fātiha* hardop en een andere soera uit de Koran. De *jamā'ah* leest niets en luistert naar de imam.

5) De *rukū'* en *sujūd* worden zoals gebruikelijk verricht en begint de tweede *rakā'ah*. De handen worden weer onder de navel geplaatst.

Tweede rakā'ah:

6) De imam leest in stilte *basmala* en hardop soera *al-Fātiha* en een andere soera uit de Koran. Daarna wordt er drie keer *takbīr* verricht zoals bij de eerste *rakā'ah*. Daarna wordt de vierde *takbīr* verricht, waarna de *rukū'* en *sujūd* verricht worden, en volgt de *tashahhud*.

7) Tijdens de *tashahhud* worden de *tahiyāt*, *Allāhumma salli*, *Allāhumma bārik*, *rabbānā* en *rabbānaghfirli* gelezen. Vervolgens wordt de vredesgroet verricht en wordt de *khutbah* voorgedragen.

Het offerfeest:

1) De intentie is als volgt: “Ik neem me voor om het ‘*ied*-gebed van het offerfeest te verrichten omwille van Allah, ik volg de imam”.

2) De imam verricht de *takbīratu'l-ihram* met “*Allāhu akbar*” en de *jamā'ah* volgt de imam hiermee. Vervolgens komende handen op elkaar en worden onder de navel geplaatst.

Het gebed van het offerfeest wordt op dezelfde wijze verricht als dat van het ramadanfeest. Na het gebed wordt de *khutbah* voorgedragen.

DE TAKBĪR-AL TASHRĪQ

De *takbīr-al tashrīq* is een noodzakelijk te verrichten *takbīr* na elk *fardh*-gebed, beginnend na *fajr* op *yawmul-'arafah* (één dag voor het offerfeest), en eindigend na het *'asr*-gebed van de vierde dag van het offerfeest. In totaal moet de *takbīr-al tashrīq* 23 keer gelezen worden.

Het is *wājib* om deze *takbīr* op te zeggen, die luidt: “*Allāhu akbar, Allāhu akbar, lā ilāha illallāhu wallāhu akbar, Allāhu akbar wa lillāhi'l-hamd*”.

Deze *takbīr* kan zowel individueel als gezamenlijk worden uitgesproken. Het is *wājib* voor mannen, vrouwen, ingezetenen en reizigers om deze *takbīr* op te zeggen.

De *takbīr-al tashrīq* moet ook gelezen worden als iemand zijn gebeden heeft gemist en deze op dezelfde dag inhaalt. Indien een gemist gebed op een andere dag wordt inhaalt, dan vervalt de noodzaak om *takbīr-al tashrīq* te lezen.

Aanbevolen gewoontes tijdens de feestdagen:

1. Met de feestdagen dienen we vroeg op te staan en ons te reinigen. We moeten onze tanden goed poetsen en onze allermooiste kleding aantrekken.
2. We dienen met lekkere geuren op naar de moskee te gaan. We behoren te glimlachen naar de mensen die we tegenkomen en hen te verblijden. Ook dienen we de armen te helpen en te verblijden.
3. We dienen onze moslimbroeders te feliciteren en onze ouderen te bezoeken.
4. We behoren *sadaqa* te schenken aan overledenen. We dienen hun graven te bezoeken en Koran te reciteren en smeekbedes te verrichten ter nagedachtenis.
5. We behoren de wrok tegen elkaar te vergeten en ruzies tussen moslims te beslechten.
6. We dienen onze kinderen blij te maken door hen cadeautjes te geven.

Dit zijn de belangrijkste aanbevolen activiteiten tijdens de feestdagen.

HET TARĀWĪH-GEBED

Het *tarāwīh*-gebed wordt in de maand ramadan verricht, bestaat uit twintig *raka'ah* en is *soenna mu'akkadah* voor mannen en vrouwen. Voor reizigers en degenen die niet kunnen vasten door ziekte is dit gebed ook een *soenna*. Het is *soenna* om het *tarāwīh*-gebed gezamenlijk in de moskee te verrichten. De *hasanāt* (beloningen) zijn enorm als het *tarāwīh*-gebed in de moskee wordt verricht, maar het mag ook thuis.

Gezamenlijk in de moskee bidden is echter deugdvoller. De profeet Mohammed (vrede zij met hem) heeft het volgende gezegd over *tarāwīh*:

*“Degene die de nachten van de maand Ramadan met aanbiddingen (tarāwīh) doorbrengt vanwege het geloof in de deugden en beloningen ervan, hem zullen al zijn zondes vergeven worden.”*⁴

De manier waarop het tarāwīh-gebed wordt verricht:

Het *tarāwīh*-gebed wordt **ná** het nachtgebed (*ishā*) verricht gedurende de ramadan. Het is niet toegestaan om het *tarāwīh*-gebed **vóór** het nachtgebed te verrichten. Het *witr*-gebed wordt na het *tarāwīh*-gebed verricht. Het *witr*-gebed mag ook **vóór** het *tarāwīh*-gebed worden verricht.

Het *tarāwīh*-gebed wordt in etappes van twee *raka’ah* verricht. Het mag ook in etappes van vier *raka’ah*. Beide is toegestaan, zolang je op een totaal uitkomt van twintig *raka’ah*.

De manier waarop het gezamenlijk in sets van twee raka’ah wordt verricht:

Het *tarāwīh*-gebed begint nadat de *fardh* en de laatste *soenna* van het nachtgebed zijn verricht.

De imam die het gebed gaat leiden, doet zijn intentie: “Ik neem me voor om het *tarāwīh*-gebed te verrichten omwille van Allah, ik leid het gebed voor degenen die mij volgen”. De *takbīratu’l-ibrām* wordt vervolgens verricht.

De volgers (*jamā’ah*) verrichten ook hun intentie: “Ik neem me voor om het *tarāwīh*-gebed te verrichten omwille van Allah, ik volg de imam”. De volgers verrichten net als de imam de *takbīratu’l-ibrām* en plaatsen hun handen op elkaar.

Hierna lezen de imam en de *jamā’ah* de *sanā’a* in stilte. De volgers lezen na *subhānaka* niets. Vervolgens leest de imam *isti’aza* en *basmala* in stilte en leest hij hardop soera *al-Fātiha* en een soera uit de Koran. De

4 Al-Nawawi, Riyādh as-Sālihīn, vol. 2, blz. 467.

rukū' en *sujūd* worden verricht en staan de imam en de volgers op voor de tweede *raka'ah*.

De imam leest *basmala* in stilte en leest hardop soera *al-Fātiha* en een soera uit de Koran. Na het uitvoeren van de *rukū'* en *sujūd* blijven de imam en de volgers zitten voor de *tashahhud*.

Tijdens de zitting worden *tahiyāt*, *Allāhumma salli*, *Allāhumma bārik*, *rabbānā* en *rabbānaghfirli* gelezen. Daarna volgt de vredesgroet. Zo wordt een gebed van twee *raka'ah* volbracht.

Deze twee *raka'ah* wordt tien keer herhaald zodat de twintig *raka'ah* wordt behaald. Daarna wordt gezamenlijk het *witr*-gebed verricht.

De manier waarop het individueel in sets van twee raka'ah wordt verricht:

De intentie is als volgt: "Ik neem me voor om het *tarāwīh*-gebed te verrichten omwille van Allah". Het *tarāwīh*-gebed wordt op dezelfde wijze verricht als de *soenna* van het ochtendgebed.

In tien sets wordt de *tarāwīh* volbracht. Na het *tarāwīh*-gebed verricht je het *witr*-gebed.

De manier waarop het gezamenlijk in sets van vier raka'ah wordt verricht:

De imam verricht de intentie zoals zojuist is beschreven. De *takbīratu'l-ibrām* wordt verricht en de handen worden op elkaar geplaatst. Hierna lezen de imam en de *jamā'ah* in stilte de *sanā'a*. De *jamā'ah* leest daarna niets. Vervolgens leest de imam *isti'aza* en *basmala* in stilte en leest hardop soera *al-Fātiha* en een soera uit de Koran. De *rukū'* en *sujūd* worden verricht en daarna staan de imam en de *jamā'ah* op voor de tweede *raka'ah*.

De imam leest *basmala* in stilte en leest hardop soera *al-Fātiha* en een soera uit de Koran. Na het uitvoeren van de *rukū'* en *sujūd* blijven de imam en de *jamā'ah* zitten voor de *tashahhud*. Tijdens de zitting worden de *tahiyāt*, *Allāhumma salli* en *Allāhumma bārik* gelezen. Vervolgens staan de imam en *jamā'ah* op voor de derde *raka'ah*.

Hier lezen de imam en de volgers in stilte de *sanā'a*. De volgers lezen daarna niets. Vervolgens leest de imam in stilte *isti'āza* en *basmala* en leest hij hardop soera *al-Fātiha* en een soera uit de Koran. De *rukū'* en *sujūd* worden verricht en daarna staan de imam en de *jamā'ah* op voor de vierde *rakā'ah*.

De imam leest weer in stilte *basmala* en hardop soera *al-Fātiha* en een soera uit de Koran. Na het uitvoeren van de *rukū'* en *sujūd* blijven de imam en de *jamā'ah* zitten voor de laatste *tashahhud*.

Tijdens de zitting worden *tahiyāt*, *Allāhumma salli*, *Allāhumma bārik*, *rabbānā* en *rabbānaghfirli* gelezen. Met de vredesgroet eindigt een set van vier *rakā'ah*.

Deze vier *rakā'ah* wordt vijf keer herhaald zodat met een totaal van 20 *rakā'ah* de *tarāwīh* wordt voltooid.

Daarna wordt gezamenlijk het *witr*-gebed verricht.

De manier waarop het individueel in sets van vier rakā'ah wordt verricht:

De intentie is als volgt: "Ik neem me voor om het *tarāwīh*-gebed te verrichten omwille van Allah". Het *tarāwīh*-gebed wordt op dezelfde wijze verricht als de *soenna* van het namiddaggebed. Het enige verschil is de intentie. Je blijft het gebed in vier *rakā'ah* uitvoeren totdat het *tarāwīh*-gebed in twintig *rakā'ah* is afgerond. Daarna verricht je het *witr*-gebed.

HET GEBED ZITTEND OF MET GEBAREN VERRICHTEN

De islam staat voor gemak, niet voor ongemak. De aanbiddingen worden verricht naargelang de kracht van de mens. Degenen die het gebed niet staand kunnen verrichten, mogen het zittend verrichten.

In dergelijke omstandigheden dienen de handelingen die staand verricht moeten worden, op zittende wijze verricht worden. Hij buigt dan in zittende positie naar voren om de *rukū'* te verrichten. Na de *rukū'* wordt de *sujūd* verricht. Zo wordt het gebed voortgezet.

Iemand kan het gebed ook met gebaren uitvoeren als hij niet genoeg kracht heeft om de *sajda* op gebruikelijke wijze te kunnen uitvoeren.

In dat geval dient hij bij de *rukū'* zijn voorhoofd licht voorover te buigen. Om de *sajda* te verrichten buigt hij zijn voorhoofd iets meer voorover dan bij de *rukū'*. Het gebed is niet geldig wanneer hij tijdens het verrichten van de *sajda* zijn voorhoofd niet verder voorover buigt dan bij de *rukū'*.

Iemand met een dusdanige handicap die ook niet op zittende wijze kan bidden, mag liggen op de manier waarop hij wil en mag het gebed met gebaren verrichten. Op deze manier is dan alsnog voldaan aan de verplichting van het gebed.

HET GEBED VAN DE REIZIGER (SAFARĪ)

Degene die vanuit zijn stad of dorp een afstand aflegt die gelijk is aan een afstand die in 18 uur afgelegd kan worden met een gemiddelde loopsnelheid (dit is zo'n 90 kilometer), wordt een reiziger ofwel *safarī* genoemd. Gedurende zo'n reis is hij dus *safarī* en als zijn intentie ten tijde van zijn vertrek is om korter dan vijftien dagen te verblijven op de plek van aankomst, dan is hij ook gedurende dit verblijf een *safarī*. Hij wordt niet als een reiziger beschouwd wanneer hij de intentie heeft om langer dan 15 dagen te verblijven op de plek van aankomst.

Binnen de islam zijn er een aantal verlichtingen toegekend aan reizigers. Dat zijn de volgende. We zullen deze hieronder behandelen.

Een reiziger dient een *fardh*-gebed dat normaliter uit vier *raka'ah* bestaat, in te korten tot twee *raka'ah*. Dit is een *wājib*, dus een noodzaak. Het gaat hier om de *fardh* van *zuhr*, *'asr* en *'ishā*. De *fardh* van *fajr* en *maghrib* en *witr* worden volledig verricht. Als de reiziger tijd heeft, mag hij de *soenna*-gebeden verrichten; dit is optioneel, maar deze worden echter niet ingekort.

Indien de reiziger deelneemt aan een gezamenlijk *fardh*-gebed dat uit vier *raka'ah* bestaat dat wordt geleid door een imam die geen reiziger is, dient de reiziger in alle vier *raka'ah* te participeren. Een reiziger die zelf het gebed leidt, dient bij een *fardh* van vier *raka'ah* het gebed na twee *raka'ah* te beëindigen. Degenen die achter hem bidden die geen reiziger zijn, staan na de tweede *raka'ah* op om hun gebed individueel te completeren tot vier *raka'ah*.

Iemand die tijdens de *safar* een gebed van vier *raka'ah* heeft gemist, dient dit gebed ook bij het inhalen als twee *raka'ah* te verrichten. Verder is de tijdsduur van de geldigheid van leren sokken voor een *safarī* niet 24, maar zelfs 72 uur.

Indien de reis van een reiziger samenvalt met de ramadan, mag hij vasten, maar verplicht is het niet; hij mag zijn vasten ook later inhalen wanneer hij terug is van zijn reis. Het is wel beter om te vasten als hij dat aankan. Voor een reiziger zijn de vrijdag- en *'ied*-gebeden ook niet verplicht. Het gebed is wel geldig indien hij het toch verricht. Hij behoort wel het middaggebed te verrichten wanneer hij niet deelneemt aan het *jum'a*-gebed.

Verder vervalt voor de reiziger de noodzaak om een dier te offeren tijdens het offerfeest; de *wājib*-status vervalt daar dus mee. Toegestaan is het dan overigens wel, waar de reiziger voor beloond zal worden door Allah.

Dit is een verlichting die onze religie aan reizigers biedt, er wordt veel rekening gehouden met de moeilijke omstandigheden voor reizigers.

HET GEMISTE GEBED INHALEN

Het opzettelijk niet binnen de vastgestelde tijd verrichten van het gebed is een zeer grote zonde en dient vermeden te worden. Indien dit gebed niet binnen de vastgestelde tijd is verricht, wordt dat *qadhā* genoemd. Naast het inhalen van dit gebed, dient er voor deze grove nalatigheid ook om vergiffenis te worden gevraagd aan Allah.

De gemiste *fardh* van de vijf dagelijkse gebeden en het *witr*-gebed moeten worden ingehaald. Gemiste *soenna*-gebeden worden nooit ingehaald. Alleen indien men de *fajr* heeft gemist en dit gebed vóór *zawal* wordt verricht, dan dienen zowel de *soenna* als de *fardh* van het ochtendgebed te worden verricht. Er is geen specifieke tijd waarop gemiste gebeden ingehaald kunnen worden. Het gemiste gebed kan dag en nacht worden verricht. Het gebed kan alleen op sommige momenten van de dag niet worden verricht, zoals ook in het vorige hoofdstuk is behandeld; deze *karāhat*-tijden zijn:

1. De tijd wanneer de zon opkomt.

2. De tijd wanneer de zon op zijn hoogst is.
3. De tijd wanneer de zon ondergaat.

Een persoon die het gemiste gebed wil inhalen maar niet weet van welk specifiek moment hij het gebed inhaalt, verricht zijn intentie als volgt: “Ik neem me voor om mijn laatst gemiste *fardh* van het ochtendgebed te verrichten omwille van Allah”. De intentie voor het eventueel gemiste middaggebed, namiddaggebed, avondgebed en nachtgebed worden op dezelfde wijze verricht.

SAJDA VAN TILĀWAT

De *sajda* van *tilāwat* is het respect dat aan Allah wordt getoond. Er zijn veertien soera's in de Koran die een vers bevatten waarvoor de *sajda* van *tilāwat* is vereist. Het is *wājib* om de *sajda* van *tilāwat* uit te voeren voor degenen die dit hebben gelezen of aangehoord.

De *sajda* van *tilāwat* dient ook te worden uitgevoerd wanneer dit tijdens het gebed wordt gelezen. Degenen die tijdens het gebed een *sajda*-vers hebben gelezen en nog verder willen lezen, behoren de *sajda* van *tilāwat* uit te voeren en vervolgens op te staan om verder te gaan met de koranrecitatie.

Als je besluit om niet verder te reciteren na het *sajda*-vers, mag je nog maximaal drie verzen na het *sajda*-vers reciteren, daarna moet je de *rukū'* en *sujūd* uitvoeren. Met het verrichten van de *sujūd* heb je dan tegelijk ook voldaan aan de *sajda* van *tilāwat*, en hoeft er geen aparte *sajda* te worden uitgevoerd.

Indien iemand die niet deelneemt aan het gebed een *sajda*-vers aanhoort van een biddende, dient ook hij de *sajda* van *tilāwat* te verrichten. Andersom geldt ook; iemand die tijdens zijn gebed een *sajda*-vers aanhoort van iemand die niet deelneemt aan het gebed, dient na zijn gebed de *sajda* van *tilāwat* te verrichten.

Iemand die tijdens het gebed een *sajda*-vers leest, dient de *sajda* tijdens het gebed te verrichten. Dit kan niet na het gebed. De imam die tijdens het gebed een *sajda*-vers leest, dient samen met de *jama'ah* de *sajda* te verrichten. De *sajda* van *tilāwat* is *wājib* voor degenen die *mukallaf*

(religieus aansprakelijk) zijn om het gebed te verrichten. De *sajda* van *tilāwat* is niet *wājib* voor vrouwen die in hun menstruatieperiode bevinden.

De manier waarop de sajda van tilāwah buiten het gebed wordt verricht:

Je behoort *wudhu* te hebben en in de richting van de *qibla* te staan. Verricht de intentie om de *sajda* van *tilāwat* omwille van Allah te verrichten. Hef de handen niet omhoog, maar zeg *Allāhu akbar* en kniel rechtstreeks naar de *sajda*. Hier zeg je drie keer *subhāna rabbiya'l a'lā*. Zeg *Allāhu akbar* en sta vervolgens op. Het is *mustahab* om tijdens het opstaan *ghufrānaka rabbanā wa ilayka'l masīr* te zeggen. Dit is een gedeelte van vers 285 van soera *al-Baqarah*. De *sajda* wordt één keer uitgevoerd en er is geen vredesgroet na de *sajda*.

De veertien soera's in de Koran die sajda-verzen bevatten, zijn de volgende:

1. Soera al-A'rāf (vers 206)	8. Soera al-Naml (vers 25)
2. Soera al-Ra'd (vers 15)	9. Soera al-Sajda (vers 15)
3. Soera al-Nahl (vers 48)	10 Soera Sād (vers 24)
4. Soera al-Isrā (vers 107)	11. Soera Fussilat (vers 37)
5. Soera Maryam (vers 58)	12. Soera al-Najm (vers 62)
6. Soera al-Hadj (vers 18)	13. Soera al-Inshiqāq (vers 21)
7. Soera al-Furqān (vers 60)	14. Soera al-'Alaq (vers 19)

HET BEGRAFENISGEBED

Deelname aan het begrafenisgebed (*salātu'l janāza*) is *fardh kifāya*. Het is als het ware een smeekbede voor de overledene. Door deelname volbreng je de laatste taak door Allah te vragen om de zondes en de fouten van de overledene te vergeven.

Voor het verrichten van het begrafenisgebed van de overledene dient aan zes voorwaarden voldaan te worden. Deze zijn:

1. De dode behoort een moslim te zijn.

2. De overledene dient rein (gewassen) te zijn. Hij behoort in een schone doodskleed gewikkeld te zijn.
3. De doodskest dient zich voor de *jamā'ah* te bevinden.
4. Het lichaam van de overledene dient volledig of voor meer dan de helft aanwezig te zijn, of het hoofd en de helft van het lichaam dienen voor het begrafenisgebed aanwezig te zijn.
5. Het begrafenisgebed behoort staand te worden verricht. Dit geldt niet voor degenen met een geldig excuus.
6. De grafkist van de overledene behoort liggend aanwezig te zijn. De grafkist mag zich niet op een dier of op de schouders van een mens bevinden.

Degenen die het begrafenisgebed hebben verricht, hebben voldaan aan de *fardh kifāya*. Degenen die het begrafenisgebed niet hebben verricht, zijn verder niet aansprakelijk, aangezien andere moslims het begrafenisgebed al hebben verricht. Het is niet verplicht om het begrafenisgebed met de *jamā'ah* uit te voeren. Aan de *fardh* van het begrafenisgebed is ook voldaan wanneer één man of vrouw het begrafenisgebed heeft verricht. Handelingen die de vijf dagelijkse gebeden doen verbreken, verbreken ook het begrafenisgebed. Het *janāza*-gebed kan altijd worden verricht, behalve op de drie tijdstippen waarop het *makrūh* is om te bidden.

De fardh voor een geldig janāza-gebed zijn:

1. Het verrichten van vier keer *takbīr*.
2. Het staand verrichten van het gebed (*qiyām*).

Het is *wājib* om aan het eind van het begrafenisgebed de vredesgroet te verrichten. Het begrafenisgebed kent geen *rukū'* of *sujūd*.

De soenna van het janāza-gebed:

1. Het op de borsthoogte van de dode staan door de imam die het gebed leidt.
2. Het reciteren van de *sanā'a* (*subhānaka*) na de eerste *takbīr*.

3. Het reciteren van *Allāhumma salli* en *Allāhumma bārik* na de tweede *takbīr*.
4. Het verrichten van de smeekbede na de derde *takbīr*.

DE MANIER WAAROP HET BEGRAFENISGEBED WORDT VERRICHT

De overledene dient gewassen (rein) te zijn en in een schoon doodskleed gewikkeld te zijn. Vervolgens wordt de grafkist geplaatst op de *musallā*, de plek waar het begrafenisgebed verricht gaat worden. De grafkist bevindt zich voor de *jamā'ah*. De imam bevindt zich op borsthoogte van de dode. De *jamā'ah* bevinden zich met nette rijen in een staande positie en wenden zich naar de *qibla*. Het is *mustahab* als de *jamā'ah* zich over drie rijen verspreidt.

In de intentie voor het begrafenisgebed, dient het geslacht van de dode vermeld te worden. De intentie van de imam die het gebed gaat leiden luidt: “Ik neem me voor om het *janāza*-gebed en de *du'ā* voor deze man te verrichten omwille van Allah.”

Indien de overledene een vrouw is, zeg je “*du'ā* voor deze vrouw”, bij een jongen “*du'ā* voor deze jongen”, bij een meisje “*du'ā* voor dit meisje”. De intentie wordt dus hierop aangepast.

De deelnemers verrichten hun intentie als volgt: “Ik neem me voor om het *janāza*-gebed en de *du'ā* voor deze man te verrichten omwille van Allah, ik volg de imam.” Bij een vrouw, jongen of meisje wordt de intentie hierop aangepast.

Als je niet weet wat het geslacht is van de overledene, is je intentie als volgt: “Ik neem me voor om het *janāza*-gebed en de *du'ā* voor deze overledene te verrichten omwille van Allah, ik volg de imam.”

De imam zegt hardop “*Allāhu akbar*” en de *jamā'ah* volgen de imam door in stilte “*Allāhu akbar*” te zeggen. Je doet de *takbīr* zoals bij de *takbīratu'l-ibrām*. Je heft je handen omhoog en vervolgens plaats je de handen op elkaar.

Vervolgens leest iedereen in stilte de *sanā'a* (*subhānaka*). Hierbij wordt ook het gedeelte “*wa jalla sanāuk*” gelezen.

Bij de tweede *takbīr* zegt de imam hardop “*Allāhu akbar*” en de *jamā’ah* volgen door in stilte “*Allāhu akbar*” te zeggen. De handen worden niet geheven. De imam en de *jamā’ah* lezen in stilte *Allāhumma salli* en *Allāhumma bārik*.

Bij de derde *takbīr* zegt de imam hardop “*Allāhu akbar*” en de *jamā’ah* volgen door in stilte “*Allāhu akbar*” te zeggen. Daarna wordt de *janāza*-smeekbede gelezen. Degenen die de *janāza*-smeekbede niet kennen, kunnen daarvoor in plaats de *qunūt du’ā* lezen. Degenen die deze *du’ā* niet kennen, kunnen daarvoor in de plaats “*Rabbanā ātinā fi’d-dunyā hasanatan wa fi’l-ākhirati hasanatan wa qinā ‘azāba’n-nār*” lezen.

Bij de vierde *takbīr* zegt de imam hardop “*Allāhu akbar*” en wordt er naar rechts en naar links gegroet, bij beide zeg je “*assalāmu ‘alaykum wa rahmatullāh*”. Hiermee is het *janāza*-gebed voltooid.

De smeekbedes die na de derde takbīr worden gelezen:

De standaard *du’ā* die voor elke overledene hetzelfde is:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا وَعَاثِبِنَا وَذَكَرْنَا وَأُنْثَانَ وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا

اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَاحْيِهِ عَلَى الْإِسْلَامِ وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ

Uitspraak: “*Allāhummaghfir lihayyinā wa mayyitinā, wa shāhidinā wa ghāibinā, wa zakarinā wa unsānā, wa saghīrinā wa kabīrinā. Allāhumma man ahyaytahū minnā fa ahyihī ala’l-islām, wa man tawaffaytahū minnā fa tawaffahū ‘ala’l-īmān.*”

Betekenis: “*O Heer, vergeef onze levenden en onze doden, degenen die zich hier bevinden en degenen zich hier niet bevinden, onze mannen en vrouwen, onze kinderen en ouderen. O Allah! Schep de generatie die vanuit ons zal voortkomen mét de islam. Laat degenen uit ons die sterven, mét īmān sterven.*”

Deze smeebede gaat verder, het vervolg is afhankelijk van de overledene:

1. Je leest de volgende smeebede als de overledene een man is:

وُخِصَّ هَذَا الْمَيِّتَ بِالرُّوحِ وَالرَّاحَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالرِّضْوَانِ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ
مُحْسِنًا فَزِدْ فِي إِحْسَانِهِ وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ وَلَقَّهِ الْأَمْنَ وَالْبُشْرَى وَالْكَرَامَةَ
وَالزُّلْفَى بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

Uitspraak: “*Wa ghussa hāza’l-mayyita bi’r-rawhi wa’r-rāhati wa’l-maghfirati wa’r-ridhwān. Allāhumma in kāna muhsinan fazid fi ihsānihī wa in kāna musī-an fatajāwaz ‘anhū wa laqqihī’l amna wa’l-bushrā wa’l-karāmata wa’z-zulfā bi rahmatika yā arhamar-rāhimīn.*”

Betekenis: “*O mijn Heer! Schenk deze dode het eeuwige schone leven en oneindige barmhartigheid. Schenk deze dode vergeving van zijn zondes en een leven in het paradijs.*

O Allah! Beloon de dode rijkelijk als hij goede daden heeft verricht. Geef de bestraffing van deze dode op als hij slechtheden heeft begaan! Vergeef zijn zondes.

Geef de dode zekerheid omtrent zijn angsten. Verblijd hem met uw gunsten. Schenk hem de eer van het hiernamaals en verhef zijn rang.

O Allah, de barmhartigste van de barmhartigen.”

2. Je leest de volgende smeebede als de overledene een vrouw is:

وُخِصَّ هَذِهِ الْمَيِّتَةَ بِالرُّوحِ وَالرَّاحَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالرِّضْوَانِ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ مُحْسِنَةً
فَزِدْ فِي إِحْسَانِهَا وَإِنْ كَانَتْ مُسِيئَةً فَتَجَاوَزْ عَنْهَا وَلَقَّهَا الْأَمْنَ وَالْبُشْرَى وَالْكَرَامَةَ
وَالزُّلْفَى بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

Uitspraak: “*Wa ghussa hāzihī’l-mayyitata bi’r-rawhi wa’r-rāhati wa’l-maghfirati wa’r-ridhwān. Allāhumma in kānat muhsinatān fazid fi ihsānihā wa in kānat musī-atan fatajāwaz ‘anhā wa laqqihā’l amna wa’l-bushrā wa’l-karāmata wa’z-zulfā bi rahmatika yā arhamar-rāhimīn.*”

Betekenis: *“O mijn Heer! Schenk deze dode het eeuwige schone leven en oneindige barmhartigheid. Schenk deze dode vergeving van haar zondes en een leven in het paradijs.*

O Allah! Beloon de dode rijkelijk als zij goede daden heeft verricht. Geef de bestraffing van deze dode op als zij slechtheden heeft begaan! Vergeef haar zondes.

Geef de dode zekerheid omtrent haar angsten. Verblijd haar met uw gunsten. Schenk haar de eer van het hiernamaals en verhef haar rang.

O Allah, de barmhartigste van de barmhartigen.”

3. Je leest de volgende smeekbede als de overledene een jongen is:

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطًا وَاجْعَلْهُ لَنَا أَجْرًا وَذُخْرًا وَجْعَلْهُ لَنَا شَافِعًا وَمُشَفَّعًا

Uitspraak: *“Allāhummaj’alhu lanā faratan waj’alhu lanā ajran wa zukhran waj’alhu lanā shafi’an wa mushaffū-‘a.”*

Betekenis: *“O Allah! Laat dit kind ons in het paradijs onthalen en maak hem tot een geschenk van het hiernamaals.*

O Allah! Maak dit kind tot een bemiddelaar voor ons en aanvaard zijn bemiddeling.”

4. Je leest de volgende smeekbede als de overledene een meisje is:

اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا لَنَا فَرَطًا وَاجْعَلْهَا لَنَا أَجْرًا وَذُخْرًا وَجْعَلْهَا لَنَا شَافِعَةً وَمُشَفَّعَةً

Uitspraak: *“Allāhummaj’alhā lanā faratan waj’alhā lanā ajran wa zukhran waj’alhā lanā shafi’atan wa mushaffū-‘ah.”*

Betekenis: *“O Allah! Laat dit kind ons in het paradijs onthalen en maak haar tot een geschenk van het hiernamaals.*

O Allah! Maak dit kind tot een bemiddelaar voor ons en aanvaard haar bemiddeling.”

Degenen die het begrafenisgebed niet kennen, lezen het volgende vers, met als intentie om het als *du’ā* te doen gelden:

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Uitspraak: “*Rabbanā ātinā fi’l-dunyā hasanatan wa fi’l-ākhirati hasanatan wa qinā ‘azāba’n-nār.*”

Betekenis: “Onze Heer, geef ons in de wereld het goede en in het hiernamaals het goede en bescherm ons tegen de bestraffing van de hel.”

VRAGEN

1. Wat betekent de *sajda as-sahw* en wanneer wordt deze verricht?
2. Leg uit wat de deugden zijn van het gezamenlijk verrichte gebed.
3. Waar moeten we op letten als we in de moskee zijn?
4. Leg uit welke gedeeltes een moskee bestaat.
5. Leg uit hoe je het gebed verricht als je achter de imam bidt.
6. Voor wie is deelname aan het vrijdaggebed (*jum‘a*-gebed) verplicht?
7. Hoeveel *raka‘ah* telt het vrijdaggebed?
8. Voor wie is het ‘*ied*-gebed een *wājib*?
9. Wat is het verschil tussen ‘*ied*-gebeden en andere gebeden?
10. Leg uit wat de *takbīr-al tashrīq* inhoudt.
11. Leg uit wat goede gewoontes zijn tijdens de feestdagen.
12. Beschrijf de deugden van het *tarāwīh*-gebed.
13. Hoe wordt het *tarāwīh*-gebed verricht?
14. Hoe verricht je het gebed zittend of met gebaren?
15. Wanneer word je reiziger genoemd? Hoe verricht je dan je gebeden?
16. Wat betekent *qadhā* en hoe verricht je deze?
17. Wat betekent de *sajda* van *tilāwat*? Hoe wordt deze verricht?
18. Voor welke personen kan het begrafenisgebed worden uitgevoerd?
19. Hoe luidt de intentie voor het *janāza*-gebed? Hoe wordt het begrafenisgebed verricht?

HOOFDSTUK VI VASTEN

Onderwerpen:

- *Het belang en de voordelen van vasten*
- *Voor wie is het vasten verplicht?*
- *De deugden van saḥūr en iftār, de iftār du'ā*
- *Hoe en wanneer wordt de intentie voor het vasten verricht?*
- *Vormen van vasten*
- *Omstandigheden die het toelaten om het vasten op een ander moment in te halen en fidyah*
- *De bepaling omtrent het nalaten van het vasten*
- *Handelingen die het vasten doen verbreken en ingehaald moeten worden én kaffārah vereisen*
- *Handelingen die het vasten doen verbreken waarbij alleen inhalen volstaat*
- *Handelingen die het vasten niet doen verbreken*
- *Handelingen die makrūh zijn voor iemand die vast*
- *Handelingen die niet makrūh zijn voor iemand die vast*

HET BELANG VAN HET VASTEN

De derde zuil van de islam is het vasten (*sawm*) in de maand Ramadan. Het vasten is twee jaar na de *hidjra* van de Profeet *fardh* geworden.

Het vasten begint vanaf *imsāk*, vanaf de dageraad (schemering van de hemel) en eindigt wanneer de zon ondergaat. Tijdens het vasten mag er niet gegeten of gedronken worden. Ook roken en geslachtsgemeenschap is dan niet toegestaan.

De maand Ramadan telt soms 29, en soms 30 dagen. In de jaren dat de Ramadan 29 dagen telt, wordt het wel als één volledige maand gezien, want het is *fardh* om de gehele maand te vasten. Onze Profeet (vrede zij met hem) heeft in zijn leven negen keer gevast tijdens de Ramadan: viermaal hiervan telde 29 dagen en vijfmaal 30 dagen.

De Ramadan is een zeer heilige maand voor moslims. Het licht van de islam is in deze maand opgekomen. De openbaring van de Koran is in deze maand begonnen. De waardevolle en unieke nacht genaamd *laylatu'l qadr* bevindt zich eveneens in de maand Ramadan. Het vasten verschoont ons gedrag en onze gedachtes.

De Almachtige Allah beveelt ons het volgende: *“O jullie die geloven, het vasten is voor jullie verplicht, zoals het ook verplicht was voor hen vóór jullie. Wellicht zullen jullie (Allah) vrezen.”*¹

Het vasten is een belangrijke aanbedding die ons beschermt tegen de slechtheden van het aardse leven. Het vasten bevrijdt ons tegen de hel en zal een middel zijn voor de vergeving van onze zondes. Onze geliefde Profeet (vrede zij met hem) heeft het volgende gezegd: *“Eenieder die gedurende de Ramadan uit geloof en met de hoop op beloning van Allah vast, van hem zullen al zijn voorgaande zondes worden vergeven.”*²

DE VOORDELEN VAN VASTEN

a) Vasten verbetert onze akhlāq (manieren):

Het vasten doet ons voortdurend aan Allah herinneren en versterkt ons verantwoordelijkheidsgevoel. Het verschoont de slechte gevoelens en gedachtes in onze harten en beschermt ons tegen het berokkenen van kwaad aan anderen. Vasten leert ons het beste gedrag en maakt ons vrijwel tot engelen. Vasten beschermt onze ogen tegen het kijken naar het verbodene (*harām*). Vasten beschermt onze tongen tegen leugens en lelijke woorden en onze oren tegen zaken die *harām* zijn om te beluisteren. Vasten beschermt ons om dingen te nuttigen die op *harām*-wijze verkregen zijn. Het vasten beschermt onze handen om slechte

¹ Al-Baqarah, 183.

² Al-Nawawi, Riyādh as-Sālihīn, vol. 2, blz. 489.

handelingen te verrichten en onze voeten om naar verkeerde plekken te gaan.

De wijsheid achter de *fardh* van het vasten is om de taken als dienaar van Allah correct te volbrengen en ons te weerhouden van het kwade.

b) Vasten versterkt barmhartigheid en gevoelens van hulp:

De rijke die nooit honger heeft gekend, kan het leed en de honger van armen niet begrijpen. De rijke kan het leed van de armen beter voelen wanneer hij zelf gaat vasten. Hiermee wekt de rijke persoon gevoelens van mededogen en barmhartigheid jegens hen op. Als gevolg daarvan zal hij armen de helpende hand bieden en hen uit moeilijkheden proberen te redden.

c) Vasten leert de mens de waarde van gunsten:

De waarde van de gunsten begrijpt een mens pas nadat deze van hem zijn weggenomen en hem geen voordelen meer opleveren. De waarde van deze gunsten en het leed van de arme die zich tijdelijk ver van deze gunsten bevindt, begrijp je beter door te gaan vasten. Dit besef leert de mens om zijn gunsten nog beter te beschermen en zeer dankbaar tegenover Allah te zijn. Allah schenkt immers de gunsten.

d) Vasten maakt een mens gezond:

Met betrekking tot dit onderwerp zei onze geliefde profeet (vrede zij met hem) het volgende: *“Vast en vind de gezondheid.”*¹

De spijsverteringsorganen die in de elf maanden van het jaar volop draaien, komen dankzij het vasten tot rust. Na de Ramadan voeren de spijsverteringsorganen de taken beter uit. Wetenschappers hebben aangetoond dat vasten vele voordelen heeft voor de gezondheid van ons lichaam. De beroemde Franse wetenschapper dr. Alexis Carrel, die de Nobelprijs voor de geneeskunde heeft gewonnen, vertelt ons als volgt over het vasten: *“Tijdens het vasten wordt de reeds in het lichaam opgeslagen voedsel verteerd dat wordt daarna vervangen door een nieuwe*

1 Al-Ajlūnī, *Kashf al-Khafā*, vol. 2, blz. 33.

laag voedsel, zo ontstaat er vernieuwing in het lichaam. Vasten is zeer nuttig in termen van gezondheid.”

e) Vasten leert de mens om geduldig te zijn:

Iemand die zichzelf laat wennen aan het vasten door gedurende een bepaalde tijdsperiode niet te eten en te drinken, kan zich makkelijker geduldig gedragen tijdens moeilijkheden in het leven. Hij kan zichzelf weerbaar opstellen tegen pijn en ongemak. Hij leert hoe hij moet volhouden als hij geconfronteerd wordt met dergelijke omstandigheden.

VOOR WIE IS HET VASTEN VERPLICHT?

Het vasten is verplicht voor degenen die aan onderstaande voorwaarden voldoen:

1. Hij dient moslim te zijn.
2. Hij dient een verstandelijk vermogen te bezitten.
3. Hij moet de puberteit hebben bereikt.

Het vasten in de maand Ramadan is verplicht voor elke moslim (mannen én vrouwen) die de puberteit hebben bereikt en een verstandelijk vermogen hebben. Het is een vaststaand gebod van Allah. Het vasten is niet *fardh* voor kinderen die de puberteit nog niet bereikt hebben. Het is wel verstandig om de kinderen alvast stapsgewijs aan het vasten te laten wennen, zonder hun lichaam teveel te laten belasten.

Vrouwen mogen niet vasten of bidden gedurende de ongesteldheid en postnatale bloeding. Het gemiste vasten moet later worden ingehaald. De gebeden die ze niet konden verrichten, hoeven niet te worden ingehaald.

DE DEUGDEN VAN SAHÛR EN IFTĀR

Het opstaan voor *sahūr* (het ochtendeten voor het vasten) is *mustahab*. Onze geliefde Profeet zei: “*Eet tijdens de sahūr, want er zijn zegeningen in het eten van de sahūr.*”² Het eten van *sahūr* geeft de vastende het uithoudingsvermogen om de dag door te komen. Eén van de momenten waarop smeekbedes worden geaccepteerd, is de tijd van de *sahūr*. Iemand die voor de *sahūr* opstaat, hoort daarom smeekbedes te verrichten en Allah om vergiffenis te vragen.

Iemand die vast en de *iftār* bereikt, zal hierdoor geluk en vreugde voelen. Hij zal de allergrootste vreugde voelen wanneer hij op de Dag des Oordeels zijn beloning in de aanwezigheid van Allah ontvangt. Onze geliefde Profeet zei eens: “*Er zijn twee zaken waarop vastende moslims zich verheugen, namelijk het verbreken van het vasten en de ontmoeting met Allah [op de Dag des Oordeels].*”³ Onze Profeet heeft ook laten weten dat smeekbedes tijdens de *iftār*, niet worden afgewezen door Allah.

DE IFTĀR DU'Ā

Het is *soenna* om deze *du'ā* te lezen voor het verbreken van het vasten: “*Allāhumma laka sumtu wa bika āmantu, wa ‘alayka tawakkaltu, wa ‘alā rizqika aftartu.*”

Betekenis: “*O Allah, tot uw tevredenheid heb ik gevast, ik geloof in U en vertrouw op U, met uw gunsten heb ik mijn vasten verbroken.*”

DE INTENTIE VAN HET VASTEN

Voor een geldig vasten, is het verplicht om elke dag de intentie te verrichten voor het vasten. Zonder de intentie is het vasten ongeldig.

De intentie kan verricht worden vanaf de avond voorafgaand aan de dag waarop gevast wordt tot halverwege de ochtend van de dag zelf.

Gebruikelijk is dat de intentie voor het vasten na de *sahūr* wordt gedaan en vóór *imsāk*. Maar iemand die zich heeft verslapen en na de

2 Al-Nawawi, Riyādh as-Sālihīn, vol. 2, blz. 495.

3 Al-Mundhirī, At-targhib wa't-tarhīb, vol. 2, blz. 81.

imsāk wakker wordt, kan alsnog de intentie verrichten, mits hij geen handelingen verricht die zijn vasten doen verbreken.

Iemand die niet wil opstaan voor de *sahūr*, kan de intentie de avond vóór het vasten doen. Hij hoeft dan niet opnieuw op te staan om zijn intentie te doen. Iemand die na de *sahūr* vergeten is om de intentie te verrichten, kan dit alsnog tot halverwege de ochtend doen. Het vasten is in dergelijke gevallen geldig. Na de *zawal* kan er echter geen intentie meer worden verricht.

De uiterste tijd waarop de intentie voor het vasten verricht kan worden, is in twee gevallen beperkt: de dagen uit de Ramadan die op een later moment worden ingehaald en bij *kaffārah* (boetedoening). In deze gevallen moet de intentie vóór *imsāk* plaatsvinden; intentie ná de *imsāk* is dan ongeldig.

De plek van de intentie is het hart. Iemand die 's nachts opstaat voor *sahūr*, heeft daarmee tegelijkertijd ook de intentie verricht om te gaan vasten. De gedachte om op te staan voor *sahūr* vormt dus in feite eveneens een vorm van intentie. Het is dus voldoende om met het hart de intentie voor het vasten te verrichten. Het is echter wel beter en dus ook aangeraden om de intentie ook met de tong uit te spreken. Om deze reden is het dus aangeraden dat de vastende zijn intentie met het hart én de tong verricht. De intentie luidt dan: "Ik neem me voor om morgen te vasten."

VORMEN VAN VASTEN

Er bestaan zes vormen van vasten:

1. *Het vasten dat fardh is:* Het is *fardh* om in de maand Ramadan te vasten. Het is eveneens *fardh* om het vasten dat niet in de maand Ramadan is verricht en het *kaffārah*-vasten andere dagen buiten de Ramadan in te halen.
2. *Het vasten dat wājib is:* Het is *wājib* om het *nāfilah* (vrijwillige) vasten in te halen indien dit is verbroken. Ook is het *wājib* om te vasten als je de intentie hebt genomen om te vasten zodra een wens van je is uitgekomen.

3. *Het vasten dat soenna is:* Het is *soenna* om op de negende en tiende dag óf op de tiende en elfde dag van de maand *muharram* te vasten.
4. *Het vasten dat mustahab is:* Het is *mustahab* om te vasten op de 13e, 14e en 15e dag van iedere maand (conform islamitische *hidjri*-kalender). Ook is het *mustahab* om te vasten op maandagen en donderdagen. Zes dagen vasten in de maand *shawwāl* is eveneens *mustahab*.
5. *Het vasten dat makrūh is:* Het is *makrūh* om alleen de tiende dag in de maand *muharram* te vasten. Ook is het *makrūh* om enkelvoudig op vrijdag of zaterdag te vasten; als er op één van deze dagen gevast wordt, is het raadzamer om er een dag extra aan te plakken, bijvoorbeeld vasten op donderdag én vrijdag.
6. *Het vasten dat harām is:* Het is *harām* om de eerste dag van het ramadanfeest te vasten en op de vier dagen van het offerfeest te vasten. Deze dagen zijn dagen van vreugde voor de dienaren van Allah. Het is dus niet gepast om op deze vreugdevolle dagen te vasten.

OMSTANDIGHEDEN DIE HET TOELATEN OM HET VASTEN OP EEN ANDER MOMENT IN TE HALEN

Het opzettelijk nalaten van het vasten is een zonde en heeft een bestraffing tot gevolg. Alleen in de volgende situaties is het toegestaan om het vasten te verbreken of uit te stellen:

1. *Ziekte:* Een zieke hoeft niet te vasten als hij bang is dat het vasten de ziekte verergert of de genezing hierdoor langer duurt. Het gemiste vasten haalt hij in wanneer zijn ziekte is genezen.
2. *Reiziger (safari):* Iemand die een afstand van minimaal 90 kilometer aflegt, hoeft niet te vasten. Het gemiste vasten haalt hij na zijn reis in. Het is wel beter om tijdens de reis te vasten, indien dit het hem geen moeite kost.
3. *Verzwaarde omstandigheden:* Iemand die met de dood of letsel wordt bedreigd, mag zijn vasten verbreken en later inhalen.

4. *Zwangerschap en borstvoeding*: Een zwangere of zogende vrouw die bang is voor schade voor het kind, hoeft niet te vasten. De vrouw dient het vasten in te halen wanneer deze omstandigheden achter de rug zijn.
5. *Ernstige honger en dorst*: Iemand mag zijn vasten verbreken wanneer hij – als gevolg van honger of dorst – bang is voor schade aan het lichaam of de hersenen. Het gemiste vasten haalt hij op een geschikt moment in.
6. *Ouderdom en zwakte*: Degenen wiens gezondheid met de dag ernstig verslechtert en degenen voor wie het vasten ondraaglijk is door ouderdom, hoeven niet te vasten. Omdat inhalen voor deze mensen geen optie is, betalen ze hiervoor in de plaats *fidyah* voor de dagen waarop ze niet gevast hebben.

FIDYAH

Fidyah betekent aflossing. Ouderen, zwakkeren en degenen die geen hoop meer op genezing hebben, betalen *fidyah* voor de dagen die ze niet hebben gevast in de Ramadan. Het bedrag van de *fidyah* is hetzelfde als dat van de *sadaqatu'l-fitr*. De *fidyah* kan gedurende de hele maand Ramadan betaald worden.

De *fidyah* kan in haar geheel aan één arme worden gegeven, maar mag ook verspreid worden over verschillende armen. Degenen die niet in staat zijn om *fidyah* te betalen, dienen om vergiffenis te vragen aan Allah. Ouderen en zieken waarvoor geen hoop meer is op genezing, dienen het gemiste vasten in te halen indien zij onverwachts toch genezen; het gebod van de *fidyah* dat zij voordien hebben gegeven, is dan niet meer geldig; dit wordt dan als een *nāfilah*-gift beschouwd.

De *sadaqatu'l-fitr* is een bedrag dat tegen het eind van de Ramadan door elke vermogende moslim betaald moet worden aan een arme; dit is *wājib*.

DE BEPALING OMTRENT HET NALATEN VAN HET VASTEN

Het vasten in de maand Ramadan is een vaststaand gebod van Allah. Moslims dienen dit gebod uit te voeren. Een moslim die zich niet

voorneemt om te gaan vasten en opzettelijk eet en drinkt tijdens de Ramadan, dient al deze dagen in te halen. Hij hoeft geen *kaffārah* te verrichten, omdat de *kaffārah* de compensatie in de vorm van een boetedoening is voor het verbreken van het vasten waarvoor je van tevoren de *niyat* (intentie) hebt verricht. De boetedoening bestaat dan uit het onafgebroken vasten van 60 dagen. *Kaffārah* is dus niet van toepassing voor degenen die opzettelijk het vasten hebben nagelaten waarbij ze ook niet de intentie hebben gehad om überhaupt te vasten.

Iemand die opzettelijk niet vast in de maand Ramadan, heeft een zonde begaan en wordt daarvoor aansprakelijk gehouden door Allah. Hiervoor dient hij om vergiffenis te vragen aan Allah en zijn vasten zo spoedig mogelijk in te halen.

HANDELINGEN DIE HET VASTEN DOEN VERBREKEN DIE HET INHALEN EN KAFFĀRAH VEREISEN

Iemand die tijdens het vasten opzettelijk bepaalde handelingen verricht, dient zijn vasten in te halen en de *kaffārah* te verrichten. Deze handelingen zijn:

1. Eten en drinken (voeding, medicijnen).
2. Verrichten van geslachtsgemeenschap.
3. Roken.

Kaffārah: betekent compensatie in de vorm van een boetedoening voor het verbreken van het voorgenomen en reeds begonnen vasten in de maand Ramadan, dat bestaat uit het ononderbroken vasten van 60 dagen.

Iemand die in de maand Ramadan de intentie verricht om te vasten, verbreekt zijn vasten indien hij bewust eet of drinkt, geslachtsgemeenschap verricht of rookt. Deze dagen dient hij in te halen én de *kaffārah* te verrichten, aangezien hij bewust en zonder noodzaak het vasten heeft verbroken.

De *kaffārah* is de wereldse straf voor het opzettelijk verbreken van het vasten. Als de *kaffārah* onderbroken wordt, dient hij opnieuw te beginnen met het ononderbroken vasten van 60 dagen boetedoening.

Vrouwen die tijdens het verrichten van de *kaffārah* menstrueren, mogen niet vasten op die dagen en stopt (tijdelijk) de telling van de boetedoening. Gelijk na de menstruatie vasten zij verder en gaat de telling weer verder.

HANDELINGEN DIE HET VASTEN DOEN VERBREKEN DIE ALLEEN HET INHALEN VEREISEN

Indien het onderstaande zich voordoet, moet het vasten wel worden ingehaald, maar is *kaffārah* niet nodig.

1. Het slikken van ongebruikelijke voorwerpen, zoals zand, papier en katoen die ook niet als geneesmiddel dienen.
2. Het innemen van neusdruppels.
3. Olie in het oor druppelen.
4. Als per ongeluk water in de keel komt tijdens het spoelen en reinigen van de mond en neus tijdens *wudhu*.
5. Slikken van met speeksel gemengde kleurstof dat afkomstig is van een touwdraad dat door de mond is gehaald.
6. Het vasten dat gedwongen wordt verbroken.
7. Als iemand water in je keel heeft gespoten tijdens het slapen.
8. Het opzettelijk mondvul overgeven.
9. Het per ongeluk te vroeg verbreken van het vasten tijdens de *iftār*.
10. Het per ongeluk dooreten ná *imsāk*.

HANDELINGEN DIE HET VASTEN NIET DOEN VERBREKEN

Onderstaande handelingen verbreken het vasten niet, en is inhalen of *kaffārah* niet nodig.

1. Eten of drinken door het vergeten dat je aan het vasten bent. In dit geval moet de mond meteen gespoeld worden als je erachter komt dat je vast. Het vasten verbreekt wel als het eten of drinken je keel bereikt nadat je erachter bent gekomen dat je vast.

2. Wanneer er water in je oor komt.
3. Oogdruppels gebruiken.
4. Het verrichten van de grote wassing (*ghusl*) in de ochtend terwijl dit 's nachts had moeten gebeuren.
5. Per ongeluk overgeven.
6. Het krijgen van een natte droom.
7. Bloed laten afnemen.
8. Als er onbewust stof of rook je keel bereikt.
9. Het inslikken van je eigen speeksel.

HANDELINGEN DIE MAKRŪH ZIJN VOOR EEN VASTENDE

1. Proeven van etenswaar zonder te slikken, bijvoorbeeld het peilen van het zoutgehalte van het eten tijdens het koken.
2. Het speeksel in de mond ophopen en slikken. Het slikken verbreekt het vasten wanneer het speeksel wordt ingeslikt nadat dit eerst uit de mond is geweest.
3. Buitensporige bloedafname die voor lichaamsverzwakking zorgt.

HANDELINGEN DIE NIET MAKRŪH ZIJN VOOR EEN VASTENDE

1. Ruiken aan geuren als rozen en parfum.
2. Tandpoetsen; indien er echter water of tandpasta ontsnapt naar de keel, verbreekt dit het vasten. In dat geval moet je verdergaan met vasten en één dag inhalen na de Ramadan.
3. Mond spoelen met water.
4. Water in de neus snuiven, mits niet te veel.
5. Douchen.

VRAGEN

1. Leg uit wat het vasten inhoudt.
2. Leg uit wat de voordelen zijn van het vasten.
3. Voor wie is het vasten verplicht?
4. Memoriseer de *iftār du'ā*.
5. Hoe en wanneer moet de intentie voor het vasten verricht worden?
6. Welke vormen van vasten bestaan er?
7. Wat zijn de omstandigheden die het toelaten om niet te vasten en later in te halen?
8. Wat betekent *fidyah*? Wie moeten de *fidyah* betalen?
9. Wat betekent *kaffārah* en wat is het verband met inhalen van het vasten?
10. Wat zijn de handelingen die het vasten doen verbreken die zowel het inhalen als *kaffārah* vereisen?
11. Wat zijn de handelingen die het vasten doen verbreken die alleen het inhalen vereisen (en geen *kaffārah*)?
12. Wat zijn de handelingen die het vasten niet doen verbreken?
13. Wat zijn de handelingen die wel en niet *makrūh* zijn voor een vastende?

HOOFDSTUK VII ZAKĀT

Onderwerpen:

- *Het belang en de voordelen van zakāt*
- *Voor wie is het geven van zakāt verplicht?*
- *Wat is nisāb?*
- *Aan wie mogen er wel, en aan wie geen zakāt gedoneerd worden?*
- *Bezittingen waarover geen zakāt berekend hoeft te worden*
- *Bezittingen waarover wel zakāt berekend moet worden*
- *De sadaqatu'l-fitr/zakāt'ul-fitr*

HET BELANG EN DE VOORDELEN VAN ZAKĀT

De vierde zuil van de islam is het geven van *zakāt*, oftewel het doneren van aalmoezen, ook wel armenbelasting genoemd. De *zakāt* is twee jaar na de *hidjra* van de Profeet *fardh* geworden. De *zakāt* is eerder *fardh* geworden dan het vasten tijdens de maand Ramadan. De *zakāt* is een vorm van aanbidding die met bezittingen wordt verricht.

Moslams die in religieuze termen vermogend zijn, dienen elk jaar één veertigste deel van hun bezittingen en/of geld aan armen af te staan. Dit wordt *zakāt* genoemd. De *zakāt* wordt 37 keer in de Koran vermeld, in combinatie met *salāt* (gebed); dit wijst op het grote belang ervan.

Zakāt beschermt het hart tegen gierig gedrag en zorgt voor gerechtigheid richting de armen. Ook versterkt *zakāt* het gevoel van barmhartigheid en medeleven bij de rijken. Dankzij *zakāt* verdwijnt het gevoel van afgunst en jaloezie uit de harten van de armen. Zo ontstaat er liefde en

respect voor de rijken in de samenleving en versterkt het de onderlinge broederschap en eenheid in de gemeenschap.

De islam kent vele principes die oplossingen bieden voor maatschappelijke problemen en behoeftes. De *zakāt* is een systeem van sociale steun. De *zakāt* zegent en vergroot juist de bezittingen. De bezittingen waarover iemand aalmoes (*zakāt*) gegeven heeft, zullen door Allah worden beschermd tegen schade van slechte mensen. Onze geliefde Profeet (vrede zij met hem) zei: “*Bescherm jullie bezittingen met de zakāt.*”¹

De *zakāt* is een meetlat waarmee we kunnen peilen of we oprecht handelen naar ons geloof. Iemand die *zakāt* geeft, toont op deze wijze aan dat hij een oprechte dienaar van Allah is en toont zich hiermee dankbaar richting Allah. Zo een persoon is nuttig, omdat hij armen helpt en daarmee de minder bedeeden verblijdt.

WIE DIENEN ER ZAKĀT TE GEVEN?

Degenen die aan onderstaande voorwaarden voldoen, behoren *zakāt* af te dragen:

1. Moslim zijn.
2. Bezitten van een verstandelijk vermogen.
3. De puberteit hebben bereikt.
4. In vrijheid verkeren.
5. In religieuze termen rijk zijn (dat wil zeggen, de primaire levensbehoeften en eventuele schulden niet meegeteld, het hebben van bezittingen en geld dat hoger is dan de *nisāb*-waarde).
6. De bezittingen en geld moeten:
 - a. Boven de *nisāb*-waarde (waarde van 80,18 gram goud) liggen;
 - b. Zeker één maand in het bezit van de eigenaar zijn geweest;
 - c. Potentie hebben om in waarde te kunnen stijgen of daadwerkelijk in waarde stijgen.

¹ Al-Mundhirī, At-tarḡīb waʿt-tarḥīb, vol. 1, blz. 520.

WAT IS NISĀB?

Nisāb is binnen de islam een gestandaardiseerde normgrens die bepaalt of iemand wel of niet rijk is. Degene wiens bezittingen boven die grens ligt, wordt als rijk beschouwd binnen de islam. Eventuele schulden die je hebt worden afgetrokken van de bezittingen. Over goederen die worden gebruikt voor de levensbehoefte, wordt geen *zakāt* berekend.

Iemand wiens bezitten en geld hoger bedragen dan de *nisāb*-grens, dienen naast de *zakāt* ook *sadaqatu'l-fitr* te betalen in de Ramadan en een dier te offeren tijdens het offerfeest. De voorwaarde dat je bezittingen minimaal één jaar in je eigendom moet zijn en dat de waarde van je bezittingen (kunnen) stijgen, is in dit verband niet relevant.

AAN WIE MAG ZAKĀT GEDONEERD WORDEN?

1. *Armen*: degenen die in religieuze termen niet als rijk worden beschouwd, dus wiens bezittingen onder de *nisāb*-grens liggen.
2. *Behoeftigen*: degenen die helemaal niets hebben.
3. *Mensen met schuld*: degenen die schulden hebben die daardoor onder de *nisāb*-grens uitkomen.
4. *Reizigers*: degenen die hun bezittingen thuis hebben achtergelaten en onderweg zonder geld komen te zitten (de *zakāt* is gemaximeerd tot het bedrag dat voldoende is om weer thuis te komen).
5. *Degenen op het pad van Allah*: degenen die op pad zijn gegaan voor *jihād* of *hadj* die onderweg zonder geld komen zitten en degenen met weinig tot geen bezittingen die zich volledig hebben overgegeven aan het opdoen van kennis.

Bij het geven van de zakāt moet gelet worden op de volgorde van nabijheid:

Eerst broers, zussen, kinderen van broers/zussen, ooms/tantes (van vaders kant), ooms/tantes (van moeders kant), andere familieleden en burens, armen in de omgeving en daarna de rest van het land. Het is aanbevolen om de *zakāt* niet te geven aan armen die het geld gaan

verspillen of zondes ermee gaan plegen, maar aan armen die het gaan gebruiken voor hun noodzakelijke behoeftes.

AAN WIE MAG GEEN ZAKĀT GEDONEERD WORDEN?

1. Vader, moeder, grootmoeder en grootvader.
2. Zonen/dochteren, kleinzonen/kleindochters en diens nakomelingen.
3. Rijken.
4. Niet-moslams.
5. Echtgenoot/echtgenote.

BEZITTINGEN WAAROVER GEEN ZAKĀT WORDT BEREKEND

Er hoeft geen *zakāt* gegeven te worden over goederen die nodig zijn voor de primaire behoeftes van de persoon zelf, of voor een ander die hij verzorgt. Voorbeelden van deze goederen zijn woonhuizen, huishoudelijke goederen (meubels, witgoed, etc.), kleding, vervoermiddelen, boeken zonder handelsoogmerk, gereedschappen die door ambachtslieden en kunstenaars worden gebruikt en voedsel. Ook over sieraden buiten goud en zilver, zoals parels, diamanten en smaragd, hoeft geen *zakāt* te worden gegeven, mits die sieraden niet te koop zijn.

BEZITTINGEN WAAROVER WEL ZAKĀT WORDT BEREKEND

Hieronder staan de ondergrenzen per categorie (*nisāb*) en de minimale hoogte van de *zakāt* die over het hele bezit ervan verschuldigd is.

1. *Goud*: bij minimaal 80,18 gram. Hoogte van *zakāt* is één veertigste deel.
2. *Zilver*: bij minimaal 561 gram. Hoogte van *zakāt* is één veertigste deel.
3. *Geld*: de waarde van *nisāb*, maar dan uitgedrukt in geld. Dus als het hoeveelheid geld gelijk of hoger is dan de waarde van 80,18 gram

goud, is de hoogte van de *zakāt* één veertigste deel over het gehele bedrag.

4. *Koopwaar*: de waarde van *nisāb*, maar dan uitgedrukt in geld. Dus als het hoeveelheid koopwaar gelijk of hoger is dan de waarde van 80,18 gram goud, is de hoogte van de *zakāt* één veertigste deel over het koopwaar.
5. *Schapen en geiten*: één schaap of geit per veertig schapen of geiten.
6. *Runderen en buffels*: één kalf dat minimaal één jaar oud is per dertig runderen of buffels.
7. *Kameel*: één schaap of geit per vijf kamelen.

De hoogte van de *zakāt* stijgt als het aantal dieren toeneemt. De *zakāt* kan worden gegeven in dieren, maar ook in de vorm van geld. De hoogte van de *zakāt* voor grondbezit ligt complexer en wordt anders berekend dan bij dieren.

Intentie is nodig voor een geldige *zakāt*. Iemand die *zakāt* geeft aan een arme, moet daartoe de intentie hebben vanuit zijn hart. Het uitspreken van de intentie is niet verplicht.

DE SADAQATU'L-FITR

Naast de *zakāt* is het betalen van *sadaqatu'l-fitr wājib* voor degenen die verplicht zijn om *zakāt* te geven, ook wel *zakāt'ul-fitr* genoemd. Voor de *sadaqatu'l-fitr* geldt niet de voorwaarde dat er een maanjaar verstreken moet zijn over de bezittingen en ook niet dat de bezittingen in waarde (kunnen) stijgen.

Sadaqatu'l-fitr is een liefdadigheidsschenking die in de maand Ramadan aan de armen wordt gegeven. Het is aanbevolen om de *sadaqatu'l-fitr* vóór het Ramadanfeest te geven. Het is *wājib* voor een rijke moslim om de *sadaqatu'l-fitr* zowel voor zichzelf als ook voor zijn kinderen (ook al hebben ze de puberteit nog niet bereikt) te geven.

Sadaqatu'l-fitr wordt volgens de volgende voedselsoorten in de genoemde hoeveelheden gegeven:

Voedselsoort:	Hoeveelheid:
1- Tarwe	1460 gram
2- Gerst	2920 gram
3- Gedroogde rozijnen	2920 gram
4- Dadels	2920 gram

De *sadaqatu'l-fitr* per persoon kan in deze hoeveelheden worden gegeven, maar ook in de waarde ervan in geldvorm. Het is aanbevolen om datgene te geven waar de arme behoefte aan heeft. Eén *sadaqatu'l-fitr* wordt slechts aan één persoon gegeven, ze kan niet verdeeld worden over meerdere personen. Hiertegenover mag een persoon wel meer dan één *sadaqatu'l-fitr* ontvangen. Bij het geven van de *sadaqatu'l-fitr* is intentie noodzakelijk; deze hoeft niet hardop vermeld te worden aan de ontvanger.

Sadaqatu'l-fitr wordt gegeven aan armen die ook *zakāt* mogen ontvangen. Degenen die vanwege bepaalde redenen tijdens de maand Ramadan niet hebben kunnen vasten, behoren ook gewoon *sadaqatu'l-fitr* te geven.

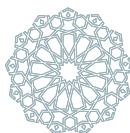
Met het geven van de *sadaqatu'l-fitr* zorgen rijke moslims ervoor dat ook de armen vreugde hebben tijdens het Ramadanfeest. Hiermee komen de rijken hun verplichting na en krijgen ze beloningen voor hun goede daden. De *sadaqatu'l-fitr* vormt een middel voor de acceptatie van je vasten en vormt een redmiddel tegen de hevigheid van de dood en de bestraffing in het graf.

VRAGEN

1. Leg in het kort uit wat de voordelen zijn van de *zakāt*.
2. Wie zijn verplicht om de *zakāt* te geven?
3. Aan wie mag *zakāt* gegeven worden?
4. Aan wie mag er geen *zakāt* gegeven worden?
5. Over welke bezittingen hoeft er geen *zakāt* berekend te worden?
6. Over welke bezittingen wordt de *zakāt* gegeven? Hoeveel *zakāt* wordt er gegeven?
7. Wat betekent *nisāb*?
8. Wat betekent *sadaqatu'l-fir*?

HOOFDSTUK VIII HADJ

Onderwerpen:

- *Het belang en de voordelen van de hadj*
- *Voor wie is de hadj verplicht?*
- *Vormen en de fardh van hadj*
- *Ihrām, talbiyah, tawāf, sa'y en wuquf*
- *De manier waarop de hadj wordt verricht*
- *'Umrah*

HET BELANG EN DE VOORDELEN VAN DE HADJ

De vijfde zuil van de islam is de *hadj* (bedevaart naar Mekka). De *hadj* bestaat uit het bezoeken van bepaalde plekken op bepaalde momenten in een specifiek voorgeschreven periode.

De hadj is in het negende jaar van de *hidjra fardh* geworden. De *hadj* is een vorm van aanbedding die zowel met bezittingen als met het lichaam wordt verricht. Degenen die aan bepaalde voorwaarden voldoen, dienen in ieder geval éénmaal in hun leven de *hadj* te verrichten. Zoals bij elk gebod van Allah bevat ook de *hadj* diverse wijsheden en voordelen.

Bij de *hadj* bezoeken vele pelgrims van diverse afkomst heilige plekken met hetzelfde doel om zich tot Allah te richten. Dit bevordert de broederschap, zorgt voor ontmoetingen tussen verschillende volkeren en leidt tot wederzijdse hulp.

Het aantrekken van dezelfde witte kledij (*ihram*) geeft de pelgrims het bewustzijn dat iedereen gelijk is, omdat het verschil tussen rijke en arme moslims verdwijnt. Ook herinnert de drukte tijdens de *hadj* aan de Dag van de Wederopstanding. Daarnaast biedt de *hadj* de mogelijkheid om kennis en inzicht te verbreden van mensen en leert het de omgang met moeilijkheden. De *hadj* maakt ons tevens minder afhankelijk van bezittingen en stimuleert ons medeleven en onze hulpgevoelens tegenover armen.

Het bezoeken en het zien van de heilige plaatsen waar onze Profeet is geboren en opgegroeid, en vanwaar de islam werd verkondigd, geeft ons spiritueel enthousiasme en versterkt onze religieuze gevoelens. Op heilige plaatsen voelen mensen zich dichter bij Allah. De aanbiddingen die hier worden uitgevoerd worden extra beloond. Als iemand omwille van Allah zijn *hadj*-plicht uitvoert en zich niet slecht gedraagt tegen anderen, wordt hij beloond met vergiffenis van zijn zonden (met uitzondering van schending van rechten van anderen). De geliefde Profeet (vrede zij met hem) heeft gezegd:

*“Wie de hadj verricht zonder zich zedeloos te gedragen en zonder zonden te begaan, keert terug (in een vergeven toestand) als op de dag dat zijn moeder hem baarde.”*¹

VOOR WIE IS DE HADJ VERPLICHT?

Voor degenen die aan de volgende voorwaarden voldoen, is de *hadj* verplicht. Hij zal in het eerstvolgende *hadj*-seizoen de *hadj* moeten verrichten.

1. Verstandelijk vermogen bezitten.
2. De puberteit bereikt hebben.
3. Moslim zijn.
4. In vrijheid verkeren.
5. Weten dat *hadj fardh* is. Dit geldt voor moslims die in niet-islamitische landen moslim zijn geworden. Moslims die wel in islamitische landen leven, behoren te weten dat de *hadj* verplicht is.

¹ Al-Nawawi, Riyādh as-Sālihīn, vol. 2, blz. 521.

6. Voldoende (financiële) middelen hebben om vanaf vertrek tot aan terugkomst de behoeften van zichzelf en van degene(n) die hij onderhoudt te kunnen bekostigen.
7. Voldoende middelen hebben voor vervoers- en reiskosten.
8. Het bereiken van het *hadj*-seizoen.

Naast deze voorwaarden dient de moslim ook aan de volgende eisen (*istitā'ah*) te voldoen, zodat de bedevaart ook echt uitvoerbaar is:

1. Lichamelijk gezond zijn; niet blind, geen verlamming of andere lichamelijke beperkingen hebben, niet dermate ziek of oud zijn dat de *hadj*-reis niet vol te houden is.
2. Vrij zijn van hindernissen (niet gevangen zijn).
3. Veiligheid onderweg dient gegarandeerd te zijn.
4. Een vrouw moet reizen met haar echtgenoot of *mahram* (*mahram*: een man waarmee volgens islamitische regels geen huwelijk mogelijk is).²
5. Weduwes, waaronder gescheiden vrouwen, waarvan de *'iddah* (wachtperiode) voorbij is.

VORMEN VAN HADJ

De *hadj* kan op drie wijzen worden uitgevoerd:

1. *De hadj-ifrād*: *hadj* zonder *'umrah*. De pelgrim verricht tijdens het intreden van de *ihram* alleen de intentie voor de *hadj* en verricht alle *hadj*-rituelen. Het offeren van een dier is hierbij geen *wājib*.
2. *De hadj-tamattu'*: meest voorkomende vorm. Hierbij is sprake van een onderbreking tussen *hadj* en *'umrah*. Eerst treed je de *ihram* in met de intentie voor de *'umrah*. Na voltooiing hiervan treed je uit de *ihram* en hervat je het gewone leven. Als het *hadj*-seizoen aanbreekt, treed je weer in de *ihram* en verricht nu de intentie voor

² In de Shāfi'itische *mazhab* is het toegestaan dat een vrouw die geen echtgenoot of *mahram* naast zich heeft, met minstens twee andere betrouwbare vrouwen de *hadj* verricht.

de *hadj* en voer je alle *hadj*-rituelen uit. Het offeren van een dier is hierbij *wājib*.

3. De *hadj-qirān*: hierbij worden de *‘umrah* en de *hadj* gecombineerd. De intentie wordt zowel voor de *‘umrah* als voor de *hadj* gedaan en in deze volgorde uitgevoerd, binnen dezelfde *ihrām*. Ook bij deze vorm is het offeren van een offerdier *wājib*.

De *hadj*-kandidaat staat vrij om te kiezen welke vorm hij wil uitvoeren, mits de bijbehorende rituelen volledig worden uitgevoerd.

DE FARDH VAN HADJ

De *hadj* heeft drie *fardh*-onderdelen, waarvan één verplichte voorwaarde en twee verplichte pilaren:

1. *Ihrām* (voorwaarde).
2. *Wuquf* bij de berg *‘Arafāh* (pilaar).
3. *Tawāf* (pilaar).

Ihrām, talbiyah, tawāf, wuquf en sa’y:

Ihrām: witte kledij. Tijdens de *hadj* of *‘umrah* zijn sommige handelingen verboden die normaal gesproken toegestaan zijn. De spirituele toestand waarin men zich onthoudt van deze handelingen en gedragingen, wordt *ihrām* genoemd. Je treedt de *ihrām* in met de intentie voor de *hadj* (of *‘umrah*) en voor het uitspreken van de *talbiyah*.

Talbiyah: in een staat van *ihrām* zeggen mannen hardop (en vrouwen met een zachte stem): “*Labbayk, Allāhumma labbayk, labbayka lā sharīka laka labbayk, innā’l-hamda wan’ni-ni’mata laka wa’l-mulk, lā sharīka lak*”. Onderdeel van de *ihrām*.

Wuquf: het verblijf gedurende een bepaald tijdsbestek op de plaatsen *‘Arafāh* en *Muzdalifah* wordt “*wuquf*” genoemd. *Waqfah* bij de *‘Arafāh*-heuvel is *fardh*, terwijl *waqfah* bij *Muzdalifah* *wājib* is.

Tawāf: het zeven keer rondlopen om de *Ka’ba*.

Sa'y: vlakbij de *Ka'ba* bevinden zich heuvels genaamd *Safā* en *Marwah*. Hiertussen wordt heen en weer gelopen, vier keer van *Safā* naar *Marwah*, en drie keer van *Marwah* naar *Safā*. Dit ritueel is *wājib*.

DE MANIER WAAROP DE HADJ WORDT VERRICHT

De pelgrim die zijn *hadj*-plicht wil vervullen, moet vóór deze heilige bedevaart zorgen voor *halāl* verdiensten. Voordat hij naar de *hadj* gaat, lost hij zijn eventuele schulden af en vraagt hij om vergeving aan iedereen van wie hij mogelijk de rechten heeft geschonden. Tevens vraagt hij Allah om vergiffenis van alle zondes. Als hij in het verleden andere plichten nog niet heeft volbracht (bijvoorbeeld gebeden, vasten), dan probeert hij deze zo veel mogelijk in te halen. Wanneer hij op het punt staat om te vertrekken, verricht hij een gebed van twee *raka'ah*. Na afscheid te hebben genomen van familie en naasten gaat hij op reis. Hij dient erop te letten dat hij tijdens de reis en de *hadj*-bedevaart geen woorden uitspreekt of gedragingen vertoont die anderen pijn kunnen doen.

Voordat hij de *mīqāt* betreedt om de *ihram* aan te trekken, dient hij de nagels te knippen en *ghusl* of *wudhu* te verrichten. Mannen doen daarna twee witte doeken om, de *izār* en de *ridā*. Hoofd en voeten worden niet bedekt gedurende de *ihram*. Vrouwen bedekken zoals gewoonlijk hun hele lichaam.

Hierna volgt bij de *mīqāt*-grens een gebed van twee *raka'ah* met de intentie voor de *soenna* van de *ihram*. Na het gebed wordt de intentie voor de *hadj* gedaan en wordt de *talbiyah* uitgesproken. Op deze manier bevindt hij zich in de *ihram*-toestand. Tijdens de *ihram* moet hij wegblijven van handelingen en gedragingen die niet toegestaan zijn.

Wanneer iemand in Mekka aankomt, wordt de *ghusl* of de *wudhu* verricht. Daarna loopt hij rond om de *Ka'ba* (*tawāf*). Vervolgens wordt er een *tawāf*-gebed verricht van twee *raka'ah*. Hierna doet men de *sa'y* tussen *Safā* en *Marwah*. De pelgrim verblijft in *ihram* in Mekka. Gedurende dit verblijf probeert hij zoveel mogelijk de gebeden te verrichten bij de *Ka'ba* en verricht hij *nāfilah* (vrijwillige) *tawāf* rond de *Ka'ba*.

Op de dag van *Tarwiyah*, twee dagen voor het Offerfeest, gaat hij naar de 'Arafāh-heuvel. Hier verblijft hij tot de zonsondergang van de dag voor het Offerfeest (*yawmul-'arafah*). Dit tijdsbestek wordt benut met *du'ā* en aanbeddingen. Het middag - en het namiddaggebed (*zuhr* en *'asr*) worden hier achter elkaar verricht op het tijdstip van het middaggebed (vervroegd combineren). Hierna wordt de *waqfah* gedaan. Na zonsondergang vertrekt hij naar *Muzdalifah* zonder het avondgebed te verrichten. In *Muzdalifah* worden het avond- en nachtgebed (*maghrib* en *'ishā*) achter elkaar verricht op het tijdstip van het nachtgebed (uitgesteld combineren). De pelgrims brengen de nacht door in *Muzdalifah* en rapen hier stenen op; die worden op de feestdagen gebruikt om de duivel te stenigen.

In de ochtend van de feestdag wordt ná het ochtendgebed de *waqfah Muzdalifah* verricht. Wanneer het licht is, vertrekt de pelgrim naar *Minā*.

Eerste feestdag in Minā:

- a. Er worden zeven stenen gegooid naar de *Aqaba jamarāt* (muur).
- b. Men laat zijn haar knippen (of scheren) en treedt uit de *ihram*. Dit is alleen bij *hadj-ifrād*, omdat bij deze vorm het offeren van een dier niet nodig is. Bij *hadj-tamattu'* en *hadj-qirān*, moeten na de steniging ook een dier geofferd worden en pas daarna laten zij hun haar knippen (of scheren) en eindigt de *ihram*.
- c. Indien mogelijk, wordt dezelfde dag nog Mekka bezocht en wordt de bezoek-*tawāf* verricht, een verplicht onderdeel van de *hadj*.

Tweede feestdag:

Er worden zeven stenen gegooid naar elk van de drie muren³ (kleine, middelgrote en de *Aqaba jamarāt*). Degenen die de eerste feestdag de bezoek-*tawāf* niet hebben kunnen verrichten, voeren deze op de tweede feestdag uit.

³ Voorheen waren dit pilaren, deze zijn vervangen door muren.

Derde feestdag:

Er worden wederom zeven stenen gegooid naar elk van de drie muren. Op dezelfde dag keert men terug vanuit *Minā* naar Mekka en verricht de pelgrim de afscheids-*tawāf*. Hiermee is de *hadj* afgerond.

De *hadj-ifrād* wordt op deze wijze verricht. De *hadj-tamattu'* en de *hadj-qirān* worden net iets anders uitgevoerd.

Hadj-tamattu': een pelgrim die op de *Tamattu'*-wijze zijn *hadj* wil uitvoeren, treedt eerst in de *ihram* voor *'umrah* op de *Miqāt*-grens. Wanneer hij in Mekka is en vervolgens de rituelen van de *'umrah* heeft verricht, laat hij zijn haar knippen en treedt hij uit de *ihram*. Tot aan de op één na laatste dag voor het Offerfeest (*tarwiyah*), wacht de pelgrim zonder *ihram* in Mekka. Op de één na laatste dag voor het Offerfeest (*tarwiyah*) treedt hij opnieuw in de *ihram* en voert hij de *hadj*-rituelen uit zoals eerder beschreven. Anders dan bij de *hadj-ifrād* wordt op de eerste feestdag, na het gooien van de stenen naar de *Aqaba jamarāt*, eerst het offerdier geofferd en daarna laat hij zijn haar knippen en treedt hij uit de *ihram*. Daarnaast wordt de *sa'y* uitgevoerd ná de bezoek-*tawāf*.

Hadj-qirān: een pelgrim die op de *Qirān*-wijze zijn *hadj* wil uitvoeren, doet op de *miqāt*-grens de intentie om zowel de *'umrah* als de *hadj* te verrichten en treedt in *ihram*. Wanneer hij in Mekka is en volgens de rituelen de *'umrah* heeft verricht, loopt hij rond de *Ka'ba* (*tawāf*) en verricht hij vervolgens de *sa'y* van de *hadj*. Zonder uit de *ihram* te treden, wacht hij op de op één na laatste dag voor het Offerfeest (*tarwiyah*). Hij gaat op die dag naar de *'Arafāh* en voert zijn *hadj*-taken uit zoals eerder beschreven. Net als bij de *hadj-tamattu'* wordt ook bij de *hadj-qirān* op de eerste feestdag, na het gooien van de stenen, eerst het offerdier geofferd, daarna wordt het haar weggeknipt (of geschoren) en pas dan treedt hij uit de *ihram*.

'UMRAH

'Umrah is een bedevaart die niet gekoppeld is aan een bepaald seizoen. Bij *'umrah* treedt men in de *ihram*, verricht de *tawāf* en de *sa'y* en laat men zijn haar knippen of scheren.

Het verrichten van de *‘umrah* is *soenna*. Er is geen vastgesteld moment hiervoor. Men mag deze *soenna* verrichten wanneer hij dit wenst, met uitzondering van vijf dagen: de dag van *‘arafah* (*yawmul-‘arafah*) en de vier dagen van het offerfeest.

Het verrichten van de ‘umrah:

Iemand die de *‘umrah* wil verrichten besteedt vóór de *mīqāt*-grens aandacht aan zijn lichaamsreiniging en treedt in *ihrām* met de intentie om de *‘umrah* te verrichten en de *talbiyah* uit te spreken. Wanneer hij aankomt in Mekka, verricht hij zijn *‘umrah-tawāf* en voert hij een *tawāf*-gebed uit, bestaande uit twee *raka‘ah*. Daarna verricht hij de *sa‘y* tussen *Safā* en *Marwah*. Na de *sa‘y* laat hij zijn haar wegnippen of scheren en treedt hij uit de *ihrām*. Op deze wijze wordt de *‘umrah* verricht.

VRAGEN

1. Wat betekent *hadj*?
2. Leg in het kort uit wat de voordelen zijn van de *hadj*.
3. Voor wie is de *hadj* verplicht?
4. Welke soorten *hadj* bestaan er?
5. Bij welke *hadj*-vorm is het offeren van een offerdier geen *wājib*?
6. Wat wordt er bedoeld met *ihrām*, *talbiyah*, *tawāf*, *sa‘y* en *wuquf*?
7. Wat betekent *‘umrah*?

HOOFDSTUK IX OFFEREN

Onderwerpen:

- *Het belang van het offer, wie slacht een offerdier?*
- *Hoe en wanneer wordt het offerdier geslacht?*
- *Enkele zaken over het offervlees en de huid van het offerdier*
- *Welke dieren mogen wel en niet geslacht worden?*
- *De dieren waarvan het vlees wel en niet gegeten mag worden*
- *Het beloofde offer*
- *Vormen van eed en de bepalingen ervan*

HET BELANG VAN HET OFFER

Een offer is het slachten van een dier met de intentie van aanbidding, dat op een specifiek moment wordt verricht.

Het offeren van een dier is een vorm van aanbidding die met bezittingen verricht wordt. Een offerdier slachten is *wājib*. In het tweede jaar na de *hidjra* is het bevolen. Een offerdier slachten is een overgave aan Allah. Je dankt Allah voor de gunsten die hij heeft geschonken.

Het vlees dat moslims aan armen uitdelen, versterkt de liefde en de broederschap tussen moslims onderling. Zowel vermogende moslims als de minder bedeelden zullen verblijd worden. De vrede en het geluk in de gemeenschap neemt hierdoor toe.

Onze geliefde Profeet (vrede zijn met hem) heeft het volgende gezegd: “Laat degenen die geen offerdier slachten (terwijl ze de middelen daartoe hebben), onze moskee niet doen naderen.”¹

Hiermee heeft onze Profeet (vrede zij met hem) duidelijk gemaakt dat het slachten van een offerdier een belangrijke noodzaak is voor moslims.

WIE SLACHT EEN OFFERDIER?

Het is *wājib* om een offerdier te slachten voor degenen die aan de volgende voorwaarden voldoen:

1. Moslim zijn.
2. Over een verstandelijk vermogen beschikken.
3. De puberteit hebben bereikt.
4. In vrijheid verkeren.
5. Ingezetene zijn, dus geen reiziger.
6. Beschikken over voldoende vermogen. Anders dan bij *zakāt*, is het geen vereiste dat bezittingen en het geld een maand in eigendom zijn geweest.

HOE EN WANNEER WORDT HET OFFERDIER GESLACHT?

Het offerdier wordt op de eerste, tweede of de derde dag van het Offerfeest geslacht. Na de *maghrib* (het avondgebed) van de derde dag kan er niet meer geslacht worden.

Een moslim dient zijn offerdier goed te behandelen. De messen dienen goed geslepen te zijn om ongemak aan het dier te voorkomen. Indien mogelijk, dient de offeraar zijn eigen offerdier te slachten.

Het dier wordt op zijn linkerkant in de richting van de *qibla* gelegd. Degene die het offerdier gaat slachten zegt *Bismillāhi Allāhu Akbar*. Hij snijdt de slokdarm, luchtpijp en de halsslagader. Het is *makrūh* om het hoofd en huid van het offerdier af te snijden zolang het dier nog

¹ Al-Mundhirī, *At-tarḡīb wa't-tarḥīb*, vol. 2, blz. 155.

leeft. Het vlees van het dier waarbij tijdens het slachten opzettelijk geen *basmala* is verricht, mag niet worden gegeten.

ENKELE ZAKEN OVER HET OFFERVLEES EN DE HUID VAN HET OFFERDIER

Iemand die een offerdier heeft geslacht, kan zelf van het vlees eten, maar hij kan het ook delen met anderen.

Het is aanbevolen om het offervlees in drie delen te splitsen. Het eerste deel van het vlees kan hij aan de armen uitdelen die niet de mogelijkheid hebben om een offerdier te slachten. Het tweede deel kan hij aan zijn familie en naasten geven. Het derde deel dient hij voor zichzelf en zijn gezin te houden. Het is ook toegestaan om alle vlees van het offerdier te schenken. De huid en het vlees van het offerdier mogen niet worden verkocht, ook niet aan als vergoeding voor de slager. De huid van het offerdier mag als gebedskleed of voor verschillende huishoudelijke doeleinden worden gebruikt. Ook kan de huid van het offerdier aan armen gegeven worden of geschonken worden aan liefdadigheidsinstellingen.

WELKE DIEREN MOGEN GESLACHT WORDEN?

Dieren die een moslim kan offeren zijn: schapen, geiten, runderen, buffels en kamelen. Een schaap en een geit dienen minimaal één jaar oud te zijn. Runderen en buffels dienen minimaal twee jaar oud te zijn en kamelen minimaal vijf jaar. Indien een schaap minimaal zes maanden oud is, kan dat ook geslacht worden als het op een schaap van minimaal één jaar oud lijkt. Dit geldt niet voor geiten. Een geit mag pas worden geslacht als zij de leeftijd van één jaar heeft bereikt.

Een schaap en een geit kunnen voor slechts één persoon worden geofferd. Deze dieren kunnen dus niet gezamenlijk door meerdere personen worden geofferd. Bij grootvee ligt dat anders. Runderen, buffels en kamelen mogen ook gezamenlijk door meerdere personen worden geofferd. Dit mag variëren van één tot maximaal zeven personen per rund, buffel of kameel.

Het is toegestaan om offerdieren met de volgende gebreken te offeren:

1. Als het dier geen hoorn heeft.
2. Als één van de hoorns deels is afgebroken.
3. Als het offerdier enkele tanden mist.
4. Als het offerdier mank is.

Het offerdier kan niet worden geofferd als het de volgende gebreken heeft:

1. Als het offerdier blind is aan één of beide ogen.
2. Als één of beide hoorns van het offerdier volledig is afgebroken.
3. Als het oor of de staart van het offerdier voor meer dan de helft ontbreekt.
4. Als het offerdier dusdanig mank is dat hij niet in staat is om op zijn poten te staan.
5. Als het oor of de staart zich vanaf de geboorte niet bij het offerdier bevindt.
6. Als de meeste tanden van het offerdier ontbreken.
7. Als het offerdier ziek is.
8. Als er geen merg in de botten van het offerdier bevindt en het dier daardoor zwak is.
9. Als de spenen van het offerdier afgebroken zijn.
10. Als één speen van een schaap of geit is opgedroogd.
11. Als twee spenen van een rund zijn opgedroogd.

Dieren als kippen en hanen en wilde dieren waarvan het toegestaan is het vlees ervan te eten, mogen niet worden geofferd.

DIEREN WAARVAN HET VLEES GEGETEN MAG WORDEN

Schape, geiten, runderen, buffels, kamelen, kippen, ganzen, eenden, giraffen, struisvogels, korhoenders, duiven, kwartels, pauwen, zwaluwen, uilen, konijnen, snoeken, mussen en spreuwen mogen gegeten worden mits ze ritueel geslacht zijn.

Van elke vissoort dat in het water leeft, is het toegestaan het te eten.

DIEREN WAARVAN HET VLEES NIET MAG WORDEN GEGETEN

Het vlees van dieren die hun prooi met hun tanden grijpen en opdelen en van dieren die zichzelf verdedigen mogen niet gegeten worden. Het vlees van deze dieren mogen moslims dus niet eten: wolven, beren, leeuwen, tijgers, eekhoorns, marters, apen, varkens, zwijnen, hyena's, katten, honden, olifanten, hagedissen en kleine marters.

Het vlees van paarden en (muil)ezels zijn eveneens verboden om te eten. Het vlees van roofvogels die met hun nagels jagen, aas en vuil nuttigen zijn ook verboden om te eten. Het eten van vlees van de volgende dieren is daarom niet toegestaan: adelaars, wouwen, gieren, raven, sperwers, ooievaars, valken, haviken, vleermuizen en kraaien.

Het vlees van dieren die bij de geboorte al tot een smerige soort behoren, mogen niet gegeten worden. Het vlees van de volgende dieren is daarom niet toegestaan: muizen, slangen, schorpioenen, hagedissen, kikkers, schildpadden, mollen, egels, slakken, wormen, bijen, vlinders en alle vormen van vliegen.

Zeedieren die niet tot de visachtige soort behoren, mogen ook niet gegeven worden, zoals krabben, mossels, oesters en kreeften.

HET BELOOFDE OFFER

Een beloofde offer betekent het toe-eigenen van een offer dat hem niet opgelegd is, maar zichzelf toezegt en het offeren ervan *wājib* voor hem wordt.

Het beloofde offer kent twee soorten:

1. Het beloofde offer dat niet gebonden is aan een gebeurtenis:

Het is *wājib* voor iemand om te offeren wanneer hij zegt: "Ik ga offeren omwille van Allah". Dit offeren kan hij uitvoeren wanneer hij wil en staat daarmee los van een bepaalde gebeurtenis.

2. Beloofde offer dat wél gebonden is aan een gebeurtenis:

Het is *wājib* voor iemand te offeren wanneer hij zegt: “Ik ga een dier offeren als de zieke genezen is” en de zieke vervolgens geneest. Een offerdier dat vóór de gewenste gebeurtenis geslacht wordt, is ongeldig.

Voor het beloofde offer mogen alleen dieren geslacht worden die als offerdier gelden bij het offerfeest. Kippen en hanen, bijvoorbeeld, kunnen dus niet als beloofde offer dienen.

Het vlees van het beloofde offer kan door de volgende personen niet gegeten worden: zichzelf, echtgenoot/echtgenote, vader, moeder, opa, oma, kinderen, kleinkinderen en moslims die volgens de normen van de islam vermogend zijn (indien hun vermogen boven de *nisāb*-grens ligt). De offeraar dient het volledige vlees aan de armen te schenken.

De bepaling omtrent het offeren ten gunste van een overledene:

Iemand die een offer voor een overledene wil verrichten, dient dit tijdens het offerfeest te doen. Van dit vlees mag hij zelf eten. Ook kan hij zijn vlees aan anderen geven.

Niemand behalve de armen mag van dit offervlees eten indien de dode zelf een testament heeft achtergelaten om een dier te laten offeren.

VORMEN VAN EED EN DE BEPALINGEN ERVAN

Een eed (het zweren) wordt afgelegd om een zin te bekrachtigen door de naam van Allah te gedenken.

Er bestaan drie vormen van eed:

1. De *yamīn laghw*: dit is een valse eed die zonder opzet wordt afgelegd. Een persoon die ten onrechte denkt dat hij geen geld bij zich heeft (terwijl hij dit wel heeft) en dit vervolgens in de naam van Allah zweert door: “Ik zweer in de naam van Allah dat ik geen geld heb” te zeggen, is hier een voorbeeld van. Hoewel hij wel geld bij zich had, dacht hij ten onrechte dit niet te hebben. Deze valse eed heeft geen *kaffārah* (boetedoening) tot gevolg.

2. De *yamīn ghamūs*: dit is een valse eed die opzettelijk wordt afgelegd. Een persoon die in de naam van Allah zweert iets te hebben gezien wat hij niet heeft gezien, is hier een voorbeeld van. Of iemand die in de naam van Allah zweert dat hij zijn schulden heeft afgelost, terwijl hij dit niet heeft gedaan. Dit is een valse eed die opzettelijk wordt afgelegd en dit is een grote zonde; hiervoor dient diegene vergiffenis aan Allah te vragen.

Hij dient ook om vergeving te vragen aan de benadeelde en de geleden schade te vergoeden als hij hem hiermee onrecht heeft aangedaan. Hij hoeft in dit geval geen *kaffārah* te verrichten. *Kaffārah* dekt namelijk niet de zonde die deze valse eed tot gevolg heeft.

3. De *yamīn mun'aqida*: dit is het afleggen van een eed over zaken die iemand in de toekomst wel of niet zal verrichten. Een voorbeeld van deze eed is: "Ik zweer bij Allah dat ik morgen mijn schulden ga aflossen". Een ander voorbeeld: "Ik zweer bij Allah dat ik met deze persoon niet meer zal praten". Hij dient geen *kaffārah* te verrichten als hij zich ook daadwerkelijk houdt aan zijn belofte. Indien hij zich niet hieraan houdt, dan is zijn eed verbroken en zal hij *kaffārah* moeten betalen.

De kaffārah (boetedoening) van een eed

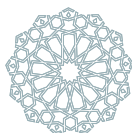
Iemand die een eed heeft afgelegd over zaken die hij in de toekomst wel of niet zal doen, dient als volgt te handelen indien hij zijn eed heeft verbroken. Hij dient tien armen te voorzien van kleding of hen te voorzien van geld ter hoogte van de *sadaqatu'l-fitr*. Indien hij niet de middelen hiertoe heeft, dient hij drie opeenvolgende dagen het *kaffārah*-vasten te verrichten, zonder onderbreking.

VRAGEN

1. Voor wie is het *wājib* om een offerdier te slachten?
2. Wanneer wordt er een offerdier geslacht?
3. Wat moet er worden gedaan met het vlees en de huid van het offerdier?
4. Welke dieren mogen wel en welke niet worden geslacht?
5. Wat betekent “een beloofd offer”? Wanneer wordt het offerdier geslacht en wat kan er worden gedaan met het vlees en de huid van een offerdier?
6. Van welke dieren is het vlees eetbaar, van welke niet?
7. Wat is een eed en welke vormen ervan bestaan er?
8. Leg uit wat de boetedoening (*kaffārah*) is om een verbroken eed over een toekomstige handeling te compenseren.

HOOFDSTUK X DE HEILIGE DAGEN EN NACHTEN

Onderwerpen:

- *Vrijdag en de feestdagen*
- *Mawlid an-Nabi*
- *De nacht van Raghāib en Mi'rādj*
- *De nacht van Barā'ah en de nacht van Qadr*

VRIJDAG

De vrijdag (*jum'a*) is de wekelijkse feestdag voor moslims. Het vrijdaggebed wordt gezamenlijk verricht. Hiermee vinden de moslims mogelijkheden om elkaar beter te leren kennen door met elkaar kennis te maken en te praten. De onderlinge vriendschap wordt sterker en ontstaat er eenheid in de gemeenschap.

Vrijdag is een dag waarop belangrijke gebeurtenissen hebben plaatsgevonden in de geschiedenis. Het is een goede en een deugdzame dag. Onze geliefde Profeet (vrede zij met hem) heeft het volgende gezegd over de vrijdag:

“De beste dag waarop de zon opkomt, is de vrijdag. Op die dag is Ādam geschapen, op die dag werd hij het paradijs binnengelaten en op die dag moest hij het paradijs verlaten.”¹

¹ Al-Nawawi, *Riyādh as-Sālihīn*, vol. 2, blz. 439.

“Op de vrijdag is er een tijd waarin een moslimdienaar Allah vraagt om iets en Allah zal zijn wens accepteren.”²

FEESTDAGEN

Jaarlijks zijn er twee feestdagen in de islam:

1. Ramadanfeest.
2. Offerfeest.

Feestdagen zijn een bron van vreugde. Iemand die in de maand Ramadan vast en zijn offer tijdens het Offerfeest slacht, heeft zich overgegeven aan Allah, hij verricht gezamenlijk het *'ied*-gebed en beleeft vreugde en geluk, aangezien hij aan zijn plichten heeft voldaan.

In de maand Ramadan worden de *sadaqatu'l-fitr* en (indien mogelijk) de *zakāt* gegeven en tijdens het Offerfeest wordt het vlees aan de armen uitgedeeld. Zo ontstaat er wederzijdse liefde en respect tussen de rijken en de armen.

Tijdens de feestdagen worden de moeder, de vader en ouderen bezocht. Wrok tegen elkaar wordt vergeten en ruzies tussen moslims worden opgelost. Verwanten en familieleden bezoeken elkaar en wisselen onderling geschenken uit en versterken de onderlinge vriendschap. De vreugde in de samenleving versterkt onze religieuze gevoelens nog meer. De vreugde van de feestdagen verdrijft onze vermoeidheid. De feestdagen doen ons het verdriet vergeten.

Tijdens de feestdagen feliciteren de moslimbroeders elkaar. De graven worden bezocht en er worden smeekbeden ten gunste van de doden verricht. De Koran wordt gereciteerd en *sadaqa* uitgedeeld ten gunste van de geesten van onze doden.

Feestdagen vormen een gunst van Allah. In deze dagen dienen we omwille van Allah goede handelingen te verrichten.

² Ibid., vol. 2, blz. 444.

MAWLID AN-NABĪ

De laatste en meest gezegende Profeet Mohammed (vrede zij met hem), die is gezonden voor de bevrijding van de mensheid, is geboren in de twaalfde nacht van de islamitische maand *Rabī 'al-awwal* in het jaar 571 na Christus. Deze heilige nacht wordt *Mawlid an-Nabī* genoemd.

In het tijdperk waarin hij geboren werd, heerste in de hele wereld onwetendheid, wreedheid en was er sprake van verval van zeden en gewoonten. Het geloof in Allah en zijn eenheid was vergeten en de mensen bevonden zich in een enge en donkere periode. De wereld bevond zich zowat in een onbewoonbare toestand.

Met de geboorte van onze geliefde Profeet (vrede zij met hem) werd de wereld verlicht. Met het geloof in één Allah werden de harten verlicht. Er kwam gelijkheid, rechtvaardigheid en broederschap. De volkeren die in hem geloofden, hadden de ware rust gevonden. De nacht waarin hij geboren werd betekende een goede en gezegende start voor de redding van de mensheid.

Deze nacht wordt met groot enthousiasme herdacht onder moslims. Onze geliefde Profeet (vrede zij met hem) wordt met veel respect herdacht. Een grote Turkse geleerde genaamd Sulayman Chalabi heeft een waardevol boek uitgebracht, dat de geboorte, de grootheid en de wonderen van de Profeet op een prachtige, poëtische manier omschrijft. Dit werk heet *Wasīlat al-Najāt*.

Lofliederen, waarnaar met respect wordt geluisterd, en de *salawāt* die wordt uitgesproken voor de heilige geest van de Profeet, zijn ongetwijfeld een uitdrukking van de liefde en de verbondenheid die we als moslims met onze Profeet hebben.

Het behoort tot onze belangrijkste taken om zijn gedrag en zijn deugdvolle leven te bestuderen en hem als voorbeeld te nemen. Alleen dan verdienen we zijn liefde en tevredenheid.

DE NACHT VAN RAGHĀIB

De heilige drie maanden genaamd *Rajab*, *Sha'bān* en *Ramadan* zijn verheven en meer gezegend dan andere maanden. De *du'ā* (smeekbede) die onze geliefde Profeet (vrede zij met hem) verrichte zodra *Rajab* werd bereikt luidt:

*“O Allah! Maak de maanden Rajab en Sha'bān gezegend voor ons, en laat ons de maand Ramadan bereiken.”*¹

De eerste vrijdagnacht (de nacht van donderdag op vrijdag) van de maand *Rajab* is de nacht van *Raghāib*, ook wel *laylatu'l Raghāib* genoemd. Dit is een nacht waarop de barmhartigheid en de vergeving van Allah overvloedig is. Dit is de heilige nacht waarin de smeekbedes geaccepteerd worden. Onze geliefde Profeet (vrede zij met hem) heeft het volgende gezegd:

*“Er zijn vijf nachten waarop de smeekbedes worden geaccepteerd. Dit zijn: de eerste vrijdagnacht van Rajab, de vijftiende nacht van Sha'bān, de vrijdagnachten, de nacht van het Ramadanfeest en de nacht van het Offerfeest.”*²

DE NACHT VAN MI'RĀDJ

Op een nacht werd onze Profeet (vrede zij met hem) op uitnodiging van Allah van *Masjid al-Harām* in Mekka naar *Masjid al-Aqsā* in Jeruzalem gebracht. Vandaar steeg onze profeet samen met aartsengel *Jibrīl* naar de hemel. Samen met *Jibrīl* steeg onze Profeet door alle hemelen en kwam vervolgens bij de plek genaamd *Sidrat al-muntahā* terecht. Onze Profeet (vrede zij met hem) passeerde *Sidrat al-muntahā* en ontmoette daar de Almachtige Allah.

De reis van Mekka naar Jeruzalem wordt “*Isrā*” genoemd en de reis van Jeruzalem naar de hemelen wordt “*Mi'rādj*” of “hemelreis” genoemd. Eén van de geschenken die onze Profeet toen kreeg, is de verplichtwording van de vijf dagelijkse gebeden.

1 Al-Suyūti, al-Jāmi' al-Saghīr, vol. 5, blz. 131.

2 Ibid., vol. 3, blz. 454.

De *Mi'rādij* is één van de grootste wonderen van profeet Mohammed (vrede zij met hem). De *Mi'rādij* heeft anderhalf jaar vóór de *hidjra* plaatsgevonden, in de 27e nacht van de maand *Rajab*.

DE NACHT VAN BARĀ'AH

De vijftiende nacht van de maand *Sha'bān* is het *laylatu'l Barā'ah* ofwel de nacht van *Barā'ah*. *Barā'ah* betekent de bevrijding van schulden, straffen en zondes. Deze nacht vergeeft Allah de gelovigen die zich naar hem wenden om vergiffenis te vragen. Onze Profeet (vrede zij met hem) wil dat we in deze nacht wakker blijven en onze wensen aan Allah kenbaar maken. Profeet Mohammed (vrede zij met hem) heeft het volgende gezegd:

“Als de vijftiende nacht van Sha'bān komt, breng dan de nacht door met gebeden en vast overdag. Vanaf de nacht tot zonsopgang zal Allah vragen:

- *Is er niemand die vergeven wil worden, opdat ik zal vergeven?*
- *Is er niemand die rizq van mij wil, opdat ik zal geven?*
- *Is er niemand die getroffen wordt door zorgen en verdrukking, opdat ik deze zal wegnemen?*
- *Laat degenen die meer wensen hebben dat vragen, opdat ik hen zal geven.”*³

Laten we dus gehoor geven aan dit goede nieuws en deze nacht goed benutten.

DE LAYLATU'L QADR

De 27e nacht van de maand Ramadan is het *laylatu'l-qadr*. De openbaring van de Koran aan de Profeet is in deze nacht begonnen. Zijn profeteerschap is in deze nacht aan hem toegekend. Het licht van de islam is in deze nacht ontstaan. Deze belangrijke gebeurtenissen hebben een grote eer gegeven aan de *laylatu'l qadr*.

3 Al-Mundhirī, At-tarhīb wa't-tarhīb, vol. 2, blz. 119.

In de Koran staat dat de *laylatu'l qadr* waardevoller is dan duizend maanden. Onze Profeet (vrede zij met hem) vertelt het volgende over de deugden van deze nacht:

*“Degene die tijdens de laylatu'l qadr aanbeddingen verricht, met geloof en in de hoop op beloning; zijn zondes zullen worden vergeven.”*⁴

De *laylatu'l qadr* is voor de gelovigen het resultaat van oneindige zegeningen en barmhartigheid van Allah. Wij dienen deze nacht goed te benutten en extra aanbeddingen te verrichten omwille van Allah, Koran te reciteren en smeekbedes te verrichten.

Āisha (de vrouw van de Profeet en de moeder van de gelovigen) vroeg op een dag aan profeet Mohammed: *‘O Boodschapper van Allah: Wat voor smeekbede zal ik verrichten wanneer de laylatu'l Qadr is aangebroken?’*

Onze Profeet (vrede zij met hem) zei:

*“Zeg: O Allah, U bent de meest vergevingsgezinde, U houdt van vergeving, vergeef mij.”*⁵

Laten we deze smeekbede die de geliefde Profeet (vrede zij met hem) ons heeft geleerd, verrichten tijdens de *laylatu'l qadr*.

Heilige nachten kun je doorbrengen met: gebeden voor de tevredenheid van Allah, Koran reciteren, de Profeet zegenen, vergeving vragen aan Allah, wereldse en hiernamaalse wensen uiten en armen verblijden met hulp.

4 Al-Nawawi, *Riyādh as-Sālihīn*, vol. 2, blz. 464.

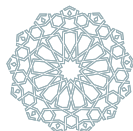
5 Al-Nawawi, *Riyādh as-Sālihīn*, vol. 2, blz. 467.

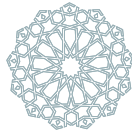
VRAGEN

1. Leg uit wat de deugden zijn van de vrijdag.
2. Welke religieuze feestdagen kent de islam? Waarom zijn ze belangrijk?
3. Leg uit wat *Mawlid an-Nabi* betekent.
4. Wat betekent de nacht van *Raghāib*?
5. Wat betekent de nacht van de *Mi'radj*? Leg het belang ervan uit.
6. Wanneer is de nacht van *Barā'ah*? Wat zijn de deugden hiervan?
7. Wat zijn de deugden van de *Laylatu'l Qadr*?
8. Wat kan er worden gedaan in de heilige nachten?

DEEL 3
AKHLĀQ

HOOFDSTUK I ISLAM EN AKHLĀQ

Onderwerpen:

- *De definitie van akhlāq*
- *Akhlāq in de islam*
- *De rol van geloof en aanbidding in het verwerven van akhlāq*
- *De profet Mohammed als het mooiste voorbeeld van akhlāq*
- *Het belang van akhlāq voor individuen*
- *Akhlāq tijdens het werk*
- *Kan akhlāq veranderen?*
- *De grote waarde die de islam hecht aan het verstand en aan kennis*

DE DEFINITIE VAN AKHLĀQ (MANIEREN)

Akhlāq staat voor manieren, oftewel goede gewoontes die zich in de ziel van iemand vestigen. Deze gewoontes bepalen ons handelen, zonder te veel na te denken.

Gewoontes die zich in onze zielen vestigen bestaan uit twee soorten:

1. Goede gewoontes.
2. Slechte gewoontes.

Onze handelingen zijn afhankelijk van onze zielen. Indien goede gewoontes zich in onze zielen vestigen, zullen onze gedragingen eveneens goed zijn; dit wordt goede *akhlāq* genoemd. Indien zich echter

slechte gewoontes in onze zielen vestigen, worden onze gedragingen ook slecht; dit wordt slechte *akhlāq* genoemd. Om goed gedrag te vertonen, om een mooie *akhlāq* te hebben, moeten we onze zielen reinigen van slechte gewoontes, om in plaats daarvan goede gewoontes te vestigen.

We kunnen alleen datgene oogsten wat we zaaien. Als we tarwezaadjes planten, krijgen we tarwe en als we gerstzaadjes planten, krijgen we gerst. We zien dus dat de soort plant die groeit afhankelijk is van het soort zaad dat we planten. Wanneer wij in de dieptes van onze zielen zaadjes van goede gewoontes planten, zullen deze zaadjes dus uiteindelijk in onze ledematen tevoorschijn komen als goede *akhlāq*. Wanneer wij in onze zielen zaadjes van slechte gewoontes planten, zullen deze uiteindelijk in onze ledematen tevoorschijn komen als slechte *akhlāq*.

AKHLĀQ IN DE ISLAM

In de islam nemen goede manieren een belangrijke plaats in. Het doel van de islam is onder meer het opvoeden van mensen door hen goede manieren bij te brengen. De islam staat symbool voor goede manieren. Onze Profeet zei eens: *“Ik ben gezonden om goede manieren (akhlāq) te vervolmaken.”*¹

De waarde van de persoonlijkheid van een moslim is te meten aan de schoonheid van zijn manieren. In een overlevering heeft onze Profeet dit als volgt uitgedrukt: *“Degene onder jullie die het meest geliefd is bij mij en die het meest dichtbij mij is op de Dag des Oordeels, is degene onder jullie met de mooiste akhlāq (manieren)”*²

Toen onze Profeet werd gevraagd: *“Wie zijn de meest geliefde dienaren bij Allah?”* antwoordde hij: *“Degenen met de mooiste akhlāq.”*³

Zoals het verrichten van gebeden een gebod is in onze religie, is het naleven van een goede *akhlāq* eveneens een gebod in onze religie. Eén van de doelen van aanbiddingen in de islam is dan ook het behoeden van een persoon voor én het beschermen van hem tegen slechte *akhlāq*, en het opvoeden van mensen tot deugdzame dienaren.

1 Al-Ajlūnī, Kashf al-Khafā, vol. 1, blz. 211.

2 Al-Nawawī, Riyādh as-Sālihīn, vol. 2, blz. 54.

3 Al-Tabarānī, al-Awsat, hadith nr. 6376, VII, 196.

DE ROL VAN GELOOF EN AANBIDDING IN HET VERWERVEN VAN GOEDE AKHLĀQ

Iemand die oprecht gelooft, gelooft ook in het feit dat Allah aanziet wat iedereen doet en dat de dienstdoende engelen alles wat we doen noteren. Zo'n persoon weet dat hij op de Dag des Oordeels verantwoording moet afleggen voor al zijn daden. Hij gelooft met zekerheid dat degenen die goed doen beloond zullen worden, en dat degenen die kwaad doen daarvoor bestraft zullen worden.

Allah de Verhevene zegt in de heilige Koran: *“En hij, die dan ter grootte van een atoom goed heeft gedaan, zal dit zien. En hij, die dan ter grootte van een atoom kwaad heeft gedaan, zal dit zien.”*⁴

Het bewustzijn van dit vers houdt een persoon weg van slechte daden en spoort hem aan om goede daden te verrichten. Goede daden kun je niet verwachten van mensen die in hun hart zo'n besef en zo'n verantwoordelijkheidsgevoel missen; zulke mensen kunnen op elk moment kwaad aanrichten.

Een moslim die in zijn hart een stevig geloof draagt, zal op al zijn gedragingen letten. Hij doet niemand kwaad en verricht veel goede daden. Aanbiddingen versterken de *īmān* in onze harten en maken van ons welgemanierde moslims.

De vijf dagelijks verplichte gebeden herinneren ons voortdurend aan Allah de Verhevene en zorgen ervoor dat we afzien van slechte daden. Het vasten wakkert in ons gevoelens van medelijden en barmhartigheid aan, het beschermt onze handen tegen *harām* (het ongeoorloofde) en onze tongen tegen leugens. De *zakāt* verlost ons van gierigheid en ontwikkelt in ons gevoelens van goedheid en hulpvaardigheid tegenover anderen. Op deze manier wordt iemand erg nuttig voor de gemeenschap waarin hij of zij leeft.

Zodoende heeft *īmān*, die wordt gevoed met aanbiddingen, vruchtbare uitwerkingen op onze ledematen, in de vorm van een goede *akhlāq*, en verkrijgt de mens zijn werkelijke waarde. Degenen die zich echter geen

4 Al-Zilzāl, 7-8.

goede manieren eigen maken, lijken op vruchteloze bomen zonder bladeren.

PROFEET MOHAMMED ALS MOOISTE VOORBEELD VAN GOEDE AKHLĀQ

De Profeet Mohammed (vrede zij met hem) is een profeet met een hoog moraal, die hoogwaardige manieren van omgang had met anderen. Hij is een profeet die opgevoed is door Allah zelf. Zijn *akhlāq* was een weerspiegeling van de heilige Koran en hij heeft alle vormen van goedheid eigengemaakt. Toen de moeder van de gelovigen, *Āisha*, werd gevraagd over de *akhlāq* van onze Profeet, heeft zij het volgende als antwoord gegeven:

*“Zijn akhlāq, was (overeenkomstig) de Koran.”*⁵

Onze Profeet heeft de morele plichten onderwezen door deze uit te leggen en door deze zelf ook toe te passen. Hij is nooit afgeweken van rechtvaardigheid en goedheid. Hij is met zijn mooie gedrag altijd een voorbeeld geweest voor andere mensen.

Allah de Verhevene zegt in de Koran: *“Jullie hebben in de Boodschapper van Allah een prachtig voorbeeld.”*⁶ Daarmee verplicht Allah ons om de leefwijze van de Profeet over te nemen. Onze plicht is dus het bestuderen van het deugdelijke en voorbeeldige leven van de Profeet en het toepassen van zijn *akhlāq* in onze eigen levens.

HET BELANG VAN GOEDE AKHLĀQ VOOR INDIVIDUEN

Zoals bekend, bestaat een samenleving uit huishoudens en families, en bestaan families uit individuen. De kracht en het welbevinden van een volk, is afhankelijk van de stevige fundamenten van de families waaruit zij bestaat. Kracht en rust in een familie is alleen mogelijk indien de individuele personen in een familie hun morele plichten nakomen, hetgeen we kennen als goede *akhlāq*. Indien individuen welgemanierd zijn, functioneert de samenleving ook goed, aangezien alle losse individuen bij elkaar een samenleving vormen.

⁵ ‘Ali al-Qāri, *Sharh al-Shifā*, vol. 1, blz. 222.

⁶ Al-Ahzāb, 21.

Om deze reden is het belangrijk dat de individuen welgemanierde personen zijn. Net zoals van rotte houtstukken geen stevig schip kan worden gebouwd, kan een krachtige, stevige gemeenschap niet worden gevormd door individuen die geen goede manieren bezitten en geen verantwoordelijkheidsbesef hebben. Kortom, een goede *akhlāq* is zowel voor jezelf, als voor je omgeving een goed middel om rust en vrede te bewaken.

GOEDE AKHLĀQ TIJDENS HET WERK

Het verrichten van arbeid, dus het zich inspannen om een inkomen te verwerven, is een belangrijk gebod van onze religie. Een moslim dient te werken om in zijn levensonderhoud (*rizq*) te voorzien om niet van anderen afhankelijk te zijn. Er zijn diverse toegestane manieren waarop mensen hun geld kunnen verdienen. Waar wij op moeten letten is dat wij ons geld verdienen door middel van een wijze die *halāl* ofwel geoorloofd is en dat we ervoor moeten zorgen dat onze inkomstenbron vrij is van *harām* oftewel van verboden zaken.

Onze Profeet heeft ons laten weten dat *“een mens op de Dag des Oordeels wordt ondervraagd over de wijze waarop hij zijn bezittingen heeft verworven en waarvoor hij zijn bezittingen heeft gebruikt en uitgegeven”*.⁷

Voor degenen die hun verdiensten met *harām* vermengen, heeft hij de volgende waarschuwing gegeven: *“Degene die een moslim bedriegt, schade veroorzaakt tegen hem of hem misleidt, behoort niet tot ons.”*⁸

Aan degenen die op correcte wijze arbeid verrichten en rechtvaardig handelen, heeft hij het volgende goede nieuws gegeven: *“Degene die in zijn handel niet van rechtvaardigheid afwijkt, zal op de Dag des Oordeels samen met de profeten zijn.”*⁹

Rechtvaardigheid is een hele belangrijke morele regel in de islam. Hetgeen een moslim siert is het vasthouden aan rechtvaardigheid in zijn carrière, het wegblijven van bedrog, van illegaal en onwettig werk.

7 Al-Mundhirī, *At-tarḥīb wa't-tarḥīb*, vol. 1, blz. 125.

8 A. Himmet Berki, 250 ahādith, blz. 159.

9 A. Himmet Berki, 250 ahādith, blz. 62.

Zijn verdiensten dienen op manieren verkregen te worden die *halāl* en zuiver zijn.

De plicht van een producent is het produceren van goederen die goede kwaliteit bezitten waarin geen bedrog plaatsvindt in de uitvoering van het werk. De plicht van arbeiders en ambtenaren is het volledig uitvoeren van de taken die aan hen worden opgedragen. Als een persoon zijn werk verwaarloost en bij zichzelf denkt “*ach, niemand ziet mij toch,*” dan zal hij verwijderd zijn van rechtvaardigheid en zal hij onwettige inkomsten verkrijgen. Een dergelijke houding is in onze religie ten strengste verboden. Het afpakken van andermans rechten, betekent het verwaarlozen en het misbruiken van je functie en taken. Mensen die zich zo gedragen, zorgen ervoor dat werkinspanningen van anderen verloren raken. Hierdoor zal niet alleen de werkomgeving en de samenleving schade ondervinden, maar ook zullen mensen elkaar wantrouwen. Een moslim met een schoon hart en een goede *akhlāq* zal zich verre houden van vormen van dergelijke slechte gedragingen.

Een mens met een goede *akhlāq* zal zijn werk naar behoren uitvoeren, met eer en geweten. Hij zal niemand bedriegen of oplichten. Hij zal zijn werk goed verrichten en nuttig zijn voor zichzelf én zijn omgeving.

KAN AKHLĀQ VERANDEREN?

Wanneer een kind wordt geboren, treedt hij volkomen zuiver en schoon de wereld en is hij vrij van zondes. Dit geldt tot de puberteit. Indien hij van zijn ouders een goede opvoeding krijgt en van goede gewoontes wordt voorzien, dan zal het opgroeien met een goede *akhlāq*. Indien het echter niet goed wordt opgevoed en slechte gewoontes zijn ziel een zwarte vlek bedekken, dan kunnen we niet verwachten van hem dat hij in een latere periode goed gedrag zal vertonen.

Zoals ziektes worden behandeld met medicijnen, dienen slechte gewoontes bestreden te worden. Dit kan alleen door het afleren van slechte gewoontes en goede gewoontes aan te leren.

Onze geliefde Profeet heeft gezegd: “*Verfraai jullie akhlāq,*”¹⁰ waaruit blijkt dat slechte gewoontes kunnen worden afgeleerd.

Iemand die omgaat met een persoon die een besmettelijke ziekte heeft, kan besmet raken met dezelfde ziekte. Degenen die bevriend raken met slecht gemanierde mensen, zullen op den duur door hun gedrag worden beïnvloed. Ze zullen uiteindelijk hun goede gewoontes verliezen en slechte manieren ontwikkelen. Om goede manieren op te doen en te behouden, is het dus noodzakelijk om naast een goede opvoeding ook een goede kennissenkring op te bouwen en afstand te nemen van mensen met een slechte *akhlāq*.

Onze geliefde Profeet (vrede zij met hem) heeft een interessante vergelijking gemaakt tussen mensen met een goede, en mensen met een slechte *akhlāq*:

- De Profeet heeft vriendschap met goed gemanierde mensen vergeleken met het zitten in een parfumzaak; zelfs als de winkeleigenaar je niets aanbiedt, zal je toch profiteren van de lekkere geuren om je heen.
- De Profeet heeft vriendschap met slecht gemanierde mensen vergeleken met het zitten in een ijzersmederij; als je daar zit, zal je of vonken over je heen krijgen of je irriteren aan de onaangename geur om je heen.¹¹

Net als in dit voorbeeld, zal degene die zich omgeeft met goedgemanierde mensen, beïnvloed worden door deze goede manieren van zijn vrienden en zal ook hij deze goede manieren automatisch en onbewust overnemen.

Zo werkt het ook bij vriendschap met slechtgemanierde mensen. Degene die zich laat omringen met slechtgemanierde mensen, zal beïnvloed raken door deze slechte manieren; op den duur zullen de goede gewoontes van hem verdwijnen en plaatsmaken voor slechte gewoontes.

¹⁰ Ahmed Hamdi Akseki, *Akhlāq*-lessen, blz. 19.

¹¹ Al-Suyūṭī, al-Jāmi‘ al-Saghīr.

Wij dienen dus goed op te letten bij het samenstellen van onze vriendenkring. We dienen goede en verstandige personen als vrienden te nemen en te profiteren van hun goede gedragingen en adviezen. We dienen afstand te nemen van slechtgemanierde mensen. We mogen hen alleen benaderen met de bedoeling hen te verlossen van hun slechte eigenschappen en te voorzien van een vriendenkring die bestaat uit welgemanierde mensen.

DE WAARDE DIE DE ISLAM HECHT AAN HET VERSTAND EN AAN KENNIS

Het verstand is een grote gunst die Allah de Verhevene aan de mensen heeft geschonken. De mens kan alleen aan de hand van zijn verstand onderscheid maken tussen het goede en het kwade. Het bezitten van een verstand is datgene waarmee de mens zich van andere levende wezens onderscheidt.

In onze religie geldt het bezitten van een verstandelijk vermogen als voorwaarde voor religieuze aansprakelijkheid; zonder een verstandelijk vermogen, kan een gelovige geen *mukallaf* zijn. Een gezond verstand is de eerste voorwaarde die gesteld wordt in kwesties aangaande geloof en aanbidding. Het belang van het verstand in de islam blijkt duidelijk uit het feit dat mensen die verstandelijke beperkingen hebben, niet aansprakelijk worden gehouden bij het navolgen van de geboden van de islam. De mens kan de echte waarde van zijn verstand alleen bevatten en het nut ervan voor zichzelf alleen verwezenlijken door het op de juiste wijze te gebruiken. Degenen die hun verstand misbruiken of helemaal niet gebruiken, worden in de Koran bekritiseerd.

De islam kent ook een grote waarde toe aan kennis en beveelt moslims om veel te lezen en te leren. Het feit dat het eerst geopenbaarde vers van de heilige Koran begint met het gebod “*lees!*” doet ons het belang van het opdoen van kennis duidelijk inzien. Allah de Verhevene zegt met betrekking tot het belang van kennis en geleerden:

“Zeg: Zijn degenen die kennis hebben gelijk aan degenen die geen kennis hebben?”¹²

12 Al-Zumar, 9.

Onze geliefde Profeet geeft als volgt aan dat het opdoen van kennis voor moslims verplicht is:

*“Kennis vergaren is een plicht voor elke moslim (man en vrouw).”*¹³

In navolging van deze geboden van de islam, hebben onze voorouders in de islamitische geschiedenis veel aandacht geschonken aan kennis en werd er altijd veel respect getoond aan de bezitters van kennis; de geleerden.

Een mooi voorbeeld hiervan is het voorval dat zich voordeed tussen de Ottomaanse sultan Selīm I (ook bekend als Yavuz Sultan Selim) en de grote geleerde, shaykh al-Islām Ibn Kamāl tijdens de terugtocht vanuit Egypte. Toen zij modderige grond passeerden, vlogen stukjes modder van de hoeven van het paard van Ibn Kamāl de lucht in en belandden op het gewaad van de sultan. Sultan Selīm I zag dat Ibn Kamāl zich hierdoor ongemakkelijk voelde aangezien het gewaad van Sultan Selīm I bevuild raakte door de stukjes modder. Laten we kijken wat de sultan tegen Ibn Kamāl zei:

“Meester, wees niet bedroefd! Modder die afkomstig is van de hoeven van een paard van een geleerde is sierlijk.” Daarna gaf de sultan zijn mannen de volgende opdracht: *“Bewaar dit gewaad met deze modder goed en leg het op mijn doodskist!”*

Met deze woorden en opdracht uitte de sultan zijn buitengewone waardering voor geleerden.

13 Khātib al-Tabrīzī, Mishkāt al-Masābih, vol. 1, blz. 233.

VRAGEN

1. Wat wordt er met *akhlāq* bedoeld? Leg uit.
2. Welke plaats neemt *akhlāq* in de islam in?
3. Wat is de rol van geloof en aanbidding in het verwerven van goede *akhlāq*?
4. Hoe was de *akhlāq* van onze Profeet?
5. Wat is het belang van *akhlāq* voor individuen?
6. Wat is de invloed van *akhlāq* op het werk?
7. Kunnen manieren veranderen? Leg uit.
8. Welke waarde hecht de islam aan het verstand en aan kennis?

HOOFDSTUK II ONZE MORELE PLICHTEN

Onderwerpen:

- *Morele plichten in de islam*
- *Onze plichten tegenover Allah, de Profeet en de Koran*
- *Onze plichten tegenover onszelf*
- *Onze plichten tegenover ons lichaam*
- *Onze plichten tegenover onze geest*
- *Morele regels met betrekking tot eten en drinken*
- *Beheersing van de tong*
- *Controle over onze andere lichaamsdelen*

ONZE MORELE PLICHTEN

We kunnen de morele plichten onderverdelen in de volgende categorieën:

1. Onze plichten tegenover Allah, de Profeet en de Koran.
2. Onze plichten tegenover onszelf.
3. Onze plichten tegenover ons gezin.
4. Onze plichten tegenover andere mensen.

ONZE PLICHTEN TEGENOVER ALLAH, DE PROFEET EN DE KORAN

A. Onze plichten tegenover Allah:

Allah is degene die ons uit het niets heeft geschapen, op de meest perfecte manier heeft uitgerust, die alles wat op aarde is voor ons heeft geschapen en aan ons dienstbaar heeft gemaakt. Geen enkel ander schepsel heeft zulke superieure eigenschappen gekregen. Er zijn dan ook bepaalde plichten die wij tegenover deze gunsten van Allah dienen na te komen.

Deze plichten zijn:

- Het geloven in het bestaan van Allah in Zijn eenheid en dat Hij dus ook geen deelgenoten kent.
- Het verrichten van de verplichte aanbiddingen.
- Het opvolgen van de geboden van Allah en het wegblijven van Zijn verboden.
- Het liefhebben van Allah boven álles.
- Het gedenken van Zijn naam met respect.
- Het betuigen van dank voor Zijn gunsten.

B. Onze plichten tegenover de Profeet:

Allah heeft aan profeet Mohammed (vrede zij met hem) de taak gegeven om de islam te verkondigen aan de mensen. Onze geliefde Profeet heeft zich enorm ingespannen daartoe voor de redding van de mensheid. Gedurende zijn verkondiging heeft hij vele moeilijkheden moeten verduren. Uiteindelijk heeft hij met het licht van de islam de wereld verlicht en de mensen begeleid in het vinden van gelukzaligheid.

Om deze reden is het onze plicht om:

- Te geloven dat hij de laatste en meest verheven profeet is.
- Van hem te houden en te zegenen door *salawāt* te uiten bij het horen van zijn naam.

- Het pad te volgen dat hij ons heeft getoond.
- Hem tot voorbeeld te nemen in onze *akhlāq*.

C. Onze plichten tegenover de Koran:

- Het geloven dat de Koran het laatste boek is dat Allah via onze Profeet naar de mensheid heeft doen openbaren.
- Het reciteren van de heilige Koran op een mooie, correcte en fatsoenlijke wijze.
- Het inhoudelijk bestuderen van de Koran om de betekenissen ervan te begrijpen.
- Het betonen van uiterst respect tijdens het lezen en het beluisteren van de Koran.
- Het uitvoeren van de geboden en het wegblijven van de verboden die de Koran vermeldt.

ONZE PLICHTEN TEGENOVER ONSZELF

De mens bestaat niet alleen uit vlees en bloed, ook heeft hij een ziel. Om deze reden maken we onderscheid tussen de volgende twee verplichtingen die we naar onszelf toe hebben:

- a. De plichten tegenover ons lichaam.
- b. De plichten tegenover onze ziel.

A. De plichten tegenover ons lichaam:

a. Gezonde en evenwichtige voeding:

Wij moeten letten op onze eet- en drinkgewoontes. Een gezond en sterk lichaam is afhankelijk van een evenwichtige voeding. In de Koran wordt gezegd: “*O mensen, nuttig van wat toegestaan, gezond en rein is op de aarde.*”¹

¹ Al-Baqarah, 168.

Onze Profeet wenst dat moslim sterk en krachtig zijn. Hij zegt: *“De sterke gelovige (mu’min) is meer geliefd bij Allah en beter dan de zwakke gelovige.”*²

b. Het beschermen van onze gezondheid:

Het valt onder onze plichten om ons lichaam tegen ziektes te beschermen en daartoe de nodige maatregelen te treffen. Het is ook onze plicht om behandelingen te zoeken wanneer wij ziek worden. Onze geliefde Profeet zei hierover: *“O dienaren van Allah! Zoek behandeling, want Allah heeft voor elke ziekte die hij heeft gegeven óók de genezing ervan geschapen.”*³

De islam heeft een absoluut verbod ingesteld ten aanzien van het gebruik van alle verdovende middelen die ons lichaam schaden, zoals alcohol en drugs. Daarnaast heeft de islam alle soorten gedragingen die onze gezondheid kunnen schaden verboden.

Gezondheid is de belangrijkste gunst die Allah aan de mensen heeft gegeven. De mensen dragen daarom de verantwoordelijkheid om hun gezondheid gedurende hun gehele leven te beschermen. Iemand die ongezond leeft kan geen gelukkig leven leiden, noch zijn aanbidningen goed verrichten. Om deze reden zeiden onze voorouders: *“Gezondheid is het begin van alle zaken.”*

We dienen de waarde van onze gezondheid te beseffen terwijl we gezond zijn. We dienen onze lichamen voortdurend tegen ziektes te bewaken. Wij mensen beseffen heel vaak pas de waarde van iets als het weg is. Onze Profeet zei in dit verband: *“Er zijn twee gunsten waarin de meeste mensen worden misleid (waarvan ze de waarde niet kennen). De ene is gezondheid, de andere is vrije tijd.”*⁴

Ons geluk in deze wereld en in het hiernamaals is voor een groot gedeelte afhankelijk van onze gezondheid. Om deze reden hecht onze religie extra belang aan gezondheid en spoort zij ons aan om preventieve

2 Mashāriq al-Anwār, vol. 2, blz. 112.

3 Al-Suyūṭī, al-Jāmi‘ al-Saghīr.

4 Ibid.

maatregelen te nemen tegen ziektes. Bovendien draagt onze religie ons op om te zoeken naar genezing zodra we ziek worden.

We dienen ons lichaam te versterken door voldoende voedsel te consumeren, door aandacht te schenken aan hygiëne en door voldoende te bewegen. We dienen de volgende uitspraak van onze Profeet, die we reeds eerder hebben genoemd, altijd in gedachten te houden: *“De sterke gelovige (mu’min) is meer geliefd bij Allah en beter dan de zwakke gelovige.”*

We dienen extreme vermoeidheid, slapeloosheid en benauwdheid te vermijden. Bovendien moeten we wegblijven uit ruimtes waar alcohol wordt gedronken, plekken waar de lucht vervuild is en plekken waar besmettelijke ziektes aanwezig zijn. Voedingsproducten waar vuil en bacteriën in zitten moeten we niet nuttigen. Het inenten van kinderen tegen ziektes die ze in de toekomst kunnen oplopen, dienen tijdig te gebeuren en daarbij dienen we de adviezen van de specialisten op te volgen.

Onze Profeet beveelt ons om niet aanwezig te zijn in de nabijheid van mensen met besmettelijke ziektes en zegt: *“Ren weg van een leprapatiënt zoals je van een leeuw zou wegrennen.”*⁵ In een andere hadith waarschuwt hij ons voor besmettelijke ziektes: *“Als jullie horen dat ergens de pest is uitgebroken, ga daar dan niet naar toe!”*⁶

De uitspraak van de Profeet *“zoek behandeling, want Allah heeft voor elke ziekte die hij heeft gegeven óók de genezing ervan geschapen”* houdt in, dat het ook tot de geboden van onze religie behoort om in geval van ziekte met alle mogelijke middelen genezing te zoeken.

Ook onze Profeet is tijdens een ziekte behandeld en hij heeft daarnaast aanbevolen om middelen die in die tijd voorhanden waren te gebruiken als geneesmiddel. Het grote belang dat de islam aan ziektebehandeling hecht, heeft ervoor gezorgd dat in de islamitische geschiedenis vele artsen en geneeskundigen zijn opgeleid. Boeken die door Ibn Sīnā en

5 Al-Bukhāri.

6 Al-Ajlūnī, Kashf al-Khafā, vol. 1, blz. 104.

Abū Bakr al-Rāzī op het gebied van geneeskunde zijn geschreven, zijn ook in Europa eeuwenlang gelezen en onderwezen.

Het zoeken naar genezing is niet tegenstrijdig met het verrichten van *tawakkul* (vertrouwen in Allah). Echt vertrouwen in Allah houdt juist in, dat een persoon alle mogelijke behandelwijzen probeert en daarna pas vertrouwt op genezing vanuit Allah. Het is fout om te vertrouwen in Allah zonder behandeling te zoeken. Iemand die zo denkt, heeft namelijk een verkeerd begrip van de geloofsleer van *tawakkul* in de islam. Zo'n houding lijkt op het verwachten van een oogst zonder te hebben gezaaid en heeft daarom niets te maken met *tawakkul*.

In onze geloofsleer is alles op deze wereld toe te schrijven aan oorzaken; het oorzaak-gevolg-principe. We moeten dus eerst middelen inzetten en daarna wachten op het resultaat. Het vinden en het gebruiken van medicijnen houdt in het inzetten van de middelen om de oorzaak aan te pakken. Genezing is hiervan dan ook het gevolg.

Ter vergelijking: het zaaien van zaaadjes wanneer de tijd daar rijp voor is, is de oorzaak. Het ontstaan van het gewas en de oogsten zijn hiervan het gevolg.

c. *Hygiëne:*

Een andere plicht tegenover ons lichaam is hygiëne. Een moslim behoort zijn lichaam, kleding en omgeving schoon te houden. Hygiëne vervult een grote rol in het bewaken van onze gezondheid. Onze Profeet heeft het grote belang van hygiëne in de islam benadrukt door te zeggen: *“Reinheid is de helft van het geloof.”*⁷

Onze geliefde Profeet schonk ook bijzondere aandacht aan mondverzorging. Onder zijn adviezen aan ons is zijn volgende uitspraak: *“Wat is er met jullie dat jullie met vergeelde tanden naar mij toe komen? Gebruik miswāk.”*⁸

7 Mashāriq al-Anwār, vol. 2, blz. 107.

8 *Miswāk* is een bijzonder poetsmiddel voor tanden dat bestaat uit een takje van de boomsoort *arak*, dat in Saoedi Arabië groeit. Het gebruik van moderne poetsmiddelen zoals tandenborstels, is vergelijkbaar met het gebruiken van *miswāk*; beide zijn reinigend, hoewel het gebruik van *miswāk* een *soenna* is.

B. Onze plichten tegenover onze ziel:

De plichten die wij tegenover onze zielen moeten nakomen zijn:

- Het reinigen van onze zielen van verkeerde en ongegronde geloofsleer.
- Het plaatsen van juiste en betrouwbare geloofsleer in onze zielen.
- Het opdoen van goede en nuttige kennis.
- Het verschonen van onze zielen van slechte gedachten en verkeerde karaktereigenschappen.
- Het versieren van onze zielen met goede gedachten en mooie karaktereigenschappen.

Wij moeten onze zielen behoeden voor de volgende verkeerde eigenschappen:

Vijandigheid, woede, jaloezie, leugenachtigheid, onbetrouwbaarheid, schijnheiligheid, schaamteloosheid, respectloosheid, onbeschoftheid, genadeloosheid, lafheid, luiheid, gierigheid, hoogmoed, onrecht en onderdrukking, ongeduld, grofheid, ongevoeligheid, meedogenloosheid en inbreuk op het toevertrouwde.

We dienen onze zielen te versieren met de volgende mooie eigenschappen:

Vriendschap, genade, oprechtheid, gulheid, moed, ijver, geduld, schaamte, respect, menslievendheid, betrouwbaarheid, vriendelijkheid, beleefdheid, zachtaardigheid, rechtvaardigheid, fatsoen, vergevensgezindheid, bescheidenheid, het inhouden van boosheid, controle over uitspraken, mededogen met mensen en andere levende wezens.

MORELE REGELS MET BETREKKING TOT ETEN EN DRINKEN

1. Alleen datgene eten of drinken dat geoorloofd (*halāl*) is.
2. Het wassen van de handen vóór en ná het eten.
3. Het zeggen van “*Bismillah*” voor het eten, het zeggen van “*Alhamdulillah*” na het eten.
4. Eten met de rechterhand en het nemen van het eten dat vlak voor je is.
5. Niet te grote hapjes nemen en goed kauwen voor het slikken.
6. Niet praten met de volle mond.
7. Eerst de mond leegeten, dan een volgende hap nemen.
8. Niet blazen in het eten om het af te koelen.
9. Niet in het glas blazen tijdens het drinken.
10. Geen gedrag vertonen of woorden gebruiken die andere mensen misselijk kunnen maken.
11. Niet verspillen, alleen datgene opscheppen wat je op kunt krijgen.
12. Bij een gezamenlijke maaltijd pas opstaan nadat iedereen klaar is met eten.
13. Wachten met eten totdat eerst de ouderen beginnen met eten.
14. Niet in het openbaar eten.

BEHEERSEN VAN DE TONG

Eén van de plichten tegenover onszelf, is het beheersen van onze tongen. Zoals we dienen te letten op wat onze mond ingaat, dienen we ook te letten op wat uit onze mond komt. De islam leert ons de manieren en de regels met betrekking tot spreken.

De morele regels waar we ons tijdens het spreken aan dienen te houden, zijn in het kort als volgt:

1. Beseffen wat de gevolgen kunnen zijn van datgene wat je zegt vóórdat je spreekt.
2. Alleen dingen zeggen die in het voordeel zijn in het wereldse of hiernamaalse leven.
3. Niemand kwetsen met je uitspraken en niemand onderbreken tijdens het spreken.
4. Het aanspreken van mensen in overeenstemming met hun status.
5. Niet overdrijven in het prijzen van een persoon.
6. Je stem niet verheffen bij ouderen.
7. Niet onzinnig praten.
8. Je tong niet verdraaien tijdens het spreken. Niet doen alsof je veel weet en niet op zoek gaan naar gebreken in de uitspraken van een ander.
9. Niet liegen, geen valse eed afleggen, niet slecht spreken achter de rug van mensen, niet roddelen en geen valse beloftes doen.
10. Andere mensen niet belachelijk maken, aan hen geen bijnaam of spotnaam toekennen.
11. Een geheim goed bewaren en niet aan anderen vertellen.

Toen onze Profeet werd gevraagd over wat de weg naar verlossing is, antwoordde hij: *“Beheers je tong.”*

Eén van de metgezellen vroeg aan de Profeet: *“Wat is datgene waar ik omwille van mezelf het meest voor moet waken?”* Onze geliefde Profeet pakte zijn gezegende tong en zei: *“Deze.”*¹⁰

In een andere hadith zegt de Profeet (vrede zij met hem): *“Wie in Allah en de Dag des Oordeels gelooft, laat hem deugdelijk spreken (goede dingen zeggen) of zwijgen.”*¹¹

9 Al-Nawawi, Riyādh as-Sālihīn, vol. 3, blz. 107.

10 Ibid., vol. 3, blz. 106.

11 Ibid., vol. 3, blz. 103.

Controle houden over de tong en letten op wat je zegt zijn dus zeer belangrijke aandachtspunten in ons dagelijkse leven.

CONTROLE OVER ONZE ANDERE LICHAAMSDELEN

Behalve onze tong zijn er lichaamsdelen die we onder controle dienen te houden, hetgeen ons gedrag ten goede komt. Het gebruiken van onze lichaamsdelen volgens de morele regels van de islam, is een verplichting tegenover onszelf. In het kort, zijn deze regels als volgt:

- 1) We dienen onze handen en voeten verwijderd te houden van zaken die *harām* (verboden) zijn en van zaken die voor onszelf of voor anderen schadelijk zijn.
- 2) Naar datgene wat niet aan ons toebehoort, dienen we niet met slechte bedoelingen te kijken. We moeten onze ogen ook niet gebruiken om tekortkomingen van anderen te achterhalen. Daarnaast mogen we niemand met onze blikken storen.
- 3) Onze oren dienen we niet te gebruiken om te luisteren naar leugens, roddels en andere uitingen die niet nuttig zijn voor het aardse of het hiernamaalse leven.
- 4) De eigendommen, de levens en de eer van anderen dienen we niet te beschadigen.

LEESSTUK

Het verbod op verspilling in de islam

Onze religie heeft ons bevolen om ons levensonderhoud (rizq) halāl, op toegestane wijze te verdienen. Onze verdiensten mogen we bovendien niet verspillen. De Koran zegt hierover:

“Eet en drink, maar verspil niet, want Allah houdt niet van verspillers.”¹²

Het gedeelte “want Allah houdt niet van verspillers” is voor moslims een duidelijke waarschuwing voor verspilling. Geen enkele moslim zou natuurlijk willen behoren tot degenen van wie Allah niet houdt.

¹² Al-A'rāf, 31.

Onze religie wil ook niet dat we gierig zijn, maar dat we altijd evenwichtig handelen en de middenweg volgen in onze manier van leven.

In de Koran staat dat de goede dienaren, die de genade van Allah zullen ontvangen, een dergelijk leven leiden:

“Zij die, wanneer zij iets besteden, noch verkwistend noch gierig zijn, maar evenwichtig blijven, tussen beide in.”¹

We zien dat onze religie ons niet alleen leert hoe wij onze inkomsten moeten verdienen, maar ook hoe wij dat moeten gebruiken. Onze taak is om de bevelen en de adviezen van onze verheven Heer en van onze geliefde Profeet te volgen en daarmee een evenwichtig leven te leiden, zonder te vervallen in extreme hoeken.

Iemand die zijn geld verspilt, niet let op zijn uitgaven, meer uitgeeft dan dat hij binnenkrijgt, zo'n iemand kan nooit de levensstandaard bereiken die hij op het oog heeft en hij kan in zijn gezin ook geen rust brengen. Wij dienen onze eigendommen en ons geld te gebruiken voor onze behoeftes, en de behoeftes van de gemeenschap.

Zoals deze regels gelden voor een gezin, gelden zij ook voor een land als geheel. Verspilling houdt de vooruitgang en de ontwikkeling van een land tegen. Verspilling heeft tot gevolg dat individuen en gemeenschappen in armoede belanden en dat hun inspanningen verloren gaan.

De omvang van voedselverspilling vandaag de dag, is erg zorgwekkend. Datgene wat weggegooid wordt is niet alleen voedsel, maar bestaat ook uit de inspanningen van degenen die bij hebben gedragen aan de totstandkoming van het etenswaar en het geld van de klant dat hij uitgeeft aan voedsel.

Onze Profeet heeft bevolen om respectvol om te gaan met voedsel. Indien wij – bijvoorbeeld – brood weggooien, dan zijn wij niet alleen ongehoorzaam aan onze Profeet, maar zijn we tevens respectloos tegenover brood.

Het valt onder verspilling indien wij op ons bord meer eten scheppen dan we kunnen opmaken en ten gevolge daarvan eten overblijft. Het is ook verspilling indien wij het licht onnodig aan laten staan of de kraan onnodig

1 Al-Furqān, 67.

openlaten. Niemand heeft het recht om deze gunsten onevenwichtig te gebruiken en te verkwisten.

Het nutteloos doorbrengen van (vrije) tijd is ook een vorm van verspilling. Het is eveneens verspilling om vanwege een verlangen naar de levensstijl van rijke mensen of om te voldoen aan de laatste trends, de eigen spullen weg te doen, om daarvoor in de plaats dure spullen te kopen en zichzelf daardoor in de schulden te werken. Dit zijn gedragingen die tegenstrijdig zijn met de beginselen van onze religie; zulke gedragingen verstoren het sociale evenwicht en ze doen de economie beschadigen.

Ontwikkelde landen en landen die in een ontwikkelingsfase zitten, zijn landen waarvan de inwoners ijverig en zuinig zijn. We moeten goed en zuinig omgaan met onze tijd, verdiensten, grondstoffen en andere rijkdommen. We moeten de waarde van de gunsten die we hebben gekregen goed beseffen en verspilling vermijden. Indien we op die manier handelen, behouden we een hoog niveau van beschaving.

Onze Profeet zegt: “Een zuinig persoon wordt niet arm”.² Hiermee geeft hij ons een belangrijk levensprincipe in handen. Laten we niet vergeten dat de schade van verspilling niet beperkt blijft tot deze wereld.

Degenen die de waarde van hun leven en hun bezittingen in het wereldse leven niet inzien, zullen daarvoor verantwoording afleggen op de Dag des Oordeels.

Onze geliefde Profeet zegt: “Voordat de mens op de Dag des Oordeels de aanwezigheid van Allah mag verlaten, zal hij eerst verantwoording afleggen voor vier zaken:

- 1. Hoe en waar hij zijn leven heeft doorgebracht.*
- 2. Hoe hij zijn lichaam heeft gebruikt.*
- 3. Hoe hij zijn eigendommen heeft vergaard en besteed.*
- 4. Of hij heeft gehandeld naar de kennis die hij had.³*

² Al-Ajlūnī, Kashf al-Khafā, vol. 2, blz. 189.

³ Al-Mundhirī, At-tarhīb wa't-tarhīb, vol. 1, blz. 125.

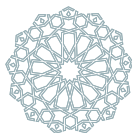

VRAGEN

1. In welke categorieën kunnen we de morele plichten verdelen?
2. Wat zijn onze plichten tegenover Allah, de Profeet en de Koran?
3. In welke categorieën kunnen we de plichten tegenover onszelf verdelen?
4. Wat zijn onze plichten tegenover ons lichaam?
5. Wat zijn onze plichten tegenover onze ziel?
6. Wat zijn goede en de slechte karaktereigenschappen? Noem ze op.
7. Wat zijn de morele regels met betrekking tot eten en drinken?
8. Wat zijn de morele regels die we tijdens het spreken dienen te hanteren?
9. Hoe moeten we controle uitoefenen op onze andere lichaamsdelen?

HOOFDSTUK III

ONZE PLICHTEN TEGENOVER ONZE FAMILIELEDEN

Onderwerpen:

- *Het belang van het gezin in de islam*
- *De onderlinge plichten van gezinsleden*
- *De plichten van echtgenoten onderling*
- *De plichten van ouders tegenover hun kinderen*
- *De plichten van kinderen tegenover hun ouders*
- *De jongeman die ongehoorzaam is geweest aan zijn moeder en geconfronteerd werd met het gevaar zijn imān te verliezen tijdens zijn laatste adem (leesstuk)*
- *De onderlinge plichten van broers en zussen*
- *Onze plichten tegenover andere familieleden*
- *Onze plichten tegenover onze burens*
- *Een moslim schenkt op deze manier aandacht aan zijn burens (leesstuk)*

HET BELANG VAN HET GEZIN IN DE ISLAM

Een huishouden dat bestaat uit vader, moeder en kinderen wordt een gezin genoemd. Gezinnen bij elkaar, vormen de bevolking van een land. Het gezinsleven is van groot belang voor een land, gezinnen vormen immers het fundament van een land. Wanneer gezinnen gelukkig zijn, zorgt dat ervoor dat de bevolking ook sterk wordt.

Het gezinsleven fungeert als een school waarin geestelijke, nationale en culturele waarden en normen worden onderwezen. Onze plichten tegenover onze Schepper en tegenover ons land en ons volk worden in eerste instantie in een gezin onderwezen. In een gezin observeren en imiteren de jongeren het gedrag van hun ouders. De gedragingen die de jongeren voortdurend waarnemen, vestigen zich diep in hun innerlijk en vormen tot hun gewoontes. Op deze manier ontwikkelt zich ook de morele persoonlijkheid van het kind.

Kinderen nemen de gedragingen van anderen op zoals een camera dat doet. Om erover te waken dat de zuivere zielen van kinderen mooie beelden opnemen, dienen de leden van het gezin altijd goed gedrag te vertonen. Om deze reden is het erg belangrijk dat gezinsleden hun onderlinge plichten en verantwoordelijkheden nakomen. Het geluk van een gezin en de toekomst van een samenleving is immers hiervan afhankelijk.

DE ONDERLINGE PLICHTEN VAN GEZINSLEDEN

De fundamenten van een gezin worden gelegd door echtgenoten. Zij zijn degenen die het gezin oprichten. Onze geliefde Profeet (vrede zij met hem) zei eens: *“Let op, jullie hebben rechten op jullie vrouwen en jullie vrouwen hebben rechten op jullie.”*¹

DE ONDERLINGE PLICHTEN VAN ECHTGENOTEN

1. Allereerst dient er tussen de echtgenoten wederzijdse liefde te zijn.
2. De man dient te werken om zijn gezin te voorzien van voedsel, kleding en andere behoeften. Zijn inkomsten dienen bovendien *halāl* te zijn.
3. De man dient zijn gezinsleden aan te sporen en te helpen om hun religieuze en morele plichten na te komen, hij dient hun tekortkomingen met goede adviezen te verhelpen.
4. De man dient zijn vrouw beleefd en zachtaardig te behandelen, niet grof.

1 Al-Nawawi, Riyādh as-Sālihīn, vol. 1, blz. 318.

Onze geliefde Profeet zegt in dit verband het volgende: *“Onder de gelovigen is qua imān de meest perfecte, diegene van wie de manieren het beste zijn. De besten onder jullie zijn degenen die hun vrouw het beste behandelen.”*²

5. De vrouw dient zich aan haar man te verbinden met liefde en respect, zij dient haar man bij te staan in het aansturen van het huishouden en de opvoeding van de kinderen.
6. De vrouw dient zuinig te zijn en de verdiensten van haar man niet te verspillen.
7. De vrouw dient gehecht te zijn aan haar gezin en aan de woning, ze dient haar eer met zorg te beschermen.

Onze Profeet (vrede zij met hem) zei eens: *“Indien een vrouw de vijf dagelijks verplichte gebeden verricht, gedurende de maand Ramadan vast, haar eer bewaakt en haar man gehoorzaamt, tegen haar wordt er gezegd: ‘Treed het Paradijs binnen, door welke poort je maar wil.’”*³

*“Indien een vrouw sterft en haar man tevreden is met haar, dan treedt zij het Paradijs binnen.”*⁴

DE PLICHTEN VAN OUDERS TEGENOVER HUN KINDEREN

Kinderen versieren het gezin en ze vormen daarin de bron van geluk. Kinderen worden door Allah aan de ouders toevertrouwd. De ouders zijn verantwoordelijk voor de opvoeding van hun kinderen tegenover Allah en de samenleving. De voornaamste plichten van de ouders tegenover hun kinderen zijn:

1. Het voeden van de kinderen met gezond voedsel en het beschermen van hun lichamelijke en geestelijke gezondheid.
2. Niet voeden met voedsel dat met *harām*-inkomsten betaald is. Onze Profeet zei dat *“te midden van al het geld dat voor Allah wordt uitgegeven, het geld dat voor het gezin wordt uitgegeven het meest wordt beloofd”*.⁵

2 Al-Nawawi, Riyādh as-Sālihīn, vol. 1, blz. 320.

3 A. Himmət Berki, 250 ahādith, blz. 186.

4 Al-Nawawi, Riyādh as-Sālihīn, vol. 1, blz. 326.

5 Ibid., vol. 1, blz. 329.

Hij waarschuwde ook: *“Het is voor iemand al een zonde wanneer hij de gezinsleden onder zijn verantwoordelijkheid verwaarloost.”*⁶

3. Het geven van een mooie naam aan het kind.
4. Het opvoeden van de kinderen met goede *akhlāq* en een goed voorbeeld voor hen zijn. Onze Profeet benadrukt het belang van opvoeding als volgt: *“Een vader kan zijn kind niets beters geven dan een goede opvoeding.”*⁷
5. Het onderwijzen van de *salāt* (het gebed) en andere religieuze en morele plichten.
6. Het bijstaan van de kinderen bij het studeren waarmee ze zich in de toekomst kunnen onderhouden met hun beroep. De metgezel ‘Alī heeft gezegd: *“Voed jullie kinderen op voor een tijd anders dan deze tijd. Zij zijn immers geschapen voor een andere tijd dan de tijd waar jullie je in bevinden.”*
7. Het liefhebben van de kinderen en het schenken van aandacht aan hen. Kinderen hebben immers liefde net zo hard nodig als eten en drinken. Onze Profeet hield heel veel van kinderen en gaf hen veel aandacht.
8. Het gelijk en rechtvaardig behandelen van kinderen; als aan één kind een cadeau wordt gegeven of aandacht wordt geschonken, dient dat ook aan hun eventuele ander kinderen te worden gegeven.
9. Wanneer kinderen de leeftijd voor het aangaan van een huwelijk bereiken, hen daarbij helpen.

DE PLICHTEN VAN KINDEREN TEGENOVER HUN OUDERS

1. Het goed behandelen van de ouders.
2. Indien ouders te weinig inkomsten hebben, hen bijstaan.
3. De ouders niet krenken met woorden of daden, zelfs niet met “oef”.
4. Het vriendelijk aankijken en toespreken van de ouders.

⁶ Ibid., vol. 1, blz. 331.

⁷ Al-Suyūṭī, al-Jāmi‘ al-Saghīr.

5. Wanneer de ouders hun kinderen roepen, dienen de kinderen daar meteen gehoor aan te geven.
6. De ouders dienen te worden gehoorzaamd en hun wensen dienen te worden vervuld, zolang deze wensen niet ingaan tegen de bevelen van Allah.
7. De ouders dienen altijd tevreden te worden gehouden.
8. Niet met een verheven stem praten in het bijzijn van de ouders.
9. Indien de ouders hulpbehoevend worden, dienen de kinderen hen liefdevol en welwillend te verzorgen.
10. Kinderen mogen op straat niet voor de ouders lopen.
11. Kinderen mogen niet zonder toestemming van hun ouders ergens naartoe gaan.
12. Wanneer de ouders overlijden, dienen de kinderen het testament van hun ouders ten uitvoer te brengen. Ze dienen Allah veelvuldig te vragen om hun ouders te vergeven en dienen namens hun ouders weldaden te verrichten. Aan de vrienden van de ouders moet aandacht worden besteed. De kinderen dienen zich zo goed te gedragen, dat mensen niet slecht over hun ouders kunnen spreken.

Over de rechten van de ouders heeft onze geliefde Profeet belangrijke uitspraken gedaan:

*“De religieuze handeling waar Allah het meest van houdt, is het gebed dat op tijd wordt verricht, en goedheid tegenover ouders.”*⁸

“Onder degenen die Allah op de Dag des Oordeels niet zal aankijken, is degene die zijn ouders ongehoorzaam is geweest.”

*“Allah zal naar zijn wens [de bestraffing van] bepaalde zondes uitstellen tot de Dag des Oordeels, maar voor ongehoorzaamheid aan de ouders zal Allah de schuldige bestraffen voordat hij overlijdt.”*¹⁰

8 Al-Nawawi, Riyādh as-Sālihīn, vol. 1, blz. 347.

9 Al-Mundhirī, At-tarḡīb wa't-tarhīb, vol. 3, blz. 327.

10 Hadith-selecties, Diyanet, 2004, blz. 58.

LEESSTUK

De jongeman die ongehoorzaam is geweest aan zijn moeder en geconfronteerd werd met het gevaar zijn imān te verliezen tijdens zijn laatste adem

‘Abdullah ibn Abi ‘Awfā vertelt als volgt:

We waren samen met de Profeet. Iemand kwam naar de Profeet en zei:

-O Boodschapper van Allah, er ligt een jongeman op sterven. Hij wordt aangespoord om “Lā ilāha illallāh” te zeggen, maar dat lukt hem maar niet.

Onze Profeet vroeg:

-Verrichtte hij de salāt?

De man zei:

- Ja.

Hierop stond de Profeet op en samen liepen zij naar de jongeman toe en de Profeet zei tegen de jongeman:

-Zeg ‘Lā ilāha illallāh’.

Hij (de jongeman) zei:

-Het lukt mij niet.

-Waarom niet?, zei de Profeet.

De man die eerder was gekomen zei:

-Hij was ongehoorzaam aan zijn moeder.

-Is zijn moeder in leven? vroeg de Profeet.

-Ja, zeiden ze.

-Roep haar hierheen, zei de Profeet.

Ze riepen de moeder en toen ze verscheen, zei de Profeet tegen haar:

-Is hij (deze zieke) jouw zoon? De vrouw zei:

-Ja (hij is mijn zoon).

De Profeet zei tegen haar:

-Stel dat hier een grote vuurstapel zou worden klaargezet en er zou tegen jou worden gezegd: ‘Als je voorspraak verleent, dan laten we je zoon niet verbranden in het vuur, maar als je geen voorspraak verleent, dan verbranden we je zoon,’ wat zou je dan doen? Voorspraak verlenen?’

De vrouw zei:

-Ik zou hem voorspraak verlenen.

De Profeet zei:

-Neem mij en Allah dan tot getuigen dat je tevreden met je zoon bent (dat je jouw moedersrechten aan je ongehoorzame zoon kwijscheldt om hem te redden van het hellevuur).

De vrouw zei:

-O Allah. Ik neem U en uw boodschapper tot getuigen. Ik ben tevreden over mijn zoon (ik scheld hem vrij).

Hierop zei de Profeet tegen de zieke jongeman:

-Zeg: 'Lā ilāha illallāhu, wahdahū lā sharika lah, wa ashhadu anna Muhammadan 'abduhū wa rasūluh'.

De zieke zei meteen deze geloofsbelijdenis op. Hierop zei de Profeet:

-Alhamdulillah, alle lof aan Allah, dat hij deze jongeman middels mij heeft gered van het hellevuur.¹¹

Gedicht: MAMA¹²

Mama! Mama! Lieve mama!

Mijn hart behoort aan jou...

Mijn hart is een schat,

Vol met liefde,

En jij bent de eigenaar van die liefde,

Jij bent degene die mij heeft opgevoed,

Jij bent degene die vanwege je mededogen,

Als een engel mij verzorgt,

Toen ik klein was ben jij degene geweest,

Die mij heeft grootgebracht,

Eerst op je schoot,

Daarna in de wieg, daarna in de schommel,

¹¹ Hadith-selecties, Diyanet, 2004, blz. 161.

¹² E.A. Sipahi.

*Jij voedde mij op,
 Jij hebt mij voor het eerst iets geleerd,
 Als ik verdrietig ben is het je lach,
 En als ik me gekrenkt voel, zijn het je lieve woorden,
 Die mij weer gelukkig maken,
 Mijn bitterheid verdwijnt dan plots,
 Jij bent van mij mama,
 En ik ben van jou, beslist!*

Gedicht: PAPA¹³

*Jij bent de zuil van ons huis!
 Jij bent onze oogappel!
 Hoe lief en hoe goed ben je,
 Mijn lieve papa.*

*Wanneer jij 's avonds komt,
 Zijn we vervuld van blijdschap,
 Donkere nachten worden voor ons dan heldere dagen,
 Mijn lieve papa.*

*Als jij lacht, lachen wij ook,
 Als jij eet, eten wij met plezier,
 Wij luisteren altijd naar je,
 Mijn lieve papa.*

DE ONDERLINGE PlichtEN VAN BroERS EN ZUSSEN

1. Tussen broers en zussen dient oprechte liefde en eenheid te zijn.
2. Broers en zussen zijn als onderdelen die elkaar aanvullen. Niets mag de eenheid tussen broers en zussen verzwakken of uit elkaar drijven.

13 R. Çalapala.

3. Materiële belangen zoals erfenis, geld en bezit mogen geen kloof veroorzaken tussen broers en zussen.
4. Oudere broers en oudere zussen zijn voor de jongeren in het gezin als vaders en moeders. Jongeren dienen ouderen te respecteren en te gehoorzamen. Ze dienen geen kwetsende woorden te uiten of krenkende daden te verrichten. Oudere broers en zussen dienen hun jongere broers en zussen te beschermen en hen liefdevol en met barmhartigheid te behandelen.
5. Broers en zussen dienen goed te zijn voor elkaar, ze dienen elkaars belangen te zien als hun eigen belangen.

ONZE PLICHTEN TEGENOVER ANDERE FAMILIELEDEN

Wij hebben ook morele plichten tegenover onze bloedverwanten, verre familieleden en onze schoonfamilies. Deze morele plichten zijn:

1. Bloedverwanten en familieleden met liefde en respect bejegenen.
2. De behoeftige familieleden helpen.
3. Hen niet vergeten, hen van tijd tot tijd opzoeken en cadeaus brengen.
4. Met degenen onder hen die op verre afstand wonen contact leggen met middelen als telefoon, brieven en berichten en op die manier de familiebanden versterken.

Ooms en tantes zijn als het ware onze vaders en moeders. We moeten hen respecteren en liefhebben, op dezelfde wijze zoals wij tegenover onze ouders handelen. Onze Profeet benadrukt het belang van familiebanden als volgt: *“Degene die zijn relatie met zijn verwanten verbreekt, kan het Paradijs niet binnentreden.”*¹⁴

De Metgezel ‘Abdullah ibn Abī ‘Awfā vertelt:

“Wij waren in het bijzijn van onze Profeet. Hij zei: ‘Degene die zijn familiebanden verbreekt dient vandaag niet met ons te zitten.’

¹⁴ Al-Nawawi, Riyādh as-Sālihīn, vol. 1, blz. 370.

Hierop stond een jongeman op die onenigheid had met zijn tante en ging naar zijn tante. Hij sprak met haar en maakte het weer goed. Daarna voegde die jongeman zich weer in ons midden. Hierop zei de Profeet:

*'In een gemeenschap waarin zich mensen bevinden die familiebanden verbreken, daalt geen genade neer.'*¹⁵

ONZE PLICHTEN TEGENOVER ONZE BUREN

Na ons gezin en overige familieleden zijn onze buren degenen die het meest nabij ons zijn. Het is het gebod van onze religie om goed om te gaan met onze buren, die wij dagelijks tegenkomen en met wie wij vaak tijd doorbrengen.

Allah de Verhevene beveelt ons in de Koran om onze buren goed te behandelen.

Ook de Profeet wijst daarop:

*“Wie in Allah en de Dag des Oordeels gelooft, laat hem goed zijn voor zijn buren.”*¹⁶

*“Wie in Allah en de Dag des Oordeels gelooft, laat hem zijn buren geen problemen bezorgen.”*¹⁷

In een andere hadith heeft onze Profeet gezegd dat degenen die hun buren lastig vallen geen echte gelovigen zullen worden en het Paradijs niet binnen zullen betreden.

De voornaamste plichten tegenover onze buren zijn:

- a. De rechten van onze buren respecteren, hen niet kwetsen met onze woorden en daden.
- b. Vriendelijk en aardig zijn, deelgenoot worden in hun geluk en verdriet.
- c. Helpen om hun problemen op te lossen, wederzijds cadeaus uitwisselen en bezittingen uitlenen.

¹⁵ Hadith-selecties, Diyanet, 2004, blz. 208.

¹⁶ Al-Nawawi, Riyādh as-Sālihīn, vol. 1, blz. 343.

¹⁷ Ibid., vol. 1, blz. 342.

- d. Geen geluidsoverlast bezorgen.
- e. De zieken onder hen bezoeken, voor de overledenen onder hen het begrafenisgebed verrichten en te condoleren.

Kortom: de dingen die we voor onszelf wensen, dienen we ook voor hen te wensen. We dienen hen te behandelen zoals wij zelf ook willen worden behandeld.

Zelfs als onze burens geen moslim zijn, dienen we hen goed te behandelen en hen niet lastig te vallen. Dit is namelijk een gebod van onze godsdienst. Moslims hebben door de geschiedenis heen volgens dit gebod geleefd en goede relaties onderhouden met hun niet-islamitische burens.

‘Abdullah ibn ‘Umar, de zoon van de twee khalief ‘Umar, heeft op een dag zijn helper bevolen om een schaap te offeren en een gedeelte van het vlees aan de burens te geven. Hij heeft daarbij tot drie keer toe herhaald het vlees eerst uit te delen aan de burens die geen moslim zijn.¹⁸

LEESSTUK

Een moslim denkt op deze manier aan zijn burens...

Sultan Mehmet II, ook bekend als Mehmet de Veroveraar en Fatih Sultan Mehmet, bevond zich op een dag tussen de mensen om de kwaliteit en de prijs van de etenswaren te inspecteren. Hij trok onopvallende kleren aan om te voorkomen dat hij zou worden herkend. Hij ging een winkel binnen, begroette de winkelier en zei:

“Mag ik een halve batman¹⁹ boter, halve batman honing en halve batman kaas?”

De winkelier woog een halve *batman* boter af, rekende af en zei:

“Meneer, uw overige benodigdheden kunt u van mijn buurman tegenover mij kopen. Zijn koopwaar is beter in kwaliteit, overigens heeft hij vandaag nog niets kunnen verkopen.”

¹⁸ ‘Ali al-Qāri, Sharh ‘Ayn al- ‘Ilm, vol. 1, blz. 291.

¹⁹ *Batman*: gewichtseenheid tijdens de Ottomaanse Rijk, waarbij 1 *batman* gelijk staat aan 7,7 kilogram.

De Sultan ging naar de andere winkel en kocht daar een halve *batman* honing. De winkelier zei tegen hem:

“Alle lof aan Allah, meneer ik heb mijn handel gedaan. Ik heb voor vandaag genoeg geld verdiend om mijn kinderen te kunnen voeden, maar mijn buurman heeft nog niets verkocht vandaag.”

Hierop zei de Sultan:

“Dit volk zal met zijn mooie akhlāq de wereld veroveren. Moge Allah degene die de mooie akhlāq van mijn volk bederven, vernietigen.”²⁰

VRAGEN

1. Vertel over het belang van het gezin in de islam.
2. Wat zijn de wederzijdse plichten tussen echtgenoten?
3. Wat zijn de plichten van ouders tegenover hun kinderen?
4. Wat zijn de plichten van kinderen tegenover hun ouders?
5. Wat zijn de onderlinge plichten van broers en zussen?
6. Wat zijn onze plichten tegenover onze bloedverwanten en overige familieleden?
7. Wat zijn onze plichten tegenover onze burenen?

20 T. Ünal, Deugdelijke uitdagingen bij de Ottomanen.

HOOFDSTUK IV ONZE PLICHTEN TEGENOVER DE GEHELE MENSHEID

Onderwerpen:

- *Onze morele plichten tegenover mensen*
- *Onze plichten tegenover dieren*
- *Een triest tafereel (leesstuk)*
- *De eigenschappen van iemand die leeft volgens islamitische akblāq*
- *Handelingen die in de islam verboden zijn*
- *Het grote gevaar voor de mensheid: alcohol en drugs (leesstuk)*

ONZE MORELE PLICHTEN TEGENOVER MENSEN

1. *Niemand kwaad doen:*

Het is in onze religie verboden om schade toe te brengen aan de levens, eigendommen, onderkomens, vrijheid en de eer van mensen. Dit zijn onschendbare rechten van mensen. Een moslim heeft de plicht om de rechten van anderen te respecteren en om afstand te nemen van iedere vorm van schadelijk gedrag. Dit is een voorwaarde voor iedereen die een echte moslim wil zijn. Onze Profeet zegt: *“Een moslim is degene bij wiens tong en handen anderen geen schade ondervinden.”*¹

¹ Al-Nawawi, Riyādh as-Sālihīn, vol. 3, blz. 148.

2. *Behulpzaam zijn:*

Het vriendelijk zijn naar mensen toe, glimlachen, het helpen van armen, het beschermen van verstoten mensen, het bijstaan van degenen die gevallen zijn en het begeleiden van verdwaalden behoren tot de geboden van onze religie en de vereisten van *akhlāq*.

3. *Respect tonen voor ouderen en barmhartigheid voor de kleintjes:*

Tot onze morele plichten behoort het respecteren van onze ouders, onze oudere broers en zussen, onze leraren en andere oudere mensen, en het tonen van barmhartigheid naar degenen die jonger dan ons zijn, voor verstotenen, zwakken en wezen. Onze Profeet benadrukt het belang van deze plicht als volgt: *“Hij die niet respectvol is tegenover onze ouderen en die niet barmhartig is tegenover onze kleintjes, behoort niet tot ons.”*²

4. *Elkaar begroeten:*

Wanneer moslims elkaar zien, begroeten ze elkaar en schudden ze elkaar de hand. Het is *soenna* om te beginnen met begroeten, het is echter een *fardh* om terug te groeten. Het is meer gepast wanneer een jongere persoon een oudere persoon als eerste begroet en wanneer een lopende persoon een zittende persoon als eerste begroet. Elkaar begroeten met de vredesgroet van de islam (*assalāmu ‘alaykum*) vergroot de wederzijdse liefde en vriendschap tussen moslims.

5. *Niet boos blijven op elkaar:*

Indien moslims boos op elkaar zijn, dienen ze het binnen korte tijd weer goed te maken met elkaar. Onze Profeet zegt: *“Het is voor een moslim niet toegestaan om meer dan drie dagen boos te blijven op zijn geloofsbroeder.”*³ Op deze manier benadrukt de Profeet hoe verkeerd het is om boos op elkaar te blijven. Bovendien geeft hij aan dat mensen die lange tijd boos op elkaar blijven een grote zonde begaan: *“Indien iemand een jaar lang boos blijft op zijn moslimbroeder, dan heeft hij dermate gezondigd alsof hij het bloed van zijn moslimbroeder heeft vergoten.”*⁴

2 Hadith-selecties, Diyanet, 2004, blz. 218.

3 Al-Nawawi, Riyādh as-Sālihīn, vol. 3, blz. 168.

4 Ibid., vol. 3, blz. 170.

6. *Het goed maken tussen mensen:*

Wanneer iemand weet dat twee moslims boos op elkaar zijn, is het zijn plicht om het goed tussen hen te maken. In dit verband zegt de heilige Koran: *“De gelovigen zijn elkaars broeders. Sticht daarom vrede tussen twee broeders van jullie.”*¹

Onze Profeet beklemtoont het belang van deze deugd als volgt: *“De beste sadaqa (de niet verplichte bijdrage aan behoeftigen) is het goedmaken van relaties tussen mensen die boos op elkaar zijn.”*²

7. *Het bezoeken van vrienden:*

Moslims dienen op geschikte momenten hun familieleden en andere naaste vrienden te bezoeken.

Bij het brengen van een bezoek dienen de volgende aandachtspunten in acht te worden genomen:

- a. Voor het bezoek dient een geschikt moment te worden uitgekozen.
- b. Het bezoek dient niet zo vaak te geschieden dat het ergernis veroorzaakt.
- c. Indien mogelijk dient degene die wordt bezocht van tevoren te worden ingelicht.
- d. Het uiterlijk en de kleding dienen verzorgd, schoon en netjes te zijn.
- e. Het is niet juist andermans huis of kamer binnen te treden zonder toestemming.

8. *Gasten goed onthalen:*

Het gastvrij onthalen van bezoekers is één van de gedragingen die onze religie ons sterk aanbeveelt. Het goed ontvangen van gasten en het tonen van gastvrijheid zijn vaak genoemde eigenschappen waar moslims inmiddels bekend om staan.

1 Al-Hujurāt, 10.

2 Hadith-selecties, Diyanet, 2004, blz. 237.

Onze voornaamste plichten tegenover onze gasten zijn:

- a. Hen vriendelijk verwelkomen.
- b. Hen trakteren op eten en/of drinken.
- c. In het bijzijn van de gasten de kinderen of help(st)er niet berispen en geen boze gezichten trekken.
- d. Met veel aandacht afscheid nemen wanneer de gasten weer vertrekken.

9. Een uitnodiging accepteren:

Een moslim dient in te gaan op de uitnodiging van zijn geloofsbroeder en deel te nemen aan zijn gastmaal, mits de bijeenkomst geen verwerpelijke kenmerken heeft. Dit gedrag vergroot de onderlinge liefde van moslims. Onze Profeet zegt hierover: *“Indien jullie geloofsbroeder één van jullie uitnodigt voor een bruiloftsmaal of iets dergelijks, ga daar dan heen.”*³ Onze Profeet maakte geen onderscheid tussen rijke en arme mensen, hij accepteerde ook uitnodigingen van helpers.

10. Het kussen van de handen van ouderen:

Moslims mogen als blijk van respect de hand van oudere mensen en geleerden kussen.

11. Niet zoeken naar tekortkomingen van anderen:

Een moslim mengt zich niet in het privéleven van zijn geloofsbroeder. De fouten die hij bij anderen ziet, vertelt hij niet door. Hij maakt zijn geloofsbroeder bij anderen niet zwart. Hij probeert foute gedragingen die hij ziet te corrigeren op een gepaste en niet-kwetsende wijze.

12. Het vergeven van mensen die je onrecht hebben aangedaan:

Iemand met een goede *akhlāq* vergeeft het onrecht dat hem is aangedaan. Sterker nog, hij beantwoordt slechte daden met goede daden. Deze manier van handelen is zeer gepast bij moslims die qua *akhlāq* volmaakt

³ Al-Suyūṭī, al-Jāmi‘ al-Saghīr.

zijn. Onze Profeet zei: “Allah zal degene die drie bepaalde eigenschappen bezit met zijn genade het Paradijs binnenlaten.”

Toen zijn metgezellen vroegen welke eigenschappen dat zijn, antwoordde de Profeet:

“-Dat je geeft aan degene die niet aan jou geeft,

-Dat je bezoekt wie jou niet bezoekt,

-Dat je degene die jou onrecht aandoet vergeeft.”⁴

13. Het bezoeken van zieken:

Een moslim dient zijn zieke broeder te bezoeken, hij dient *du'ā* te verrichten voor zijn genezing en hij dient afstand te nemen van woorden en daden die de zieke kunnen kwetsen.

14. Deelnemen aan begrafenisgebeden:

Het is voor een moslim een belangrijke plicht om voor zijn overleden broeder het begrafenisgebed te verrichten, hem naar zijn graf te dragen, voor hem geregeld *du'ā* te verrichten en Allah te vragen om hem te vergeven.

15. Het goede willen voor je geloofsbroeder:

Een moslim dient goede gedachten te koesteren, hij dient het goede dat hij voor zichzelf wenst ook voor zijn geloofsbroeder te wensen. Datgene wat hij niet voor zichzelf wenst, dient hij ook niet voor anderen te wensen.

Dit zijn de normen waarmee een moslim kan beoordelen hoe goed zijn eigen *akhlāq* is ontwikkeld.

ONZE PLICHTEN TEGENOVER DIEREN

Onze religie beveelt om dieren goed te behandelen. Het is een morele plicht om dieren niet te mishandelen, om met dieren goed en genadevol

⁴ Hadith-selecties, Diyanet, 2004, blz. 211.

om te gaan. Over een vrouw die een kat genadeloos heeft behandeld, heeft de Profeet het volgende gezegd:

“Een vrouw had een kat gevangen gezet. Ze gaf de kat geen eten of drinken en ze liet hem ook niet vrij zodat de kat zelf op zoek kon gaan naar eten. Na een tijdje ging het diertje dood van de honger. Om deze reden is de vrouw in de hel beland en bestraft.”⁵

Over een man die genadig is geweest tegen een hond, heeft de Profeet het volgende gezegd:

“Een man had op een dag onderweg erg veel dorst gekregen. Uiteindelijk vond hij een waterput, hij daalde neer, dronk water en klom weer uit de put. Op dat moment zag hij een dorstige hond. De hond was aan het hijgen, met zijn tong hangend uit zijn bek. Vanwege zijn dorst likte het beest de vochtige aarde. Toen zei de man: ‘Deze hond is net zo dorstig als ik daarnet’ en hij daalde in de put. Hij vulde zijn leren sok met water [want er was geen waterbak voorhanden]. Hij hield de met water gevulde leren sok vast met zijn mond en klom zo uit de put. Het water gaf hij de hond te drinken. Vanwege deze daad was Allah zeer tevreden over de man en hij vergaf hem zijn zonden.

De Metgezellen zeiden:

‘O Boodschapper van Allah, is er voor ons beloning (in onze gedragingen) tegenover dieren?’

De Profeet zei: ‘Omwille van elk levend wezen is er beloning.’⁶

⁵ Al-Nawawi, Riyādh as-Sālihīn, vol. 3, blz. 174.

⁶ Al-Nawawi, Riyādh as-Sālihīn, vol. 1, blz. 161.

LEESSTUK

Een triest tafereel...

Dit verhaal wordt verteld door Khuzayfah al-'Adawī, die deel had genomen aan de veldslag van Yarmūk:

“Toen de strijd was afgelopen, ben ik op het slagveld op zoek gegaan naar mijn neef, de zoon van mijn oom. Ik trof hem zwaargewond aan. Net toen ik hem wat water wilde geven, klonk in de buurt het gekreun van een gewonde. Mijn neef dronk het water niet op, maar gebarde om het water eerst aan de andere gewonde te geven.

Ik bracht het water naar die gewonde, het was Hishām ibn al-'Ās. Net toen ik hem het water wilde geven, klonk in de buurt het gekreun van een andere gewonde. Hishām dronk het water niet op en gebarde om het water te geven aan de andere gewonde.

Ik ging naar de andere gewonde en zag dat hij net was gestorven. Ik keerde terug naar Hishām, ook hij was inmiddels gestorven. Ik rende met het water naar mijn neef, maar ook hem trof ik gestorven aan. Geen van hen had het water kunnen drinken.”

Wat een nobel gedrag! Hoogstaande *akhlāq*, om zelfs tijdens je laatste adem en met hevige dorst je broeder boven jezelf te verkiezen.

EIGENSCHAPPEN VAN IEMAND DIE LEEFT VOLGENS ISLAMITISCHE AKHLĀQ

Een goede moslim:

1. Heeft een standvastig geloof in de geloofsfundamenten van de islam en komt openlijk voor zijn geloofsovertuiging uit.
2. Voert zijn aanbidningen uit op de wijze die Allah en onze Profeet hebben bevolen.
3. Blijft uit de buurt van verboden zaken, zoals alcohol, gokken, diefstal en bedrog.

7 Ahmed Hamdi Akseki, Geloof bij soldaterij, blz. 269.

4. Liegt niet, legt geen valse getuigenis af, legt geen valse eed af en spreekt niet slecht achter de rug om van anderen.
5. Krenkt anderen niet, noch met zijn hand, noch met zijn tong.
6. Houdt zich aan zijn woord, is betrouwbaar.
7. Probeert de taken die hij op zich heeft genomen op de best mogelijke wijze uit te voeren.
8. Houdt zich verre van alle vormen van woorden en daden die onenigheid tussen mensen kunnen veroorzaken en maakt het goed tussen mensen die een geschil met elkaar hebben.
9. Is niet schijnheilig, hij gedraagt zich rechtschapen in alle vormen.
10. Neemt alleen deugdzame mensen op in zijn vriendenkring; hij brengt geen tijd door met slechtgemanierde personen.
11. Is respectvol tegenover zijn ouders en bezorgt hen geen verdriet.
12. Toont liefde voor jongeren en respect voor ouderen.
13. Krenkt zijn burens niet en is hen behulpzaam.
14. Biedt zijn excuses aan wanneer hij iemand onrecht aandoet, geeft de rechtmatige eigenaar terug wat hem toekomt en vraagt vergiffenis aan Allah.
15. Neemt geen wraak op degene die hem onrecht aandoet, integendeel, hij vergeeft hem.
16. Werkt op geoorloofde wijze voor deze wereld, alsof hij hier eeuwig zal verblijven en bereidt zich voor op het hiernamaals alsof hij morgen zal sterven.
17. Zet zich in voor het welzijn van iedereen en vooral voor het welzijn van armen en behoeftigen.
18. Offert indien nodig alles op voor de weg van Allah.
19. Kleineert niemand, maakt niemand belachelijk, gaat goed om met iedereen en is bescheiden.
20. Beschouwt alle moslims als zijn broeders en zusters.

21. Is niet wanhopig tijdens moeilijkheden en tegenspoed: hij is juist geduldig en volhardend.

HANDELINGEN DIE IN DE ISLAM VERBODEN ZIJN

Zaken die in onze religie ongeoorloofd zijn worden aangeduid met de term *harām*.

Er schuilen vele voordelen en wijsheden in de zaken die Allah ons heeft bevolen. Omgekeerd, handelingen die Allah heeft verboden is vanwege de schadelijke gevolgen voor het aardse en hiernamaalse leven. Vanwege zijn genade voor ons heeft Allah schadelijke zaken verboden verklaard. Hij heeft ons bevolen om afstand te houden van deze schadelijke zaken. Degenen die *harām* begaan, zijn niet alleen ongehoorzaam aan Allah, het is ook disrespectvol naar Allah. Degenen die *harām* begaan, zullen de pijnlijke gevolgen van hun daden ondervinden.

Om afstand te kunnen nemen van datgene wat *harām* is, om onszelf te kunnen beschermen tegen het schadelijke en om bestraffingen voor het begaan van *harām* te voorkomen, is het van groot belang om te weten welke zaken in onze religie verboden zijn.

Handelingen die harām zijn:

1. Het toekennen van deelgenoten aan Allah.
2. Ongehoorzaamheid aan de ouders.
3. Het onrechtmatig doden van mensen.
4. Het schenden van de eer en het eigendom van anderen, overspelen.
5. Het gebruik van alle soorten van verdovende middelen, zoals alcohol, soft- en harddrugs.
6. Gokken, woeker en alle andere aan rente-gerelateerde zaken.
7. Diefstal en bedrog.
8. Het eten van vlees van gestorven dieren, varkens en andere dieren waarvan de consumptie verboden is.

9. Liegen, een valse eed afleggen, achter de rug om over anderen praten, lasteren, valse getuigenis afleggen, anderen bespotten en spottende namen toekennen aan anderen, beloftes niet nakomen.
10. Afgunst en jaloezie, wraakgevoelens koesteren, boos blijven op anderen.
11. Landverraad plegen.
12. Onenigheid tussen mensen veroorzaken.
13. Huichelarij, jezelf hoger zien dan anderen.
14. Oordelen over iets wat je niet goed kent.
15. Bevriend zijn met slechte mensen.
16. Magie en tovenarij, het geloven in datgene wat tovenaars vertellen.
17. Verspillend omgaan met geld of juist gierig zijn.
18. Het zonder toestemming betreden van het huis of kamer van een ander.
19. Het verrichten van aanbiddingen of andere goede daden omwille van vertoon (*riyā*) en bluf.
20. Het zoeken naar tekortkomingen van anderen.
21. Het bijdragen aan onrechtvaardigheid en kwaad.
22. Het onbetrouwbaar handelen met datgene wat aan jou is toevertrouwd.

LEESSTUK

Het grote gevaar voor de mensheid: alcohol en drugs.

Onze religie hecht grote waarde aan gezondheid en heeft daarom op het gebruik van middelen die onze lichamelijke en geestelijke gezondheid schaden een absoluut verbod gelegd.

Desondanks zien we dat het gebruik van drugs onder jongeren toeneemt en dat baart grote zorgen. De mate van ondergang die alcohol en drugs veroorzaken, wordt door onze Profeet als volgt verduidelijkt:

“Blijf uit de buurt van alcoholische dranken, de moeder van alle kwaad.”⁸

“Blijf uit de buurt van alcoholische dranken, want dat is de sleutel tot alle kwaad.”⁹

Drank en drugs hebben een negatieve invloed op de hersenen, het bestuurscentrum van het menselijk lichaam. Hierdoor wordt het hersenwerk geleidelijk verzwakt en belandt de mens soms in belachelijke en soms in bedroevende situaties. Daarnaast hebben drank en drugs een verzwakkend effect op het lichaam, waardoor het makkelijker wordt om ziektes op te lopen.

Hoe bedroevend is het om te zien dat mensen hun lichamen eigenhandig vernietigen en dat zij hun verstand, dat hen juist van dieren onderscheidt, willens en wetens tot stilstand brengen. Alcohol zorgt er soms voor dat goede vrienden met elkaar ruziën en vervolgens naar wapens grijpen, waardoor sommigen in het graf en anderen in de gevangenis belanden. Is het iets anders dan alcohol dat zoveel verkeersongelukken veroorzaakt en als resultaat velen, onverwachts, naar hun dood sleurt?

In het vers “Vermijd deze dus, opdat jullie wellicht welslagen”¹⁰ verbiedt Allah de Verhevene alcohol en gokken en geeft hij aan dat succes zit in het vermijden van deze daden. Met de volgende hadith probeert ook profeet Mohammed (vrede zij met hem) de mensen weg te laten houden van deze slechte gewoontes:

“Alles wat dronken maakt, is harām.”¹¹

“Bij datgene waarvan het vele dronken maakt, is het weinige ervan ook harām.”¹²

We dienen in het bijzonder aandacht te schenken aan verdovende middelen, die het verstand en het zenuwstelsel van mensen aantasten en hen naar een zekere dood leiden. Iedereen, en vooral de jeugd, dient goed geïnformeerd te zijn over dit gif, waarvan het gebruik en het handel in de islam verboden

8 Al-Ajlūnī, Kashf al-Khafā, vol. 1, blz. 382.

9 Al-Suyūṭī, al-Jāmi‘ al-Saghīr.

10 Al-Mā‘ida, 90.

11 Al-Bukhāri, Ashriba.

12 Al-Suyūṭī, al-Jāmi‘ al-Saghīr.

is. Iedereen dient zijn plicht na te komen, opdat jongeren niet in de val van hun slechte vrienden en van drugshandelaren worden gelokt.

Het is voor degenen die met de gedachte “van één keertje gebeurt er niets” met drugs experimenteren erg moeilijk om er daarna van af te komen. Dit lijkt namelijk op het uitproberen van gif. Gif kun je immers één keer uitproberen. Er is geen tweede keer, want de eerste keer eindigt met de dood. Ook drugs zijn niet geschikt om uit te proberen. Iemand die begint met het gebruik van drugs is in feite een gevaarlijke weg opgegaan die geen terugkeer kent. Aan het einde van de weg wacht hem een pijnlijke dood.

Kortom:

Laten we onze kinderen beschermen! We moeten op de hoogte zijn met wie onze kinderen bevriend zijn, met wie ze omgaan en waar ze hun tijd doorbrengen. Laten we onze kinderen beschermen tegen dit onheil, dat ons een leven lang kan kwellen met het verlies van één van hen.

We moeten niet denken “mijn kind doet zoiets niet”. Het kan zijn dat ons kind goed en betrouwbaar is, maar het is mogelijk dat wij niet op de hoogte zijn van de vele valstrikken die voor hen worden gelegd. Hoe kunnen we er zeker van zijn dat onze lieve kinderen niet zullen worden verleid door deze valstrikken die door kwaadwilligen worden opgezet? Aangezien we daar niet zeker van kunnen zijn, moeten we in deze kwestie extra voorzichtig zijn en de nodige voorzorgsmaatregelen treffen.

Het is van levensbelang om zo snel mogelijk maatregelen te treffen tegen mensen die de levens van onze kinderen beschadigen, die hun kwade plannen willen verwezenlijken door onze jongeren te verdoven en te vergiftigen, waardoor er ook geen toekomst meer is voor een generatie vanwege het verdwijnen van dynamische geesten die met nieuwe ideeën en uitvindingen behoren te komen.

We moeten drastische maatregelen nemen tegen degenen die alcohol en drugs propageren, die door onze kinderen te vergiftigen een lichamelijke en geestelijke zieke generatie voortbrengen en onze toekomst verduisteren. Indien we dat niet doen, zullen vooral onze jongeren in gevaar verkeren. We moeten het vuur blussen voordat het zich dermate verspreidt dat het alles en iedereen om ons heen verbrandt.

Het gebruik van drugs lijkt op het springen in een afgrond, het willens en wetens kiezen voor de dood. Drugs zijn zo gevaarlijk en zo verslavend, dat het voor degenen die dit gebruiken bijna onmogelijk is om ermee te stoppen.

Wij hebben vertrouwen in het gezonde verstand van onze jeugd. Wij geloven dat zij beschikt over het nodige geloof en de sterke wil die hen zal beschermen tegen die valkuilen. Maar het doet ons verdriet en onze harten verscheuren wanneer we zien hoe een weliswaar klein aantal dat wel in die valkuilen valt, kronkelt van pijn en ellende.

Om deze reden zeggen wij nogmaals dat wij als leden van dezelfde gemeenschap tegen het gevaar van drugs de handen ineen dienen te slaan.

Het beste is om nooit in aanraking te komen met dit onheil, om niet in de klauwen te vallen van dit genadeloze beest. De enige manier om deze ramp te voorkomen, is om er nooit mee te beginnen. Laten we dat niet vergeten.

We doen een oproep tot onze jongeren:

Lieve jongeren!...

Denk aan jullie zelf.

Denk aan jullie toekomst.

Jullie gaan mooie tijden tegemoet.

Maak jullie zelf niet kapot in de lente van jullie leven.

Denk aan jullie familieleden, die alles voor jullie over hebben.

Denk aan jullie land, dat jullie nodig heeft.

Denk aan het oneindige leven na de dood.

Maak van de wereld en het hiernamaals geen gevangenis voor jezelf.

Bezorg geen verdriet aan het volk, dat grote verwachtingen van jullie heeft.

Neem deze adviezen ter harte.

Laten we allen tegelijk zeggen:

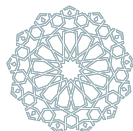
“Nee tegen drugs, de valstrik naar de dood.”

VRAGEN

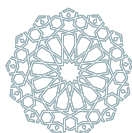
1. Wat zijn onze plichten tegenover mensen?
2. Wat zijn onze plichten tegenover onze gasten?
3. Waar moeten we op letten wanneer we onze vrienden bezoeken?
4. Wat is het belang van barmhartigheid tegenover dieren?
5. Wat zijn de eigenschappen van een moslim die leeft volgens islamitische *akhlāq*?
6. Noem de zaken op die in de islam *harām* (verboden) zijn.

DEEL 4
SĪRAH
(Biografie van profeet Mohammed)

HOOFDSTUK I DE GEBOORTE VAN PROFEET MOHAMMED EN ZIJN KINDERTIJD

Onderwerpen:

- *De toestand van het Arabisch schiereiland vóór de islam*
- *De afstammingslijn van profeet Mohammed*
- *De geboorte van de Profeet*
- *De kindertijd van de Profeet*
- *De bescherming van de Ka'ba door Allah (leesstuk)*

DE TOESTAND VAN HET ARABISCH SCHIEREILAND VÓÓR DE ISLAM

Voor de komst van de islam, bevonden de Arabieren zich in een staat van onwetendheid, ook wel *jāhiliyyah* genoemd; mensen die konden lezen en schrijven waren er nauwelijks. Er was geen respect voor mensenrechten, de sterken onderdrukten de zwakken. Vrouwen waren van hun rechten beroofd, ze werden gekocht en verkocht als handelswaar. Het was een gewoonte geworden om jonge meisjes levend te begraven, en niemand riep deze bizarre situatie een halt toe.

Het geloof in Allah als enige God werd verwaarloosd, de mensen aanbaden afgodsbeelden die ze met hun eigen handen maakten. Er waren in de Ka'ba meer dan 360 afgodsbeelden aanwezig. De Ka'ba was echter door profeet Ibrāhīm en profeet Ismā'īl gebouwd als een

gebedshuis voor Allah alleen. Bovendien bevond zich in elk huis een afgodsbeeld, dat door de bewoners werd aanbeden. Alcohol, gokken en vele onzedelijkheden hadden zich in de samenleving verspreid, gevoelens van medelijden en barmhartigheid waren uit de harten gewist. Degenen die in andere delen van de wereld leefden, bevonden zich zelfs vaak in een nóg beroerdere toestand.

Er was grootste behoefte aan de komst van een profeet, die de mensheid van deze duisternis zou redden en hen zou leiden naar gelukzaligheid in deze wereld en in het hiernamaals.

DE AFSTAMMINGSLIJN VAN PROFEET MOHAMMED

De vader van profeet Mohammed heette ‘Abdullah. De vader van ‘Abdullah was ‘Abdul-muttalib, een vooraanstaand persoon onder de Mekkanen en een afstammeling van de Hasjemieten van de stam van Quraish. Zijn moeder heette Āmina, dochter van Wahb, afstammeling van Banū Zuhrah van de stam van Quraish. Profeet Mohammed, die zowel van vaderskant als van moederskant tot een respectabele familie behoorde, stamt af van profeet Ibrāhīm.

DE GEBOORTE VAN DE PROFEET MOHAMMED

Onze profeet Mohammed, vrede zij met hem, werd geboren in de nacht van maandag 12 *Rabī ‘al-awwal*. Dat is gelijk aan 20 april 571 na Christus.

In de nacht dat hij werd geboren, werd de wereld verlicht. Zijn vader heeft zijn lieve zoon nooit kunnen zien, omdat hij twee maanden voor de geboorte van de Profeet overleed. Toen Āmina zo’n mooi kind ter wereld had gebracht, was opa ‘Abdul-muttalib zo verheugd dat hij een groot feest organiseerde en zijn kleinkind de naam Mohammed gaf.

Tegen degenen die vroegen:

-‘Welke naam heb je aan je kleinzoon gegeven?’ antwoordde hij: ‘Ik heb hem Mohammed genoemd’.

Ze zeiden hierop:

-‘Onder jouw voorouders is er niemand die deze naam draagt, waarom heb je deze naam gegeven?’

‘Abdul-muttalib zei:

‘Ik hoop dat hij in de hemel door Allah, en op aarde door de mensen wordt geprezen.’

In de nacht dat onze Profeet werd geboren, hebben zich diverse buitengewone gebeurtenissen voorgedaan in de wereld. Er wordt overgeleverd dat de veertien zuilen van het koninklijk paleis van de heerser in Iran (*Kisrā*) zijn gevallen, dat het Sawa-meer is uitgedroogd en dat het duizend jaar lang brandend vuur van de vuuraanbidders plotseling was uitgedoofd. Deze gebeurtenissen wezen op het uiteenvallen van de Iraanse heerschappij en het Byzantijnse Rijk en op het grotendeels verdwijnen van afgoderij. Dit alles is ook uitgekomen.

DE KINDERTIJD VAN DE PROFEET

Vooraanstaande Mekkanen hadden de gewoonte om hun pasgeboren kinderen achter te laten bij zoogmoeders in de omstreken van Mekka. De weersomstandigheden in Mekka zelf waren immers zwaar en warm en daardoor niet geschikt voor jonge kinderen.

Āmina heeft onze Profeet drie dagen gezoogd en Suwayba twee dagen. Daarna werd hij gegeven aan Halīmah, een zoogmoeder van de stam Sa’d. Halīmah hield meer van Mohammed dan van haar eigen zoon, ze beschermde hem zelfs tegen wind. Shaymā, dochter van Halīmah en zoogzuster van Mohammed, hield ook erg van hem, speelden samen en groeiden samen op. De komst van deze halve wees had het gezin van Halīmah gezegend. Haar man zei een keer:

“Halīmah, de komst van dit kind heeft ons gezegend. Sinds de dag dat hij bij ons is komen wonen, is de melk van onze dieren en het vet van onze melk vermeerderd. Ons huis is gevuld met zegeningen. Ons huis heeft zich verruimd. Ik vermoed dat dit kind iets speciaals heeft.”

Nadat Mohammed vijf jaar bij de familie van Halīmah is verbleven, werd hij teruggebracht naar zijn familie in Mekka. De moeder van Mohammed had familie in de stad Medina. Om aan hen een bezoek te

brengen en om Mohammed het graf van zijn vader te laten bezoeken, besloot zij om naar Medina af te reizen. Ze verbleven een maand in Medina. Ze bezochten het graf van ‘Abdullah, de vader van Mohammed.

Āmina vertrok met haar zoon en haar helpster Umm Ayman weer richting Mekka. In de avond bereikten ze het dorp Abwā en daar brachten ze de nacht door. Āmina werd toen ziek. Ze voelde aan dat haar dood was genaderd. Ze keek haar zoon aan, kuste en omhelsde hem en zei tegen hem de volgende woorden:

“Alles wat nieuw is, zal verouderen. Alles zal vergaan, ook ik. Maar ik ben gerust, want ik heb een nette zoon ter wereld gebracht. Ik laat op de wereld een grote, deugdzame persoon achter.”

Na deze woorden sloot Āmina haar ogen en overleed. Mohammed was toen nog maar zes jaar oud. Umm Ayman bracht hem terug naar Mekka.

Mohammed had na zijn vader nu ook zijn moeder verloren. Hij werd opgevangen door zijn opa van zijn vaderskant, ‘Abdul-muttalib. Hij verbleef gedurende twee jaar bij zijn opa. Toen ‘Abdul-muttalib zijn einde naderde, vertrouwde hij zijn kleinkind toe aan Abū Tālib, de oom (vaderskant) van Mohammed. Hij vroeg hem om goed voor Mohammed te zorgen. Onze Profeet was toen acht jaar oud. Abū Tālib en zijn vrouw Fātima zorgden goed voor het kind. Ze hielden van hem alsof het hun eigen kind was.

LEESSTUK

De bescherming van de Ka‘ba door Allah.

De Ka‘ba is het eerste heiligdom op aarde dat voor de aanbedding van Allah is gebouwd. Het is op het bevel van Allah gebouwd door de profeten Ibrāhīm en Ismā‘īl. De Ka‘ba, die zich bevindt in de stad Mekka in Saoedi Arabië, heeft door de eeuwen heen altijd zijn heilige status én de interesse van mensen behouden.

Voor de komst van de islam was de Ka‘ba door Arabische afgodenaanbidders gevuld met vele afgodsbeelden, teneinde naast Allah ook hen te aanbidden.

Na de verovering van Mekka door onze Profeet in het jaar 630 is de Ka'ba gezuiverd van alle afgodsbeelden.

Voor de komst van de islam fungeerde Mekka als het handelscentrum van de Arabieren. Er kwamen jaarlijks veel mensen naar Mekka om de Ka'ba te bezoeken. Abraha, de toenmalige gouverneur van het Ethiopische Koninkrijk in Jemen, had in de stad San'ā een enorm "heiligdom" laten bouwen om de bezoekers van Ka'ba naar zijn eigen stad te trekken, maar desondanks bleven mensen getrouw de Ka'ba bezoeken.

Hierop besloot Abraha de Ka'ba te vernietigen. Hij vertrok met een groot leger richting Mekka, voor het leger liep een grote olifant. Abraha stationeerde zijn leger in de buurt van Mekka. De Mekkanen wisten dat ze geen weerstand konden bieden tegen het enorme leger van Abraha. De mannen van Abraha hadden vee en andere bezittingen van de Arabieren geroofd en naar Abraha gebracht. Onder de geroofde goederen bevonden zich 100 kamelen van 'Abdul-muttalib, de opa van onze Profeet. De Mekkanen stuurden een delegatie van vooraanstaande personen naar Abraha om hem te spreken hierover. In deze delegatie was ook 'Abdul-muttalib aanwezig. Abraha vroeg de delegatie wat ze wilden. 'Abdul-muttalib zei dat hij zijn kamelen terug wilde. Hierop zei Abraha:

"Ik dacht dat jullie mij wilden smeken om de Ka'ba niet te vernietigen, maar in plaats daarvan denken jullie aan jullie kamelen?!"

'Abdul-muttalib gaf Abraha het volgende antwoord:

"Ik ben de eigenaar van de kamelen, daarom vraag ik om de kamelen. De Ka'ba heeft zijn eigenaar, die de Ka'ba zelf zal beschermen."

Hiermee doelde 'Abdul-muttalib op Allah. Abraha gaf hem zijn kamelen terug en Abraha maakte zich op om de Ka'ba te vernietigen. Toen het leger Ka'ba naderde, wilde de grote olifant die voorop liep opeens niet meer lopen. Als de olifant naar de andere kant werd gedraaid liep hij wel, maar als hij in de richting van de Ka'ba werd gedraaid wilde hij niet meer bewegen. Alle pogingen om hem in beweging te brengen in de richting van de Ka'ba waren mislukt.

Op dat moment gebeurde er iets buitengewoons. Zwermen vogels vulden de hemel en vlogen over het leger van Abraha. Deze vogels lieten de kleine

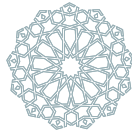
steentjes die ze in hun bekken en in hun klauwen vasthielden als het ware als bommen op de soldaten vallen. De lichamen van soldaten werden doorzeefd en het leger viel uit elkaar. De Ka'ba werd gered van vernietiging. Abraha kon nog net ontkomen en keerde terug naar zijn land: daar stierf hij alsnog na een korte tijd. De Ka'ba werd beschermd door zijn eigenaar, precies zoals 'Abdul-muttalib gezegd had.

Degenen die de Ka'ba wilden vernietigen en daarmee hun valse vormen van geloof wilden voortzetten, heeft Allah de Verhevene op deze manier bestraft. Hij stond de verwoesting van de Ka'ba niet toe. De geliefde dienaar van Allah, profeet Mohammed, zou immers binnenkort worden geboren. Zo'n 50 dagen na deze gebeurtenis, die in het jaar 571 plaatsvond, kwam onze profeet Mohammed ter wereld.

VRAGEN

1. Hoe was de toestand in Saoedi Arabië vóór de komst van de islam?
2. Wat zijn de namen van de vader en de moeder van profeet Mohammed?
3. Waar en wanneer is profeet Mohammed geboren en hoe heet zijn zoogmoeder?
4. Welke gebeurtenissen vonden plaats in de nacht waarin de profeet Mohammed werd geboren en waar wezen deze gebeurtenissen op?
5. Wie heeft onze Profeet de naam Mohammed gegeven en met welk doel?
6. Wanneer zijn de vader en moeder van profeet Mohammed overleden?
7. Bij welke personen verbleef onze Profeet na de dood van zijn ouders?

HOOFDSTUK II DE JEUGD EN HET HUWELIJK VAN MOHAMMED

Onderwerpen:

- *De reizen van Mohammed*
- *Het leven van Mohammed als handelaar*
- *Het huwelijk van Mohammed met Khadija en zijn kinderen*
- *De bemiddeling van Mohammed tijdens de renovatie van de Ka'ba*

DE REIZEN VAN PROFEET MOHAMMED

Abū Tālib, de oom (vaderskant) van profeet Mohammed, was een handelaar. Op één van zijn handelsreizen nam hij ook Mohammed mee, toen nog een kind. Ze bezochten de plaats Busrā in de buurt van Damascus. Daar ontmoetten ze een monnik genaamd Bahīra. Bahīra zag in het kindje Mohammed de kenmerken van de laatste profeet die zou komen, een profeet van wie hij de naam en de eigenschappen in de *Tawrah* (Thora) en de *Injil* (Evangelie) had gelezen.

Hij zei tegen Abū Tālib dat hij het kind terug moest brengen naar Mekka, omdat hij vreesde dat de joden hem iets slechts zouden aandoen. Abū Tālib volgde het advies van Bahīra op en zag af van zijn verdere reis naar Damascus. Hij deed zijn handelstransacties in Busrā en keerde terug naar Mekka.

Toen Mohammed zeventien was, heeft hij met zijn oom Zubayr eveneens een handelsreis naar Jemen ondernomen.

HET LEVEN VAN MOHAMMED ALS HANDELAAR

Khadija was een rijke en vooraanstaande weduwe, behorend tot de stam van Quraish. Zij verleende sommige mensen leningen om handel te drijven en deelde mee in de eventuele winst. Zo verstreekte zij ook aan Mohammed een lening en stuurde hem met een handelskaravaan naar Syrië om handel te drijven.

Mohammed had dankzij zijn eerlijkheid een schitterende carrière als handelaar. Om deze reden keerde hij van alle handelsreizen die hij organiseerde met onverwachts grote winsten terug. Khadija was zeer tevreden over het handelspartnerschap met Mohammed.

HET HUWELIJK VAN MOHAMMED MET KHADIJA EN ZIJN KINDEREN

Na zijn handelsreis naar Damascus trouwde onze Profeet met deze vooraanstaande en rijke vrouw Khadija. Hij was toen 25 jaar oud, Khadija 40 jaar. Zij legden samen de fundamenten voor een gelukkig gezin.

Mohammed heeft zeven kinderen gekregen, waarvan vier meisjes en drie jongens. Zes van deze kinderen zijn door Khadija op de wereld gebracht en één door Māriya. De zonen van de Profeet heetten Qāsim, ‘Abdullah en Ibrāhīm, zijn dochters heetten Zaynab, Ruqayya, Umm Kulsūm en Fātima. Qāsim en ‘Abdullah zijn op jonge leeftijd in Mekka overleden, nog voordat Mohammed (vrede zij met hem) het profetschap was verleend. Ibrāhīm werd na de *hidjra* in Medina geboren en is daar eveneens op jonge leeftijd overleden.

De dochters van de Profeet zijn allen opgegroeid en getrouwd. Behalve Fātima zijn ze allemaal tijdens het leven van de Profeet overleden. Het nageslacht van de Profeet is voorgezet via Fātima en haar echtgenoot ‘Alī.

DE ARBITRAGE VAN MOHAMMED TIJDENS DE RENOVATIE VAN DE KA‘BA

De Mekkanen besloten om sommige delen van de Ka‘ba, die door een overstroming waren beschadigd, te herstellen. De restauratie van de

Ka'ba was bijna voltooid en het was tijd om 'de laatste steen' te plaatsen, de *Hajar al-aswad* (de Zwarte Steen). Geen van de vooraanstaande leden van verschillende prominente stammen wilden de eer van het plaatsen van de *Hajar al-aswad* opgeven en er ontstond grote onenigheid.

Omdat de Mekkanen hier niet over uit kwamen, besloten ze een betrouwbare en rechtschapen persoon aan te stellen die hier een beslissing over zou nemen. Dit werd Mohammed. Hierop deed Mohammed zijn vest uit, legde dat op de grond en plaatste daarop de *Hajar al-aswad*. Vervolgens gaf hij aan iedere stamhoofd de instructie om één punt van het vest beet te pakken en op te tillen. Op deze manier werd de *Hajar al-aswad* door iedereen tegelijk naar zijn locatie in de Ka'ba verplaatst, waarna de Profeet de steen met zijn gezegende handen oppakte en op zijn plaats legde.

Mohammed was op dat moment vijfendertig jaar oud. Zijn verzoenende houding stelde iedereen tevreden.

We zien dat, nog voordat Mohammed het profeetschap had gekregen, de mensen hem kwalificeerden als "*Mohammed al-Amīn*", oftewel "Mohammed de Betrouwbare". Hij heeft de liefde en het respect van iedereen weten te verdienen. Met zijn voorbeeldige levensstijl schitterde hij in zijn gemeenschap als een ster. Allah de Verhevene heeft hem op de beste manier opgevoed, hem met deugden en goede manieren gezegend. Hij zou hem immers aanstellen als profeet, voor de verlossing van de mensheid.

VRAGEN

1. Naar welke plaatsen heeft Mohammed in zijn kindertijd en zijn jeugd gereisd?
2. Met wie is Mohammed voor het eerst getrouwd? Hoe oud was hij toen?
3. Hoeveel kinderen heeft profeet Mohammed gekregen?
4. Vertel over de restauratie van de Ka'ba en de rol van Mohammed daarin.
5. Wat is de reden dat Mohammed nog voor zijn profeetschap "Mohammed al-Amīn" werd genoemd?

HOOFDSTUK III

HET PROFEETSCHAP VAN MOHAMMED EN DE GEHEIME VERKONDIGING

Onderwerpen:

- *De eerste openbaring*
- *Fatrat al-wahy, onderbreking van de openbaring*
- *Het begin van de verkondiging tot de islam*
- *De eerste moslims*
- *De eerste migratie naar Al-Habash*
- *De houding van de koning van Al-Habash (Najāshī) tegenover moslims*

DE EERSTE OPENBARING (610 na Chr.)

Toen Mohammed (vrede zij met hem) zijn veertigjarige leeftijd had bereikt, begon hij bepaalde veranderingen bij hemzelf waar te nemen. Hij nam regelmatig zijn levensvoorraad mee naar de grot van Hirā' in de buurt van Mekka. Daar verbleef hij regelmatig dagenlang in afzondering, denkend aan de grootsheid van de Schepper van het universum. Zijn dromen kwamen altijd uit, precies zoals hij droomde. Hij zag en begreep vele waarheden die anderen niet konden zien. Deze praktijk duurde ongeveer zes maanden. Op deze manier bereidde Allah de Verhevene hem voor op het profetschap.

Op een maandagnacht in de maand Ramadan, in het jaar 610 na Chr., was Mohammed (vrede zij met hem) wederom in de grot Hira' Allah aan het gedenken. Op dat moment verscheen aartsengel Jibril, die zei:

- *“Reciteer!”*

Mohammed zei:

- *“Ik kan niet lezen.”*

Jibril zei voor de tweede keer *“Lees!”* en Mohammed zei weer *“Ik kan niet lezen”*. Toen Jibril het gebod ‘Lees!’ nogmaals herhaalde, vroeg Mohammed: *“Wat moet ik lezen?”*

Toen las Jibril de allereerste verzen van soera *al-'Alaq* van de Koran:

1. “Lees! In de naam van jouw Heer, die heeft geschapen.”
2. “Hij heeft de mens geschapen uit een bloedklomp.”
3. “Lees! En jouw Heer is de meest edele.”
4. “Degene die onderwezen heeft om te schrijven met de pen.”
5. “Hij heeft de mens onderwezen wat hij niet wist.”¹

Zodoende was de verwezenlijking van de eerste openbaring aan de Profeet een feit, de openbaring van de heilige Koran was begonnen. Hierna verdween de engel. De Profeet reciteerde de geopenbaarde verzen alsof deze in zijn hart waren gegraveerd. Beïnvloed door het zware gewicht van de eerste openbaring en doordrongen van de omvang van de opgelegde verplichting en verantwoordelijkheid, keerde hij terug naar huis. Hij vertelde Khadija wat hij had meegemaakt. Khadija troostte hem met de volgende wijze woorden:

“Wat goed nieuws! Wees standvastig! Ik zweer bij degene in wiens hand mijn leven is: jij wordt de profeet van deze gemeenschap. Allah de Verhevene zal jou nooit in de steek laten. Jij hecht immers belang aan de rechten van je familieleden, je bent eerlijk in je spraak, je bent volhardend in tijden van tegenslag, je onthaalt je gasten, je helpt degenen die tegenspoed ondervinden. Allah laat zo'n dienaar nooit in de steek.”

1 Al-'Alaq, 1-5.

FATRAT AL-WAHY

Nadat de eerste vijf verzen van soera *al-Alaq* waren geopenbaard, stopte de openbaring gedurende enige tijd. *Jibrīl* bleef weg. Deze onderbreking was bedoeld om de Profeet klaar te stomen voor het ontvangen van de rest van de openbaring. De Profeet verlangde immers in die tussentijd enorm naar de komst van de goddelijke openbaring en dit verlangen bereidde hem voor op de ontvangst.

Na deze periode verscheen *Jibrīl* wederom en bracht de eerste verzen van soera *al-Muddasir*:

“O jij ommantelde (Mohammed)!

Sta op en waarschuw.

En verheerlijk de grootheid van jouw Heer.

En reinig je gewaden.

*En vermijd verontreiniging.”*²

Hierna zette de openbaring zich onophoudelijk voort; de openbaring van de Koran duurde 23 jaar. In de islamitische literatuur wordt de periode waarin de openbaring was onderbroken “*fatrat al-wahy*” genoemd.

HET BEGIN VAN DE VERKONDIGING TOT DE ISLAM

In het begin vertelde Mohammed over zijn profetschap alleen aan degenen die hij vertrouwde en nodigde hij hen uit tot de islam. De eerste moslims verrichtten hun aanbiddingen in het geheim. Dit duurde zo’n drie jaar. Gedurende deze periode steeg het aantal moslims tot boven de 30.

DE EERSTE MOSLIMS

Khadija, de betrouwbare echtgenote van de Profeet, was de eerste persoon die in hem geloofde en de islam accepteerde. Onder de kinderen accepteerde ‘Alī als eerste de islam, onder de bevrijde slaven was dat Zayd ibn Hārīsa en onder de volwassenen was dat Abū Bakr.

² Al-Muddasir, 1-5.

DE EERSTE MIGRATIE (HIDJRA) NAAR AL-HABASH

De onderdrukking van de moslims door afgodendienaren begon, en werd gaandeweg erger. Moslims konden hun geloof niet meer openlijk belijden, ze konden de Koran niet meer openlijk lezen. Om deze reden gaf de Profeet de moslims toestemming om te emigreren naar een veiliger oord, Al-Habash, het tegenwoordige Ethiopië en Eritrea.

De eerste groep migranten bestond uit elf mannen en vier vrouwen. In het vijfde jaar van het profeetschap vertrokken zij in het geheim uit Mekka, via de Rode Zee bereikten zij Al-Habash. Binnen deze groep migranten bevonden zich ook de latere khalief 'Uthmān en Ruqayya, de dochter van de Profeet. De moslims werden openhartig ontvangen in Al-Habash, ze leidden daar een veilig en vredig leven.

Nadat het bericht over de goede ontvangst van de eerste groep moslims Mekka had bereikt, vertrok een tweede groep moslims van 80 personen naar Al-Habash. Onder deze tweede groep moslims bevond zich ook de broer van 'Alī, Ja'far al-Tayyār.

DE HOUDING VAN NAJĀSHĪ TEGENOVER MOSLIMS

De koning van de vroegere staat Al-Habash wordt *Najāshī* genoemd. De Mekkaanse afgodendienaren stoorden zich enorm aan het feit dat moslims die naar Al-Habash emigreerden daar in rust konden leven. Ze stuurden vele cadeaus en twee gezanten naar Al-Habash. Deze gezanten probeerden Najāshī over te halen de moslims aan hen over te dragen. Najāshī, die een christen was, riep de moslims bij zich om informatie te krijgen over de islam. Nadat hij naar beide partijen had geluisterd, stelde hij de moslims in het gelijk en keerden de gezanten met lege handen terug naar Mekka.

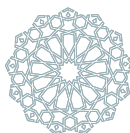
Hierna beschermde Najāshī de moslims nog beter dan eerst. Moslims leefden zeer vreedzaam met de inheemse bevolking van Al-Habash.

VRAGEN

1. Waar was Mohammed toen hij de eerste openbaring van de Koran kreeg, en hoe oud was hij toen?
2. Wat houdt “*fatrat al-wahy*” in?
3. Wie waren de eerste moslims?
4. Waarom migreerden moslims naar Al-Habash?
5. Hoe werden moslims in Al-Habash ontvangen?

HOOFDSTUK IV DE OPENLIJKE VERKONDIGING

Onderwerpen:

- *De openlijke verkondiging van de islam*
- *De onderdrukking van de moslims door afgodendienaren*
- *De meest vijandige mensen jegens de Profeet*
- *De redenen voor de vijandigheid van de Quraish tegenover de islam*
- *Verzoek tot bemiddeling van Abū Tālib door de afgodendienaren*
- *De bekering tot de islam van Hamza en ‘Umar*

DE OPENLIJKE VERKONDIGING VAN DE ISLAM

Nadat onze Profeet de islam drie jaar lang mensen in het geheim tot de islam uitnodigde, begon hij na de komst van de volgende koranverzen de islam openlijk te verkondigen:

“En waarschuw jouw naaste verwanten. En spreid jouw vleugels uit over de gelovigen die jou volgen. Indien zij jou niet gehoorzamen, zeg: ‘Ik heb niets te maken met wat jullie doen.’”¹

“Verkondig openlijk hetgeen jou is opgedragen en wend je af van de afgodendienaren.”²

1 Al-Shu‘arā’, 214-216.

2 Al-Hijr, 94.

Hierop verzamelde onze Profeet eerst zijn naaste familieleden bij hem thuis en trakteeerde hen op een feestmaaltijd. Hij verkondigde aan hen de geboden die hij van zijn Heer had ontvangen en nodigde hen uit tot de islam. Zijn oom (van vaderskant) Abū Lahab keerde zich tegen de Profeet en joeg de andere aanwezigen weg.

Om zijn verkondiging uit te breiden, besteedde de Profeet na een tijdje de Safā-heuvel en richtte hij het woord tot alle Mekkanen. Degenen die hem hoorden, verzamelden zich om hem heen.

Onze Profeet zei tegen de aanwezigen:

“Als ik tegen jullie zou zeggen dat achter die heuvel een vijandig leger klaarstaat, zouden jullie mij dan geloven?”

Ze zeiden:

“Ja, wij zouden jou geloven, want we hebben van jou nooit een leugen gehoord.”

Hierop zei onze Profeet tegen hen:

“Weet dan dat Allah mij als profeet heeft uitgekozen. Hij heeft aan mij via een engel Zijn woord neer doen dalen. Hij heeft mij bevolen om de mensen uit te nodigen tot de ware godsdienst, de islam. Allah is één, er is geen god behalve hem. En ik ben zijn profeet, die hij naar jullie en naar de gehele mensheid heeft gezonden.”

Abū Lahab, die daar aanwezig was, stond op en zei kwetsende woorden tegen onze Profeet. Hierop vertrokken de aanwezigen. Ook deze bijeenkomst had dus geen goed resultaat.

DE ONDERDRUKKING VAN DE MOSLIMS DOOR DE AFGODENDIENAREN

De afgodendienaren onderdrukten en martelden de moslims om hen te doen afkeren van de islam en om het licht van de islam uit te doven.

Umayya ibn Khalaf, één van de grootste vijanden van de islam, martelde Bilāl al-Habashī op de meest gruwelijke wijze. Hij legde hem op heet zand, legde op zijn borst zware stenen en liet hem in die toestand urenlang onder de hete zon liggen. Daarna zei hij tegen hem:

“Als je je niet afwendt van de islam, dan zal ik jou op deze manier vermoorden!”

Omdat Bilāl hem niet gehoorzaamde, knoopte hij een touw om de nek van Bilāl en sleurde hij hem van de ene kant van Mekka naar de andere kant van de stad.

Ondanks deze martelingen bleef Bilāl standvastig roepen: *“Allah is één, Allah is één.”* Uiteindelijk kocht Abū Bakr hem vrij en bevrijdde hij hem uit de handen van Umayya.

Onder de eerste moslims werd Ammār ibn Yāsir op heet zand gelegd en geslagen tot hij flauwviel. Zijn moeder Sumayya werd door Abū Jahl met een speer vermoord en zijn vader Yāsir stierf eveneens door de martelingen van de afgodendienaren. Yāsir en Sumayya behoren hierdoor tot de eerste islamitische martelaren.

Khabbāb ibn al-Arat werd op gloeiende steenkolen gelegd, Abū Fukayha werd met een touw aan zijn been gebonden en gesleurd door het hete woestijnzand. Nog vele andere moslims ondervonden ondraaglijke pijn van de martelingen van de afgodendienaren. Desondanks bleven de echte gelovigen volharden in hun geloof en hielden zich vast aan de islam.

Eén van de grote verdiensten van Abū Bakr voor de islam, is dat hij veel slaven vrijkocht die moslim waren geworden en om die reden werden gemarteld.

DE MEEST VIJANDIGE MENSEN JEGENS DE PROFEET

De afgodendienaren in Mekka onderdrukten de Profeet (vrede zij met hem) en andere moslims voortdurend. De volgende personen gedroegen zich het vijandigst tegen de Profeet:

1. *Abū Lahab*: Ondanks het feit dat Abū Lahab de bloedeigen oom van de Profeet was (van vaderskant), staat hij bekend als de grootste vijand van de islam. Hij was van het begin af aan tegen de Profeet en zijn missie. Zijn vrouw greep elke gelegenheid aan om de paden die de Profeet zou belopen met doornen te bezaaien. Soera *al-Masad/Tabbat* gaat over Abū Lahab en zijn vrouw en de bestraffingen die

hen te wachten staan. Toen Abū Lahab hoorde dat de moslims de Slag bij Badr hadden gewonnen, overleed hij van verdriet. ‘Utaybah, de zoon van Abū Lahab, had een keer de Profeet aangevallen. Hij greep de Profeet bij zijn kraag en verscheurde zijn overhemd. Vanwege deze vernederende daad werd de Profeet erg verdrietig en bad tot Allah. Hij zei: *“O mijn Heer, zend één van je beesten naar ‘Utaybah!”* Allah accepteerde dit verzoek van zijn geliefde profeet. Toen ‘Utaybah op weg was naar Damascus, viel een leeuw hem aan en verscheurde hem. Zo werd hij bestraft voor het beledigen van de Profeet.

2. *Abū Jahl*: Hij was ook zeer vijandig tegenover de Profeet en andere moslims. Hij is degene die Sumayya, de moeder van Ammār ibn Yāsir, had vermoord. Hij kreeg eveneens zijn verdiende loon en werd gedood tijdens de Slag bij Badr.
3. *Al-‘Ās ibn Wā’il*: Deze persoon ging erg ver in zijn vijandschap tegen de Profeet. Toen Qāsīm, de zoon van de Profeet overleed, zei hij spottend: *“Het nageslacht van Mohammed is afgesneden.”* Terwijl de Profeet vanwege het verlies van zijn kind al genoeg leed te verduren had, bezorgde hij de Profeet met zijn meedogenloze opmerking nog meer verdriet. In soera al-Kawthar werd het volgende over Al-‘Ās ibn Wā’il geopenbaard: *“Diegene die jou haat, zijn nageslacht is eigenlijk afgesneden.”*¹ Toen Al-‘Ās ibn Wā’il een keer over een bergpad nabij Mekka reed, gooide zijn rijdier hem op de grond en beet het hem in zijn been. Hij stierf aan zijn verwondingen.
4. *Walīd ibn al-Mughīra*.
5. *Umayya ibn Khalaf*.
6. *‘Utbah ibn Rabi’ah*.

Ook deze laatste drie waren grote vijanden van de Profeet.

OOZAKEN VAN DE VIJANDIGHEID VAN DE QURAISH

De Quraish-stam gedroeg zich vijandig tegen de islam om vier redenen.

¹ Al-Kawthar, 3.

1. De islam haalde het klassenverschil tussen mensen weg, verkondigde dat bij Allah mensen gelijk aan elkaar zijn, zoals de tanden van een kam, en dat zelfs een slaaf gelijk is aan zijn meester. De vooraanstaanden van de Quraish wilden deze gelijkheid niet accepteren. Ze vreesden dat de islam hun posities in gevaar zou brengen en daarom namen ze een vijandige houding aan tegenover de islam.
2. Mekka was het handelscentrum van de Arabieren. In de Ka'ba, die zich in Mekka bevindt, waren ongeveer 360 afgodsbeelden aanwezig. De Quraish in Mekka dachten dat het de afgodsbeelden waren die ervoor hadden gezorgd dat veel Arabieren naar Mekka waren getrokken en dat, indien de islam de afgodsbeelden weg zou halen, niemand meer naar Mekka zou komen om handel te drijven. Ze werden dus vijandig omdat ze vreesden dat hun handel door de islam in gevaar zou komen.
3. De verering van afgoden had zich in de Arabische samenleving sinds eeuwen diep gevestigd. Primitieve volkeren die moeite hebben om goed en kwaad van elkaar te scheiden, konden niet gemakkelijk loskomen van de gewoontes die ze van hun voorouders hebben geërfd en waren gekant tegen alles wat nieuw was. Vijandigheid ontstond omdat de islam het aanbidden van afgodsbeelden verbood en het geloof bracht in de één god: Allah.
4. Bij de Arabieren was het, om leiderschap te verkrijgen, geen vereiste om te beschikken over kwaliteiten als trouw, deugd en talent. Er waren twee vereisten voor leiderschap: rijkdom en veel kinderen, in het bijzonder zonen. Mohammed was niet rijk en hij had ook niet veel zonen. De vooraanstaande Mekkanen vonden dus dat Mohammed geen leider voor hen kon zijn. Overigens zette zich een lange strijd voort tussen de Hasjemieten en de Umayyaden om het leiderschap. Aangezien Mohammed afstamde van de Hasjemieten-tak van de Quraish, behoorden de meeste van zijn tegenstanders tot de Umayyaden-tak van de Quraish.

VERZOEK TOT BEMIDDELING VAN ABŪ TĀLIB

Onze Profeet was erg geliefd bij zijn oom Abū Tālib, die hem, altijd bijstond en in bescherming nam. Vooraanstaande figuren onder de afgodendienaren benaderden Abū Tālib en zetten hem onder druk. Ze zeiden: *“Of je zorgt ervoor dat je neef (Mohammed) ophoudt met het verspreiden van de islam of je stopt met het beschermen van hem!”*

Toen Abū Tālib de situatie aan zijn neef had voorgelegd, kreeg hij het volgende antwoord: *“Het is mij door Allah opgedragen om de ware godsdienst te verkondigen. Het is niet zo dat ik dit op mijn eigen initiatief doe. Ik ben een gezant van Allah. O mijn lieve oom! Indien zij [om mij over te halen] op mijn rechterhand de zon en op mijn linkerhand de maan zouden leggen, dan nog zou ik niet stoppen met mijn taak.”*

Na dit antwoord zei Abū Tālib: *“Ga door met je missie, zolang ik leef kunnen zij jou niets aandoen”*, en garandeerde nogmaals dat hij zijn neef zou blijven beschermen.

DE WEG VAN HAMZA NAAR DE ISLAM

Ondanks alle tegenslagen zette de Profeet zijn taken voort, het aantal moslims steeg met de dag. Het was het zesde jaar van het profeetschap. Terwijl onze Profeet op de *Safā*-heuvel zat, liep Abū Jahl langs en schold de Profeet uit. Onze Profeet gaf geen reactie op deze onfatsoenlijke daad. Een vrouw die getuige was van het voorval vertelde de gebeurtenis aan Hamza, een oom (van vaderskant) van de Profeet. Hamza was toen nog geen moslim, maar hij werd erg kwaad om deze belediging aan het adres van zijn neef. Hij ging meteen naar de plaats waar de afgodendienaren van de Quraish zich verzamelden en zei tegen Abū Jahl:

“Ben jij degene die tegen de zoon van mijn broer heeft gevloekt en hem heeft gekwetst?” en hij sloeg Abū Jahl op zijn hoofd. Na dit voorval accepteerde Hamza de islam en nam plaats aan de zijde van de Profeet.

DE WEG VAN ‘UMAR NAAR DE ISLAM

Het feit dat Hamza moslim was geworden en dat de moslims met de dag sterker werden, baarde de afgodendienaren grote zorgen. Om hier een oplossing voor te vinden, verzamelden ze zich in ‘*Dār al-Nadwa*’.

Nadat ze de situatie hadden geëvalueerd en het probleem hadden bediscussieerd, besloten ze om het voorstel van Abū Jahl op te volgen en profeet Mohammed te vermoorden. Ze gaven ‘Umar de opdracht om deze vreselijke daad ten uitvoer te brengen. ‘Umar, die destijds 33 jaar oud was, nam zijn zwaard en ging de weg op om de Profeet te vermoorden.

De moslims hadden zich in het huis van Arqam verzameld, ook de Profeet was daar. Onderweg naar het huis van Arqam kwam ‘Umar Nu‘aym tegen. Nu‘aym vroeg:

“Waar ga je naartoe ‘Umar?” ‘Umar zei: “Ik ga Mohammed opruimen. Hij heeft iedereen tegen elkaar opgezet!”

Nu‘aym zei: *“Je hebt een zware taak op je genomen.”*

‘Umar zei: *“Ben jij ook met Mohammed, o Nu‘aym?”*

Nu‘aym zei: *“O ‘Umar. Vergeet mij, kijk liever naar je eigen familie. Je zwager Sa‘īd en je zus Fātima zijn ook moslim geworden.”*

‘Umar zei: *“Ik zal eerst met hen afrekenen”* en wijzigde zijn route. Hij kwam bij het huis van zijn zus en klopte op de deur. Op dat moment waren zijn zus en zijn zwager de zojuist geopenbaarde verzen van soera al-Tā Hā aan het reciteren. Toen ze zagen dat ‘Umar gewapend was, werden ze bang en verborgen ze gauw de losse Koranpagina’s.

Toen ‘Umar binnen was gekomen, vroeg hij wat ze aan het lezen waren. Zij zeiden: *“Niets.”* ‘Umar werd nog bozer en zei: *“Dus het is waar wat ik heb gehoord”*. Hij pakte zijn zwager bij zijn kraag, gooide hem op de grond en begon hem te slaan. Fātima probeerde haar man te helpen, zij kreeg ook een harde klap van ‘Umar. De arme vrouw viel op de grond, haar gezicht was bebloed. Ze zei met de moed die ze uit haar imān putte:

“Vrees Allah! Kijk wat je een vrouw aandoet. Ik en mijn echtgenoot zijn moslim geworden en we keren niet terug, al vermoord je ons.”

‘Umar zei: *“Breng mij datgene wat jullie aan het lezen waren.”* Zijn zus haalde de Koranpagina’s tevoorschijn en gaf deze aan ‘Umar.

‘Umar begon de verzen aandachtig te lezen. Zijn hart kalmeerde en werd steeds zachter en weker. De ongeëvenaarde harmonie, de verheven betekenissen, de schoonheid en mooiheid van het gelezen gedeelte van de Koran veroverden zijn hart. Het hart van ‘Umar was nu geopend voor de islam. Hij ging naar de Profeet, ging op zijn knieën zitten en sprak de geloofsgetuigenis uit. De aanwezigen werden vervuld van blijdschap en gaven uiting aan hun blijdschap door ook de geloofsgetuigenis uit te spreken.

Nadat ‘Umar de Islam had geaccepteerd, werden de moslims nog sterker.

‘Umar vroeg: *“Hoeveel broeders zijn er?”*

Ze zeiden: *“Met jou erbij veertig.”*

Op verzoek van ‘Umar zijn de moslims onder leiding van de Profeet naar de Ka‘ba gegaan en hebben gezamenlijk, in het openbaar, het gebed verricht.

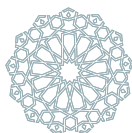
Aan de andere kant waren de afgodendienaren met stomheid geslagen toen ze zagen dat ‘Umar, die ze naar de Profeet hadden gestuurd om hem te vermoorden, moslim was geworden.

Het meedogenloze en steenharde hart van ‘Umar was verzacht door de Koranverzen die hij in het huis van zijn zus had gelezen. Zijn duistere borst was verlicht en verruimd. Zijn haatgevoelens jegens de Profeet hadden plaatsgemaakt voor gevoelens van vriendschap.

VRAGEN

1. Hoe en waarom heeft profeet Mohammed de mensen openlijk tot de islam uitgenodigd?
2. Vertel over de onderdrukking van moslims door de afgodendienaren en over de reactie van de moslims hierop.
3. Wie zijn degenen die de Profeet het meest vijandig zijn geweest?
4. Om welke redenen waren de gezaghebbende personen van de Quraish, de Profeet vijandig gezind?
5. Wie is Abū Tālib? Hoe heeft hij de Profeet beschermd?
6. Hoe zijn Hamza en ‘Umar moslim geworden?

HOOFDSTUK V DE BOYCOT EN HET VERDRIETJAAR

Onderwerpen:

- *De boycot van de moslims door de afgodendienaren*
- *Het overlijden van Abū Tālib en Khadija*
- *De reis naar Tā'if*
- *De 'Aqaba-verdragen*
- *Het wonder van de mi'rādij*
- *Het geschenk van de mi'rādij: de salāt*

DE BOYCOT VAN DE MOSLIMS DOOR DE AFGODENDIENAREN

Het feit dat Hamza en 'Umar moslims waren geworden en de snelle groei van de islam boezemde de afgodendienaren veel angst in. Hierop kwamen de afgodendienaren bij elkaar en besloten ze tot de volgende boycotacties.

“In het vervolg worden alle contacten met de moslims, met degenen die hen beschermen en met de Hasjemieten, familie van Mohammed, verbroken. Niemand zal nog met hen contact onderhouden, handeldrijven of huwelijksrelaties aangaan.”

De afgodendienaar Mansūr ibn 'Ikrima schreef dit besluit op en hing het samen met andere afgodendienaren aan de muur van de Ka'ba op.

De boycotacties duurden drie jaar lang. Tijdens deze periode hebben de moslims vele moeilijkheden moeten doorstaan. De afgodendienaren deden alles wat in hun macht lag om geen etenswaren toe te laten in de wijken waar grote groepen moslims zich hadden verschanst. De moslims verduurden omwille van de islam honger, dorst en andere vormen van onderdrukking. Ze moesten boombladeren eten om in leven te kunnen blijven. Het gehuil en het gejammer van kinderen vanwege de honger was hartverscheurend.

De afgodendienaren konden ook met deze onmenselijke daden hun doel niet bereiken, ze konden het niet tegenhouden dat het licht van de Islam zich verspreidde. Intussen had een mot het boycotbesluit dat aan de muur van de Ka'ba hing opgegeten, alleen het woord "Allah" had hij laten staan. Ze gebruikten toen in plaats van "*Bismillāhirrahmānirrahīm*" het woord "*Bismikallāhumma*". Bovendien was de hand waarmee Mansūr ibn 'Ikrima het boycotbesluit had opgeschreven opgedroogd en verminkt geraakt.

Uiteindelijk zijn enkele afgodendienaren tot inkeer gekomen en het besluit, of wat er van was overgebleven, werd van de Ka'ba afgehaald en verscheurd. Zo kwam een eind aan de boycot en waren de moslims van een groot probleem verlost. De boycot die de moslims ondervonden, duurde van het zevende tot het tiende jaar van het profetschap.

HET OVERLIJDEN VAN ABŪ TĀLIB EN KHADĪJA

Met het beëindigen van de boycot waren de Profeet en zijn volgelingen iets geruster geworden. Maar dat duurde niet lang, want na een korte tijd overleden de oom en de vrouw van de Profeet, Abū Tālib en Khadīja.

Abū Tālib hield van de Profeet en beschermde hem alsof hij zijn eigen zoon was. Khadīja was een trouwe echtgenote, die als eerste in de Profeet geloofde en hem in zijn moeilijkste tijden altijd troostte en bijstond. Onze Profeet was erg verdrietig vanwege het verlies van deze twee waardevolle mensen, die altijd aan zijn zijde hadden gestaan. Om deze reden werd het jaar waarin ze overleden "*het verdrietjaar*" genoemd.

Na de dood van Abū Tālib en Khadīja breidden de afgodendienaren hun onderdrukking van de Profeet uit. Toen hij een keer over straat

liep, gooide een gemenerik zand over zijn hoofd en ging hij in die toestand naar huis. Toen zijn dochter Fātima haar vader zag, begon ze hem schoon te maken en moest ze huilen van verdriet. Onze Profeet zei tegen haar: *“Huil niet mijn lieve kind, Allah de Verhevene zal jouw vader beschermen.”* Op die manier benadrukte hij zijn vertrouwen in zijn Heer.

DE REIS NAAR TĀ'IF

Na het overlijden van Abū Tālib en Khadija en de overmatige onderdrukking door de afgodendienaren, vertrok onze Profeet naar Tā'if om de bewoners uit te nodigen tot de islam. Als zijn reisgezelschap nam de Profeet Zayd ibn Hārīsa mee, één van de eerste moslims. De bevolking van Tā'if weigerde om te islam te accepteren. Het bleef niet alleen daarbij, de bevolking stuurde de Profeet weg en stenigden hem. De stenen verwondden hem zwaar aan zijn voeten, hij kon niet meer lopen. Zayd gebruikte zijn lichaam als schild en beschermde de Profeet tegen de stenen.

Onze Profeet vluchtte in een druivengaard aan de weg, rustte uit en keerde terug naar Mekka. De kwelling tijdens deze reis was voor de Profeet de meest vernederende kwelling die hij ooit had meegemaakt. Dit alles bracht hem echter niet tot wanhoop. Hij gaf niet op en zette zijn missie voort.

DE 'AQABA-VERDRAGEN

Onze geliefde Profeet nodigde de bevolking van Mekka jarenlang uit tot de islam. De starre en koppige houding van de Mekkanen bezorgden de Profeet veel leed. Hun houding zou de Profeet er echter nooit toe aanzetten om zijn plichten te verzaken. Het licht van de islam zou de mensheid uiteindelijk verlichten. Allah de Verhevene opende hiertoe nieuwe deuren. Hij had voor de verspreiding van de islam een nieuwe omgeving voorbestemd: de stad Medina.

In het elfde jaar van het profietschap, tijdens het *hadj*-seizoen, reisde profeet Mohammed tot buiten Mekka. Hij ontmoette een groep van zes personen uit Medina. Hij vertelde hen dat hij een profeet was en

reciteerde aan hen uit de Koran. Hij berichtte hun over de geboden van Allah en nodigde hen uit om de islam te accepteren.

De inwoners van Medina waren verstandige mensen. Ze begrepen dat de uitspraken van onze Profeet logisch en wijs waren en ze werden moslim. Toen ze weer terug waren in Medina, deden ze hun best om de islam daar bekend te maken en te verspreiden.

De eerste 'Aqaba-belofte (het twaalfde jaar van het profetschap)

Het jaar daarop kwam uit Medina een twaalfstal personen naar 'Aqaba, een plaats vlakbij Mekka. Deze personen hadden daar een ontmoeting met de Profeet. Hun leider was As'ad ibn Zurāra en te midden van hen bevonden zich vijf moslims die het jaar daarvoor moslim waren geworden. Zij zwoeren trouw aan de Profeet en beloofden hem dat ze *“geen deelgenoten aan Allah zouden toeschrijven (geen shirk), niet zouden stelen, geen overspel zouden plegen, geen leugens zouden vertellen, niemand zouden lasteren en de Profeet zouden gehoorzamen.”* Deze belofte wordt de eerste 'Aqaba-belofte (*bay'at al-'Aqaba*) genoemd.

De mensen van Medina vroegen om iemand die aan hen de islam kon onderwijzen. Onze Profeet stelde voor deze taak Mus'ab ibn 'Umayr aan: in de hoedanigheid van eerste ambassadeur van de islam heeft Mus'ab een enorme bijdrage geleverd aan het onderwijs en de verspreiding van de islam in Medina.

De tweede 'Aqaba-belofte (het dertiende jaar van het profetschap)

In het dertiende jaar van het profetschap kwam een groep van vijfenzeventig moslims uit Medina, waaronder twee vrouwen, naar Mekka. Bij 'Aqaba hadden deze moslims een ontmoeting met de Profeet, daar vond de tweede 'Aqaba-belofte plaats. De moslims van Medina beloofden de Profeet te beschermen zoals ze hun naaste familieleden beschermen. Ze gaven de Profeet een hand en zwoeren hem trouw.

Daarna vroeg de Profeet van hen om uit henzelf twaalf vertegenwoordigers te kiezen. Zij kozen deze vertegenwoordigers uit, die de Profeet beloofden om *“in tijden van rijkdom en armoede, in alle omstandigheden*

te gehoorzamen, de waarheid te vertellen en niet bang te zijn om op het pad van Allah te bevinden”.

De ‘Aqaba-beloftes vormen een belangrijke mijlpaal in de verspreiding van de islam.

HET WONDER VAN DE MI'RĀDJ

“*Mi'rādj*” betekent als woord “stijgen”, “omhooggaan” en “*Isrā*” betekent “wandeling in de nacht”. Anderhalf jaar vóór de *hidjra* naar Medina, in de 27e nacht van de maand *Rajab*, werd onze Profeet van de heilige moskee in Mekka (Masjid al-Harām) meegenomen naar de Aqsā-moskee (Masjid al-Aqsā) in al-Quds (Jeruzalem) en van daaruit omhooggevoerd naar de hemelen, waar hij de schoonheid van het paradijs en de verschrikkingen van de hel heeft gezien.

De afgodendienaren geloofden uiteraard niet in dit grote wonder van de Profeet, een wonder dat uiting geeft aan de oneindige kracht van Allah de Verhevene. Zij konden immers de grootsheid van Allah en zijn eeuwige macht en kracht niet bevatten. Zij hadden vanwege hun valse geloof een beperkt begrip, daarom konden ze het benodigde niveau om het wonder van de *mi'rādj* te begrijpen niet bereiken.

De gelovigen geloofden zonder aarzelen in de echtheid van de *mi'rādj*. Toen de gebeurtenis van de *mi'rādj* door afgodendienaren aan Abū Bakr werd voorgelegd, zei hij: “*Als Mohammed dit heeft verteld, dan is het waar.*” Zo toonde hij zijn vertrouwen in de Profeet en verkreeg hij de titel *al-siddīq*, ‘de waarheidsgetrouwe’.

HET GESCHENK VAN DE MI'RĀDJ: DE SALĀT

Zoals iemand die van een reis terugkomt geschenken voor zijn dierbaren meeneemt, heeft onze Profeet van deze gezegende hemelreis zeer gezegende geschenken meegenomen voor zijn geliefde volgelingen. In deze nacht heeft hij direct zijn Heer ontmoet. Hij heeft toen drie geschenken gekregen:

1. De laatste twee verzen van soera al-Baqarah (*Āmanarrasūlu*).

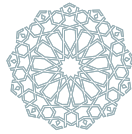

2. Het goede nieuws dat degenen die geen deelgenoten aan Allah toekennen (dus geen *shirk* begaan), uiteindelijk in het paradijs komen.
3. Als het grootste geschenk: de vijf dagelijks verplichte gebeden.
Het gebed (de *salāt*), dat één van de vijf zuilen van de islam vormt, is dus in de nacht van de *mi'rādij* verplicht gesteld.

VRAGEN

1. Wat voor boycotbesluit hadden de afgodendienaren tegen de gelovigen genomen? Hoeveel jaar heeft de boycot geduurd?
2. Wanneer zijn Abū Tālib en Khadija overleden? Hoe werd dat jaar genoemd?
3. Vertel over de reis van onze Profeet naar Tā'if.
4. Vertel over de eerste en de tweede 'Aqaba-beloften.
5. Wanneer heeft onze Profeet de *mi'rādij*, de hemelreis, gemaakt?
6. Wat zijn de geschenken van de *mi'rādij*?

HOOFDSTUK VI DE HIDJRA (DE EMIGRATIE) EN DE EERSTE JAREN IN MEDINA

Onderwerpen:

- *De hidjra (emigratie) van onze Profeet van Mekka naar Medina*
- *De ontvangst van de Profeet in Medina*
- *De bouw van de Moskee van de Profeet (Masjid al-Nabawī)*
- *De broederschap tussen Ansār (helpers) en Muhājirūn (emigranten)*
- *De profetische school en de Ashāb al-Suffā*

DE HIDJRA VAN ONZE PROFEET VAN MEKKA NAAR MEDINA (622 na Chr.)

De emigratie, oftewel de verhuizing van de Profeet van Mekka naar Medina, wordt in de islamitische literatuur de “*hidjra*” genoemd.

Vanwege de voortdurende vervolging en onderdrukking door de afgodendienaren besloot de Profeet om de moslims toestemming te geven voor de *hidjra* van Mekka naar Medina. De moslims begonnen in groepen naar Medina te emigreren. Omwille van de islam lieten de moslims hun geboorteplaats en hun bezittingen achter. Ze liepen naar het heldere licht van hoop dat in Medina was verschenen.

In Mekka waren, behalve onze Profeet, Abū Bakr, ‘Alī en enkele andere metgezellen na, geen andere moslims overgebleven. Ondanks alle

moelijkheden heeft onze Profeet – met dertien jaar profeetschap in Mekka – aan zijn plicht voldaan.

De afgodendienaren vreesden ervoor dat de bewoners van Medina moslim zouden worden en dat met de emigratie van de moslims naar Medina daar een sterke islamitische gemeenschap zou ontstaan. De afgodendienaren verzamelden zich in het geheim bij *Dār al-Nadwa* en op voorstel van Abū Jahl besloten ze om de Profeet te doden, om zo de islam met wortel en tak uit te roeien. Om dit duivelse plan ten uitvoer te brengen, kozen ze uit iedere stam een jongeman uit. Deze gewapende jongemannen omsingelden het huis van de Profeet en wachtten op het moment dat hij naar buiten zou komen.

Het doodsvonnis dat de afgodendienaren stiekem hadden geveld, werd door Allah de Verhevene door middel van Jibrīl aan onze Profeet doorgegeven. De Profeet kreeg toestemming om naar Medina te emigreren. Hij gaf ‘Alī de opdracht om in zijn bed plaats te nemen. Zelf verliet hij zijn huis, terwijl het omsingeld was door de afgodendienaren, en hij ging naar het huis van Abū Bakr. Allah de Verhevene beschermde zijn profeet en zorgde ervoor dat de gewapende jongemannen de Profeet niet konden zien terwijl hij zijn huis verliet.

Na de reisvoorbereiding vertrokken onze Profeet en Abū Bakr samen in de nacht, ze schuilden in de grot *Thawr*, die op anderhalf uur afstand ligt van Mekka. In de ochtend werd pas duidelijk dat de Profeet zijn huis was ontvlucht. De afgodendienaren begonnen overal naar de Profeet te zoeken en beloofden degene die hem zou vinden een beloning van honderd kamelen.

Degenen die op zoek waren naar de Profeet, volgden de sporen van de Profeet en Abū Bakr. Zij kwamen op die manier bij de grot, maar zagen voor de ingang van de grot een groot spinnenweb hangen en een vogelnest. Hoewel sommigen van hen in de grot wilden kijken, zeiden anderen: *“Als iemand naar binnen zou zijn gegaan, zou voor de ingang geen spinnenweb hangen en ook geen vogelnest zijn.”* Ze zagen af van het doorzoeken van de grot en gingen weg.

Toen de afgodendienaren zich voor de grot bevonden, maakte Abū Bakr zich zorgen en zei tegen de Profeet: *“Ze zullen ons zien, o boodschapper*

van Allah.” De Boodschapper van Allah antwoordde: *“Wees niet bedroefd, Allah is met ons.”*

Het was een wonder dat spinnen bij de ingang van de grot webben hadden geweven en vogels hun nesten hadden gebouwd en hun eieren hadden gelegd. Allah de Verhevene had zijn geliefde profeet met dit wonder beschermd en de vijanden, die tot aan de ingang van de grot waren gekomen, met een verborgen kracht terug doen laten keren.

Nadat onze Profeet en Abū Bakr drie dagen in de grot hadden verbleven, gingen ze weer richting Medina. Een worstelaar genaamd Surāqa bin Mālik, die hen aan het zoeken was, had hun sporen gevonden. Hij ging met zijn paard op volle snelheid op hen af. Surāqa was hen dicht genaderd, maar opeens struikelde zijn paard en viel Surāqa op de grond. Hij klom weer op zijn paard en reed op volle kracht voorwaarts. Deze keer waren echter de benen van zijn paard tot aan de knieën in het zand gezakt. Het paard kwam geen millimeter vooruit. Een verborgen kracht hield het tegen. Toen Surāqa de ernst van de situatie beseftte, werd hij bang. Hij kreeg spijt van zijn daad. Hij vroeg vergiffenis van de Profeet en keerde terug. Andere achtervolgers die hij op de terugweg tegenkwam, stuurde hij terug door te zeggen: *“Ik heb deze streken doorzocht, er is niemand.”* Surāqa is later moslim geworden.

Na een week onderweg te zijn geweest, bereikte onze geliefde Profeet op een maandag het dorp Qubā’, nabij Medina. Daarmee eindigde zijn historische reis. In Qubā’ werd hij met veel liefde ontvangen. Daar verbleef hij meer dan tien dagen en liet daar de Qubā’-moskee bouwen. Hij hielp hoogstpersoonlijk mee met het dragen van bouwstenen. De Qubā’-moskee is de eerste moskee die in de geschiedenis van de islam is gebouwd. ‘Alī, die Mekka drie dagen na het vertrek van onze Profeet verliet, bereikte de Profeet in Qubā’.

DE ONTVANGST VAN ONZE PROFEET IN MEDINA

Onze Profeet vertrok op een vrijdag met een groep moslims uit Qubā’ richting Medina. Toen ze het leefgebied van Banū Sālim (de zonen van Sālim) bereikten, was het tijd geworden voor het middaggebed. Onze Profeet berichtte de mensen dat het vrijdagmiddaggebed verplicht was

gesteld; daarna hebben de moslims het vrijdagmiddaggebed verricht. De Profeet vertrok na het gebed naar Medina.

De mensen in Medina waren aan beide kanten van de weg opgesteld om in feeststemming dit respectabele bezoek te verwelkomen. Bij het passeren van de Profeet zongen ze “welkom o boodschapper van Allah” en kleine kinderen uitten kreten van vreugde als “de gezant van Allah is gekomen”.

Onze Profeet, die in Medina met grote blijdschap werd ontvangen, verbleef de eerste zeven maanden als gast in het huis van Khālid ibn Zayd, beter bekend als Abū Ayyūb al-Ansārī.

DE BOUW VAN DE MOSKEE VAN DE PROFEET (MASJID AL-NABAWĪ)

Naast het huis van Abū Ayyūb al-Ansārī bevond zich een leegstaand stuk grond. Onze Profeet kocht dit stuk grond en gaf opdracht om hierop een moskee en ernaast enkele kamers te bouwen, zodat hij daar kon wonen. Na de voltooiing van de bouw verhuisde hij van zijn gastverblijf naar zijn eigen woning.

Deze moskee staat bekend als *Masjid al-Nabawī*, de moskee die moslims vandaag de dag in Medina bezoeken. Tijdens de bouw van deze moskee heeft de Profeet hoogstpersoonlijk meegewerkt door bouwstenen te sjouwen.

DE BROEDERSCHAP TUSSEN DE ANSĀR EN DE MUHĀJIRŪN

De moslims die van Mekka naar Medina zijn geëmigreerd, worden “*Muhājirūn*” genoemd en de inheemse bevolking van Medina wordt vanwege haar hulp aan de *Muhājirūn*, “*Ansār*” genoemd. De *Ansār* (helpers) hebben de *Muhājirūn* (emigranten), die bijna al hun bezittingen in Mekka achterlieten, alle soorten hulp geboden.

In de gehele wereldgeschiedenis kan geen andere gemeenschap worden gevonden die elkaar zo heeft liefgehad en zo sterk met elkaar was verbonden. Deze gemeenschap dient voor de gehele wereld als het beste voorbeeld van broederschap in de islam.

Onze Profeet verklaarde de *Muhājirūn* en de *Ansār* tot broeders en koppelde elk lid van de *Muhājirūn* aan een lid van de *Ansār* als zijn broeder. De broederschap die deze geloofsbroeders met elkaar hadden, was hechter dan de broederschap die bloedverwanten met elkaar hebben. De *Ansār* en *Muhājirūn*, die in de islamitische geschiedenis een respectabele plaats innemen, hebben grote diensten bewezen aan onze religie.

DE PROFETISCHE SCHOOL EN DE ASHĀB AL-SUFFĀ

De overdekt gedeelte van één kant van de *Masjid al-Nabawī* werd “*Suffā*” en degenen die hierin verbleven werden “*Ashāb al-suffā*” genoemd. In deze *Suffā* verbleven voornamelijk armen en daklozen. Deze mensen werkten wanneer ze werk konden vinden; wanneer ze geen werk konden vinden werden ze door de Profeet of door de rijken onder de metgezellen in hun behoeftes voorzien. Degenen die in staat waren om te trouwen en naar een ander huis te verhuizen, deden dat.

De *Ashāb al-suffā* waren bijna altijd met de Profeet samen en ze profiteerden het meest van de kennis van de Profeet. Zij brachten hun dagen door met het vergaren van kennis en met aanbiddingen. Zij vormen de eerste school in de islam en hun docent was de Profeet zelf. Abū Hurayra, die de meeste *ahādith* (overleveringen) heeft overgeleverd, is in deze school opgeleid.

Onder degenen die in de school van *Suffā* werden opgeleid, bevonden zich grote geleerden, die de Koran en de profetische hadith heel goed konden begrijpen en uitleggen. Om de islam op andere plekken te onderwijzen, werden mensen uit de *Ashāb al-suffā* verkozen, die naar andere plaatsen werden gezonden.

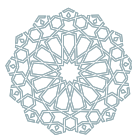
De metgezellen die in de school van *Suffā* zijn opgeleid, hebben enorm bijgedragen aan het verspreiden en het onderwijzen van de islam.

VRAGEN

1. Wat betekent *hidjra*?
2. Om welke reden hebben de Profeet en andere moslims de *hidjra* verricht?
3. Vertel over de *hidjra* en over de wonderen van onze Profeet tijdens de *hidjra*.
4. Wat is de eerste moskee die in de islamitische geschiedenis is gebouwd?
5. Hoe werd onze Profeet in Medina onthaald en waar is hij als gast verbleven?
6. Wat is *Masjid al-Nabawi*? En waar werd deze gebouwd?
7. Wie worden bedoeld met de *Muhājirūn* en de *Ansār*?
8. Wie zijn de *Ashāb al-Suffā*? Hoe hebben zij de islam gediend?

HOOFDSTUK VII DE VELDSLAGEN VAN ONZE PROFEET (I)

Onderwerpen:

- *De aanleiding tot de Slag van Badr*
- *De Slag van Badr en het resultaat ervan*
- *De aanleiding tot de Slag van Uhud*
- *De Slag van Uhud en het resultaat ervan*
- *De aanleiding tot de Slag van Khandaq*
- *De Slag van Khandaq en het resultaat ervan*
- *Het verdrag van Hudaibiyya*
- *De gevolgen van het verdrag van Hudaibiyya*
- *Brieven die naar de leiders van buurlanden zijn gestuurd ter uitnodiging tot de islam*
- *De verovering van Khaybar*
- *Het bezoek aan Ka'ba ('Umratu'l-Qadhā)*

DE AANLEIDING TOT DE SLAG VAN BADR

Zelfs nadat de Profeet samen met de *Muhājirūn* Mekka had verlaten en zich in Medina had gevestigd, waren de afgodendienaren in Mekka niet van plan om af te zien van hun vijandigheid jegens de moslims. Ze kwamen tot aan de omstreken van Medina en stalen de grazende kamelen van de moslims. Bovendien stuurden ze een bericht naar 'Abdullah ibn Ubay met het voorstel om Mohammed te vermoorden of uit Medina

te verjagen. Indien hij dit niet zou doen, zouden ze Medina aanvallen. De afgodendienaren hadden ook een grote handelskaravaan naar Syrië gestuurd om daar inkopen te doen, bij wijze van voorbereiding op een oorlog tegen de moslims.

De moslims moesten alert zijn op deze gevaren en ze moesten de nodige maatregelen treffen. Om het vertrek van de karavaan te verhinderen, trok onze Profeet er in het tweede jaar van de *hidjra*, in de maand Ramadan, met een leger van 305 man op uit. Toen de afgodendienaren van deze manoeuvre op de hoogte werden gesteld, vertrokken zij met een leger van 1.000 man naar Medina. Toen ze bij de plaats genaamd Badr aankwamen, sloegen ze hun legerkamp op en namen de waterputten aldaar in bezit.

De moslims gingen de weg op om het afreizen van de handelskaravaan van de afgodendienaren tegen te houden, niet om oorlog te voeren.

Het bericht dat er een groot vijandelijk leger uit Mekka op komst was, veranderde het plan van de moslims. De Profeet overlegde met de metgezellen en er werd besloten om de vijand tegemoet te treden.

De moslims kwamen bij Badr aan, maar ze moesten zich legeren in een zandvlakte waar geen water aanwezig was. De afgodendienaren die eerder waren gearriveerd, hadden de plaats waar water aanwezig was al ingenomen. Allah de Verhevene hielp de moslims echter. Het regende in die nacht veel, waardoor de moslims verlost werden van hun behoefte aan water.

Onze Profeet heeft geprobeerd om de islam met lieflijke spraak en goed advies te verspreiden, hij heeft niemand gedwongen om de islam te accepteren. Om zich tegen de afgodendienaren te beschermen, kregen de moslims nu echter toestemming om tegen hen te strijden.

DE SLAG VAN BADR EN HET RESULTAAT ERVAN (2 H./624 na Chr.)

De troepen van de afgodendienaren waren groter in aantal en waren veel beter uitgerust. Om deze reden waren de afgodendienaren overtuigd dat ze de slag zouden winnen, ze hielden geen rekening met de spirituele kracht en de hoge moraal van de moslims. Er zou een

strijd plaatsvinden tussen waarheid en valsheid, ofwel tussen geloof en ongeloof. De toekomst van de islam hing af van het resultaat van deze veldslag.

De volgende ochtend stonden de twee legers tegenover elkaar en de strijd begon. Op dat moment hief onze Profeet zijn handen omhoog en deed *du'ā*:

“O mijn Heer! Schenk ons de overwinning die U heeft beloofd.”

Hij knielde vervolgens neer en smeekte Allah:

“O mijn Heer! Indien dit handjevol moslims vandaag sterft, dan blijft er niemand meer over op aarde die U zal aanbidden.”

Onze Heer accepteerde de smeekbede van zijn profeet. De moslims stredden heldhaftig en met de hulp van Allah versloegen zij de vijand, die in aantal vele malen groter was en met betere wapens was uitgerust dan zijzelf. Het verlies van de vijand was enorm: 70 doden en 70 krijgsgevangenen. Onder de doden was ook de grote vijand van de islam, Abū Jahl, aanwezig. De moslims hadden een triomfantelijke overwinning behaald, ondanks het feit dat er veertien martelaren aan hun kant waren gevallen.

Vol vreugde keerden de moslims terug naar Medina. Onze Profeet gaf het bevel om de krijgsgevangenen goed te behandelen. Een gedeelte van hen werd in ruil voor losgeld vrijgelaten.

De krijgsgevangenen die geen losgeld konden vinden maar wel konden lezen en schrijven, werden vrijgelaten, op voorwaarde dat zij tien moslims zouden leren lezen en schrijven. Deze handelwijze van de Profeet laat duidelijk zien hoe groot het belang is dat de islam hecht aan lezen, schrijven en kennis vergaren.

DE AANLEIDING TOT DE SLAG VAN UHUD

De nederlaag van de afgodendienaren bij de Slag van Badr bracht in Mekka groot verdriet teweeg: de afgodendienaren waren in rouw. Abū Lahab, één van de grootste vijanden van de Profeet, overleed als gevolg van dit verdriet.

Om wraak te nemen voor de zware nederlaag bij Badr hadden de afgodendienaren een groot leger van 3.000 man klaargezet. In het leger waren ook veel vrouwen aanwezig, die tijdens de Slag van Badr hun naasten hadden verloren. Dit leger, onder aanvoering van Abū Sufyān, vertrok halsoverkop uit Mekka en legerde zich op korte afstand van Medina, bij de berg Uhud.

De oom van onze Profeet (van vaderskant), ‘Abbās, was op dat moment nog geen moslim en bevond zich in Mekka. Hij informeerde onze Profeet in het geheim per brief dat de afgodendienaren op weg waren naar Medina. ‘Abbās, die zijn neef erg liefhad, is later moslim geworden.

DE SLAG VAN UHUD EN HET RESULTAAT ERVAN (3 H./625 na Chr.)

Zoals ook in de brief was aangegeven, was de vijand bij de berg Uhud gearriveerd en had zich hier gelegerd. Hierop besprak de Profeet de situatie samen met zijn metgezellen en er werd besloten om met een leger van 1.000 man op te trekken naar de berg Uhud waar de vijand was gestationeerd. Tijdens de reis scheidden zich 300 huichelaars (*munāfiqūn*) van het leger af en keerden zij terug, waardoor er in het leger van de moslims 700 gelovigen overbleven.

Toen de moslims bij de berg Uhud aankwamen, met de rug richting de berg Uhud, maakten ze zich op voor de strijd. Aan hun linkerkant bevond zich een dal. Om een aanval vanuit dit dal te voorkomen, plaatste onze Profeet daar een eenheid van 50 boogschutters en gaf hen de volgende opdracht: *“Ongeacht of de vijand wint of verliest, zolang jullie geen bevel van mij krijgen, mogen jullie je post niet verlaten. Als de vijandelijke ruiters komen, dan moeten jullie je pijlen afschieten.”*

De heldhaftige strijd die de moslims leverden, zorgde ervoor dat het vijandelijke leger uiteenviel. De vrouwen die zich in dat leger bevonden, renden ook de berg op. De strijd was echter nog niet gestreden. Voor een zeker resultaat moest de vijand worden verjaagd.

De moslims dachten echter dat ze de strijd al hadden gewonnen en begonnen de oorlogsbuit die de vijand had achtergelaten te verzamelen. De boogschutters die dit zagen verlieten bijna allemaal hun post en

gingen de oorlogsbuit achterna. Ze negeerden de waarschuwingen van hun commandant, op enkele na die wel op hun post bleven. De Profeet had hen nog zo duidelijk opgedragen om de plaatsen waar ze waren opgesteld niet te verlaten.

De afgodendienaren grepen deze kans en verzamelden zich direct om vanuit de verlaten post van de boogschutters aan te vallen. Deze aanval bracht de moslims in serieuze problemen. De fout van de islamitische soldaten om voortijdig achter de oorlogsbuit te gaan en de fout van de boogschutters om hun post te verlaten, hadden tot gevolg dat vele helden onder de moslims sneuvelden, waaronder Hamza, de oom van de Profeet (vaderskant). Onze Profeet zelf raakte gewond aan zijn gezicht en één van zijn gezegende tanden brak. Zelfs op het hevigste moment van de strijd verrichtte de Profeet een smeekbede: *“O mijn Heer... Vergeef mijn gemeenschap, want ze weten niet wat ze doen.”* Aldus de genade en de liefde voor de mensen in het hart van de Profeet.

In de Slag van Uhud stierven 70 moslims als martelaar, aan de kant van de afgodendienaren vielen 22 doden. De vrouwen in het leger van de moslims hebben tijdens de strijd grote opofferingen gebracht, waaronder het verzorgen van de gewonden en het uitdelen van water aan soldaten.

Toen de Profeet jaren later het strijdtoneel van Uhud passeerde, herinnerde hij zich die pijnlijke momenten en zei tegen de aanwezigen: *“O moslims! Er bestaat geen kans dat jullie nog afgodsbeelden zullen aanbidden, hier twijfel ik geen millimeter aan. Ik vrees echter wel dat jullie het wereldse zullen aanbidden.”*

In deze veldslag waren de afgodendienaren weliswaar de winnende partij, maar ze trokken zich terug voordat ze het beoogde resultaat hadden behaald. De moslims die zich weer hadden geordend achtervolgden de vijand voor een tijd. De afgodendienaren durfden het niet aan om weer ten strijde te trekken en vervolgden hun terugweg naar Mekka. De moslims keerden terug naar Medina.

DE LESSEN VAN DE SLAG VAN UHUD

Hoe komt het dat de moslims, die eerst aan de winnende hand waren, later toch zijn verslagen? In het antwoord op deze vraag bevinden zich belangrijke lessen voor moslims.

Het negeren of het niet ten volle uitvoeren van de bevelen van leiders en commandanten, het nalatig zijn in je plichten voor persoonlijke belangen, zoals het verzaken van een heilige taak als het bewaken van een post, kunnen tot gevolg hebben dat een oorlog wordt verloren. Daar lijden dan alle moslims onder, dus niet alleen degenen die de fout hebben begaan.

Bij de Slag van Uhud was precies dit het geval. Het feit dat de boogschutters die in het dal werden geplaatst de bevelen van de Profeet niet goed hadden opgevolgd en hun plaats hadden verlaten om oorlogsbuit te verzamelen, had tot gevolg dat het islamitische leger een nederlaag leed en de moslims als geheel in groot gevaar werden gebracht.

Deze historische gebeurtenis is voor moslims een duidelijke waarschuwing met betrekking tot hun gedrag.

DE AANLEIDING TOT DE SLAG VAN KHANDAQ

Nadat onze Profeet in Medina was gekomen, tekende hij met de joden die daar leefden een overeenkomst. Na de Slag van Uhud begonnen de joden van de stam van Banū Nadhīr (Zonen van Nadhīr) de moslims steeds meer last te bezorgen. Ze neigden ernaar de overeenkomst te verbreken. Ze lieten het niet hierbij, ze hadden zelfs een plan gesmeed om de Profeet te vermoorden. Om deze reden werden de joden door de moslims uit hun huizen verdreven en in ballingschap gezonden. Vooraanstaande joden gebruikten dit als een excuus om naar Mekka te gaan om daar met de afgodendienaren samen te spannen. Twee jaar na de Slag van Uhud vormden de afgodendienaren een leger van 10.000 man en vertrokken ze onder leiding van Abū Sufyān naar Medina. Toen de Profeet hierover werd geïnformeerd, overlegde hij zoals gewoonlijk met de metgezellen. Er werd besloten om Medina te verdedigen, met een bijzondere tactiek.

DE SLAG VAN KHANDAQ EN HET RESULTAAT ERVAN (5 H./626 na Chr.)

Nadat de Profeet werd geïnformeerd over de komst van een enorm vijandelijk leger en de situatie met zijn metgezellen had besproken, besloten zij om Medina van binnenuit te verdedigen en het binnendringen van de vijand te voorkomen. Om dit te realiseren moest om de stad heen een gracht worden uitgegraven. Met onze Profeet voorop groeven alle moslims en na zes dagen was de gracht een feit.

Toen de afgodendienaren met hun enorme leger bij Medina waren gearriveerd, waren ze enorm verbaasd. Zoiets hadden ze helemaal niet verwacht. Ze zochten tevergeefs naar plaatsen waardoor ze de stad binnen konden dringen. De moslims hielden dag en nacht de wacht en voorkwamen op deze manier vijandelijke aanvallen. Ook onze Profeet hield nachtenlange wachten.

De belegering van de vijand hield aan, wat in Medina leidde tot hongersnood. Doordat het winter was, waren de moslims vanwege de kou en de honger er behoorlijk slecht aan toe. De belegering duurde inmiddels 27 dagen. Op de laatste dag van de belegering smeekte de Profeet zijn Heer als volgt:

“O mijn Heer, die de Koran heeft neer doen dalen. O mijn Heer, die met vijanden snel afrekent! Vernietig deze menigte van vijanden. Bezorg hen een nederlaag. Verbreek hun wilskracht, o Heer!”

Toen de Profeet zijn smeekbede beëindigde, verscheen er een glimlach op zijn gezicht. Zijn smeekbede was namelijk geaccepteerd. Hij gaf de moslims het goede nieuws dat Allah hen zou helpen.

Tegen de avond begon het plotseling te waaien en niet veel later stak een storm de kop op. Deze storm gooide zand in het gezicht van de afgodendienaren, keerde hun tenten ondersteboven, gooide hun pannen omver en bluste hun vuur uit. Natuurkrachten waren als het ware met de vijand in oorlog. Deze toestand veroorzaakte angst bij de vijand; de afgodendienaren konden het niet langer uithouden. Een leger van 10.000 man leed een nederlaag. Zij vluchtten die nacht sidderend van angst, terwijl ze hun etenswaar en eigendommen achterlieten.

Toen tegen de ochtend de storm in Medina en omstreken voorbij was, was er geen vijandelijke soldaat meer overgebleven. De moslims prezen hun Heer, die hen had gered. De Mekkaanse afgodendienaren die in geen van de veldslagen van Badr, Uhud en Khandaq een goed resultaat hadden behaald, begrepen uiteindelijk dat ze het licht van de islam niet konden uitdoven. Zij hebben de moslims hierna nooit meer aangevallen.

HET VERDRAG VAN HUDAYBIYYA (6 H./628 na Chr.)

De moslims die uit Mekka naar Medina waren geëmigreerd, misten de plaats waar ze waren geboren en opgegroeid. Ze verlangden ernaar om het heiligdom van Mekka, de Ka'ba, te bezoeken. In het zesde jaar na hidjra, ging de Profeet samen met 1.400 metgezellen op reis naar Mekka. Toen de Mekkanen het nieuws hoorden, besloten ze om de moslims niet toe te laten tot Mekka.

Hierop stopten de moslims in een plaats genaamd Hudaybiyya. Onze Profeet stuurde 'Uthmān als gezant naar Mekka, met het bericht aan de Mekkanen dat de moslims de Ka'ba wilden bezoeken. De Mekkanen gaven de moslims geen toestemming om de Ka'ba te bezoeken en wilden van de moslims dat zij hun bezoek tot het jaar daarop zouden uitstellen.

Na langdurige besprekingen kwam tussen de moslims en de afgodendienaren een overeenkomst tot stand. Deze overeenkomst bestond uit de volgende clausules:

1. De moslims keren terug naar Medina zonder de Ka'ba te bezoeken dit jaar.
2. De moslims mogen volgend jaar wel de Ka'ba bezoeken, maar ze mogen niet langer dan drie dagen in Mekka verblijven.
3. De moslims komen zonder wapens naar Mekka.
4. De moslims mogen geen van de moslims die in Mekka wonen naar Medina meenemen. Bezoekers uit Medina die in Mekka willen verblijven mogen dat echter wel doen.

5. Indien Mekkaanse moslims of afgodendienaren naar Medina vluchten, moeten zij worden teruggestuurd. Indien moslims uit Medina overlopen naar de kant van de Quraish, worden zij niet uitgeleverd.
6. De Arabische stammen mogen de kant kiezen die ze willen, de kant van de moslims of de kant van de afgodendienaren.

Na de overeenkomst vertrokken profeet Mohammed en zijn metgezellen weer richting Medina, zonder de Ka'ba bezocht te hebben.

DE GEVOLGEN VAN HET VERDRAG VAN HUDAYBIYYA

Op het eerste gezicht leken de voorwaarden nogal ondraaglijk voor de moslims. Toch had de Profeet de voorwaarden geaccepteerd. Hij beseftte namelijk dat deze overeenkomst op lange termijn grote voordelen voor de moslims zou hebben. Zo bleek het ook daadwerkelijk te zijn. Op de terugweg naar Medina werd soera *al-Fath* (de verovering) geopenbaard. In deze soera beloofde Allah een grote overwinning voor de moslims. Door het sluiten van deze overeenkomst erkenden de Mekkaanse afgodendienaren voor het eerst het bestaan van de moslims.

Niet veel later werden sommige mensen in Mekka moslim en kwamen zij naar Medina. De afgodendienaren eisten echter dat ze volgens het verdrag van Hudaibiyya teruggestuurd moesten worden. Aangezien de islamitische vluchtelingen uit Mekka niet naar Medina mochten gaan, begonnen ze zich te vestigen op een plek tussen Mekka en Medina. Deze plaats was een belangrijke locatie waar de handelskaravanen van de Mekkanen passeerden.

Na verloop van tijd vormde zich een sterk islamitisch gemeenschap op deze plek. De Mekkanen vreesden voor de veiligheid van hun handelswegen. Ze stuurden een gezant naar profeet Mohammed met de boodschap dat de Mekkaanse moslims toch Medina mochten binnenkomen en dat ze de desbetreffende voorwaarde uit de overeenkomst wilden schrappen. Onze Profeet (vrede zij met hem) accepteerde het voorstel. Op deze manier werd een voorwaarde die voor de moslims nadelig was, op verzoek van de afgodendienaren zelf uit de overeenkomst gehaald.

Het verdrag van Hudaibiyya verminderde de spanningen tussen moslims en de afgodendienaren. Eventueel gevaar van de kant van de afgodendienaren was op deze manier uit de weg geruimd. De moslims vonden rust. De boodschap van de islam werd steeds op meer plekken verkondigd. Vooraanstaande mensen uit Mekka kwamen naar Medina en werden moslim. Deze overeenkomst vormde een aanleiding tot het vermeerderen en het versterken van de moslims. De islam breidde zich uit.

BRIEVEN DIE ZIJN VERSTUURD TER UITNODIGING TOT DE ISLAM

Mohammed werd als profeet tot de gehele mensheid gezonden. Om deze reden begon hij na het verdrag van Hudaibiyya met het verkondigen van de islam aan de gehele wereld. Hij stuurde gezanten naar de heersers van het Byzantijnse Rijk, Iran, Egypte, Al-Habash, Oman en Bahrein. Deze gezanten hadden brieven van de Profeet bij zich, met daarin de uitnodiging tot de islam. Onze Profeet had van zilver een stempel laten maken, met daarop de teksten “*Allab*”, “*Rasūl*” en “*Mohammed*”. Hij drukte deze stempel aan de onderkant van zijn brieven.

Toen de heerser van Al-Habash deze uitnodigingsbrief tot de islam had ontvangen, werd hij moslim. De Byzantijnse keizer en de heerser van Egypte behandelden de gezanten van onze Profeet op een goede wijze, maar ze werden geen moslim. Toen de heerser van Iran de brief van onze Profeet ontving, gedroeg hij zich echter zeer onbeschoft en scheurde de brief woedend uit elkaar. Deze onbeschofte heerser werd na een korte tijd door zijn eigen zoon vermoord.

DE SLAG VAN KHAYBAR (6 H./628 na Chr.)

Khaybar was een oase, gelegen op de route van Medina naar Syrië en werd bewoond door joden. In Khaybar bevonden zich zeven kastelen. Een gedeelte van de joden dat uit Medina was verdreven had zich in deze plaats gevestigd. De joden van Khaybar hadden een plan gesmeed om Medina aan te vallen. Onze Profeet stuurde hen een gezant met het voorstel om tot een overeenstemming te komen. De joden verwierpen dit voorstel en spanden samen met de Banū Ghatafān (een Arabische

stam) om de moslims aan te vallen. Voordat ze konden aanvallen, moesten de moslims snel handelen en daarom besloten ze om zelf met een leger van 1.600 man naar Khaybar te vertrekken. Ze bereikten Khaybar na drie dagen. Toen de joden de moslims zagen, verscholen ze zich in hun kastelen. Onze Profeet heeft toen de volgende *du'ā* verricht:

“O Heer! Wij vragen van U het goede voor dit land, voor de bevolking van dit land en voor álles in dit land. Wij zoeken onze toevlucht tot U tegen het kwaad van het volk van dit land, tegen het kwaad van álles in dit land.”

Onze Profeet bood eerst aan om een overeenkomst te treffen, de joden weigerden echter. Hierop begon de oorlog. Gedurende een heftige strijd van tien dagen werden de kastelen één voor één ingenomen. ‘Alī gedroeg zich tijdens deze oorlog zeer heldhaftig. Zo vloog zijn schild tijdens de strijd uit zijn handen, maar hij gebruikte een kapotte deur als schild en vocht dapper verder. Tijdens deze oorlog verloren de moslims tien martelaren (*shahīd*), van de joden sneuvelden er 93.

Sommige moslimvrouwen leverden hun bijdrage aan deze strijd door van hun breiwerk te schenken aan de soldaten, door de zieken en de gewonden te verzorgen en door in het slagveld water te geven aan soldaten.

De wanhopige joden wilden een vredesverdrag. Zij vroegen toestemming om in hun land te blijven en zich bezig te houden met landbouw. In ruil daarvoor stelden ze voor om de helft van hun oogst aan de moslims te geven. De moslims accepteerden dit voorstel. Onze Profeet behandelde de joden goed. De joden gaven een feestmaal, maar probeerden daarbij onze Profeet te vergiften. Allah de Verhevene informeerde echter zijn profeet dat het eten was vergiftigd, waarop onze Profeet de hap die hij in zijn mond had nog net op tijd kon uitspugen.

HET BEZOEK AAN KA‘BA (‘UMRATU’L-QADHĀ, 7 H./629 na Chr.)

Volgens het verdrag van Hdaybiyya dat een jaar eerder was gesloten, mochten de moslims het jaar daarop in Mekka de Ka‘ba bezoeken. Die tijd was gekomen en de Profeet vertrok met 2.000 moslims van Medina naar Mekka. Toen ze bij de Ka‘ba arriveerden, riepen ze allen “*Allāhu Akbar*”. Ze hebben het bezoek aan de Ka‘ba volgens de daarvoor

geldende islamitische regels verricht en traden uit de *ihram*, de staat van reinheid van iemand die de *hadj* of de *‘umrah* verricht.

De volgende dag trad de Profeet de Ka‘ba binnen. Toen het tijd was geworden voor het middaggebed, riep Bilāl al-Habashī op tot het gebed door met zijn mooie en luide stem de *azān* (oproep tot het gebed) om te roepen. Samen met 2.000 moslims hebben ze gezamenlijk het middaggebed verricht.

De moslims verbleven drie dagen in Mekka en keerden daarna terug naar Medina. Tijdens dit bezoek hadden de Mekkanen de moslims aandachtig in de gaten gehouden. De reinheid van de moslims en hun goede manieren hadden een heel goede indruk op de Mekkanen achtergelaten. Ze begonnen liefdevolle gevoelens te ontwikkelen voor de islam. Van de vooraanstaanden van de Quraish gingen Khālid ibn Walid en ‘Amr ibn al-‘Ās naar Medina en werden daar moslim.

VRAGEN

1. Wanneer en tussen wie heeft de Slag van Badr plaatsgevonden?
2. Wat is de aanleiding geweest tot de Slag van Badr?
3. Waar en wanneer heeft de Slag van Uhud plaatsgevonden?
4. Wat is de aanleiding geweest tot de Slag van Uhud? Wat was het resultaat van deze strijd?
5. Wat voor lessen moeten de moslims uit de Slag van Uhud trekken?
6. Wanneer heeft de Slag van Khandaq plaatsgevonden? Wat was de aanleiding ervan? Met welk resultaat is het afgelopen?
7. Wanneer en tussen wie is het verdrag van Hudaibiyya gesloten? Wat waren de gevolgen van dit verdrag?
8. Naar welke heersers heeft onze Profeet brieven gezonden waarin hij hen tot de islam uitnodigde?
9. Wanneer en hoe is Khaybar veroverd?
10. Wanneer is het eerste bezoek aan de Ka‘ba gebracht?

HOOFDSTUK VIII DE VELDSLAGEN VAN ONZE PROFEET (II)

Onderwerpen:

- *De verovering van Mekka*
- *De Slag van Hunayn*
- *De Slag van Awtās en de belegering van Tā'if*
- *De veldtocht naar Tabūk*
- *De vernietiging van Masjid al-Dhirār (leesstuk)*
- *De eigenschappen van de Profeet tijdens veldslagen*
- *Het leiderschap van Abū Bakr tijdens de hadj*
- *De afscheidsbedevaart (Hadjatul-Wadā')*
- *De afscheidspreek (Khutbatul-Wadā')*
- *Gedeeltes uit de historische afscheidspreek van onze Profeet (leesstuk)*
- *De ziekte van onze Profeet en zijn overlijden*
- *De gebeurtenissen na het overlijden van onze Profeet*
- *De kinderen van onze Profeet*
- *Al-'Ashara al-Mubashshara (het beloofde paradijs)*
- *De metgezellen van onze Profeet (sahāba)*
- *De hoge profetische moraal waarmee de mensheid werd verlicht*

DE VEROVERING VAN MEKKA (8 H./630 na Chr.)

De Mekkanen hadden het verdrag van Hodaybiyya geschonden. Onze Profeet stuurde naar hen het bericht dat ze zich aan de voorwaarden van de overeenkomst dienden te houden. De Mekkanen hielden hardnekkig vol dat ze zich niet aan de voorwaarden zouden houden. Nadat ook de onderlinge besprekingen faalden, besloot onze Profeet om Mekka te veroveren, en hij vertrok in het achtste jaar na *hidjra* in de maand Ramadan met een leger van 10.000 man naar Mekka.

De Mekkanen waren niet bij machte om de moslims weerstand te bieden. Het islamitische leger trad Mekka van vier kanten binnen. Onze Profeet streefde ernaar om Mekka zonder enig bloedvergieten in te nemen. Daarom zei hij tegen de soldaten:

“Vergiet geen bloed, ga geen gewapende strijd aan.”

De confrontatie geschiedde zoals de Profeet had gehoopt. Mekka werd zonder enig bloedvergieten veroverd. Onze Profeet ging naar de *Harām al-sharīf*, reinigde de Ka‘ba van de afgodsbeelden die zich daarin bevonden en gaf de aanwezigen een belangrijke preek. In deze preek sprak hij onder andere over de eenheid van Allah en over het feit dat mensen gelijk zijn. Hij vertelde dat vroegere bloedvetes voorbij waren en las de volgende verzen:

*“O mensen! Wij hebben jullie vanuit een man en een vrouw geschapen. En wij hebben jullie tot volkeren en stammen gemaakt, opdat jullie elkaar leren kennen. De meest eerbare onder jullie bij Allah, is de meest godvrezende. Voorwaar, Allah is alwetend, alhorend.”*¹

De Mekkanen hoorden deze woorden aan. Zij hadden eerder geprobeerd om de Profeet te vermoorden, ze hadden de moslims op onverdraaglijke wijze gemarteld en alles in het werk gesteld om het licht van de islam uit te doven. Nu wachtten ze met neergeslagen hoofden hun lot af.

1 Aal-Hujurāt, 13.

Onze Profeet vroeg aan hen:

“O gemeenschap van de Quraish! Wat denken jullie dat ik met jullie zal doen?”

Ze zeiden: *“Jij bent een eervolle broeder van adellijke afkomst.”*

Onze Profeet toonde ook in deze situatie zijn grootsheid. Hij zei:

“Er treft jullie geen verwijt op deze dag. Jullie zijn allen vrij om te gaan.”

De nobele Profeet die Mekka had veroverd, had met zijn omvangrijke genade en vergevingsgezindheid de harten veroverd. Hij leerde de mensheid deugdzaamheid en goede manieren. Op de dag dat Mekka werd veroverd, reciteerde Bilāl al-Habashī de *azān* (oproep tot het gebed) voor het middaggebed op het dak van de Ka‘ba. Na het verrichten van de *salāt* (het gebed) besteeg de Profeet de *Safā*-heuvel. Degenen die net moslim waren geworden, hadden zich ook daar verzameld. Eerst zwoeren de mannen trouw aan de Profeet, vervolgens de vrouwen.

DE SLAG VAN HUNAYN (8 H./630 na Chr.)

Met de inname van Mekka was de Ka‘ba van afgodsbeelden gezuiverd en waren de meeste afgodendienaren moslim geworden. Het licht van de islam begon met grote snelheid over de wereld te verspreiden.

In de omstreken van Mekka was een stam gevestigd, genaamd Hawāzin. De stam had veel leden die beelden aanbaden. Zij hoorden dat de beelden in de Ka‘ba waren vernietigd en ze waren bang dat hun eigen beelden nu aan de beurt waren. Om deze reden besloten ze om de moslims aan te vallen. Hiertoe verzamelde zich in Hunayn, een plaats tussen Mekka en Tā‘if, een leger van 20.000 man.

De Profeet was nog niet naar Medina teruggekeerd. Nadat hij geïnformeerd werd over de voorbereidingen van de vijand, stelde hij een leger op van 12.000 man en vetrokken zij naar Hunayn, waar de vijand zich op dat moment bevond.

De vijand had een hinderlaag klaargezet in een smalle dal. De moslims vertrouwden op hun grote aantal en namen de vijand daarom niet serieus genoeg. Ze hadden de vijand niet goed ingeschat en geen goede voorbereidingen getroffen. Toen het islamitische leger in de vroege

ochtend door het dal voorwaarts liep, werd het door de vijand zwaar aangevallen door een hinderlaag. Het islamitische leger was verrast en werd verdreven. Deze situatie vormde een groot gevaar voor de toekomst van de islam.

Terwijl het islamitische leger werd verdreven, bleef er slechts één held over die moed had om verder te gaan met de strijd tegen de vijand; onze Profeet.

De Profeet bleef standvastig en riep de moslims bij zich. De moslims die zijn stem hoorden, hadden zich snel weer in slagorde opgesteld en ondernamen een tegenaanval. Tegenover deze onverwachte aanval raakten de vijandelijke troepen in de war. De vijand raakte in paniek en sloeg op de vlucht. De moslims die in het begin van de strijd aan de verliezende hand waren, konden dankzij hun doorzettingsvermogen de strijd uiteindelijk toch winnen. De vijand had op het strijdveld een grote oorlogsbuit achtergelaten, waaronder veel zilver en duizenden schapen en kamelen.

Deze strijd werd gewonnen dankzij het standvastige leiderschap en moed van de Profeet.

DE SLAG VAN AWTĀS EN DE BELEGERING VAN TĀ'IF

De moslims achtervolgden de vijandelijke soldaten die van Hunayn waren gevlucht tot aan de plaats Awtās. Daar hebben ze de vijand, die zich op die plaats hergroepeerde, te pakken genomen en uitgeschakeld. Aan de moslimzijde vielen er vier martelaren en aan de kant van de vijand vielen er 70 doden.

De belegering van Tā'if

Tijdens de Slag van Hunayn was het hoofd van de afgodendienaren, Mālik ibn 'Awf, gevlucht naar het kasteel van Tā'if. Hierop belegerde het islamitische leger dit kasteel. De bewoners van Tā'if verschansten zich in het kasteel en probeerden zich te verdedigen. De belegering duurde een maand, maar het kasteel was zo sterk gebouwd dat de moslims het niet konden innemen. De moslims stopten daarom de belegering en

keerden terug. Later deden de bewoners van Tā'if afstand van afgoderij en werden zij moslim.

Onze Profeet liet Mu'āz ibn Jabal achter in Mekka, zodat hij de Mekkanen de Koran en de islam kon onderwijzen. Onze Profeet ging vervolgens met de rest van zijn *sahāba* (metgezellen) terug naar Medina.

DE VELDTOCHT NAAR TABŪK (9 H./630 na Chr.)

Tabūk is een plaats gelegen tussen Medina en Damascus (*asb-Shām*). Na de verovering van Mekka verspreidde de islam zich in een hoog tempo. Om de verspreiding van de islam een halt toe te roepen, begon het Byzantijnse Rijk aan oorlogsvoorbereidingen. De christelijke Arabieren voegden zich toe bij het Byzantijnse leger.

Toen de moslims hiervan op de hoogte werden gesteld, zetten ze zich vrijwillig in om een groot leger bij elkaar te verzamelen. Abū Bakr en 'Uthmān bewezen grote diensten voor de uitrusting van de soldaten. De vrouwen droegen hier eveneens aan bij door hun sieraden te schenken.

Onze Profeet vertrok met een leger van 30.000 man uit Medina om de vijandelijke troepen te bevechten. In de woestijn trotseerden ze honderden kilometers lang de hitte en arriveerden ze in Tabūk. De vijanden zagen af van een botsing en verschansten zich in hun kasteel. Aangezien de moslims geen vijandelijke strijdmacht tegenover zich zagen, keerden ze terug zonder oorlog te voeren. Op deze wijze was een eventuele aanval van de vijand afgeslagen en was het beoogde doel van de veldtocht bereikt.

LEESSTUK

De vernietiging van Masjid al-Dhirār

De hypocrieten (munāfiqūn) bouwden in de omstreken van Medina een moskee met de bedoeling om verdeeldheid tussen de moslims te creëren, de moskeegemeenschap van de Qubā'-moskee te verdelen en plaats te maken voor de Abū 'Āmir genaamde islamvijand. De verwachte Abū 'Āmir had in de Slag van Uhud en de Slag van Hunayn tegen onze Profeet gevochten, zonder resultaat, en was daarna naar Syrië gevlucht. Daarvandaan stuurde hij de hypocrieten het volgende bericht: "Bewapen jezelf zo goed mogelijk

en bouw voor mij een gebedshuis. Ik ga naar de keizer van de Byzantijnen en ik kom terug met een groot leger om Mohammed en zijn metgezellen uit Medina te verdrijven.”

Op aansporing van Abū ‘Āmir hebben de hypocrieten Masjid al-Dhirār gebouwd. Om niet naar Masjid al-Nabawī (de moskee van de Profeet) te hoeven gaan, hadden de hypocrieten excuses als ouderdom en ziekte naar voren geschoven en ze wilden zich in plaats daarvan in Masjid al-Dhirār verzamelen. Dit gebouw leek van de buitenkant op een gebedshuis, maar het was in werkelijkheid als een huis van bederf bedoeld, om onrust en tweedracht tussen moslims te zaaien.

De hypocrieten nodigden onze Profeet uit om de moskee te openen. Allah de Verhevene stuurde Jibril naar de Profeet en informeerde hem dat deze moskee gebouwd werd om verdeeldheid tussen de moslims teweeg te brengen. Hierop heeft onze Profeet op de terugweg van de veldtocht naar Tabūk opdracht gegeven om deze moskee te verbranden en te vernietigen.

De hypocrieten hadden hun slechte bedoelingen niet waar kunnen maken en Abū ‘Āmir is in Syrië op een ellendige manier gestorven.

DE EIGENSCHAPPEN VAN DE PROFEET TIJDENS VELDSLAGEN

Onze Profeet heeft mensen altijd met mooie woorden tot de islam uitgenodigd, hij is nooit ruw of kwetsend geweest tegenover anderen. Daartegenover zijn de Profeet en andere gelovigen zeer slecht behandeld door de afgodendienaren. Veel moslims zijn vanwege hun geloofsovertuiging op onverdraaglijke wijze gemarteld en sommigen zijn zelfs op een meedogenloze manier gedood.

De moslims hebben deze onmenselijke behandeling van de afgodendienaren dertien jaar lang moeten verduren. Uiteindelijk waren ze genoodzaakt hun vaderland te verlaten en naar Medina te emigreren. In Medina werden de moslims echter ook niet met rust gelaten. Om zich te verdedigen hadden de moslims geen andere keus dan oorlog voeren. Hierop werden in het tweede jaar na de *hidjra* de volgende verzen geopenbaard die toestemming gaven voor het voeren van oorlog:

*“Toestemming [om te vechten] is gegeven aan degenen (moslims) die worden bevochten, omdat aan hen onrecht wordt aangedaan. Allah is zeker bij machte hen te doen overwinnen.”*²

*“Strijd op de weg van Allah tegen hen die jullie bestrijden, maar overtreed [de grenzen] niet. Allah houdt immers niet van overtreders.”*³

Wanneer we deze verzen en de veldslagen van de Profeet nader bestuderen, zien we de volgende eigenschappen naar voren treden:

1. De veldslagen van onze Profeet waren defensief (verdedigend) van aard en niet offensief (aanvallend).
2. Deze veldslagen vallen onder defensieve oorlogvoering, die ten doel hadden om de naam van Allah te verheffen en om het geloof, de levens en de bezittingen van de moslims te beschermen. Mensen aan wie onrecht wordt aangedaan, hebben immers het recht om zichzelf te verdedigen.

HET LEIDERSCHAP VAN ABŪ BAKR TIJDENS DE HADJ (9 H./631 na Chr.)

In het negende jaar na de *hidjra* stuurde onze Profeet in het *hadj*-seizoen 300 bedevaartgangers, met aan het hoofd Abū Bakr, naar Mekka om de *hadj* te verrichten. Later stuurde hij ook ‘Alī erachter aan. ‘Alī legde de bedevaartgangers uit hoe ze de rituelen van de *hadj* moesten verrichten. Hij zei ook:

“Het is vanafheden voor afgodendienaren verboden om de hadj te verrichten en het is ook verboden om de Ka‘ba naakt te omcirkelen (tawāf).”

In de geschiedenis van de islam is het ritueel van de hadj voor het eerst in dit jaar volgens islamitische regels uitgevoerd.

DE AFSCHIEDSBEDEVAART (HADJATUL-WADĀ‘ 10 H./632 na Chr.)

Na de verovering van Mekka groeide de islam in een rap tempo. Het geloof in de eenheid van Allah vestigde zich in de harten van mensen. De mensen die zagen dat de verlossing in de islam lag, traden uit zichzelf

² Al-Hadj, 39.

³ Al-Baqarah, 190.

in groten getale tot de islam. Nadat hij het mooie resultaat van een 23 jaar lang durende strijd zag, vertrok de Profeet met meer dan 100.000 moslims naar de Ka'ba om de *hadj* te verrichten.

Onze Profeet gaf in 'Arafāt aan ruim 124.000 moslims zijn beroemde preek: "De afscheidspreek (*Khutbatul-Wadā'*).” Na deze preek werd het volgende vers geopenbaard.

*“Vandaag heb ik jullie religie voor jullie vervolmaakt en heb ik mijn gunst aan jullie volledig gemaakt en heb ik de Islam voor jullie als godsdienst gekozen.”*⁴

Onze geliefde Profeet had ingezien dat zijn reis naar het hiernamaals was genaderd en dat hij na dit jaar geen andere *hadj* meer zou verrichten. Om deze reden nam hij tijdens deze *hadj* afscheid van de moslims en werd deze *hadj Hadjatul-Wadā'* (de afscheidsbedevaart) genoemd.

Onze Profeet keerde na het voltooiën van de *hadj* met zijn metgezellen terug naar Medina.

DE AFSCHIEDSPREEK (KHUTBATUL-WADĀ')

In deze preek zijn de gelijkheidsbeginselen uiteengezet en de fundamenteën gelegd voor ware vrede en geluk. Aangezien er in die tijd geen microfoons of megafoons waren, werden de uitspraken van onze Profeet door sommige anderen luid herhaald. Op deze manier konden alle aanwezigen de toespraak van de Profeet horen. In deze preek zijn regels voorgeschreven die de mensenrechten beschermen, lang voor de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens dat heeft gedaan.

Bepalingen over de rechten van mensen die in de afscheidspreek voorkomen zijn:

1. Alle tradities uit de *jāhiliyyah* (het pre-islamitische tijdperk) zijn opgeheven.
2. Alle mensen zijn gelijk. Het enige waarin de mensen elkaar kunnen overtreffen is in de mate van respect voor Allah.

⁴ Al-Mā'ida, 3.

3. Leven, bezittingen en eer zijn heilig en dienen tegen alle soorten schending te worden beschermd.
4. Zaken die anderen zijn toevertrouwd, moeten aan de rechtmatige eigenaren worden teruggegeven.
5. Alle vormen van rente zijn *harām* (verboden).
6. Bloedvetes zijn beëindigd.
7. Mannen bewaken de rechten van vrouwen en vrouwen respecteren de rechten van mannen. Mannen en vrouwen houden zich verre van overspel.
8. Alle moslims zijn broeders en zusters van elkaar. Het is *harām* om de rechten van je broeders en zusters te schenden.
9. Helpers, dienstknechten moeten goed worden behandeld.

LEESSTUK

Gedeeltes uit de historische afscheidspraak van onze Profeet

“O mensen!

Luister goed naar mij, want ik weet niet of ik na dit jaar de gelegenheid krijg om met jullie samen te zijn op deze plaats.

O mensen!

Jullie levens, jullie bezittingen en jullie eer zijn heilig en onschendbaar voor jullie evenals deze dagen, deze maand en deze stad heilig voor jullie zijn.

Mijn metgezellen!

Jullie zullen zeker jullie Heer ontmoeten en Hij zal jullie over jullie daden ondervragen. Keer, nadat ik ben weggegaan, niet terug naar jullie oude dwalingen, om de nekken van anderen om te draaien. Laat de aanwezigen mijn woorden aan de afwezigen overbrengen. Het is mogelijk dat een afwezige aan wie de boodschap wordt overgebracht, deze beter begrijpt dan een aanwezige die de boodschap overbrengt.

Mijn metgezellen!

Eenieder die iets toevertrouwd heeft gekregen, dient het terug te geven aan degene die het hem heeft toevertrouwd. Alle vormen van rente zijn verboden en onder mijn voeten vertrap. Alleen de werkelijke schuld moet worden terugbetaald. Jullie doen geen onrecht en er wordt jullie ook geen onrecht aangedaan. Op bevel van Allah is het heffen van rente verboden. Alle vormen van deze lelijke gewoonte uit de Jāhiliyyah vertrap ik met mijn voeten.

Mijn metgezellen!

Bloedvetes die gestimuleerd werden in de Jāhiliyyah-periode, zijn volledig opgeheven.

O mensen!

Vandaag heeft de duivel in jullie land zijn hoop om invloed uit te oefenen en leiderschap op te zetten voor altijd verloren. Maar, afgezien van de zaken die ik heb genoemd; hij zal wel gelukkig worden indien jullie hem gehoorzamen in zaken die jullie als kleinigheden beschouwen. Bescherm jezelf dus ook tegen deze zaken om jullie religie te beschermen.

O mensen!

Ik adviseer jullie om de rechten van jullie vrouwen te bewaken en in deze kwestie Allah te vrezen. Jullie hebben jullie vrouwen door Allah toevertrouwd gekregen. Hun kuisheid is aan jullie met een belofte aan Allah halāl verklaard. Jullie hebben rechten over jullie vrouwen en zij hebben rechten over jullie. Jullie rechten over de vrouwen zijn dat zij het huiselijk terrein niet openstellen voor mensen die jullie niet mogen.

Gelovigen!

Ik heb bij jullie iets achtergelaten en als jullie je daaraan vasthouden, zullen jullie nooit dwalen: dat is het boek van Allah, de Koran. Gelovigen! Luister naar mijn woorden en zorg dat je ze goed begrijpt. Een moslim is de broeder van een andere moslim, alle moslims zijn onderling broeders. Geen van de rechten van zijn broeder behoort anderen toe, behalve wat hij zelf toestaat.

Mijn metgezellen!

Doe jezelf geen onrecht aan. Jullie innerlijk en jullie lichamen hebben rechten op jullie.

O mensen!

Allah de Verhevene heeft (in de Koran) ieder rechthebbende zijn aandeel gegeven. Het is dus niet nodig om een testament achter te laten voor erfgenamen.

O mensen!

Jullie God is één en jullie voorvader is één. Jullie stammen allemaal van Ādam af en Ādam is geschapen uit aarde. De meest waardevolle onder jullie, zijn degenen die Allah het meest respecteren. Een Arabier is niet superieur boven een niet-Arabier. Superioriteit zit alleen in de mate van godsbesef (taqwā) dat iemand heeft. O mensen, als ik morgen bij jullie word bevraagd, wat zeggen jullie dan?"

De metgezellen antwoordden met:

"Ja, wij getuigen dat je jouw taak als gezant Allah hebt volbracht, dat je ons hebt geadviseerd en dat je je laatste wens hebt geuit."

Hierop stak de Boodschapper van Allah zijn gezegende wijsvinger omhoog en daarna omlaag richting de gemeenschap en zei:

"O Heer, wees getuige! O Heer, wees getuige! O Heer, wees getuige!"

DE ZIEKTE VAN ONZE PROFEET EN ZIJN OVERLIJDEN (10 H./632 na Chr.)

Onze Profeet (vrede zij met hem) verrichtte zijn afscheidsbedevaart en keerde terug naar Medina. Kort daarna werd hij ziek. Hij merkte dat het einde van zijn taak dichtbij was en dat de tijd naderde om afscheid te nemen van deze wereld. Zijn ziekte werd met de dag erger. Zelfs tijdens zijn ziekte ging hij na het horen van de *azān* naar de moskee om het gebed te leiden. Drie dagen voor zijn overlijden was zijn ziekte echter zo verergerd dat hij niet meer naar de moskee kon gaan. Hij gaf Abū Bakr de opdracht om in de moskee de functie van imam te vervullen en de gebeden te leiden.

De dochter van de Profeet, Fātima, kwam elke dag haar vader opzoeken. Op zijn sterfbed gaf hij haar het volgende advies:

“O profetsdochter Fātima, verricht goede daden om jezelf te redden tijdens de rekenschap op de Dag des Oordeels. Het feit dat je de dochter bent van een profeet, zal jou niet baten. Ik kan jou niet redden van de verschrikkingen van die dag.”

Op een andere dag, waarop zijn ziekte was verergerd, zei hij tegen zijn metgezellen:

“Wij zullen elkaar weer ontmoeten, onze ontmoetingsplaats is bij het waterbassin van Kawthar. Wie mij daar wil ontmoeten, laat hem dan zijn handen en zijn tong afhouden van zinloos handelen en spreken. Het is mij aangekondigd dat mijn tijd gekomen is. Ik ben verheugd dat ik mijn Heer zal ontmoeten. Ik ben echter ook verdrietig dat ik mijn ‘umma (gemeenschap van moslims) zal verlaten. Ik heb mijn nieuws ontvangen. Ik ga naar Allah.”

Twee dagen voor zijn overlijden kwam hij met de hulp van sommige metgezellen naar de moskee. Hij besteeg de *minbar* met moeite en zei tegen de gemeenschap:

“O moslims! Als ik iemand van jullie onrecht heb aangedaan, dan ben ik bereid om de vergelding daarvan te ondergaan. Als ik iemand heb geslagen, dan is hier mijn rug...laat hem daarop slaan. Als iemand iets van mij tegoed heeft, dan zijn hier mijn bezittingen...laat hem pakken wat hem toekomt.”

Het was op een maandagochtend. Onze Profeet voelde zich ietsje beter. Hij ging naar de moskee voor het ochtendgebed (*fajr*). Hij bad het gebed zittend achter Abū Bakr, die het gebed leidde. Toen hij weer thuiskwam, verergerde zijn ziekte. Halverwege de ochtend verrichte hij de volgende *du'ā*:

“O Heer! Maak het mij gemakkelijk tegen de hevigheid van de dood. Neem mijn leven op een zachte manier.”

Voor verkoeling dompelde hij zijn handen in een bak waar water in zat en bevochtigde zijn gezegende gezicht.

Uiteindelijk deed hij tegen de middag zijn hand omhoog en wees met zijn wijsvinger in de lucht en zei: *“Allāhumma ar-Rafiq al-A‘lā,”* oftewel: “Op naar de meest verheven vriend.” Dit waren zijn laatste woorden.

De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) overleed op 63- jarige leeftijd, op maandag 12 Rabi’ al-awwal 10 na Hidjra, overeenkomstig met 8 juni 632 na Christus. Onze Profeet werd begraven op de plaats waar hij overleed. De plaats waar hij in Medina begraven ligt, wordt *al-Rawdhah al-Mutahharah* genoemd.

Het profeteerschap van onze Profeet duurde in totaal 23 jaar. Daarvan heeft onze Profeet dertien jaar in Mekka en de overige tien jaar in Medina doorgebracht. Hij heeft zich voortdurend ingezet voor het geluk van de mensheid. Als de laatste profeet, oftewel het zegel van de profeten, heeft hij zijn missie op de beste manier uitgevoerd. Daarna heeft hij deze wereld verlaten.

DE GEBEURTENISSEN NA HET OVERLIJDEN VAN ONZE PROFEET

Het overlijden van onze Profeet heeft bij moslims een diepe wond geslagen. Medina verkeerde in rouw. Sommige metgezellen wilden niet geloven dat de Profeet was overleden. Toen kwam Abū Bakr, kuste het gezicht van de Profeet en hilde. Daarna hield hij een sterke toespraak, waarmee hij de metgezellen troostte en ervoor zorgde dat ze weer met beide benen op de grond stonden.

Dezelfde dag werd Abū Bakr, na veel overleg, gekozen als eerste *khalief*.⁵ De volgende dag, op de dinsdag, verzamelden de moslims zich in de moskee om trouw te zweren aan Abū Bakr.

Onze Profeet werd op dinsdag, één dag na zijn overlijden, op de plaats waar hij was gestorven, begraven.

Op zijn sterfbed had onze Profeet zeven *dirham* aan geld. Dit geld had hij laten uitdelen aan de armen. Toen hij stierf had hij helemaal geen geld meer over, hij liet als erfenis dan ook geen geld achter. Zijn grootste erfenis bestond uit het licht van de islam, waarmee hij de wereld uit de duisternis had gehaald. Zijn erfenis bestond uit de beginselen van deugd en goede manieren, waarmee hij de mensen deed kennismaken met ware vrede en gelukzaligheid.

Gezegend zijn degenen die het pad volgen dat de Koran heeft aangewezen en dat de Profeet heeft uitgestippeld.

DE KINDEREN VAN ONZE PROFEET

Onze Profeet had zeven kinderen; drie jongens en vier meisjes.

- De **jongens** heten: Qāsim, ‘Abdullah en Ibrāhīm.
- De **meisjes** heten: Zaynab, Ruqayya, Umm Kulsūm en Fātima.

Zes van zijn kinderen kreeg de Profeet van zijn vrouw Khadīja en zijn zoon Ibrāhīm van zijn vrouw Māriya.

Qāsim en ‘Abdullah stierven op jonge leeftijd, nog voordat het profeteerschap was begonnen. Onze Profeet was erg verdrietig geworden om de dood van zijn kinderen. Eén van de bijnamen van onze Profeet is Abū al-Qāsim, oftewel “de vader van Qāsim”. Hij vond deze bijnaam erg fijn, hij vond daarin troost voor het verlies van zijn zoon Qāsim.

Zijn zoon Ibrāhīm werd na de *hidjra* geboren, in Medina. Ook hij overleed op jonge leeftijd. Na de dood van Ibrāhīm zei onze Profeet huilend:

⁵ Opvolger van de Profeet en leider van de islamitische gemeenschap.

“Het oog huilt, het hart raakt verdrietig. We zeggen echter niets behalve datgene wat onze Heer behaagt. O Ibrāhīm, jouw verlies heeft ons diep bedroefd.”

De dag waarop Ibrāhīm stierf was er een zonsverduistering opgetreden. Sommigen zeiden: “De zon is verduisterd vanwege de dood van Ibrāhīm.” Toen de Profeet dit hoorde, heeft hij daar ontkennend op gereageerd:

“De zon en de maan zijn twee tekens te midden van de verzen van Allah. Zij zullen nooit omwille de dood of het leven van iemand verduisteren.”

De dochters van de Profeet zijn allen volwassen geworden en getrouwd. Met uitzondering van Fātima zijn de overige drie dochters tijdens het leven van de Profeet overleden. Zijn jongste dochter Fātima trouwde met ‘Alī; het nageslacht van onze Profeet heeft zich via dit huwelijk voortgezet.

AL-‘ASHARA AL-MUBASHSHARA

Onze Profeet heeft aan tien van zijn metgezellen het goede nieuws gegeven dat zij het Paradijs zullen binnentreden. Deze metgezellen worden aangeduid met *al-‘ashara al-mubashshara*, wat staat voor “het beloofde paradijs voor de tien”. Hun namen zijn als volgt:

1. Abū Bakr
2. ‘Umar
3. ‘Uthmān
4. ‘Alī
5. Talha
6. Zubayr
7. ‘Abdurrahmān ibn ‘Awf
8. Sa‘d ibn Abī Waqqās
9. Sa‘id bin Zayd
10. Abū ‘Ubayda ibn Jarrāh

DE METGEZELLEN (ASHĀB) VAN ONZE PROFEET

Degenen die onze Profeet hebben gezien en als moslim zijn gestorven, worden *ashāb* of *sahāba*, oftewel ‘metgezellen’ genoemd. De metgezellen worden in twee groepen verdeeld:

1. *Muhājirūn* (de emigranten): Dit zijn de metgezellen die destijds van Mekka naar Medina zijn geëmigreerd om zo de martelingen van de afgodendienaren te ontvluchten en hun religie in alle vrijheid te belijden.
2. *Ansār* (de helpers): Dit zijn de metgezellen die in Medina woonden en alle hulp boden aan de *muhājirūn* die naar Medina emigreerden.

DE HOGE PROFETISCHE MORAAL WAARMEE DE MENSHEID WERD VERLICHT

De meest geliefde dienaar van Allah, de laatste en grootste profeet, Mohammed Mustafā (vrede zij met hem) is op de wereld gekomen als een zon die stralen van gelukzaligheid verspreidt. Allah de Verhevene heeft met deze Profeet de wereld opnieuw een leven ingeblazen.

Dankzij het licht van imān dat Mohammed in de harten heeft gevestigd, zijn valse overtuigingen gewist en heeft onwetendheid plaatsgemaakt voor kennis, onrecht voor rechtvaardigheid en vijandigheid voor mensenliefde. Er werd feitelijk een islamitische broederschap gevormd. De vrouw kreeg eindelijk haar verdiende plek in het gezin en in de maatschappij.

Onze geliefde Profeet heeft de mensen laten zien hoe ze zich het geluk in deze wereld en in het hiernamaals kunnen verwerven. De principes van *akhlāq* heeft hij eerst zichzelf eigen gemaakt; op die wijze heeft hij als het beste voorbeeld gediend.

Het hart van onze Profeet was gevuld met liefde voor mensen. Hij was zo barmhartig, dat hij zijn laatste voedsel aan armen gaf en zelf honger leed. Hij was niet alleen genadig tegenover mensen, maar ook tegenover dieren. Hij gaf met zijn eigen handen water aan een dorstige kat en hij gebod ook anderen om de dieren goed te behandelen.

Onze Profeet hield heel veel van kinderen, hij nam hen in zijn armen en omhelsde hen.

Toen een keer een man zag dat de Profeet een kind kuste, zei hij tegen de Profeet: *“Ik heb tien kinderen, maar ik heb ze nog nooit gekust.”*

De Profeet zei tegen hem: *“Wie geen genade toont, aan hem wordt ook geen genade getoond.”*

Toen onze Profeet aan het bidden was, klommen zijn kleinkinderen Hasan en Husayn op zijn rug. De Profeet had begrip voor hun vermaak en uit angst dat zij zouden vallen en zich zouden bezeren, wachtte hij met opstaan totdat zij zelf van zijn rug waren afgeklommen.

De Profeet was uiterst bescheiden. Hij maakte geen onderscheid tussen arm en rijk; als een help(st)er hem zou uitnodigen, zou hij op die uitnodiging ingaan. Hij at samen met de armen, bezocht de meest behoeftige mensen in hun woningen en informeerde naar hun welzijn.

Hij bezocht de zieken en smeekte voor hun gezondheid. Wanneer hij een gezelschap binnentrad, zocht hij een beschikbare plaats om te zitten en strekte zijn benen niet richting anderen.

Eens kwam een man de Profeet opzoeken, maar toen hij de Profeet zag begon hij ineens te beven. Hierop zei de Profeet tegen de man: *“Mijn vriend, niet beven! Ik ben geen heerser. Ik ben de zoon van een vrouw van de stam Quraish die droog brood at.”*

Hij lapte zijn kleding zelf en repareerde zijn schoenen met zijn eigen handen. Hij ging zelf naar de markt, kocht zijn benodigdheden en bracht ze zelf naar huis, hij wilde niemand tot last zijn.

Onze geliefde Profeet was een voorbeeldig gezinshoofd. Hij was zeer beleefd tegenover vrouwen en hielp hen bij het huishouden. Hij zei:

“De beste onder jullie zijn degenen die hun vrouw het beste behandelen.”

Onze Profeet hield van gasten en hij bediende hen persoonlijk. De niet-moslims die hem bezochten, behandelde hij op dezelfde manier. Hij nam nooit kwade woorden in zijn mond en kwetste niemand. Hij heeft nooit in zijn leven schande gesproken tegenover iemand. Anas bin Mālik, die tien jaar in dienst van de Profeet is geweest, zegt hierover:

“De Profeet heeft nog nooit ‘foei’ tegen mij gezegd. Nooit zei hij over iets wat ik had gedaan ‘waarom heb je dat gedaan’ of over iets wat ik had moeten doen ‘waarom heb je dat niet gedaan’.”

Onze Profeet was altijd glimlachend en sprak altijd zachtaardig. Wanneer anderen aan het woord waren, onderbrak hij hen niet. Hij vertelde de fouten van mensen niet rechtstreeks in hun gezicht, maar corrigeerde hen op een indirecte wijze.

Zijn leven was sober en schoon. Hij gaf veel aandacht aan de reinheid van zijn lichaam en hield zijn kleding altijd netjes en schoon. Voor het schoonmaken van zijn tanden gebruikte hij *miswāk*. Hij moest niets hebben van vuil en viezigheid. Hij adviseerde zijn metgezellen om schoon naar de moskee te komen. Een keer zei hij tegen degenen die vervuild naar de moskee waren gekomen: *“Het zou beter zijn geweest indien jullie je eerst hadden gewassen.”*

Onze Profeet was eerlijk in zijn spraak. Hij hield zich altijd aan zijn woord en leugenaars mocht hij absoluut niet. Vanwege zijn eerlijkheid en betrouwbaarheid werd hij *“Mohammed al-Āmīn”* oftewel *“Mohammed de betrouwbare”* genoemd.

Hij was de meest gulle onder mensen. Degenen die iets van hem vroegen, stuurde hij nooit met lege handen terug. Hij zei dan: *“Ik ben slechts een verdeler, het is Allah die geeft.”* Desondanks had hij een afkeer van bedelen. Hij hielp bedelaars bij het vinden van werk om hen zo van een inkomen te voorzien.

Hij nam nooit wraak, hij hield van vergeven. Hij was zelfs goed en vergevensgezind tegenover degenen die hem kwaad wilden doen. Goede daden van anderen vergat hij nooit en hij gedacht goeddoeners altijd met mooie woorden. Ouderen behandelde hij met respect, jongeren en kinderen met liefde en mededogen. Wanneer hij zijn zoogbroeders en zoogzusters zag, stond hij op en spreidde zijn gewaad op de grond, zodat zij daarop konden zitten.

Onze Profeet hield niet van luiheid en niets doen. Tijdens de bouw van *Masjid al-Nabawī* sjuowde hij bouwstenen en werkte hij als een gewone

arbeider. Zijn gezegende metgezellen wilden dat hij zou uitrusten, maar hij werkte door.

Tijdens een reis die hij met zijn metgezellen maakte, lasten ze een rustpauze in. Om eten voor te bereiden, maakten ze een werkverdeling. Onze Profeet zei: “*Dan zal ik brandhout verzamelen.*” Zo bleef hij niet passief toezien terwijl zijn metgezellen aan het werk waren.

Onze Profeet leidde een sober leven, ook toen hij vele bezittingen had. Alles wat hij had, gaf hij aan de armen. Hij sprak niet alleen over sociale rechtvaardigheid, maar paste het ook toe. Daarmee was hij hét voorbeeld voor de mensheid.

Wat een voorrecht om hem te mogen volgen!

VRAGEN

1. Wanneer is Mekka veroverd? Hoe ging onze Profeet om met de afgodendienaren?
2. Waar heeft de Slag van Hunayn plaatsgevonden? Wat was de aanleiding voor deze strijd en hoe is het afgelopen?
3. Hoe zijn de Slag van Awtās en de Belegering van Tā'if afgelopen?
4. Wanneer is onze Profeet naar Medina teruggekeerd vanuit Mekka?
5. Wat zijn de eigenschappen van onze Profeet tijdens veldslagen?
6. Wat houdt het leiderschap van Abū Bakr tijdens de *hadj* in?
7. Wanneer heeft de afscheidsbedevaart plaatsgevonden?
8. Welke principes zijn in de afscheidspreek behandeld?
9. Wanneer en waar is onze Profeet overleden?
10. Waar is onze Profeet begraven? Hoe wordt zijn begraafplaats genoemd?
11. Hoeveel kinderen had onze Profeet? Wat zijn hun namen?
12. Wat houdt *al-'Ashara al-Mubashshara* in en uit welke personen bestaat het?
13. Wie worden *sahāba* genoemd?
14. Vertel over de hoge moraal van onze Profeet.

OPTIONELE SMEEKBEDES TIJDENS DE KLEINE RITUELE WASSING (WUDHU)

1. Vóóordat de *wudhu* begint; na het verrichten van *isti‘aza* en *basmala* kan de volgende *du‘a* worden verricht:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ الْمَاءَ طَهُورًا وَجَعَلَ الْإِسْلَامَ نُورًا

Betekenis: *‘Alle lof behoort aan Allah toe, die het water een reinigende werking geeft en de Islam als een licht (nūr) laat schijnen.’*

2. Wanneer je water in je mond neemt:

اللَّهُمَّ اسْقِنِي مِنْ حَوْضِ نَبِيِّكَ كَأْسًا لَا أَظْمَأُ بَعْدَهُ أَبَدًا

Betekenis: *‘O mijn Allah! Laat mij in het Paradijs met een kom uit de rivier van de Profeet (Kawthar) drinken, waarna ik nooit meer dorst zal krijgen.’*

3. Wanneer je water in je neus snuift:

اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنِي رَائِحَةَ نَعِيمِكَ وَجَنَّاتِكَ

Betekenis: *‘O mijn Allah! Sluit mij niet buiten in Uw gunsten en de geur van het Paradijs.’*

4. Tijdens het wassen van je gezicht:

اللَّهُمَّ بَيِّضْ وَجْهِي بِنُورِكَ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهُ وَتَسْوَدُّ وُجُوهُ

Betekenis: *‘O mijn Allah! Laat mijn gezicht stralen met Uw licht op de Dag dat U de gezichten van Uw aanhangers wit maakt en de gezichten van Uw vijanden zwart maakt.’*

5. Tijdens het wassen van je rechterarm:

اللَّهُمَّ اعْطِنِي كِتَابِي بِيَمِينِي وَحَاسِبِي حِسَابًا يَسِيرًا

Betekenis: *‘O mijn Allah! Schenk (op de Dag des Oordeels) mijn dadenboek in mijn rechterhand (zodat ik tot de gereddenen behoer) en beoordeel mij mild.’*

6. Tijdens het wassen van je linkerarm

اللَّهُمَّ لَا تُعْطِ كِتَابِي بِشِمَالِي وَلَا مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِي وَلَا تُحَاسِبْنِي حِسَابًا شَدِيدًا

Betekenis: *‘O mijn Allah! Schenk (op de Dag des Oordeels) mijn dadenboek niet in mijn linkerhand (zodat ik niet tot de verliezers behoer) en maak mijn verantwoording naar U niet zwaar.’*

7. Tijdens het bestrijken van je hoofd (*mash*):

اللَّهُمَّ غَشِّنِي بِرَحْمَتِكَ وَانزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ

Betekenis: *‘O mijn Allah! Onderdompel mij in Uw Barmhartigheid en laat Uw zegeningen op mij neerdalen.’*

8. Tijdens het wrijven van je oren (*mash*):

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ

Betekenis: *‘O mijn Allah! Laat mij behoren tot degenen die waarachtige woorden aanhoren en het allermooiste der woorden gehoorzamen.’*

9. Tijdens het wrijven van de nek:

اللَّهُمَّ اَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ

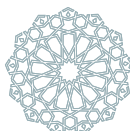
Betekenis: *‘O mijn Allah! Red mijn lichaam uit het Hellevuur.’*

10. Tijdens het wassen van je voeten:

اللَّهُمَّ ثَبِّتْ قَدَمِي عَلَى الصِّرَاطِ يَوْمَ تَنْزَلُ فِيهِ الْأَقْدَامُ

Betekenis: *‘O mijn Allah! Laat mijn beide voeten stevig vestigen op de Sirāt-brug op de Dag waarop de benen gaan uitglijden (naar de Hel).’*

DU'Ā'S TIJDENS HET RITUELE GEBED (SALĀT)

Subhānaka (sanā'a):

Dit wordt geciteerd tijdens het staan (*qiyām*).

De plekken waar dit wordt geciteerd:

1. Tijdens de eerste *rak'ah* van elk gebed; ná de *tabkīratu'l-ihrām* en vóór *al-Fātiha*.
2. Tijdens de derde *rak'ah* van het optionele *soenna*-gebed van het namiddaggebed (*ʿasr*), vóór *al-Fātiha*.
3. Tijdens de derde *rak'ah* van het optionele *soenna*-gebed voorafgaand aan de *fardh* van het nachtgebed (*ishā*), vóór *al-Fātiha*.
4. Tijdens de derde *rak'ah* van het *tarāwīh*-gebed, vóór *al-Fātiha* indien dit gebed in sets van vier *rak'ah* wordt verricht.
5. Na de eerste *tabkīr* van het begrafenisgebed.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَجَلَّ ثَنَّاؤُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ

Betekenis: 'O mijn Allah! U bent vrij van alle tekortkomingen. Altijd verheerlijk en prijs ik U. Uw naam is heilig. Uw bestaan is superieur boven alles. Er is geen andere God dan U.'

(PS: het gedeelte “*wa jalla thanā'uk*” wordt alleen tijdens het begrafenisgebed gereciteerd.)

Tahiyyāt:

Dit wordt tijdens elke zitting (*tashahhud*) gereciteerd.

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

Betekenis: ‘Alle eer, aanbiddingen en het goede zijn voor Allah. O Profeet! Vrede zij met u, moge de barmhartigheid en zegeningen van Allah aan u zijn. Vrede zij met ons en met de juiste en rechtgeschapen dienaren van Allah. Ik getuig dat er geen God is dan Allah en ik getuig dat Mohammed Zijn dienaar en Boodschapper is.’

Allāhumma salli en Allāhumma bārik:

Dit wordt hoofdzakelijk gereciteerd tijdens bepaalde zittingen (*tashahhud*).

De plekken waar dit wordt gereciteerd:

1. Tijdens de zitting in de laatste *raka'ah* van alle gebeden, na *tahiyyāt*.
2. Na de *tahiyyāt* tijdens de zitting na de tweede *raka'ah* van het optionele *sunna*-gebed van het namiddagebed (*‘asr*) en het nachtgebed (*‘ishā*).
3. Na de *tahiyyāt* tijdens de zitting na de tweede *raka'ah* van het *tarāwih*-gebed (indien dit in sets van vier *raka'ah* wordt verricht).
4. Na de tweede *takbīr* van het begrafenisgebed.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ
أَنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ.

Betekenis: ‘O mijn Allah! Schenk Uw barmhartigheid aan Mohammed en de volgers (*umma*) van Mohammed; verhef zijn glorie, precies zoals U ook

Uw barmhartigheid schonk aan Ibrāhīm en het volk van Ibrāhīm. U bent waarlijk de enige prijzenswaardige.’

اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ
إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

Betekenis: ‘O mijn Allah! Schenk Mohammed en zijn volgers (umma) voorspoed en zegen, zoals u ook schonk aan Ibrāhīm en het volk van Ibrāhīm. U bent waarlijk de enige prijzenswaardige.’

Rabbanā en rabbanaghfirlī:

Dit wordt hoofdzakelijk geciteerd tijdens sommige zittingen in het gebed.

De plekken waar dit wordt geciteerd:

1. Tijdens de laatste zitting van elk gebed, ná *Allāhumma salli* en *Allāhumma bārik*.
2. In plaats van de twee *qunūt du’ā* die in het *witr*-gebed worden geciteerd (is alleen voor beperkte duur toegestaan zolang de *qunūt du’ā’s* niet gememoriseerd zijn).
3. Na de derde *takbīr* van het begrafenisgebed, met de intentie om dit als *du’ā* te doen gelden, op de plek waar de smeekbede voor de overledene geciteerd wordt.

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ. بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ

Betekenis: ‘O mijn Heer! Geef ons het goede in de wereld en het goede in het Hiernamaals. Bescherm ons tegen de bestraffing van het Hellevuur.’

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

Betekenis: ‘O onze Heer! Vergeef mij, mijn moeder, mijn vader en alle gelovigen op de Dag van de Verantwoording (op de Dag waarop iedereen wordt ondervraagd, Dag des Oordeels).’

De *qunūt du'ā*:

Dit bestaat uit twee *du'ā's* die opeenvolgend worden gereciteerd in de derde *raka'ah* van het *witr*-gebed, nadat soera al-*Fātiha* en een soera (of een aantal verzen uit de Koran) zijn gereciteerd en vervolgens de handen omhoog zijn geheven voor de *takbīr*, waarna de handen weer op elkaar worden geplaatst

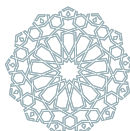
اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِينُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَنَسْتَهْدِيكَ ۖ وَنُؤْمِنُ بِكَ وَنَتُوبُ إِلَيْكَ ۖ وَنَتَوَكَّلُ
عَلَيْكَ ۖ وَنُثْنِي عَلَيْكَ الْخَيْرَ كُلَّهُ نَشْكُرُكَ وَلَا نَكْفُرُكَ ۖ وَنَخْلَعُ وَنَتْرُكُ مَنْ
يَفْجُرُكَ ۖ

اللَّهُمَّ إِنَّاكَ نَعْبُدُ وَلكَ نُصَلِّي وَنَسْجُدُ وَإِلَيْكَ نَسْعَى وَنَحْفِدُ نَرْجُو رَحْمَتَكَ وَنَخْشَى
عَذَابَكَ إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَفَّارِ مُلْحِقٌ ۖ

Betekenis deel 1: ‘O mijn Allah! Wij vragen U om hulp, vergiffenis van onze zondes en ons te leiden tot hetgeen tot Uw tevredenheid leidt. Wij geloven in U en richten ons berouw tot U. Wij vertrouwen in U. Wij prijzen U met het goede, al Uw gunsten realiserende die U ons geeft. Wij loven U. Wij ontkennen geen enkele van Uw gunsten en wij kennen geen gunsten buiten de Uwe. Wij vermijden de ontkenners van Uw gunsten en degenen die zich verzetten tegen U.’

Betekenis deel 2: ‘O mijn Allah! Alleen U dienen wij. Wij verrichten onze *salāt* uitsluitend voor U en verrichten de knieling (*sujūd*) alleen voor U. Wij haasten ons alleen naar U en we verrichten hetgeen waarmee we dichterbij U kunnen komen. Wij verrichten onze aanbiddingen met vreugde. Wij hopen op de voortzetting en verruiming van Uw barmhartigheid. Wij vrezen Uw strafen waarlijk treft Uw straf de ontkenners en de ongelovigen.’

SOERA'S TIJDENS HET RITUELE GEBED (SALĀT)

Al-Fātiha:

1 ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿2﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿3﴾ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿4﴾ إِيَّاكَ
نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿5﴾ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿6﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ
عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿7﴾

Betekenis: ‘In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle. Lof aan Allah, de Heer der werelden, de Barmhartige, de Genadevolle en Heerser van de Dag des Oordeels. Alleen U dienen wij en alleen U vragen wij om hulp. Leid ons op het rechte pad, het pad van degenen aan wie U gunsten heeft geschonken, niet het pad van degenen op wie de toorn is neergedaald en niet van de dwalenden.’

Al-Fil:

Deze *soera* en hiernavolgende *soera's* kunnen tijdens de *qiyām*, na *soera al-Fātiha* worden gereciteerd.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿1﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّلٍ ﴿2﴾
 وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿3﴾ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ﴿4﴾ فَجَعَلَهُمْ
 كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ ﴿5﴾

Betekenis: '[O Mohammed!] Heb je niet gezien hoe jouw Heer de bezitters van de olifanten (die de Ka'ba wilden vernietigen) heeft behandeld? Heeft Hij hun plannen niet doen mislukken? Hij heeft zwermen vogels over hen heengezonden die harde stenen op hen wierpen. Uiteindelijk heeft Hij hen veranderd in aangevreten graan.'

Al-Quraysh:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا يَلَافُ قُرَيْشٍ ﴿1﴾ إِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿2﴾ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ
 ﴿3﴾ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَأَمَّنَّهُمْ مِنْ خَوْفٍ ﴿4﴾

Betekenis: 'Het is de Quraysh(-stam) vergemakkelijkt. Ja, hun zomer- en wintertochten is hen vergemakkelijkt. Daarom moeten zij de Heer van dit Huis (de Ka'ba) aanbidden; degene Die hen tegen de honger voedt en Die hen veilig stelt tegen angst.'

Al-Mā'ūn:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ ﴿1﴾ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْبَيْتِمْ ﴿2﴾ وَلَا يَحْضُ عَلَى
طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿3﴾ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿4﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿5﴾
الَّذِينَ هُمْ يُرَاؤُونَ ﴿6﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿7﴾

Betekenis: '[O Mohammed!] Heb jij degene gezien die de religie loochent? Dat is degene die de wees verdringt. En hij spoort niet aan tot het voeden van de behoeftigen. Wee degenen die het gebed (salāt) verrichten, die het gebed onachtzamen. Zij die ermee pronken. En zij die zelfs geen (simpele) (levens)benodigdheden (laten) weggeven.'

Al-Kawthar:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَنَا أَعْطَيْتَكَ الْكَوْثَرَ ﴿1﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ﴿2﴾ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿3﴾

Betekenis: '[O Mohammed!] Voorwaar, Wij hebben jou vele gunsten (Kawthar) geschonken. Verricht daarom de salāt voor jouw Heer en offer (een dier). Voorwaar, (het nageslacht van) jouw hater is afgesneden.'

Al-Kāfirūn:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿1﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿2﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿3﴾ وَلَا
أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ﴿4﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿5﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿6﴾

Betekenis: '[O Mohammed!] Zeg: "O ongelovigen! Ik aanbid niet wat jullie aanbidden. En jullie aanbidden niet wat ik aanbid. Ik zal niet aanbidden wat jullie aanbidden. En jullie zullen niet aanbidden wat ik aanbid. Voor jullie dus jullie religie, voor mij mijn religie.'"

Al-Nasr:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿1﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿2﴾
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿3﴾

Betekenis: 'Wanneer de hulp van Allah en de overwinning naderen, en jij de mensen in grote groepen de religie van Allah ziet toetreden, prijs dan jouw Heer met lof en vraag Hem om vergiffenis. Voorwaar, Hij is immer berouwaanvaardend.'

Al-Tabbat:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿1﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ﴿2﴾ سَيَصْلَىٰ نَارًا
ذَاتَ لَهَبٍ ﴿3﴾ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿4﴾ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿5﴾

Betekenis: 'Moge de handen van Abū Lahab vergaan! En ze zijn vergaan. Zijn bezittingen en verworvenheden hebben hem niet gebaat. Hij zal in een laaiend vuur (in de Hel) branden. Ook zijn vrouw, als draagster van brandhout en met een touw van palmvezels om haar nek.'

Al-Ikhlās:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿1﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿2﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿3﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿4﴾

Betekenis: *[O Mohammed!] Zeg: “Allah is de Enige. Allah is Samad (alle geschapenen zijn van Hem afhankelijk, maar Hij is van niets afhankelijk). Hij heeft niet verwekt en is niet verwekt. Niets is aan Hem gelijk.”*

Al-Falaq:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿1﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿2﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿3﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿4﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿5﴾

Betekenis: *[O Mohammed!] Zeg: “Ik zoek toevlucht tot de Heer der dageraad. Tegen het kwaad van wat Hij geschapen heeft. En tegen het kwaad van de duisternis van de aanbrekende nacht. En tegen het kwaad van degenen (magiërs) die op knopen blazen. En tegen het kwaad van een jaloerse wanneer deze jaloers is.”*

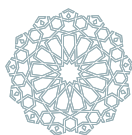
Al-Nās:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿1﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿2﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿3﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿4﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿5﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿6﴾

Betekenis: *[O Mohammed!] Zeg: “Ik zoek toevlucht tot de Heer van de mensen. De Heerser van de mensen. De God van de mensen. Tegen het kwaad van de gemene influisteraar, die (kwade gedachtes) influistert in de borsten van de mensen; zowel van de jinn's als van de mensen.”*

INSTRUCTIES VOOR HET VERRICHTEN VAN DE WUDHU

Met behulp van onderstaande afbeeldingen en instructies laten we zien hoe de kleine rituele wassing (*wudhu*) verricht wordt. Zie hoofdstuk 3 van deel 2 van dit boek voor nadere details over reinheid en hygiëne.

1. Eerst worden de mouwen van de kleding opgestroopt. Wend je naar de *qibla* als dat mogelijk is. Verricht de intentie van de *wudhu* en zeg: “*Ik neem me voor om de wudhu te verrichten omwille van Allah.*” Hierna spreek je de *isti’aza* en *basmala* uit: “*Azubillāhi minash shaytānirrajīm. Bismillāhirrahmānirrahīm.*”

Zie afbeelding 1.

Afbeelding 1.

Afbeelding 2.

3. Spoel drie keer achter elkaar de mond met de rechterhand.

Zie afbeelding 3.

2. De handen worden driemaal tot aan de polsen gewassen. Als er een ring wordt gedragen, dan draai je de ring van zijn plaats. Dat zorgt ervoor dat de onderkant van de ring ook nat wordt.

Zie afbeelding 2.

Afbeelding 3.

4. Snuif drie keer water in de neus met de rechterhand.

Zie afbeelding 4.

Afbeelding 4.

5. Snuif het water met de linkerhand, zodat de neus schoon wordt.

Zie afbeelding 5.

Afbeelding 5.

6. Was driemaal het *gehele* gezicht, vanaf de haarlijn tot en met de onderkant van de kin en van oor tot oor.

Zie afbeelding 6.

Afbeelding 6.

Afbeelding 7.

7. Was driemaal de rechterarm, inclusief de elleboog. Zorg ervoor dat je het water goed inwrijft op de arm zodat er geen droge plek overblijft.

Zie afbeelding 7.

8. Was driemaal de linkerarm, inclusief de elleboog. Zorg ervoor dat je het water goed inwrijft op de arm zodat er geen droge plek overblijft.

Zie afbeelding 8.

Afbeelding 8.

Afbeelding 9.

9. Maak de handen opnieuw nat en bestrijk daarmee driemaal het hoofd (*mash*).

Zie afbeelding 9.

10. Maak de handen nat en wrijf met de wijsvingers de binnenkant van het rechteroor, en met de duim de achterkant van het rechteroor af. Doe daarna hetzelfde met het linkeroor.

Zie afbeelding 10.

Afbeelding 10.

Afbeelding 11.

12. Was driemaal de rechtersoet inclusief de enkel. Begin met de kleine teen en was richting de grote teen. Wrijf daarbij ook de plekken tussen je tenen.

Zie afbeelding 12.

Afbeelding 12.

Afbeelding 13.

Wend je na afloop van de rituele wassing richting de *qibla* en spreek driemaal de *shahāda* uit.

13. Was driemaal de linkervoet inclusief de enkel. Begin met de grote teen en was richting de kleine teen. Wrijf daarbij ook de plekken tussen je tenen.

Zie afbeelding 13.

INSTRUCTIES VOOR HET VERRICHTEN VAN DE SALĀT

Als voorbeeld tonen we hier de wijze waarop de twee *raka'ah fardh* van het ochtendgebed (*fajr*) verricht wordt. Daarin laten we ook de verschillen zien tussen de lichamelijke houdingen van mannen en de lichamelijke houdingen van vrouwen.

De manier waarop de fardh van het ochtendgebed (individueel) wordt verricht:

Eerste raka'ah:

1. Houd tussen de voeten – die naar de *qibla* wijzen – een afstand van vier vingerbreedtes en wend je naar de *qibla*.
2. Verricht de *iqāmah* (alleen voor mannen).
3. De intentie (*niyat*) wordt als volgt benoemd: “*Ik neem me voor om de fardh van het ochtendgebed te verrichten omwille van Allah.*”

Afbeelding 1.

4. Verricht de *takbīratu'l-ibrām* met *Allāhu akbar*. De **mannen** houden de binnenkant van de handen in de richting van de *qibla*. De handen worden omhoog geheven, met de duimen worden de oorlellen geraakt. De vingers staan enigszins uit elkaar. Zie afbeelding 1.

Afbeelding 2.

De **vrouwen** houden de binnenkant van de handen in de richting van de *qibla*. De handen worden omhoog geheven, zodat de vingertoppen de schouderhoogte bereiken. De vingers staan enigszins uit elkaar. Zie afbeelding 2.

5. De *qiyām* begint. Na de *takbīr* wordt de rechterhand op de linkerhand geplaatst. Tijdens de *qiyām* wordt naar de plek van de *sajda* gekeken.

6. Verricht de *qirā'at*. Achtereenvolgens worden gelezen:

- a) De *sanā'a* (*subhānaka*);
- b) *Isti'āza* en *basmala*;
- c) Soera *al-Fātiha*;
- d) Een volledige soera of een aantal verzen uit de Koran.

Afbeelding 3.

De **mannen** leggen tijdens de *qiyām* de palm van de rechterhand op de buitenkant van de linkerhand, de pink en duim omhelzen de linker pols en plaatsen hun handen onder hun navel. Zie afbeelding 3.

De **vrouwen** leggen tijdens de *qiyām* de binnenkant van de rechterhand op de buitenkant van de linkerhand, en plaatsen deze op hun borst. Zie afbeelding 4.

Afbeelding 4.

7. Verricht de *rukū'*. Zeg “*Allāhu akbar*” en buig naar de *rukū'*. Vervolgens zeg je driemaal “*subhāna rabbiya'l 'azīm*”. Tijdens de *rukū'* kijk je naar de bovenkant van je voeten.

Afbeelding 5.

De **vrouwen** houden tijdens de *rukū'* hun rug slechts gedeeltelijk gebogen. De handen leggen ze op de knieën (zonder de vingers te verspreiden) en ze houden de knieën licht gebogen. Zie afbeelding 6.

De **mannen** spreiden tijdens de *rukū'* hun vingers en plaatsen die op hun knieën. De rug moet recht zijn. Zie afbeelding 5.

Afbeelding 6.

8. Rechtop staan na het verrichten van de *rukū'*: tijdens het opstaan na de *rukū'* zeg je “*sami'allāhu liman hamidah*” en “*Rabbanā wa laka'l hamd*” zodra je weer rechtop staat. De handen laat je vrij hangen aan de zijkant, met de vingers licht uit elkaar. Zie afbeelding 7 en 8.

Afbeelding 7.

Afbeelding 8.

9. Verricht de *sujūd*. Zeg “*Allāhu akbar*” en kniel naar de *sajda*. Eerst raken de knieën, daarna de handen, vervolgens het voorhoofd en de neus de grond. Tijdens de *sajda* bevinden de handen zich tussen het hoofd. De voeten mogen beslist niet omhoog en dienen de grond te raken. Tijdens de *sajda* wordt er naar de randen van de neus gekeken. Hier wordt drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*” gezegd.

De **mannen** houden tijdens de *sajda* de ellebogen van hun flanken af. De ellebogen raken niet de grond. De tenen staan verticaal en wijzen in de richting van de *qibla*. Zie afbeelding 9.

Afbeelding 9.

Afbeelding 10.

De **vrouwen** houden tijdens de *sajda* de ellebogen tegen de flanken aan. De tenen staan verticaal en wijzen in de richting van de *qibla*. Zie afbeelding 10.

10. Verricht de *jalsa* (zitten tussen twee *sajda*). Zeg “*Allāhu akbar*” wanneer je het voorhoofd van de *sajda* hebt gehaald. Na de *sajda* zit je knielend. Tijdens het zitten zijn de vingers verspreid en de handen worden op de schoot geplaatst. Er wordt naar de schoot gekeken. De tijdsduur van de *jalsa* is de tijd die nodig is om éénmaal “*subhānallah*” te zeggen.

Afbeelding 11.

De **mannen** rusten met hun lichaam op de linkervoet. De tenen van de rechtervoet worden (in de richting van de *qibla*) rechtop gehouden. Zie afbeelding 11.

Afbeelding 12.

De **vrouwen** houden hun voeten leunend aan de rechterkant en zitten op de achterkant van de heupen. Zie afbeelding 12.

11. Zeg “*Allāhu akbar*” en kniel voor de tweede keer naar de *sajda*. Tijdens de *sajda* wordt er weer drie keer “*subhāna rabbiya’l a’lā*” gezegd.

12. Zeg “*Allāhu akbar*” en sta op voor de tweede *raka’ah*. De handen worden weer op elkaar geplaatst (zie afbeelding 3 en afbeelding 4). Tijdens het opstaan wordt eerst het voorhoofd, daarna de handen en daarna de knieën omhoog gehaald.

De handelingen die vanaf de *takbīratu’l-ihrām* tot en met hier zijn verricht, beslaan precies een *raka’ah*.

Tweede raka’ah:

1. Verricht de *qirā’at*. Achtereenvolgens worden gelezen:

a) *Basmala*;

b) Soera *al-Fātiha*;

c) Een volledige soera of een aantal verzen uit de Koran.

2. Buig naar de *rukū’* net als in de eerste *raka’ah* door “*Allāhu akbar*” te zeggen. Daarna zeg je drie keer “*subhāna rabbiya’l ‘azīm*” (zie afbeelding 5 en afbeelding 6).

Afbeelding 13.

3. Sta weer rechtop terwijl je *“sami‘allāhu liman hamidah”* zegt, tijdens het staan zeg je *“rabbanā wa laka‘l hamd”* (zie afbeelding 7 en afbeelding 8).

4. Kniel naar de *sajda* met *“Allāhu akbar”*. Hier zeg je drie keer *“subhāna rabbiya‘l a‘lā”* (zie afbeelding 9 en afbeelding 10).

5. Zeg *“Allāhu akbar”* en zit vervolgens knielend, blijf voor een kort moment zitten (zie afbeelding 11 en afbeelding 12).

6. Kniel voor de tweede keer naar de *sajda* met *“Allāhu akbar”*. Hier zeg je opnieuw drie keer *“subhāna rabbiya‘l a‘lā”*.

7. Verricht de laatste zitting (*tashahhud*). Zeg *“Allāhu akbar”* en ga knielend zitten. Tijdens het zitten zijn de vingers verspreid en komen de handen op de schoot. Er wordt naar de schoot gekeken.

8. Tijdens de *tashahhud* lees je achtereenvolgens deze *du‘ā’s*:

a) *Tahiyyāt*;

b) *Allāhumma salli*;

c) *Allāhumma bārik*;

d) *Rabbanā* en *rabbanaghfirlī*.

Zie ook afbeelding 13.

De **mannen** rusten met hun lichaam op de linkervoet. De tenen van de rechtervoet worden (in de richting van de *qibla*) rechtop gehouden. Zie afbeelding 13 en afbeelding 14.

Afbeelding 14.

Afbeelding 15.

De **vrouwen** houden de voeten leunend aan de rechterkant en zitten op de achterkant van de heupen. Zie afbeelding 15.

9. De *taslīm* begint: draai je hoofd naar rechts en zeg de vredesgroet op: “*as-salāmu ‘alaykum wa rahmatullāh*”. Tijdens de groet kijk je naar je schouder. Zie afbeelding 16 en afbeelding 17.

Afbeelding 16.

Afbeelding 17.

10. De vredesgroet naar links. Draai je hoofd naar links en zeg “*as-salāmu ‘alaykum wa rahmatullāh*” terwijl je naar je schouder kijkt. Het gebed is nu afgelopen. Zie afbeelding 18 en afbeelding 19.

Afbeelding 18.

Afbeelding 19.

Verrichten van een smeekbede (du'ā):

Hef beide handen omhoog tot borsthoogte. De handen zijn gericht naar de hemel, waarbij de handpalmen lichtelijk gebogen naar het gezicht wijzen. De handen staan los van elkaar. Zie afbeelding 20 en afbeelding 21.

Afbeelding 20.

Afbeelding 21.